

Sponsor Generalny

Sponsorzy

Oficjalny Hotel Festiwalu

Oficjalny Samochód Festiwalu

Mercedes-Benz

Auto Idea

www.autoidea.mercedes-benz.pl

2

Przyjaciele Festiwalu
Festival's Friends

Partnerzy

Organizatorzy

Patronat Medialny

30 Lipca - 7 Sierpnia 2011

**5. Festiwal
F i l m u
i Sztuki
DWA
BRZEGI**

**Kazimierz Dolny-Janowiec
n/ Wisłą**

**5th Film
and Art
Festival
TWO
RIVER
SIDES**

**Kazimierz Dolny-Janowiec
Poland**

30 July - 7 August 2011

www.pgesa.pl

sztuka
wymaga
energii

PGE Polska Grupa Energetyczna SA
Sponsor Generalny festiwalu „Dwa Brzegi”

Polska Grupa Energetyczna

Przyjaciele Festiwalu	Festival's Friends	2
Spis treści	Content	5
Kto jest kto	Who is who	6
Słowo wstępne	Forewards	9
Film	Film	13
Uroczystość Otwarcia	Opening Gala	15
Uroczystość Zamknięcia	Closing Gala	17
Świat pod Namiotem	World under canvas	18
Nagroda Filmowa Parlamentu Europejskiego LUX	The European Parliaments LUX Prize	36
Pokaz specjalny	Special projection	37
Na krótką metę	In the short run	39
Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych	Independent short films competition	47
Mockumentaries		69
Muzyka moja miłość	Music my love	75
Retrospektywa Roberto Rossellini	Retrospective of Roberto Rossellini	81
Retrospektywa Andrzeja Kondratiuka	Retrospective of Andrzej Kondratiuk	89
Leonardo Sciascia		97
3 x Liliana Cavani		101
3 x Pablo Larraín		105
Lekcje kina	Cinema lessons	109
Wielkie kino na Małym Rynku	Great Cinema on Small Market Square	117
Kocham Kino	I Love Cinema	121
nieLetnie BRZEGI	Films 4 Teens	129
I Bóg stworzył aktora. Zbigniew Zamachowski	And God created Actor. Zbigniew Zamachowski	133
Teatr	Theatre	147
Muzyka	Music	151
Koncert Otwarcia – Daniel Melingo	Opening Concert – Daniel Melingo	153
Koncert pieśni w Męcimerzu	Song Concert in Męcimerz	156
Miąższ		157
Ludojad		159
Hemail		160
Rykarda Parasol		161
Nic do ukrycia	Nothing to hide	162
Inne sztuki	Other arts	163
Wystawa Muzeum Nadwiślańskiego	Exhibition in Nadwisłanskie Museum	164
Galeria Domu Architekta	Architect's House Gallery	168
Wystawy w Kolegium Sztuk Pięknych	Exhibitions at the College of Fine Arts	170
Landart Festiwal 2011	Landart Festival 2011	173
Wystawa fotografii Zamek w Janowcu	Photography exhibition The Janowiec Castle	174
Wystawa rysunku – Galeria Stodoła	Drawings exhibition – Barn Gallery	175
Wystawa fotografii w Męcimerzu	Photography exhibition in Męcimerz	176
Kanał Sztuki II	Art Canal II	178
Wystawa rzeźb i ilustracji J. Wilkonia	Sculpture and illustration exhibition of J. Wilkoń	179
Sztuka Bartosza Rabieja	Art of Bartosz Rabiej	180
www.nina.gov.pl		183
Narodowy Instytut Audiowizualny	The National Audiovisual Institute	
Spotkania i wydarzenia	Events	189
Spotkania w salonie Empik	Meetings in Empik	191
Spotkania w Towarzystwie Przyjaciół Miasta Kazimierza Dolnego	Meetings in the Association of Friends of Kazimierz Dolny	193
Spotkania magazynu AKCENT	Meetings of AKCENT magazine	196
Puławski Ośrodek Kultury	"Chemist House"	
„Dom Chemika” – wydarzenia	Cultural Center in Puławy – events	198
Indeks	Index	200
Indeks filmów	Index of Films	200
Indeks reżyserów	Index of Directors	202

Organizator/Organisation

Współorganizatorzy/Coorganizers

Dyrektor Festiwalu/Festival Director

Dyrektor Artystyczna/Artistic Director
Dział Programowy/Programming Department
Dyrektor Marketingu, Rzecznik Prasowa /
Marketing Director, Spokeswoman
Biuro Festiwalowe/Festival Office

Współpraca Programowa/
Programming Assistance
Finanse/Finance

Obsługa gości/Guests reception
Recepcja Festiwalu/Office
Biuro Techniczne/Film Technique
Logistyka kopii/Film Logistics
Koordynator wolontariuszy/
Volunteers Coordinator
Organizacja Widowni/Box office
Katalog/Catalogue
Redakcja katalogu/Editor
Teksty, tłumaczenia/Texts, translation

Korekta/Proofreading
Projekt graficzny, skład/Design and DTP

Administrator strony internetowej/
Website administrator
Redakcja strony internetowej/Website editor
Czołówka animowana/Animated credits

Producenci/Producers

Producent Festiwalu/Festival Producer

© 2011 Stowarzyszenie Dwa Brzegi

Festiwal Filmu i Sztuki DWA BRZEGI
ul. Lubelska 12, 24-120 Kazimierz Dolny

Adres do korespondencji
ul. Zwycięzców 48
03-938 Warszawa
tel./faks 22 617 67 00
www.dwabrzegi.pl

Stowarzyszenie Dwa Brzegi,
Prezes /Two Riversides
Association, Chairman **Michał Michalski**
Telewizja Polska S.A., Prezes TVP/
Polish TV S.A, PTV President **Julisz Braun**
Kazimierz Dolny, Burmistrz / Mayor
Grzegorz Dunia
Janowiec n/Wisłą, / Janowiec, Mayor
Tadeusz Kocoń (Stowarzyszenie Dwa Brzegi /
Two Riversides Association)
Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego,
Marszałek/ Marshal's Office of the Lubelskie
Voivodeship, Marshal **Krzysztof Hetman**
Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu Dolnym/
Vistula Museum in Kazimierz Dolny –
p.o. Dyrektor **Wiktoria Kowalczyk**

Bogusław Bojczuk (Stowarzyszenie Dwa Brzegi/
Two Riversides Association)
Grażyna Torbicka
Anna Stadnik, Joanna Tereszczuk

Alicja Myśliwiec
Beata Kowalska, Jolanta Prochowicz,
Magdalena Kwiatkowska,
Anna Wasilewska, Monika Molenda

Maryla Jorsz
Andrzej Łyszczarz (Skarbnik Stowarzyszenia
Dwa Brzegi/Two Riversides Association
Paymaster)
Izabela Sicińska
Sławomir Pilarczyk, Marcin Jastrzębski
Agnieszka Drzewiecka-Protić
Jolanta Prochowicz, Maciej Jaroń

Monika Skolmowska
Krystyna Piotrowicz

Małgorzata Łyszczarz, Sebastian Smoliński
Marta Jesswein, Anna M. Gidyńska,
Izabela Lipian
Hanna Głowacka
Bartosz Rabiej – rysunki/drawings,
Radosław Bućko – layout katalogu/layout,
Agencja TRIADA – skład/DTP

Tomasz Żewłakow
Alicja Sawicka
Bartosz Rabiej – rysunki, projekt
plakatu/drawings, poster project
Mateusz Sejdu – reżyseria, animacja
i pomysł/direction, animation, idea
Marcin Partyka - muzyka/music
Maciej Szwarz, Karolina Serocka

Zbigniew Dobrosz – Agencja TRIADA

Film and Art Festival TWO RIVERSIDES
ul. Lubelska 12, 24-120 Kazimierz Dolny, Poland

Correspondence address
ul. Zwycięzców 48, 03-938
Warszawa, Poland
tel./fax +48 22 617 67 00
www.dwabrzegi.pl

5 Festiwal
F i l m u
i Sztuki
DWA
BRZEGI
Kazimierz Dolny / Janowiec
nad Wisłą

Allianz Sztuk Sponsor

festiwalu **Dwa Brzegi**

Allian**Sztuk**

Allianz

5. Festiwal Filmu i Sztuki DWA BRZEGI
Kazimierz Dolny - Janowiec n/Wisłą

TELEWIZJA POLSKA

**Stowarzyszenie DWA BRZEGI dziękuje wszystkim , którzy wsparli
5. Festiwal Filmu i Sztuki,
a w szczególności następującym instytucjom i firmom:**

Telewizja Polska SA, Prezes Zarządu Juliusz Braun
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Minister Bogdan Zdrojewski
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Minister Jolanta Fedak
Polski Instytut Sztuki Filmowej, Dyrektor Agnieszka Odorowicz
Województwo Lubelskie, Marszałek Krzysztof Hetman
Polska Grupa Energetyczna S.A., Prezes Zarządu Tomasz Zadroga
TUiR Allianz Polska SA, Prezes Zarządu Paweł Dangel
Perła Browary Lubelskie SA, Dyrektor Zarządzający Robert Wiciński
Mercedes - Benz Auto Idea, Prezes Zarządu Bogusław Kowalski
Xerox Polska, Prezes Zarządu Marzena Tarkowska
Hotel Król Kazimierz, Dyrektor Generalny Ewa Bernecka
Miasto Puławy, Prezydent Janusz Grobel
Stowarzyszenie Filmowców Polskich, Prezes Jacek Bromski
Narodowy Instytut Audiowizualny, Dyrektor Michał Merczyński
empik, Prezes Zarządu Marek Minkiewicz
Muzeum Nadwiślańskie, p.o. Dyrektora Wiktor Kowalczyk
Kolegium Sztuk Pięknych UMCS, Rektor prof. Andrzej Dąbrowski
Million You, Prezes Zarządu Michał Slezkin
Miasto Kazimierz Dolny, Burmistrz Grzegorz Dunia
Gmina Janowiec, Wójt Tadeusz Kocoń

**Festiwal
Dwa Brzegi
Festival
Two Riversides**

9

**The Two Rivers Association would like to thank everyone who supported
the 5th Festival of Film and Art,
especially the following companies and contributors:**

The Polish Television, President of the Management Board Juliusz Braun
The Ministry of Culture and National Heritage, Minister Bogdan Zdrojewski
The Ministry of Labour and Social Policy, Minister Jolanta Fedak
The Polish Film Institute, General Director Agnieszka Odorowicz
The Lubelskie Voivodeship, Marszałek Krzysztof Hetman
Polska Grupa Energetyczna S.A., President of the Management Board, Thomas Zadroga
TUiR Allianz Polska S.A. President of the Management Board Paweł Dangel
Perła Browary Lubelskie S.A., Managing Director, Robert Wiciński
Mercedes - Benz Auto Idea, President of the Management Board Bogusław Kowalski,
Xerox Polska President and General Director Marzena Tarkowska
Hotel Król Kazimierz, Chief Executive Officer Ewa Bernecka
City of Puławy, Mayor Janusz Grobel
Polish Filmmakers Association, President Jacek Bromski
The National Audiovisual Institute, Director Michał Merczyński
empik, President of the Management Board, Marek Minkiewicz
Muzeum Nadwiślańskie, Acting Director Wiktor Kowalczyk
UMCS College of Fine Arts, Rector prof. Andrzej Dąbrowski
Million You, President of the Management Board Michael Slezkin
City of Kazimierz Dolny, Mayor Gregory Dunia
Community of Janowiec, Mayor Tadeusz Kocoń

SPONSOR
Perła - Browary Lubelskie S.A.

5 Festiwal
F i l m u
i Sztuki
DWA
BRZEGI
Kazimierz Dolny / Janowiec
nad Wisłą

**1/2 LITRA PIWA ZAWIERA 25 GRAMÓW
CZYSTEGO ALKOHOLU ETYLOWEGO**

**NAWET TAKA ILOŚĆ SZKODZI ZDROWIU KOBIET W CIĄŻY
I JEST NIEBEZPIECZNA DLA KIEROWCÓW**

Szanowni Państwo,

Stowarzyszenie „Dwa Brzegi”, które jest organizatorem Festiwalu Filmu i Sztuki „Dwa Brzegi” w Kazimierzu Dolnym/Janowiecu nad Wisłą, zostało powołane do życia pięć lat temu przede wszystkim w celu organizacji tego właśnie festiwalu. Członek Stowarzyszenia i Dyrektor Festiwalu, Pan Bogusław Bojczuk napisał wówczas we wstępie do katalogu pierwszej edycji takie słowa: „Festiwal, który się rozpoczyna jest efektem rocznych starań grupy zapaleńców, którzy, kiedy zaczynali nie byli pewni końcowego wyniku.” Wynik Państwo już znacie i, jak widać, może być powodem do dumy. „Zapaleńcy” sobie poradzili. Teraz po pięciu latach jesteśmy jako festiwal rozpoznawalną i cenioną marką na tle całej polskiej oferty festiwalowej, oferty z roku na rok coraz bogatszej, przez co utrzymanie tak wysokiej pozycji, jaką mamy jest niezwykle trudne. Dlatego gorąco dziękuję Członkom Stowarzyszenia, Współorganizatorom, Sponsorom, Partnerom, Sympatykom i tym wszystkim, którzy swoją pracą i zaangażowaniem przyczynili się do sukcesu festiwalu. Bez Was byłoby to niemożliwe.

Niestety nie ma już z nami Mirka Olszówki, który zmarł 30 listopada zeszłego roku w wieku zaledwie 50-ciu lat, a jemu należą się szczególne podziękowania, bo był jednym z pomysłodawców i motorów organizacyjnych całego przedsięwzięcia, a także autorem nazwy Stowarzyszenia i Festiwalu. Pięć lat to sporo i można by się pokusić o jakieś podsumowanie, ale zostawmy to innym. Moim zdaniem rolą Zarządu, którego pracami mam zaszczyt kierować jest wybieganie w przyszłość i myślenie o tym, jakie jeszcze przed nami stoją wyzwania, co jeszcze mamy do zrobienia. Pracy na pewno nie braknie, bo przed nami kolejne edycje Festiwalu Filmu i Sztuki „Dwa Brzegi”, Festiwalu Muzycznego Wszystkie Strony Świata w Puławach, wystawa fotografii J.B.Dorysa „Kazimierz nad Wisłą 1931 – 1932” w Drohobyczu i największe z wyzwań – wprowadzenie w czyn idei Pani Grażyny Torbickiej, Dyrektora Artystycznej Festiwalu, czyli wybudowanie w Kazimierzu Dolnym kina. Pani Grażynie należą się oddzielne i wyjątkowo gorące podziękowania za jej dotychczasową pracę i dbałość nie tylko o najwyższy poziom programu filmowego, ale i innych naszych artystycznych przedsięwzięć.

Serdeczne dzięki.

Życzymy sobie nawzajem, wszyscy „zapaleńcy” dalszych lat dobrej i owocnej współpracy.

Pozdrawiam i dziękuję

Michał Michalski
Prezes Stowarzyszenia „Dwa Brzegi”

Dear Friends,

Two Riversides Association, the organizer of Film and Art Festival “Two Riversides” in Kazimierz Dolny and Janowiec by the Vistula River, was established five years ago mainly for the purpose of organizing this Festival. Bogusław Bojczuk, a member of the Association and the Festival Director, wrote in the foreword to the first Festival catalogue: “The Festival, which is beginning right now, is the result of a year-long work of enthusiasts who weren’t sure what the outcome would be when they started preparing the event.” You have seen the outcome and you know it is something to be proud of. Those ‘enthusiasts’ have succeeded. And now, after five years, our Festival is a recognizable and strong brand in the variety of Polish festivals, a variety which is becoming richer every year, so keeping a high position like ours is tremendously difficult. Therefore I would like to thank all Members of the Association, our Co-organizers, Sponsors, Partners, Friends and all people whose work and engagement contributed to the success of our Festival. Without you it would be impossible.

Unfortunately, Mirek Olszówka is no longer with us. He died on October 30, 2010, at the age of 50. He deserves special acknowledgement, for he was one of the originators and organizers of the whole enterprise, he also coined the name for the Association and the Festival. Five years is quite a long period and we could try to make a summary of this time, but let us leave it to others. In my opinion the role of the Managing Board, of which I am the chairman, is to look ahead and think about the challenges awaiting us, things we are to do. And there are many of them, ahead of us next editions of “Two Riversides” Festival, “All Sides of the World” Music Festival in Puławy, exhibition of J.B. Dorys’s photographs entitled “Kazimierz by the Vistula River, 1931-1932” in Drohobycz, and the greatest challenge of all – building a cinema in Kazimierz Dolny, which is Mrs Grażyna Torbicka’s goal. Being the Artistic Director of the Festival, she deserves separate and very warm thanks and acknowledgements for her work and efforts she makes to keep the festival program on the highest level.

Thanks a lot.

We, the enthusiasts, wish ourselves many more years of such fruitful and successful cooperation.

Thank you and see you soon.

Michał Michalski
Chairman of “Two Riversides” Association

Stowarzyszenie
Dwa Brzegi
Two Riversides
Association,

Więcej spojrzeń na godzinę.

Nowa Klasa C Coupé.

Dynamiczny, agresywny, sportowy, a jednocześnie elegancki i komfortowy
- nowy Mercedes Klasy C Coupé. Muskularna, rasowa sylwetka przyciąga wzrok.
Układ jezdný z systemem AGILITY CONTROL zapewnia niefabularną przyjemność z jazdy.
Mocne silniki i automatyczna skrzynia biegów 7G TRONIC gwarantują duże emocje.
www.autoidea.mercedes-benz.pl

125! lat temu wymyśliliśmy samochód

Mercedes-Benz

Auto Idea

Białystok, ul. Narodowych Sił Zbrojnych 9, tel. 85 662 31 41; Olsztyn, ul. Towarowa 11, tel. 89 533 48 75

Już wkrótce nowy salon w Łomiankach k. Warszawy!

film

Chłopiec na rowerze

„Le gamin au vélo”

Reżyseria: Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne

Produkcja: Francja 2011

Dystrybucja: Carisma Film Group

CARISMA
FILM GROUP

„Z typowym dla siebie dystansem, bracia Dardenne nakręcili kolejny wyśmienity obraz, który znakomicie uzupełnia ich mistrzowską filmografię”

The Hollywood Reporter

GRAND PRIX
FESTIVAL DE CANNES

Bohaterem „Le gamin au vélo” jest 11-letni Cyril, który za wszelką cenę próbuje odszukać ojca. Chłopiec nie przyjmuje do wiadomości, że ten mógł go porzucić. Prawda okazuje się jest jednak bardzo bolesna, ojciec nie chce mieć z nim nic wspólnego. Wyprowadził się bez słowa, nie zostawiając nowego adresu, na dodatek sprzedał ukochany rower syna. Chłopak jednak nie poddaje się. Punktem zwrotnym staje się spotkanie z fryzjerką Samantha, którą poznaje podczas kolejnej ucieczki z domu dziecka. Tak rozpoczyna się podróż Cyrila w krainę dorosłości, w której wzorcem do naśladowania będą zarówno niezależna, pełna pasji Samantha, jak i niebezpieczny gangster Wes...

W KINACH OD 23 PAŹDZIERNIKA 2011

Jean-Pierre Dardenne (1951)
Luc Dardenne (1954)

Słynny belgijski duet braci – filmowców: reżyserów, scenarzystów i producentów. W 1975 roku założyli firmę produkcyjną Dérives, w ramach której nakręcili około 60 dokumentów. W 1994 powstała kolejna ich firma - Les Films du Fleuve. Jako reżyserzy filmów fabularnych Jean-Pierre i Luc zabyli w latach dziewięćdziesiątych XX w. filmem „La Promesse”. Ich kolejny film, słynna „Rosetta”, zdobyła Złotą Palmę na Festiwalu w Cannes w 1999 roku. Od tamtej pory wszystkie ich filmy brały udział w głównym konkursie Cannes i zdobywały nagrody na międzynarodowych festiwalach.

An acclaimed Belgian filmmakers duo. In 1975, Jean-Pierre and Luc Dardenne created Dérives, the production company that has produced some sixty documentaries. In 1994, they set up the production company Les Films du Fleuve. As feature-filmmakers the Dardennes first came to international attention in the mid-1990s with “La Promesse” (The Promise). They won their first major international film prize when Rosetta won the Palme d’Or at the 1999 Cannes Film Festival. All their films since have played at the Cannes main competition and won one of the major prizes.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Chłopiec na rowerze | Le Gamin au vélo | The Kid with a Bike
- 2008** Milczenie Lory | Le silence de Lorna | Lorna's Silence
- 2007** Dans l'Obscurité | Darkness
- 2005** Dziecko | L'Enfant The Child
- 2002** Syn | Le fils | The Son
- 1999** Rosetta
- 1996** Obietnica | La promesse | The Promise
- 1992** Je pense à Vous | I think of You
- 1987** Falsch
- 1987** Il court... il court le monde
- 1983** Regarde Jonathan/Jean Louvet, son oeuvre
- 1982** Leçons d'une université volante
- 1981** R...juz nie odpowiada | R... ne répond plus
- 1980** Pour que la guerre s'achève, les murs devaient s'écrouler
- 1979** Lorsque le bateau de Léon M. descendit la Meuse pour la première fois
- 1978** Chant du rossignol

premiara

Chłopiec na rowerze
| Le Gamin au vélo
| The Kid with a Bike
Belgia, Francja, Włochy
(BE, FR, IT) 2011
kolor | colour
87 min.

reż|dir Jean-Pierre Dardenne,
Luc Dardenne **pro|pro** Jean-Pierre
Dardenne, Luc Dardenne, Denis Freyd
sce|sc Jean-Pierre Dardenne, Luc Dar-
denne **zdj|ph** Benoit Dervaux **muz|mus**
Jean-Pierre Duret **mon|ed** Marie-Hélène
Dozo **ob|cast** Cécile de France, Thomas
Doret, Jérémie Renier, Fabrizio Rongione,
Egon Di Mateo, Olivier Gourmet
dys|dis Carisma Film Group

Uroczystość Otwarcia
Opening Gala

15

11 letni Cyryl ma tylko jedno pragnienie: odnaleźć ojca, który oddał go do Domu Dziecka. Postanawia uciec. W trakcie poszukiwań poznaje pracującą w zakładzie fryzjerskim Samantę (Cécile de France). Między kobietą a chłopcem stopniowo zawiązuje się więź – Samanta zgadza się by Cyryl odwiedzał ją w weekendy. Początkowo chłopiec nie do końca rozumie co kobieta do niego czuje, jednak to właśnie miłość Samanty, pomoże mu opanować narastający gniew i bunt.

Nowy film braci Dardenne, którzy zdążyli już przyzwyczaić widzów do swojego naturalistycznego, pesymistycznego obrazu świata, zaskakuje cieplejszym tonem. Opuszczone, pozbawione rodzicielskiej miłości dziecko zostaje uratowane dzięki dobroci obcej kobiety – dobroci celowo nieuzasadnionej (nie wiemy niczego o przeszłości Samanty), wynikającej z ludzkiej natury równie niewytłumaczalnie jak zło.

2011 MFF w Cannes - Grand Prix Jury

2011 MFF w Cannes - nominacja do Złotej Palmy

11 year old Cyril has only one plan: to find the father who left him temporarily in a children's home. By chance he meets Samantha (Cécile de France), who runs a hairdressing salon and agrees to let him stay with her at weekends. Cyril doesn't recognize the love Samantha feels for him, a love he desperately needs to calm his rage.

The new Dardenne brothers' film, who already established a naturalistic and pessimistic style, this time surprises with a brighter esthetics. An abandoned child, deprived of maternal love and care is being saved by goodness of a strange woman – a goodness willingly unfounded (we know nothing about Samantha's past) immanent to human nature just as inexplicably as evil.

2011 Cannes IFF - Grand Prize of the Jury

2011 Cannes IFF - Palme d'Or nomination

**TWÓJ WŁASNY
FESTIWAL**

NA VOD.TVP.PL

120 FILMÓW FABULARNYCH

PONAD 60 SERIALI

130 FILMÓW DOKUMENTALNYCH

premiiera

Wielka Brytania, Francja,
Włochy
(UK, FR, IT) 2010
kolor|colour
124 min.

Peter Mullan (1959)

Pochodzący ze Szkocji aktor i reżyser. Nie ukończył żadnej szkoły filmowej, jednak filmem zajmował się od 19 roku życia. Debiutował w teatrze w 1988 roku. Sławę przyniosły mu role w filmach „Riff-Raff” Kena Loacha (1991), „Braveheart – Waleczne Serce” (1995) oraz „Trainspotting” (1996). Do jego najwybitniejszych osiągnięć aktorskich należy rola pierwszoplanowa w filmie „Jestem Joe” Loacha, za którą został nagrodzony w Cannes w 1998 roku. Jako reżyser ma w swoim dorobku trzy filmy fabularne, w tym głośne „Siostry Magdaleny” oraz „NEDs”.

Scottish actor and director. Didn't graduate any film school, but he started making films at the age of 19. Mullan made his debut in the theatre in 1988 before moving to cinema and television. Fame came with the parts he played in such films as "Riff-Raff" (1991) by Ken Loach, "Braveheart" (1995) and "Trainspotting" (1996), but above all when he won for best leading actor at the Cannes Film Festival in 1998 for "My name is Joe" (1998), once again by Loach. As a director he made three feature movies, among them "The Magdalene Sisters" (2002) and "NEDs" (2010).

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2010 NEDs
2002 Siostry Magdaleny | The Magdalene Sisters
1998 Orphans
1996-1997 Cardiac Arrest (serial TV | TV series)
1995 Fridge (krótkometrażowy | short)
1995 Good Day for the Bad Guys (krótkometrażowy | short)
1993 Close (krótkometrażowy | short)

reż|dir Peter Mullan pro|pro Olivier Delbosc, Alain de la Mata, Marc Missonnier
sce|sc Peter Mullan zdj|ph Roman Osin
muz|mus Craig Armstrong
mon|ed Colin Monie ob|cast Conor McCarron, Mhairi Anderson, Martin Bell, Joe Cassidy dys|dis Wild Bunch

Uroczystość Zamknięcia
Closing Gala

17

Aktor i reżyser Peter Mullan w swoim najnowszym filmie powraca do Glasgow lat 70. XX wieku. Głównym bohaterem „NEDs” jest stojący u progu dorosłości John McGill. Jest uzdolnionym uczniem, jednak w szkole wciąż zmaga się z nieprzychylnością nauczycieli zrażonych wybrykami jego starszego brata, Johna. Dom rodzinny obu braci to brutalny, wciąż pijany ojciec oraz stłamszona matka. John, pozbawiony jakiegokolwiek wsparcia, otoczony przez zbirów i tzw. „NEDs” („Non-Educated Delinquents”), stopniowo zanurza się w barbarzyński świat ulic. Podobnie jak w poprzednie filmy Mullana również „NEDs” wyróżnia się intensywnością gry aktorskiej oraz uderzającą autentycznością scenografii i kostiumów. Wśród aktorskich odkryć reżysera na szczególną uwagę zasługuje świetny debiut młodego Connora McCarrona jako Johna.

2010 MFF w San Sebastian – Złota Muszla w kategorii Najlepszy Film dla Petera Mullana

2010 MFF w San Sebastian – Srebrna Muszla w kategorii Najlepszy Aktor dla Connora McCarrona;

Acclaimed filmmaker Peter Mullan returns to the gritty terrain of 1970s Glasgow with his third directorial feature, "NEDs". John McGill is on the brink of adolescence with a promising academic future. At school he lives in the shadow of his expelled older brother Benny's less than stellar reputation, making teachers suspicious of what type of potential he has. His home life consists of a violent, drunken father (Mullan) and a repressed mother. Surrounded by bullies and "NEDs" („Non-Educated Delinquents”), John, with no support system, gradually immerses himself into the savage life of the streets.

As with Mullan's previous films "NEDs" stands out with the intensity of actors play and a striking authenticity of clothes and homes. Among Mullan's actors discoveries particularly noteworthy is a fantastic debut of Connor McCarron as John.

2010 IFF San Sebastian – Golden Shell in category Best Film for Peter Mullan

2010 IFF San Sebastian– Silver Shell in category Best Actor for Connor McCarron

Delphine et Muriel Coulin

Reżyserki i scenarzystki. Mieszkają i pracują we Francji.

Directors and scriptwriters. They live and work in France.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2011 17 Dziewczyn | 17 Filles | 17 Girls
2009 Seydou
2002 Roue Libre
2002 Germain
2000 Souffle
1997 Il Flat Imaginer Sisyphe Heureux

premiere

17 Filles | 17 Girls
Francja (FR) 2011
kolor | colour
90 min.

reż|dir Delphine Coulin, Muriel Coulin
pro|pro Denis Freyd, Archipel 35
sce|sc Delphine Coulin, Muriel Coulin
zdj|ph Jean-Louis Vialard
muz|mus Julien Bourdeau
mon|ed Guy Lecomte **ob|cast** Louise Grinberg, Juliette Darche, Roxanne Duran, Esther Garrel, Yara Pilartz
dys|dis Films Distributionn

17 nastolatek podejmuje wspólnie decyzję, która zmieni ich spokojne życie. Decyzji tej nie rozumieją ani ich chłopcy, ani dorośli z ich otoczenia. Otóż dziewczyny mają zamiar zająć w ciążę, do tego w tym samym czasie. Scenariusz oparty jest na prawdziwej historii z 2008 roku.

2011 MFF w Cannes – prezentacja w ramach Semaine Internationale de la Critique

17 teenage girls take together an unexpected decision that will change their peaceful little lives and leave them misunderstood by the boys and adults around them: they decide to get pregnant all at the same time. This is based on a true story that occurred in 2008.

2011 Cannes IFF – Critics Week selection

.

17 Dziewczyn

Świat pod namiotem World under canvas

Michaël R. Roskam (1972)

Urodził się w Sint-Truiden w Belgii. Studiował malarstwo w Akademii Świętego Łukasza w Brukseli. Kiedy jego zainteresowania skierowały go w stronę filmu, został wytypowany do uczestnictwa w prestiżowym kursie scenarjopisarstwa w Binger Lab w Amsterdamie. Do tej pory Roskam wyreżyserował kilka filmów krótkometrażowych, m.in. „The One Thing to Do”, „Carlo” i „Haun”; trzy z jego filmów zostały nagrodzone na międzynarodowych festiwalach. Jest wykładowcą w Szkole Filmowej w Brukseli.

Born in Sint-Truiden (Belgium). He studied painting at the St-Lukas academy of fine arts in Brussels. Later when his passion led him to filmmaking, he was selected in 2005 to participate in the prestigious script development program at Binger Lab, Amsterdam, NL. Roskam directed several short films, among which “The One Thing To Do”, “Carlo” and “Haun”; three shorts that were selected and awarded internationally. He also teaches at the St. Lukas Film School in Brussels.

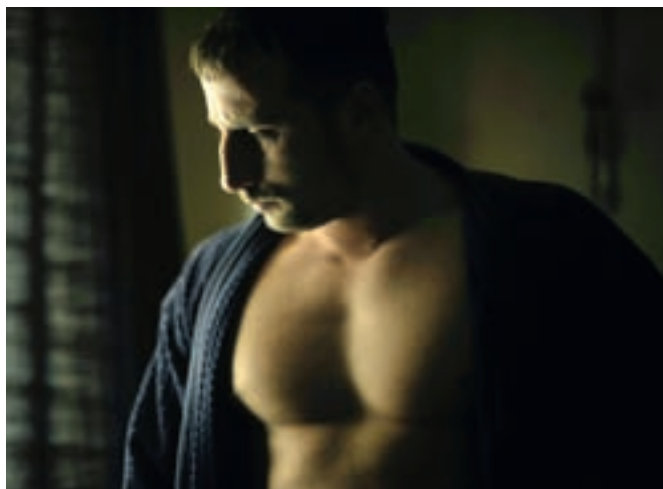
FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2011 Byczek | Rundskop | Bullhead
2007 Today is Friday (krótkometrażowy | short)
2005 The One Thing To Do (krótkometrażowy | short)
2004 Carlo (krótkometrażowy | short)
2002 Haun (krótkometrażowy | short)

premiere

Rundskop | Bullhead
Belgia
(BE) 2011
kolor | colour
129 min.

reż|dir Michaël R. Roskam **pro|pro** Bart van Langendonck, Savage Film & Roskam Films
sce|sc Michaël R. Roskam
zdj|ph Nicolas Karakatsanis
muz|mus Raf Keunen **mon|ed** Alain Dessauvage **ob|cast** Matthias Schoenaerts, Jeroen Perceval, Jeanne Dandoy, Barbara Sarafian, Tibo Vandenborre
dys|dis Celluloid Dreams

Młody hodowca bydła z Limburgii, Jacky Vanmarsenille, jest namawiany przez znajomego weterynarza do zrobienia „ciemnego” interesu z flamandzkim handlarzem wołowiny. Jednak zabójstwo policjanta federalnego i niespodziewana konfrontacja z tajemniczym sekretem z przeszłości Jacky’ego, uruchamiają łańcuch wydarzeń o dalekosiężnych konsekwencjach. Bullhead to ekscytująca opowieść o losie, utracie niewinności, zbrodni i karze, ale również o sprzeczności pragnień i nieodwracalności ludzkiego przeznaczenia.

2011 MFF w Berlinie – pokaz w sekcji Panorama

The young Limburg cattle farmer Jacky Vanmarsenille is approached by an unscrupulous veterinarian to make a shady deal with a Flemish beef trader. But the assassination of a federal policeman, and an unexpected confrontation with a mysterious secret from Jacky’s past, set in motion a chain of events with far-reaching consequences.

Bullhead is an exciting tragedy about fate, lost innocence and friendship, about crime and punishment, but also about conflicting desires and the irreversibility of a man’s destiny

2011 Berlin IFF - Berlinale Panorama

.

Byczek

Naomi Kawase (1969)

Japońska reżyserka, twórczyni uznanych filmów dokumentalnych i fabularnych. Ukończyła Szkołę Fotograficzną w Osace w 1989 roku. Jej twórczość szybko zyskała międzynarodowe uznanie. W 1997 roku Kawase została najmłodszą laureatką Złotej Palmy na Festiwalu w Cannes za swój debiut fabularny „Suzak”. W roku 2000 otrzymała obie nagrody FIPRESCI oraz nagrodę CICAIE na Festiwalu w Locarno za film „Hotaru”. W 2007 roku Kawase zdobyła Grand Prix Festiwalu w Cannes za „The Mourning Forest”.

Japanese director, creator of acclaimed documentary and feature films. Graduated from the Osaka School of Photography in 1989. Her work soon caught the spotlight both domestically and internationally. In 1997, “Kawase” became the youngest winner of the Camera d’Or Award in the history of Cannes Film Festival for her first feature “Suzak”. In 2000, she garnered both of the FIPRESCI Prize and the CICAIE Prize at Locarno International Film Festival for the film Hotaru. In 2007, “Kawase” won the Grand Prix of the 2007 Cannes Film Festival for The Mourning Forest.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Hanezu no tsuki
- 2010** Genpin
- 2009** Koma
- 2008** Seven Nights
- 2007** Las w Zalobie | The Mourning Forest | Mogari no Mori
- 2006** Tarachime -birth/mother-
- 2003** Shara
- 2002** Letter from a Yellow Cherry Blossom
- 2001** Kya Ka Ra Ba A
- 2000** Hotaru
- 1999** Manguekyo
- 1997** Suzaku | Moe no suzaku
- 1994** Katatsumori
- 1992** Embracing | Ni tsutsumarete

Japonia
(JP) 2010
kolor | colour
92 min.

dokument | documentary

reż | dir Naomi Kawase **pro | pro** Naomi Kawase, Yuko Naito **sce | sc** Naomi Kawase **zdj | ph** Naomi Kawase **muz | mus** Rocket Matsu **mon | ed** Kaneko Yusuke **ob | cast** Tadashi Yoshimura **dys | dis** KUMIE INC.

Tytułowy Genpin to nawiązanie do słów chińskiego filozofa Lao Tzu: „Duch doliny nigdy nie umiera. Nazywa się go tajemniczą kobietą (genpin).” Najnowszy film Nami Kawase to dokument ukazujący coś, co wydaje się we współczesnym świecie trudne do zrealizowania: narodziny dziecka w sposób naturalny, z dala od nowoczesnych szpitali, z ufnością w pierwotną moc własnego ciała i sił natury. Bohaterkami filmu są pacjentki Kliniki Yoshimura w Okazaki w Japonii, które do starego domu otoczonego lasem przybywają z całej Japonii chcąc urodzić dziecko bez interwencji medycznej.

2010 MFF w San Sebastian - Nagroda FIPRESCI

The title, Genpin, derives from the words of the Chinese philosopher Lao Tzu, “The valley spirit never dies. It is named the mysterious woman (genpin)”. The film Genpin is a documentary taking place at the Yoshimura Clinic, in the city of Okazaki in Japan. Expectant mothers come here from across the country, seeking a natural childbirth that doesn’t depend on medical intervention.

2010 IFF San Sebastian - FIPRESCI Award

Świat pod namiotem
World under canwas

19

Florin Șerban (1975)

Rumuński reżyser i producent młodego pokolenia. „Jak chcę gwizdać to gwizdę” zdobył Srebrnego Niedźwiedzia i Nagrodę Alfreda Bauera na Bielińskim Festiwalu Filmowym w 2010 roku. Jest jednym z niewielu młodych Rumuńskich twórców, którzy zyskali międzynarodowy rozgłos.

Florin Șerban (1975) is a Romanian film director whose film “If I Want to Whistle, I Whistle” won the Jury Grand Prix and the Alfred Bauer Prize at the 2010 Berlin Film festival. He is one of several young Romanian filmmakers to have had international success.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2010** Jak chcę gwizdać, to gwizdę | Eu cand vreau sa fluier, fluier | If I Want To Whistle, I Whistle
- 2010** Angel
- 2002** Jumatate de oras face dragoste cu cealalta jumata | Half of the city makes love with the other half
- 2001** Mecano
- 1999** preText

Eu cand vreau sa fluier,
fluier | If I want to whistle,
I whistle
Rumunia, Szwecja
(RO, SE) 2010
kolor | colour
94 min.

reż | dir Florin Șerban **pro | pro** Catalin Mitulescu, Daniel Mitulescu **sce | sc** Catalin Mitulescu, Florin Șerban **zdj | ph** Marius Panduru **muz | mus** Tomas Huhn, Andreas Franck, Florin Tabacaru, Gelu Costache **mon | ed** Sorin Baican, Catalin Cristutiu **ob | cast** George Pistereanu, Ada Condeescu, Mihai Constantin, Clara Voda **dys | dis** Tamasa Distribution

Silviu (George Pistereanu) pozostało pięć dni do opuszczenia poprawczaka. Jednak zanim upragniona chwila nastąpi chłopak dowiaduje się, że po długiej nieobecności wróciła jego matka. Kobieta ma zamiar wyjechać z młodszym bratem Silviu, którego ten samodzielnie wychowywał i traktował jak własnego syna. W międzyczasie bohater zakochuje się pracownicy opieki społecznej Anie (Ada Condeescu), którą często spotyka w zakładzie poprawczym. Upływające dni niezmiennie się dłużą, a początkowy niepokój Silviu przeradza się w panikę. Zdeterminowany bohater postanawia porwać Anę. **2010 MFF w Berlinie** – Nagroda Grand Prix Jury, Srebrny Niedźwiedź w kategorii Najlepszy Film dla Florin Șerban; **2010 MFF w Berlinie** – Nagroda Specjalna im. Alfreda Bauera dla Florin Șerban; **2010 Europejska Akademia Filmowa** – nominacja do Europejskiej Nagrody Filmowej w kategorii Najlepszy Europejski Aktor Roku dla George Pistereanu, oraz Europejskie Odkrycie Roku dla Florin Șerban

Silviu has only five days left before his release from the juvenile detention centre. But five days become an eternity when his mother returns from a long absence to take his younger brother away. A brother whom he raised like a son. Moreover, he has fallen in love with a beautiful social worker, whom he frequently meets in the penitentiary. With time running out and his emotions boiling over, desperate Silviu decides to kidnap Ana. **2010 Berlin IFF** – Special Grand Prix Jury Award in category Best Film for Florin Șerban; **2010 Berlin IFF** – Special Alfred Bauer Award for Florin Șerban; **2010 European Film Academy** – European Film Award nomination in category Best European Actor of the Year for George Pistereanu, and European Discovery of the Year for Florin Șerban

Jak chcę gwizdać, to gwizdę

Jedyna rzecz, która nigdy się nie zmienia, to nasze wartości

Nasz sukces to usatysfakcjonowani klienci.
Cenimy naszych pracowników.
Nasze działania oparte są na jakości i profesjonalizmie.
Używamy technologii, by rozwijać pozycję lidera w branży.
Jako korporacja – zachowujemy się odpowiedzialnie.

– Joseph C. Wilson, Założyciel firmy Xerox, 1961

Dzięki temu, że Xerox oferuje doskonałej jakości sprzęt i usługi, Ty możesz skupić się na prowadzeniu swojej firmy.

xerox.com

Ready For Real Business

Johan Storm (1978)

Ukończył Szkołę Filmową na Uniwersytecie w Göteborgu. Píše o filmie dla magazynu Filmkonst oraz gazety codziennej Arbetarbladet. Pracował ze scenariuszami filmów krótkometrażowych oraz filmu fabularnego „Offside”. Wraz z Johanem Lundborgiem w 2009 roku wyreżyserował thriller psychologiczny „Klatka”.

Examined from the Film School at Gothenburg University in 2003. He has written about film for the magazine Filmkonst and for the daily newspaper Arbetarbladet. He has worked with script development for shorts and the feature film „Offside”. Together with Johan Lundborg in 2009 they directed feature movie Corridor.

Johan Lundborg (1977)

Ukończył Szkołę Filmową na Uniwersytecie w Göteborgu. Uczęszczał również do FAMU w Pradze. Autor wielu filmów krótkometrażowych, w tym nagrodzonego dokumentu „Moving adult cats”. Napisał i wyreżyserował (wraz z Johanem Stormem) trzydziestominutowy film „Rosenhill”, który otrzymał nagrodę publiczności za najlepszy film krótkometrażowy podczas festiwalu filmowego w Göteborgu w 2009 roku.

Examined from the Film School At Gothenburg University. Also attended FAMU in Prague. He has made a number of short films and made the award winning documentary Moving adult cats. He wrote and directed the thirty minute short Rosenhill which won the Audience Award for best short at the Gothenburg Festival 2009.

Wspólna filmografia | Common filmography

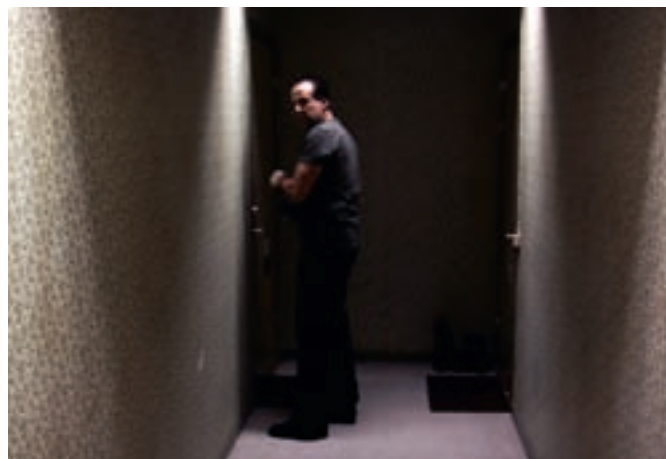
2009 Klatka | Isolerad | Corridor

2008 Rosenhill (krótkometrażowy | short)

premiera

Isolerad | Corridor
Isolerad
Szwecja
(SE) 2009
kolor | colour
80 min.

reż | dir Johan Storm, Johan Lundborg
pro | pro Anita Oxburgh, Migma Film AB
sce | sc Johan Storm, Johan Lundborg
zdj | ph Johan Lundborg **muz | mus** Jukka Rintamäki **mon | ed** Johan Storm, Johan Lundborg **ob | cast** Emil Johansen, Ylva Gallon, Peter Stormare **dys | dis** Spectator

Frank to ambitny i skoncentrowany na jednym celu student medycyny. Nie ma przyjaciół: zbliżają się egzaminy, i nic nie może go rozpraszać. Nic, szczególnie nie Lotte, dziewczyna, która właśnie wprowadziła się ze swoim chłopakiem do mieszkania powyżej. Lotte stara się zaprzyjaźnić z Frankiem, jednak on postrzega ją jedynie jako przeszkodę, szczególnie po tym, gdy przez dźwięki dochodzące z jej mieszkania zaczyna cierpieć na bezsenność. Pewnego dnia Frank zostaje zaatakowany na korytarzu. Lotte pomaga mu, dzięki czemu zbliżają się do siebie. Jednak ich przyjaźń nie pozostaje bez konsekwencji. Kiedy partner Lotte zaczyna zastraszać Franka, chłopak orientuje się, że oboje zostali wciągnięci w śmiertelną grę... Johan Storm i Johan Lundborg zrealizowali thriller psychologiczny będący udaną mieszanką czarnego humoru i społecznego krytycyzmu. Obaj młodzi, szwedzcy reżyserzy twierdzą, że inspiracją przy realizacji „Klatki” było dla nich kino Hollywood lat 70. XX w., w tym przede wszystkim takie filmy jak Egzorcysta, Dziecko Rosemary oraz Obcy. **2010 EFF w Brukseli** – Nagroda Cineuropa

Frank is an ambitious and single-minded medical student who has no friends. His finals are only a few days away and nothing must distract him. Nothing, especially not Lotte, the girl who has just moved into the flat above. Lotte tries to make friends with Frank. But he sees her only as an irritation, especially as the noise from the couple's lovemaking keeps him awake at night. Finally sleeplessness makes him lose control... One day Frank is mysteriously attacked in the corridor of his building. Lotte helps him and the circumstances bring them closer. Their new friendship will not be without consequences. Lotte's boyfriend suspects they are having an affair. When he starts persecuting Frank, he finds himself caught in a cat and mouse game in which his life is at stake...

Corridor is a frightening psychological thriller with a different kind of hero and a mix of black humor and social criticism made by Johan Storm and Johan Lundborg, young Swedish directors who claim to be inspired by Hollywood 70s films such as „The Exorcist”, „Rosemary's baby” and „Alien” etc. **2010 Brussels EFF** – Cineuropa Prize

Świat pod namiotem
World under canvas

21

Phillipe Le Guay (1956)

Francuski autor scenariuszy, reżyser i aktor.

French writer, director and actor.

FILMOGRAFIA / FILMOGRAPHY

2011 Kobiety z 6. piętra |
Les femmes du 6ème étage |
Service Entrance

2006 Du jour au lendemain

2003 Le coût de la vie

2001 Trois huit

1995 L'année Juliette

1989 Les Deux Fragonard

Les femmes du 6ème étage
| Service Entrance
Francja (FR) 2011
kolor | colour
104 min.

reż | dir Philippe Le Guay **pro | pro** Etienne Comar, Philippe Rousselet **sce | sc** Philippe Le Guay, Jérôme Tonnerre
zdj | ph Jean-Claude Larrieu
muz | mus Jorge Arriagada
mon | ed Monica Coleman **ob | cast** Fabrice Luchini, Sandrine Kiberlain, Natalia Verbeke, Carmen Maura
dys | dis Best Film

„Kobiety z 6. piętra” to połączenie hiszpańskiej żywiołowości i francuskiego poczucia humoru. Jean-Louis (znany z „Nieba nad Paryżem” Fabrice Luchini) był statecznym mężczyzną i ojcem rodziny dopóki nie poznał hiszpańskich pokojówek mieszkających na szóstym piętrze w jego kamienicy. Jedną z nich, niezwykle piękną Marię, zaprowadza porządek w domu Jean-Louisa i... chaos w jego sercu. Zderzenie hiszpańskiego temperamentu i zmysłowości z konserwatyzmem francuskiej klasy średniej tworzy prawdziwie wybuchową komediową mieszankę.

2011 MFF w Berlinie – Oficjalna selekcja

„Service Entrance” is a combination of a Spanish spontaneity and a French sense of humor. Jean-Louis (Fabrice Luchini) was a quiet family-man, until he met Spanish maids living on the 6th floor of his apartment house. One of them, a beautiful Maria, cleans up his house, but at the same time introduces chaos to his feelings...

2011 IFF Berlin – Official Selection

Kobiety z 6. piętra

Paweł Kloc (1971)

Studiował prawo na Uniwersytecie Warszawskim. Pracował w HBO oraz w At Entertainment Ltd jako producent i reżyser realizując reklamy, teledyski i programy telewizyjne. Nagrodzony na festiwalu Euroshots za reklamę oraz za dokument krótkometrażowy „Dos Sombras” na festiwalu RealHeart w Toronto. Pierwszy długometrażowy dokument Pawła, *Kołysanka z Phnom Penh* powstała w roku 2010 w ramach jego własnej firmy produkcyjnej Parallax. Obecnie Paweł pracuje nad kolejnymi filmami. Mieszka i pracuje w Warszawie.

Studied Law at the Warsaw University. Paweł worked for HBO and At Entertainment Ltd as a producer and director. He directed commercials, music videos and television programs. He was awarded for Nationale Nederlanden commercial at the Euroshots festival and for his short feature “Dos Sombras” at the Real-Heart festival in Toronto. Paweł directed his first feature documentary film *Phnom Penh Lullaby* in 2010 with his production company Parallax. He is now developing his next documentary film and a feature film. He resides in Warsaw, Poland.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2010 *Kołysanka z Phnom Penh* | *Phnom Penh Lullaby*
2005 *Dos Sombras* | *Two shadows*
2000 *Breaking Through*
1997 *Zosia* | *Sophie*
1996 D.K.

Phnom Penh Lullaby
 Polska (PL) 2011
 kolor | colour
 103 min.
 dokument | documentary

reż | dir Paweł Kloc pro | pro Parallax
 sce | sc Paweł Kloc, Przemysław Nicyporuk
 zdj | ph Przemysław Nicyporuk
 muz | mus Marc Marder mon | ed Jacek Tarasiuk

„*Kołysanka z Phnom Penh*” to intymna historia mężczyzny szukającego w świecie miłości i akceptacji dla siebie i swojej rodziny. Ilan Shickman opuścił Izrael marząc o nowym życiu. Los przygnał go do Phnom Penh w Kambodży, gdzie żyje razem ze swoją dziewczyną Saran i dwiema córeczkami, dwuletnią Marie i sześciomiesięczną Jasmine. Mężczyzna pracuje nocą w najbardziej podejrzanych zaułkach miasta, jako uliczny wróżbita. Kiedy Saran i Ilan decydują, że Marie powinna być oddana do rodziny żyjącej na wsi, zaczyna się podróż z piekielnego miasta w kierunku idyllicznej prowincji. Film Pawła Kłoca to portret ludzi marzących o szczęściu i bezpieczeństwie, ludzi uwięzionych w pułapce własnego losu,miotanych przeznaczeniem, którego nie mogą kontrolować.

2011 Krakowski FF - Nagroda Główna dla najlepszego filmu dokumentalnego

Phnom Penh lullaby is an intimate story of a man looking for love and acceptance. Ilan Shickman left Israel dreaming of a new life. He now lives in Phnom Penh, Cambodia, with his Khmer girlfriend Saran and daughters Marie, 2 years old, and Jasmine, 6 months, trying to make ends meet as a street fortune-teller. Ilan works at night on 51st Street, right next to bars with prostitutes, and sex and drug dealers. Ilan decides that the older daughter should be given away to Saran’s family in the countryside. The journey from the infernal city to the idyllic countryside begins. *Phnom Penh lullaby* portrays people entrapped in their lives, which dream about happiness but get driven away by the powers they hardly control.

2011 FF in Krakow – Main Prize in category Best Documentary

Świat pod namiotem World under canvas

Béla Tarr (1955)

Węgierski scenarzysta i reżyser, uznawany za jednego z najbardziej awangardowych współczesnych twórców filmowych. W 1981 roku ukończył wydział reżyserii Wyższej Szkoły Filmowej w Budapeszcie. Od 1997 roku jest członkiem Europejskiej Akademii Filmowej. Od 20 lat Béla Tarr związany jest z montażystką Agnes Hranitzky, którą uznaje za współreżysera swoich filmów. Razem z węgierskim pisarzem László Krasznahorkaiem napisał scenariusze do filmów „Potępiony”, „Szatańskie tango” oraz „Koń Turyński”.

Hungarian director and screenplay writer, considered one of the most avant-garde contemporary filmmakers. 1981 graduated the Hungarian School of Theatrical and Cinematic Arts in Budapest. Since 1981 he is a member of the European Film Academy. Since twenty years Béla Tarr has been married to Agnes Hranitzky, co-director of his films. Together with a Hungarian writer László Krasznahorkai he has written screenplays to films “Damnation”, “Satan’s Tango” and “Turin Horse”.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2011 *Koń Turyński* | *A torinói ló* | *The Turin Horse*
2007 *Człowiek z Londynu* | *A londoni férfi* | *The Man from London*
2000 *Harmonie* | *Werckmeister harmóniak* | *Werckmeister Harmonies*
1994 *Szatańskie tango* | *Sátántangó* | *Satan’s Tango*
1988 *Potępienie* | *Kárhozat* | *Damnation*
1985 *Jesienny almanach* | *Őszi almanach* | *Autumn Almanac*
1982 *Ludzie z prefabrykatów* | *Panelkapcsolat* | *The Prefab People*
1981 *Outsider* | *Szabadszág* | *The Outsider*
1977 *Ognisko zapalne* | *Családi tűzfészek* | *Family Nest*

A torinói ló | The Turin Horse
 Węgry, Niemcy, Francja,
 Szwajcaria, USA
 (HU, DE, FR, CH, USA)
 2011 cz-b | b&w
 146 min.

reż | dir Béla Tarr pro | pro Gábor Tényi
 sce | sc László Krasznahorkai, Béla Tarr
 zdj | ph Fred Kelemen
 muz | mus Mihály Vig mon | ed Ágnes Hranitzky ob | cast János Derzsi, Erika Bók, Mihály Kormos
 dys | dis Stow. Nowe Horyzonty

Rok 1889. Niemiecki filozof, Friedrich Nietzsche, przebywa w Turynie. Widząc jak woźnica katuje konia obejmuje zwierzę ramionami chcąc go osłonić. Po chwili wybucha płaczem. Jak zgodnie twierdzą biografowie filozofa to właśnie ten moment był początkiem końca Nietzschego, który od tamtej pory nie napisał ani słowa. W ciągu miesiąca od incydentu z koniem, u uczonego stwierdzono chorobę umysłową, z którą borykał się aż do śmierci jedenaście lat później.

Wybitny węgierski reżyser Béla Tarr przewrotnie swój ostatni film koncentruje nie na filozofii, ale stara się odpowiedzieć na pytanie: co stało się z koniem? Autorem scenariusza „*Konia Turyńskiego*” jest stały współpracownik i przyjaciel Tarra, pisarz László Krasznahorkai. Ich najbardziej znanym wspólnym filmem jest oparte na powieści Krasznahorkai monumentalne „*Sátántangó*”. Oceniany jako najbardziej radykalny z dotychczasowych filmów Tarra „*Koń Turyński*” triumfował podczas tegorocznego Berlinale zdobywając nagrodę FIPRESCI oraz Grad Prix Jury. **2011 MFF w Berlinie** – Nagroda Grand Prix Jury w kategorii Najlepszy film dla Béli Tarra; **2011 MFF w Berlinie** – nominacja do Złotego Niedźwiedzia dla Béli Tarra.

1889. German philosopher Friedrich Nietzsche witnessed the whipping of a horse while traveling in Turin, Italy. He tossed his arms around the horse’s neck to protect it then collapsed to the ground. In less than one month, Nietzsche would be diagnosed with a serious mental illness that he suffered for the next eleven years until his death. Outstanding Hungarian director Béla Tarr untowardly focuses his last film not on the philosopher, but on answer to the question whatever did happened to the horse? The author of a screenplay of *Turin horse* is Tarr’s permanent associate and friend, writer László Krasznahorkai. His most famous common film was a monumental *Sátántangó*, based on Krasznahorkai’s novel. Evaluated as the most radical among Tarr’s films *Turin Horse* was a revelation at the last Berlin International Film Festival, where it was awarded with FIPRESCI Prize and Jury Grand Prix. **2011 Berlin IFF** – Grand Prix Jury in category Best Film for Béla Tarr; **2011 Berlin IFF** – FIPRESCI Prize for Béla Tarr; **2011 Berlin IFF** – Golden Bear nomination for Béla Tarr

Koń Turyński

Michał Marczak

Studiował reżyserię na uczelni California Institute of the Arts. Skończył Akademię Sztuk Pięknych w Poznaniu i Mistrzowską Szkołę Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Przez ostatnie 5 lat zajmował się realizacją filmów dokumentalnych i fabularnych jako reżyser i operator.

Studied film directing at California Institute of Arts. A graduate of Fine Arts Academy in Poznań and Andrzej Wajda Master School of Film Directing. For the past 5 years Michał has been committed to working on documentary and fiction projects, both as a director and cinematographer.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2009 Kobieta Poszukiwana | A woman sought

2010 Koniec Rosji | The end of Russia

At the Edge of Russia
Polska (PL) 2010
kolor | colour
50 min.
dokument | documentary

reż | dir Michał Marczak pro | pro TVN,
Ozumi Films, Aperto Films sce | sc Michał
Marczak zdj | ph Radosław Ładczuk
mon | ed Dorota Wardęszkiewicz

Alexiei, dziewiętnastoletni rekrut, zostaje wysłany na służbę do małej bazy na północy Rosji. To jeden z niewielu posterunków granicznych, strzegących olbrzymich, nie zamieszkałych pól państwa rosyjskiego nad Oceanem Arktycznym. W straży znajdują się sześciu żołnierzy. Każdy z nich od dawna tkwi w tym miejscu, być może od zbyt dawna. Okazuje się, że każdy z nich ma swoje tajemnice.

7. Planete Doc Review FF – Nagroda Magicznej Godziny

Alexiei, a nineteen year old Russian recruit, is being flown to perform his military service at a small base in a remote part of the Russian north. The base is one of few such frontier posts on the Arctic Ocean, guarding the vast, uninhabited parts of the Russian state. Besides Alexiei, there are five other soldiers stationed there. All five have stayed here for a long time, perhaps too long a time. Each of them seems to hold his personal and sad secret.

7. Planete Doc Review FF – The Magic Hour Award

Świat pod namiotem
World under canvas

23

Rafał Lewandowski (1969)

Pochodzi z polsko-francuskiej rodziny. Mieszka obecnie w Warszawie. Ukończył wydział reżyserii szkoły filmowej La Femis. Po realizacji kilku krótkometrażowych fabuł postanowił robić filmy dokumentalne np. nakręcona w Polsce w 1996 roku „Cela”, „Cień na duszy”, czy „Przesłuchania”. Lewandowski sfilmował ponad 80 relacji byłych deportowanych, uczestników ruchu oporu oraz dzieci ukrywanych podczas II Wojny Światowej. Te materiały filmowe zostały zebrane dla Survivors of the Shoah, fundacji powołanej w 1995 roku przez Stevena Spielberga w celu archiwizacji wspomnień osób, które przeżyły Holokaust. Filmy Rafała były pokazywane i nagradzane na wielu festiwalach na świecie oraz są regularnie emitowane w telewizji (France 2, Planete, La Cinquieme, ARTE, Canal+ Polska, TVP, RTBF, RAI, TSR, Histoire...).

His mother was French, his father Polish. In 1996 he received a degree in Directing from La Femis in Paris. After writing and directing several short films he began working on documentaries, for example „Cela”, „A Shadowed Gaze”, or „Hearings”. While working on these documentaries exploring the relationship between individual and collective memory, Rafał Lewandowski also worked as an interviewer for the Shoah Foundation (created by Steven Spielberg) interviewing approximately one hundred former deportees, hidden children and partisans from World War II. His films have been selected and awarded at a number of international festivals and broadcast on such channels as France 2, Planete, ARTE, TVP and others.

The Mole
Polska, Francja
(PL, FR) 2010
kolor | colour 108 min.

reż | dir Rafał Lewandowski pro-
| pro Marcin Wierchostawski, Jacek
Kuchnarski, Metro Films sce | sc Iwo
Kardel, Rafał Lewandowski zdj | ph Piotr
Rosołowski muz | mus Jerome Rebotier
mon | ed Agnieszka Glińska ob | cast
Borys Szyk, Marian Dziędziel, Magdalena
Czerwińska, Wojciech Pszoniak, Sławomir
Orzechowski dys | dis Kino Świat

Pełna niespodziewanych zwrotów akcji historia Pawła (Borys Szyk), którego rodzinne szczęście z dnia na dzień zatruwa artykuł szkalujący dobre imię jego ojca i współnika w interesach (Marian Dziędziel). Paweł rozpoczyna prywatne śledztwo, by odkryć prawdę i oczyścić ojca z zarzutów. Wszystkie tropy prowadzą do zagadkowego człowieka (Wojciech Pszoniak), który skrywa odpowiedzi na nurtujące Pawła pytania i od dawna zdaje się kierować losami jego rodziny... Trzymający w napięciu Kret jest fabularnym debiutem nagradzanego na całym świecie (festiwale Cinéma du Réel, w Paryżu i New Documentaries – MOMA w Nowym Jorku) dokumentalisty Rafała Lewandowskiego i operatora nominowanego do Oscara Królika po berlińsku Piotra Rosołowskiego. **2011 PFFF w Gdyni** – nagroda w kategorii Najlepsza Drugoplanowa Rola Męska dla Mariana Dziędziela

Happy family life of Paweł (Borys Szyk) is suddenly destroyed by a press article about his father and his father's business partner (Marian Dziędziel). Paweł starts his private investigation in order to find truth and exonerate his father. All traces lead to a mysterious man (Wojciech Pszoniak), who seems to know all the answers for Paweł's questions... Mole is a feature debut of an acclaimed documentary filmmaker Rafał Lewandowski (awarded at Cinéma du Réel and MOMA), in cooperation with Oscar-nominee cinematographer Piotr Rosołowski. **2011 PFFF in Gdynia** – award in category Best Supporting Actor for Marian Dziędziel

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2010 Kret | The Mole

2007 Kamery w trybunale | Cameras and Justice

2006 Dzieci Solidarności | Children of Solidarity

2004 Po drugiej stronie płótna | The other Side of the Canvas

2003 W cieniu Don Giovanniego | Don Giovanni, Behind the Scenes

2001 Hitchcock i sztuki piękne | Hitchcock and the fine arts

2000 Przesłuchania | Hearings

1999 Portret Soni Rykiel | Portrait of Sonia Rykiel

1999 Cień duszy | Shadowed Gaze

1996 Cela

Kret

Heritage
Polska (PL) 2011
cz-b | b&w
124 min.

Andrzej Barański (1941)

Absolwent Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Twórca filmów fabularnych, dokumentalnych, a także dramaturg. W swoich filmach podejmuje najczęściej problematykę polskiej prowincji. Jest twórcą takich filmów jak: „Kobieta z prowincji”, „Nad rzeką, której nie ma”, „Dwa księżycy”, „Parę osób, mały czas”.

Andrzej Barański graduate of Director's Department at the Film Academy (PWSFTviT) in Łódź. Director of feature and documentary films, also a playwright. In his films he takes up the theme of Polish province. He is the director of such films like: "Kobieta z prowincji", "Nad rzeką, której nie ma", "Dwa księżycy", "Parę osób, mały czas".

Zbigniew Masternak (1978)

Prozaik, dramaturg, autor scenariuszy filmowych. Studiował prawo, polonistykę oraz scenariopisarstwo. Dotychczas opublikował trzy powieści: „Niech żyje wolność” (2006), „Chmurolap” (2006), „Szczyryk” (2008). Wcześniej na podstawie jego opowiadań powstały dwa filmy zrealizowane w warunkach kina niezależnego: „Wiązanka” (2003) i „Stacja Mirsk” (2005).

Zbigniew Masternak A prose writer, a playwright and a screenwriter. He studied law, Polish philology and screenwriting. So far he has published three novels: "Niech żyje wolność" (2006), "Chmurolap" (2006), "Szczyryk" (2008). They became a literary basis for the film Heritage, directed by Andrzej Barański. Before that, two independent film productions were based on his short stories: "Wiązanka" (2003) and "Stacja Mirsk" (2005).

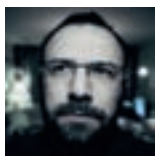
reż|dir Andrzej Barański pro|pro Małgorzata Jurczak, Krzysztof Grudziński, Skorpion Arte
sce|sc Andrzej Barański
zdj|ph Jacek Petrycki dźwięk|sound Piotr Domaradzki, Michał Robaczewski
mon|ed Wanda Zeman ob|cast Rafał Zawierucha, Mateusz Zając, Michał Anioł, Aldona Jankowska, Jan Wojtyński
dys|dis TVP AS

Andrzej Barański zrealizował film „Księżstwo” na podstawie trzech autobiograficznych debiutanckich powieści prozaika Zbigniewa Masternaka – „Chmurolap”, „Niech żyje wolność”, „Szczyryk”. Film przedstawia losy dwudziestoletniego Zbyszka, który ze względu na kontuzję musi zapomnieć o karierze w sporcie. Zbyszek miał zadatki i na sportowca, i na poetę, ale jego marzenia o sławie w tych dziedzinach okazały się pienne. Studiów nie skończył, na rolnika się nie nadaje... Po powrocie do domu szamocze się w zamkniętym świecie małej wioski. Wioski, która – cytując reżysera – „jest inna od tej z ekranów telewizora – to jest obraz wsi oczami 'obieżyświatów’”. Wieś Masternaka, to wieś oczami 'miejscowych’. Nie każdemu taki obraz wsi odpowiada. Przez obraz Masternaka płynie prąd bardzo osobistego, bolesnego stosunku do przedstawionego świata. Wiejskie to nie tylko folklor, a bardziej wytwór sytuacji społecznej, zagubienia i pustki, zamieszania, które powstało pomiędzy 'dawnymi a nowymi czasami’.

Andrzej Barański's new film is based on three autobiographical novels written by Zbigniew Masternak. The film is about a young man, Zbyszek, who has to give up his dreams about sport career because of a serious contusion. Despite the fact that Zbyszek was both a talented sportsman, and a poet, his efforts to achieve something in these fields proved futile. He didn't finish his studies. After returning home Zbyszek feels helpless in a closed world of his village. As Andrzej Barański puts it: "The country in Masternak's books is different from that we know from television, where it is seen through the eyes of globetrotters. Masternak's country is the one seen through the eyes of the locals. Not everyone is happy with this image. Masternak divulges a very personal and painful attitude to the presented world and brotherhood. The rural community with condemnable manners is not only folklore, but a product of the social situation, confusion and emptiness, of the chaos that arose between the old and the new times."

Świat pod namiotem World under canvas

Tomasz Wolski (1977)

Absolwent Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Reżyser filmów dokumentalnych: „Klinika”, „Złota Rybka”, „Szczęściarze”, „Aktorzy”, „H2O”, „Pomalu” oraz „Lekarze”.

Andrzej Wajda's Masters Film School graduate. Director of documentaries: "The Clinic", "Gold Fish", "Lucku Men", "Actor's", "H2O", "Slowly" and "Doctors".

The Doctors
Polska (PL) 2011
kolor|colour
87 min.
dokument|documentary

reż|dir Tomasz Wolski pro|pro Anna Gawlita-Kijora
sce|sc Tomasz Wolski
zdj|ph Tomasz Wolski muz|mus Bartosz Mleczko
mon|ed Tomasz Wolski
dys|dis Kijora Anna Gawlita

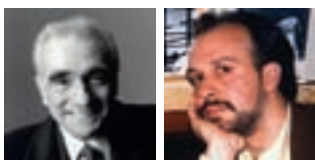

Co się dzieje za zamkniętymi drzwiami sal operacyjnych, gabinetów zabiegowych i pokoi, w których odbywają się specjalistyczne konsultacje medyczne? Na oddziale chirurgicznym podpatrujemy codzienną pracę lekarzy: panującą wśród nich hierarchię, konieczność podejmowania ważnych decyzji, borykanie się z problemami ekonomicznymi. Choć zwykle posługują się niezrozumiałym dla zwykłego śmiertelnika językiem, jest też miejsce na drobne żarciki czy środowiskowe anegdoty. W ich pracy, pomimo zdobytej wiedzy i doświadczenia, również zdarzają się momenty zaskakujące...

2011 Krakowski FF – Wyróżnienie Jury Konkursu Dokumentalnego; **2011 Krakowski FF** – Nagroda Prezesa Stowarzyszenia Filmowców Polskich za montaż, **2011 Krakowski FF, 2011** – Nagroda Jury Studenckiego Konkursu Dokumentalnego

What happens behind the closed doors of surgical wards, treatment rooms and other spaces where specialist medical consultations take place? The film follows the everyday work of doctors in a surgical ward: the hierarchy between them, the need to take important decisions, the struggle with economic problems. Although they usually use a vernacular incomprehensible to an average person, they also tell jokes or insider's anecdotes. Their work, despite the knowledge and experience acquired, may still involve surprising moments.

2011 Krakow FF – Jury Distinction; **2011 Krakow FF** – Award of the President of Polish Filmmakers Association in category Film Edition; **2011 Krakow FF** – Student's Jury Award

Martin Charles Scorsese (1942)
Amerykański reżyser, autor scenariuszy, producent, aktor i historyk filmu. Scorsese zdobył najbardziej prestiżowe nagrody filmowe, w tym Oscara, Złotego Globa, BAFTA, czy Directors Guild of America. Jego filmy poruszają tematykę związaną z włosko-amerykańską tożsamością, katolickimi koncepcjami winy i rozgrzeszenia, przemocą. Scorsese jako autor takich filmów jak „Ulice nędzy”, „Taksówkarz”, „Wściekły Byk”, „Chłopcy z ferajny” i „Kasyno” jest zaliczany do najważniejszych i najbardziej wpływowych filmowców amerykańskich.

American film director, screenwriter, producer, actor, and film historian. Scorsese has won a number of awards, among them Oscars, Golden Globe, BAFTA, and Directors Guild of America. Scorsese's body of work addresses such themes as Italian American identity, Roman Catholic concepts of guilt and redemption, machismo, and violence. Scorsese is acknowledged as one of the most significant and influential American filmmakers of his era, directing landmark films such as "Mean Streets", "Taxi Driver", "Raging Bull", "Goodfellas" and "Casino".

WYBRANA FILMOGRAFIA |

SELECTED FILMOGRAPHY

- 2010** Wyspa tajemnic | Shutter Island
List – nadawca Scorsese | A letter to Elia
- 2008** Rolling Stones w blasku światła | Shine a Light
- 2006** Infiltracja | The Departed
- 2004** Aviator | The Aviator
- 2002** Gangi Nowego Jorku | Gangs of New York
- 2000** You Can Count on Me
- 1999** Ciemna strona miasta | Bringing Out the Dead
- 1997** Kundun - życie Dalaj Lamy | Kundun
- 1995** Kasyno | Casino
- 1993** Wiek niewinności | The Age of Innocence
- 1991** Przylądek strachu | Cape Fear
- 1990** Chłopcy z ferajny | Goodfellas
- 1988** Ostatnie kuszenie Chrystusa | The Last Temptation of Christ
- 1986** Kolor pieniędzy | The Color of Money
- 1985** Po godzinach | After Hours
- 1980** Wściekły byk | Raging Bull
- 1978** Ostatni walc | The Last Waltz
- 1977** New York, New York
- 1976** Taksówkarz | Taxi Driver
- 1974** Alicja już tu nie mieszka | Alice Doesn't Live Here Anymore
- 1973** Ulice nędzy | Mean Streets

Kent Jones

Uznany krytyk i filmowiec. Jego artykuły pojawiały się w magazynach, gazetach i na stronach internetowych na całym świecie. Jest również autorem książek. Z Martinem Scorsese współpracował przy kilku filmach dokumentalnych.

Kent Jones An internationally recognized critic and filmmaker. His writing has been published in magazines, newspapers, websites and anthologies throughout the world, and he is the author of books. He and Martin Scorsese have collaborated on several documentaries.

FILMOGRAFIA | FILMOGRAPHY

- 2010** List – nadawca Scorsese | A Letter To Elia
- 2004** Lady by the Sea: The Statue of Liberty

premiery

A Letter to Elia
Stany Zjednoczone (USA)
2010
kolor | colour
60 min.
dokument | documentary

reż | dir Kent Jones, Martin Scorsese
pro | pro Martin Scorsese, Emma Tillinger Koskoff
sce | sc Kent Jones Martin Scorsese
zdj | ph Mark Raker
muz | mus Scott Lehrer, Leslie Stifelman
mon | ed Rachel Reichman
ob | cast Martin Scorsese, Elia Kazan
dys | dis Echo Bridge Entertainment

„List do Elia” to osobisty, poruszający hołd jaki Martin Scorsese złożył swojemu nauczycielowi i przyjacielowi Elii Kazanowi. Takie filmy Kazana jak „Drzewko na Brooklynie”, „Dzientelmeńska umowa”, „Na nabrzeżach” czy „Na Wschód od Edenu” wywarły olbrzymi wpływ na dorastającego w Małej Italii Scorsesego i zainspirowały do obrania ścieżki życiowej związanej z filmem. Twórca „Taksówkarza” zrealizował dokument ukazujący życie Kazana poprzez materiały archiwalne, zdjęcia, czytanie fragmentów autobiografii oraz wykładów o reżyserii. Scorsese przygląda się z bliska nie tylko konkretnemu człowiekowi, ale życiu artysty w ogóle – jego pracy, inspiracjom, problemom, związkowi między sztuką a doświadczeniem. Sam autor tak pisze o motywacjach, jakie przyświecały mu przy tworzeniu filmu (zrealizowanego wspólnie z Kentem Jonesem): „Chcieliśmy oddać sprawiedliwość Kazanowi jako osobie, jako postaci historycznej, przede wszystkim jako artyście; ale chcieliśmy również oddać sprawiedliwość potęgę samych filmów, które żyją swoim własnym życiem”.

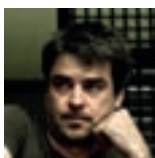
A Letter to Elia is Martin Scorsese's intensely personal and deeply moving tribute to the films of director Elia Kazan. Kazan's body of work, including A Tree Grows In Brooklyn, Gentleman's Agreement, On The Waterfront and East of Eden, captivated Scorsese as a young man, mirroring his life story and inspiring him to become a filmmaker. Composed of clips, stills, readings from Kazan's autobiography and his speech on directing, A Letter to Elia takes a close look not only at a particular person, but at the life of art and its creation – the work, the inspirations, the complications, the intersections between art and experience. In an author's statement about A Letter to Elia Scorsese and his collaborator Kent Jones write about their motivations: "We wanted to do justice to Kazan as a person, as a historical figure, most of all as an artist; but we also wanted to do justice to the power of the films themselves, which have a life of their own."

Świat pod namiotem
World under canvas

„Kino jest dla nas najważniejszą ze sztuk” Stowarzyszenie Filmowców Polskich

Chronimy prawa reżyserów, scenarzystów i innych autorów filmowych
polskich i zagranicznych

Andrucha Waddington (1970)

Brazylijski reżyser, producent i autor scenariuszy. Od roku 1998 zrealizował jedenaście filmów, w tym filmy pełnometrażowe, produkcje TV (między innymi reżyseruje serial telewizyjny „Retrato Celular”) video oraz filmy dokumentalne. Jego film pełnometrażowy „Ja, ty, oni” zdobył dwadzieścia nagród, w tym nagrodę Un Certain Regard podczas festiwalu w Cannes w 2000 roku.

Brazilian film director, producer and screenwriter. He has directed eleven films since 1998. His feature film *Me You Them* won the Un Certain Regard Award at the 2000 Cannes Film Festival and received 20 other awards. He works on many TV projects (among them TV series “Retrato Celular”) and documentary movies.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2010** Lope
- 2007** Retrato Celular (serial TV | TV series)
- 2007** Maria Bethânia - Pedrinha de Aruanda (document | documentary)
- 2006** 'Y Ikutu Xingu (TV)
- 2005** Casa de Areia
- 2002** Viva São João! (dokument | documentary)
- 2002** Outros (Doces) Bárbaros (document | documentary)
- 2000** Ja, ty, oni | Eu Tu Eles | Me You Them
- 1999** Gêmeas
- 1998** Paralamas em Close Up (TV)

Hiszpania, Brazylia
(SP, BR) 2010
kolor | color
106 min.

reż | dir Andrucha Waddington
pro | pro Mercedes Gamero, Jordi Gasull, Edmon Roch, Andrucha Waddington, Teddy Villalba **sce | sc** Jordi Gasull, Ignacio del Moral **zdj | ph** Ricardo Della Rosa **muz | mus** Fernando Velázquez **mon | ed** Sérgio Mekler **ob | cast** Sonia Braga, Leonor Watling, Luis Tosar, Pilar López de Ayala, Alberto Ammann, Antonio de la Torre, Miguel Ángel Muñoz, Selton Mello **dys | dis** Wild Bunch

Brazylijski reżyser Andrucha Waddington, autor nagradzanego „Ja, ty, oni”, powraca na ekrany pełną przygód historią jednego z największych poetów i dramaturgów Złotego Wieku – Lope de Vegi. Utalentowany młody pisarz wraca po wojnie do Madrytu przepełniony wielkimi planami i ambicjami, gotowy na realizację najśmielszych marzeń... Niestety, początkowo udaje mu się zdobyć jedynie skromną posadkę kopisty.

De Vega był niezwykle barwną postacią: żołnierzem, artystą, księdzem, mężem oraz niezrównanym amantem, który jak nikt inny potrafił rozkochać w sobie kobiety. „Lope”, hiszpańsko-brazylijska superprodukcja w gwiazdorskiej obsadzie (Luis Tosar, Leonor Watling, Antonio de la Torre) opowiada awanturniczą historię młodości dramaturgisty, w tym jego pierwsze romanse, problemy z prawem, dworskie intrigi, a także początki wielkiej artystycznej kariery.

Brasilian director Andrucha Waddington, the author of acclaimed “Me You Them” returns on the screens with a story full of adventures from life of one of the greatest poets and playwrights of the Golden Age – Lope de Vega. Gifted young writer returns to Madrid from the war filled with ambition, eager to live, to write, to make his dreams a reality... Penniless, he is forced to work as a humble copyist.

De Vega was a very colorful character: soldier, artist, priest, husband and unmatched lover, irresistible for woman as nobody else. “Lope”, Spanish Brazilian superproduction with star cast (Luis Tosar, Leonor Watling, Antonio de la Torre) is a story about an adventurous youth of the writer: his first romances, problems with law, court intrigues, and the beginnings of a great artistic career.

Świat pod namiotem
World under canvas

27

Kelly Reichardt

Scenarzystka i reżyserka, reprezentantka amerykańskiego kina niezależnego. Jej debiut, *River of Grass* (1994) dostał nominację do trzech Independent Spirit Awards, oraz do Grand Prix Festiwalu w Sundance. W 2006 roku pojawił się jej film *Old Joy*, nagrodzony przez Los Angeles Film Critics Association oraz na Festiwalu Filmowym w Rotterdamie. Kelly Reichardt jest stypendystką John Simon Guggenheim Memorial Foundation. Wykłada w Bard College.

Screenwriter and film director working within American indie cinema. Her debut film *River of Grass* was released in 1994. It was nominated for three Independent Spirit Awards, as well as the Grand Jury Prize at the Sundance Film Festival. In 2006, she completed *Old Joy*, the film won awards from the Los Angeles Film Critics Association, Rotterdam International Film Festival. Reichardt is the recipient of a John Simon Guggenheim Memorial Foundation Fellowship and teaches at Bard College.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Meek's Cutoff
- 2008** Wendy and Lucy
- 2006** Old Joy
- 1999** Ode
- 1994** River of Grass

Stany Zjednoczone (USA)
2011
kolor | colour
104 min.

reż | dir Kelly Reichardt **pro | pro** Elizabeth Cuthrell **sce | sc** Jon Raymond **zdj | ph** Chris Blauvelt **muz | mus** Jeff Grace **mon | ed** Kelly Reichardt **ob | cast** Michelle Williams, Bruce Greenwood, Will Patton, Zoe Kazan, Paul Dano, Shirley Henderson, Neal Huff, Tommy Nelson and Rod Rondeaux **dys | dis** Cinetic Media / Independent Film Sales

Rok 1845. Trzy rodziny pionierów podróżujących po pustkowiach Ameryki wynajmują przewodnika, Stephena Meek'a, by poprowadzić ich przez góry. Meek, twierdząc że zna skrót, prowadzi grupę w stronę pustynnych bezdroży. Następne dni staną się dla emigrantów ciężkim sprawdzianem wytrzymałości: dręczenie przez głód i pragnienie tracą wiarę w możliwość przetrwania. Kiedy na ich drodze stanie rodzimy mieszkaniak tych ziem, grupa przybylszy z Europy będzie musiała zdecydować komu zaufać: podejrzanemu przewodnikowi, czy Indianinowi, którego trudno im postrzegać inaczej niż jako wroga. Podobnie jak w swoich poprzednich filmach tak i w tym przypadku Reichardt tworzy kino „małej skali”, charakteryzujące się naturalizmem i baczna obserwacją bohaterów. Luźno nawiązujący do konwencji westernu film, budzi skojarzenia z tak zwanymi „anty-westernami” z lat 70. XX i ich nieortodoksyjnym podejściem do reguł gatunku. **2010 FF w Wenecji** – Nagroda SIGNIS, nominacja do Złotego Lwa; **2010 MFF w Toronto** – Oficjalna Selekcja; **2011 Sundance FF** – Oficjalna Selekcja

The year is 1845. A wagon team of three families has hired the mountain man Stephen Meek to guide them over the mountains. Claiming to know a short cut, Meek leads the group on an unmarked path across the high plain desert, only to become lost in the dry rock and sage. Over the coming days, the emigrants must face the scourges of hunger, thirst and their own lack of faith in each other's instincts for survival. When a Native American wanderer crosses their path, the emigrants are torn between their trust in a guide who has proven himself unreliable and a man who has always been seen as the natural enemy. In *Meek's Cutoff*, as in her previous films, Reichardt hews to a vision of small-scale cinema characterized by naturalism and close observation of the dispossessed. Loosely tagged as a Western, it could be tempting to look back to the so-called “anti-Westerns” of the early 70s as the antecedents of *Meek's Cutoff's* unorthodox take on the genre. **2010 Venice FF** – SIGNIS Award, Golden Lion nomination; **2010 Toronto IFF** – Official Selection; **2011 Sundance FF** – Official Selection

premiiera

Familiar Ground |
En Terrains Connus
Kanada
(CA) 2011
kolor | colour
89 min.

Stéphane Lafleur (1976)

Kanadyjski reżyser, scenarzysta i montażysta filmowy. W Ciągu ostatnich dziesięciu lat pracował przy realizacji ponad 30 niezależnych filmów krótkometrażowych. Jest jednym z założycieli ruchu Kino. Jego pierwszy film fabularny, „Continental, Un Film Sans Fusil”, miał swoją premierę podczas festiwalu filmowego w Wenecji, a następnie został wybrany do prezentacji na międzynarodowych festiwalach filmowych w Tesalonikach, Göteborgu, Denver, Rotterdamie, Oslo oraz Los Angeles. Stéphane Lafleur jest także autorem tekstów i wokalistą zespołu folkowego „Avec pas d'casque”.

Canadian screenplay writer, director and editor. In the last 10 years, Stéphane Lafleur has contributed to the creation of more than 30 independent short films. He is notably one of the founding members of the Kino movement. His first feature, “Continental, a Film Without Guns” had its world premiere at the Venice Film Festival and went on to be selected by major festivals such as Thessaloniki, Göteborg, Denver, Rotterdam, Oslo and in Los Angeles. Stéphane Lafleur is also the lyricist and singer of the folk/country band “Avec pas d'casque”.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Na Swojskiej Ziemi | Familiar Grounds |
En Terrains Connus
2007 Continental, un film sans fusil | Continental,
a Film Without Guns
2002 Snooze
1999 Karaoké

reż | dir Stéphane Lafleur pro | pro Luc
Déry and Kim McCraw, Micro Scope
sce | sc Stéphane Lafleur zdj | ph Sara
Mishara mon | ed Sophie Leblond
ob | cast Francis La Haye, Fanny Mallette,
Michel Daigl dys | dis Entertainment One

Marysa i jej mąż mieszkają w domku z ogródkiem na przedmieściach. Brat Marysy, Benoit to wieczny chłopiec mieszkający razem z ojcem inwalidą w ich domu rodzinnym. Benoit, zakochany w samotnej matce Nathalie, ma nadzieję w końcu dorosnąć u jej boku. Jednak syn Nathalie nie akceptuje go w roli nowego ojca. Poważny wypadek w fabryce Marysy, seria dziwnych zbiegów okoliczności, oraz przybycie Mężczyzny, który twierdzi, że pochodzi z przyszłości, sprawia że życie rodzeństwa wkroczy na zupełnie nowe tory. Stéphane Lafleur, autor filmu Continental, a film without guns, po raz kolejny kreuje na ekranie świat o niejednoznacznych granicach tego, co realne, a co fantastyczne.

2011 MFF w Berlinie – Nagroda Jury Ekumenicznego dla Stéphane Lafleur

Maryse and her husband live in a house in suburbs. Her brother, Benoit, is trapped in endless adolescence, sharing their childhood home with their invalid father. Benoit is in love with a single mom named Nathalie, and he's hoping to finally grow up by living with her. But Nathalie's son does not approve. A serious accident at the factory where Maryse works, a strange series of coincidences, and the arrival of a Man claiming to come from the future launch Maryse and Benoit on a life-changing road trip.

Following up his acclaimed feature film Continental, a film without guns, filmmaker Stéphane Lafleur once again brings us a story where the ordinary and the fantastic collide.

2011 Berlin IFF – Prize of the Ecumenical Jury for Stéphane Lafleur

Świat pod namiotem World under canvas

Paula Markovitch

Pochodzi z Argentyny. Reżyserka, autorka scenariuszy i producentka. Uznanie przyniósł jej scenariusz do filmu „Jezioro Tahoe” z 2008 roku. Obecnie mieszka w Meksyku. Jej pierwszy film pełnometrażowy „Nagroda” w dużej mierze opiera się na jej wspomnieniach z dzieciństwa, które spędziła w niewielkiej argentyńskiej miejscowości San Clemente de Tuyu.

She was born in Argentina. Director, screenplay writer and producer. She first received recognition as an author of the screenplay for the film “Tahoe Lake” in 2008. Recently she has been living in Mexico. Her first feature movie “The Prize” is largely based on her childhood memories which she had spent in a small town San Clemente de Tuyu.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Nagroda | El premio | The Prize
2009 Música de ambulancia
1999 Perriférico

El Premio | The Prize
Meksyk, Francja,
Polska, Niemcy
(MX, FR, PL, DE) 2010
kolor | colour
115 min.

reż | dir Paula Markovitch pro | pro Pablo
Boneu, Juan Pablo Gugliotta, Izrael
Moreno sce | sc Paula Markovitch
zdj | ph Wojciech Staron
muz | mus Sergio Gurrola
mon | ed Lorena Moriconi ob | cast Laura
Agorreca, Paula Galinelli Hertzog, Sharon
Herrera, Viviana Suraniti, Uriel Iasillo
dys | dis Urban Distribution

Siedmioletnia Ceci Edelstein mieszka w Argentynie, w niewielkim domku u wybrzeży oceanu. Jej matka tłumaczy jej, że muszą ukrywać się przed ludźmi, którzy wcześniej zabrali jej ojca i kuzyna. Ceci jest zmuszona dotrzymać wielkiego sekretu. Dziewczynka nie do końca rozumie, czym jest ta tajemnica i czego dotyczy, ale wie, że życie jej rodziny zależy od jej milczenia. Zadaje sobie pytanie: co powinna powiedzieć? W co naprawdę powinna wierzyć i co robić, by zasłużyć na miłość swojej matki i akceptację innych ludzi? „Nagroda” to film refleksyjny, skoncentrowany na detalach i indywidualnych emocjach, którego polityczne tło zakorzenione w argentyńskiej rzeczywistości lat 70. XX w. nie przesłania złożonej historii dorastania i utraty dziecięcej niewinności. „Nagroda” była rewelacją tegorocznego Berlinare. **2011 MFF w Berlinie** – Srebrny Niedźwiedź dla Wojciecha Starona (zdjęcia); **2011 MFF w Berlinie** – Srebrny Niedźwiedź dla Barbary Enriquez (scenografia); **2011 MFF w Berlinie** – nominacja do nagrody Złotego Niedźwiedzia dla Pauli Markovitch

Seven-year-old Ceci Edelstein lives in Argentina with her mother in a ramshackle house by the seashore. Her mother explains, that they must hide from the people who are looking for them, the same people who took away Ceci's father and cousin. She has to keep a huge secret, but she doesn't completely understand what the secret is about. The life of her family depends on her silence. Ceci asks herself: what must she say? What should she really believe and do in order to deserve the love of her mother and others? The Prize is a slow and reflective film, concerned with details and individual emotions, a movie where the political background rooted in Argentine reality of the seventies does not obscure the complex history of growing up and loosing one's child innocence. “The Prize” was a revelation at this year Berlin International Film Festival. **2011 Berlin IFF** - Silver Berlin Bear Outstanding Artistic Achievement for Wojciech Staron (camera); **2011 Berlin IFF** – Silver Berlin Bear Outstanding Artistic Achievement for Barbara Enriquez (production design); **2011 Berlin IFF** – Golden Berlin Bear nomination for Paula Markovitch

Nagroda

premiera

Cuidadores | The Carers
Hiszpania (SP) 2011
kolor | colour
90 min.
dokument | documentary

Oskar Tejedor

Scenarzysta i niezależny reżyser. Regularnie współpracuje z różnymi firmami produkcyjnymi. Ukończył studia inżynierskie w Groningen (Holandia). Studiował również w Lille (video-arte) oraz reżyserię w Paryżu i w Madrycie. Pracował przez cztery lata jako reżyser produkcji w studio animacji Dibulitoon. Wyprodukował kilka seriali i filmów animowanych, z których dwa – „Gulp Detective” i „Supertramp” – otrzymały Nagrodę Goya.

Scriptwriter and independent director. He regularly collaborates with various production companies. He graduated as an engineer in Groningen (The Netherlands). Studied at Lille (video-arte), and film direction in Paris and Madrid. He worked during 4 years as a director of production at the animation studio Dibulitoon. He produced several animation series and features. Two of them, the feature animation film “Gulp Detective” and “Supertramp” were nominated for the Goya Awards.

FILMOGRAFIA / FILMOGRAPHY

- 2011** Opiekunowie | Cuidadores | The Carers
- 2009** Balenciaga, Permanecer en lo Efímero
- 2007** Out of Marruecos
- 2007** Juguetes
- 2006** Txalaparte, the Echo of a People
- 2003** Ochumare: Orisha of the Rainbow

reż | dir Oskar Tejedor **pro | pro** Moztu
Filmak sce | sc Oskar Tejedor **zdj | ph** Jose
Luis Barredo **muz | mus** Pascal Gaigne
mon | ed Asier Pujol
dys | dis Moztu Filmak

„Jeśli Twoja matka nie pamięta już kim jesteś” – mówi jeden z bohaterów ‘Opiekunów’ – to oznacza, że nie jest już twoją matką”. Dokument Oskara Tejedora nie tyle przedstawia psychiczne i fizyczne konsekwencje walki z Alzheimerem, co stara się podkreślać ludzką zdolność wznoszenia się ponad nieszczęście i cierpienie.

Pacjenci różnią się od siebie: jedni borykają się z pierwszymi stadiami choroby, inni nie są w stanie się już w żaden sposób komunikować. Jednak to nie oni są głównymi bohaterami, ale bezimienni opiekunowie, których spotkania – pogrupowane tematami dyskusji – tworzą strukturę filmu. Kamera śledzi ich codzienne zmagania rejestrując nie tylko zakłopotanie, zniechęcenie, czy stres, ale również (a może przede wszystkim) ich poczucie humoru, współczucie i serdeczność.

„If your mother can’t remember who you are,” says one of the characters of “Carers”, „then she’s no longer your mother.” Oskar Tejedor’s documentary shows the emotional and physical consequences of coping with Alzheimer’s, but rather emphasizes the human spirit’s ability to triumph over suffering.

Patients featured range from those in the early stages of the disease to those who are beyond all communication. However the main heroes of the film are not them, but their anonymous caretakers, whose meetings, grouped by topic of discussion, provide the film with a structure. The camera records their everyday efforts showing not only their bafflement, discouragement and stress, but also (perhaps most of all) their sense of humor, compassion and warmth.

Świat pod namiotem
World under canvas

29

premiera

Last Supper
Polska
(PL) 2011
kolor | colour
50 min.
dokument | documentary

Sylwester Łatkowski (1966)

Reżyser, scenarzysta, dziennikarz (publikacje na łamach Polityki, Wprost, Gazety Wyborczej), producent filmów i wydawnictw fonograficznych. Łatkowski jest autorem filmów dokumentalnych, dotyczących palących problemów współczesnej Polski m.in. „Blok-ersów”, „Pubu 700” (uznany za Najlepszy Dokument na Festiwalu Filmowym w Kazimierzu), czy filmu „Wszystkie ręce umyte. Sprawa Barbary Blidy” (współautor Piotr Pytlakowski). Prowadził i reżyserował programy telewizyjne „Nakrecona noc” i „Konfrontacja”.

Sylwester Łatkowski (1966) Director, screenwriter, journalist (he used to write for “Polityka”, “Wprost”, “Gazeta Wyborcza”), film and music producer. Łatkowski makes documentary movies concerning important problems of contemporary Poland, among them: “Blok-ersi”, “Pub 700”, and “Wszystkie Ręce Umyte. Sprawa Barbary Blidy” (All Hands Clean. Barbara Blida’s Case) in cooperation with Piotr Pytlakowski. He directed television programs “Nakrecona Noc” and “Konfrontacja”.

FILMOGRAFIA / FILMOGRAPHY

- 2010** Wszystkie ręce umyte. Sprawa Barbary Blidy | All hands washed. Barbara Blida’s case (współautor Piotr Pytlakowski)
- 2010** Ścigany | Pursued (współautor Piotr Pytlakowski)
- 2008** Zabić Papalę | Kill Papala
- 2005** Pedofilia | Pedophiles
- 2004** Śledczka
- 2003** Kamilianie | The Camillians
- 2003** Klatka | The Chest
- 2003** Nakrećmy, czyli szolizbnes po polsku | Show Businnes in Poland
- 2002** Gwiazdor | The Star
- 2002** Pub 700
- 2001** Blok-ersi
- 2000** To my, rugbyści | Us, Rugby Players

reż | dir Sylwester Łatkowski **pro | pro**
Film Skafander i ArtNet sce | sc Sylwester
Łatkowski **zdj | ph** Piotr Piesiak **muz | mus**
Leszek Możdżer **mon | ed** Rafał Samborski

Miejsca prapremiery najnowszego filmu dokumentalnego Sylwestra Łatkowskiego nie wybrano przypadkowo. W 2002 roku jego „Pub 700” uznano jako najlepszy polski film dokumentalny Festiwalu Filmowego w Kazimierzu. Bohaterem filmu był Leszek Możdżer, który jest obecnie autorem muzyki do filmu „Ostatnia Wieczerza”. Punktem wyjścia filmowej opowieści jest historia powstania obrazu Macieja Świąszewskiego (malarz, profesor ASP w Gdańsku) „Ostatnia Wieczerza” – monumentalnego, nasyconego symboliką płótna, które swego czasu wywołało niemały artystyczny skandal budząc skrajne reakcje krytyki. Sylwester Łatkowski twierdzi, że przy tworzeniu filmu interesował się nie tyle samym dziełem, co człowiekiem, który je stworzył. Dlatego też jego dokument został zrealizowany jako rodzaj filmowego dziennika artysty – malarza i zapisu jego zmagania nie tylko z materią sztuki, ale i z codziennością.

Premiering the latest documentary by Sylwester Łatkowski at Kazimierz wasn’t an accident: 2002 Łatkowski’s film “Pub 700” was recognized as the best Polish documentary during the Two Riversides Festival. The main character of the movie was musician Leszek Możdżer, who in turn composed music for the film Last Supper. The starting point of the picture is a story about creating the “Last Supper” painting by Maciej Świąszewski (painter, Gdańsk Art’s Academy professor) – a monumental canvas filled with symbolic, that caused a considerable artistic scandal and extreme critical reactions. Sylwester Łatkowski claims that what interested him by creating the film was not only this particular work of art, but also a human being that made it. That is why his document became a kind of a painter’s film-diary, a record of struggles not only with a matter of art, but also with daily life.

KOBIETY Z 6. PIĘTRA

Sześć Hiszpanek to więcej
niż 8 kobiet

KI

Irytuje i fascynuje, nikogo
nie pozostawia obojętnym

MUSIMY POROZMAWIAĆ O KEVINIE

Magnetyzująca Tilda Swinton w adaptacji
bestsellerowej powieści Lionel Shriver

w kinach jesienią 2011

Lenne Ramsay (1969)

Szkocka reżyserka. Do jej najbardziej znanych filmów fabularnych należą „Ratcatcher”, „Morvern Callar” oraz ostatni „Musimy porozmawiać o Kevinie”. W 1996 roku Ramsay zdobyła Grand Prix jury za swoją debiutancką etiudę „Small Deaths”. W 2007 roku Ramsay uplasowała się na 12 miejscu listy 40 najlepszych współczesnych reżyserów Guardian.

Scottish film director, best known for the feature films „Ratcatcher”, „Morvern Callar” and „We Need to Talk about Kevin”. Ramsay won the 1996 Cannes Prix de Jury for her graduation film, the short „Small Deaths”. In 2007 Ramsay was rated number 12 in Guardian Unlimited’s list of the world’s 40 best directors working today.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Porozmawiajmy o Kevinie | We Need to Talk About Kevin
2002 Morvern Callar
1999 Ratcatcher
1996 Small Deaths

premiery

Porozmawiajmy o Kevinie

We need to talk about Kevin
 Wielka Brytania,
 Stany Zjednoczone
 (UK, USA) 2011
 kolor | colour
 110 min.

reż|dir Lenne Ramsay **pro|pro** Tilda Swinton, Steven Soderbergh **sce|sc** Lynne Ramsay **zdj|ph** Seamus McGarvey **muz|mus** Jonny Greenwood **mon|ed** Joe Bini **ob|cast** Tilda Swinton, John C. Reilly, Ezra Miller **dys|dis** Best Film

Magnetyzująca Tilda Swinton w filmie nominowanym do Złotej Palmy Cannes 2011. Historia oparta na motywach powieści Lionel Shriver. Eva powoli traci kontrolę nad swoim diabolicznym synem. Kiedy Kevin dorośnie, zmieni jej życie w koszmar. Film szkockiej reżyserki Lenne Ramsay, oparty na motywach nagradzanej powieści Lionel Shriver, to złożona, wielowarstwowa historia, której atutem jest nie tylko świetna gra aktorska ale i wysmakowane zdjęcia.

2011 MFF w Cannes – oficjalna selekcja

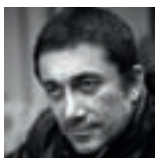
Tilda Swinton in a film nominated in Cannes 2011. A story based Lionel Shriver novel. Eva Gradually loses control over her diabolic son. As soon as Kevin grows up, he will change her life into nightmare.

Lenne Ramsay film is not only a successful adaptation of a great novel by Lionel Shriver but also a complex story beautifully told by rare visual style and grate acting.

2011 Cannes IFF – official selection

Świat pod namiotem
 World under canvas

31

Nuri Bilge Ceylan (1959)

Turecki fotograf i reżyser. Po studiach na wydziale Elektroniki Uniwersytetu Boğaziçi podjął studia na wydziale filmowym Uniwersytetu Mimar Sinan. Jego pierwszy film „Kokun” był wyświetlany na festiwalu w Cannes w 1955 roku. Trzeci film reżysera, „Uzak”, otrzymał w Cannes Grand Prix i nagrodę dla Najlepszego Aktora. „Klimaty” z 2006 roku otrzymały nagrodę FIPRESCI w Cannes oraz cieszyły się uznaniem krytyki i ekspertów.

Turkish photographer and film director. After graduating from Boğaziçi University with a degree in Electronics Engineering, he went on with his studies on cinema for two years at Mimar Sinan University. Ceylan’s first short film „Cocoon” was screened in the 1995 Cannes Film Festival. His third feature, „Distant”, received many awards including the Grand Jury Prize and the Best Actor Prize at Cannes. His 2006 film „Climates” won the FIPRESCI Movie Critics’ Award at the 2006 Cannes Film Festival and received international praise by critics and experts.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Pewnego Razu w Anatolii | Bir Zamanlar Anadolu’da | Once Upon a Time in Anatolia
2008 Trzy małpy | Üç maymun | Three Monkeys
2006 Klimaty | İklimler | Climates
2002 Uzak | Distant
1999 Chmury w maju | Mayıs sikintisi | Clouds of May
1997 Miasteczko | Kasaba | Small Town
1995 Kokun | Koza | Cocoon

Once Upon a Time in Anatolia
 | Bir zamanlar Anadolu’da
 Turcja, Bośnia i Hercegowina
 (TR, BA) 2010
 kolor | colour
 150 min.

reż|dir Nuri Bilge Ceylan
pro|pro Zeynep Özbatur, Zeyno Film
sce|sc Nuri Bilge Ceylan, Ebru Ceylan
zdj|ph Gökhan Tiryaki **muz|mus** Thomas Robert **mon|ed** Nuri Bilge Ceylan, Bora Gökşingöi **ob|cast** Muhammet Uzun, Yılmaz Erdoğan, Taner Bırsel, Ahmet Mumtaz Taylan **dys|dis** Zeyno Film

Życie w małym miasteczku jest podobne do wędrówki w środku stepu: poczucie, że coś „nowego i innego” nagle wyłoni się zza wzgórz, coś innego niż wciąż te same, monotonne drogi...

„Pewnego Razu w Anatolii”, egzystencjalny moralitet odzwierciedlający stan umysłu współczesnych Turków, to historia śledztwa prowadzonego przez lekarza mieszkającego wśród anatólijskich stepów. Film, poprzez zastosowanie długich, statycznych ujęć, odzwierciedla niezwykle piękno i tajemnicę niewielkiego miasteczka i otaczającej go surowej przyrody. Reżyser Nuri Bilge Ceylan, który doprowadził do perfekcji swój unikalny styl kina poruszającego filozoficzne pytania o życie, sam dorastał w miejscowości podobnej do ukazanej w filmie, a historia śledztwa oparta jest na prawdziwych wydarzeniach. Film Ceylana miał swoją premierę na w Cannes, gdzie zdobył nagrodę Grand Prix Jury wspólnie z „Chłopcem na rowerze” braci Dardenne.

2011 MFF w Cannes – Grand Prix Jury, nominacja do Złotej Palmy dla Nuri Bilge Ceylana

Life in a small town is akin to journeying in the middle of the steppes: the sense that „something New and different” will spring up behind every hill, but always unerringly similar monotonous roads...

Once Upon a Time in Anatolia is a morality tale that reflects the state of mind of Turkish people. It tells the story of a doctor living on the Anatolia steppe, with steady shots revealing mystery and beauty of a small town, and a nature surrounding it. Director Nuri Bilge Ceylan, who obviously has mastered his unique style of cinema that evokes philosophical questions about life, grew up in a small town similar to the one in the film, and the story is based on real events. The film premiered in competition at the 2011 Cannes Film Festival, where it received the Grand Prix, in a shared win with the film The Kid with a Bike by the Dardenne brothers.

2011 Cannes IFF – Grand Prize of the Jury, Palme d’Or nomination for Nuri Bilge Ceylan

Lee Yoon-ki (1965)

Jeden z najbardziej uznanych koreańskich reżyserów. Mimo swojego ekonomicznego wykształcenia po powrocie ze studiów w Kalifornii do Korei zaczął produkować i reżyserować wielokrotnie nagradzane filmy krótkometrażowe. W 1994 powstał pierwszy film pełnometrażowy Lee Yoon-ki - „Yeoja, Jeong-hye”, wyświetlany na festiwalach w Berlinie i Sundance. Kolejne jego filmy również pojawiały się na międzynarodowych festiwalach filmowych. „Po deszczu przychodzi słońce” to jego piąty film fabularny.

One of Korea's most critically acclaimed film directors. Although his University background was Business Administration, upon his return to Korea, he started his film career by producing and/or directing a number of award-winning short films. In 1994, he wrote and directed his first feature film, “This Charming Girl”, which attended numerous film festivals including Berlin and Sundance. “Come rain, come shine” is his fifth feature and has been selected for competition at 2011 Berlin International Film Festival.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Po deszczu przychodzi słońce | Saranghanda, Saranghaji Anneunda | Come Rain Come Shine
2008 My Dear Enemy | Meotjin haru
2006 Ad Lib Night | Aju teukbyeolhan sonnim
2005 Love Talk | Reobeu tokeu
2004 This Charming Girl | Yeoja, Jeong-hye

premiery

Saranghanda, Saranghaji
 Anneunda | Come Rain,
 Come Shine
 Korea (KP) 2011
 kolor | colour
 105 min.

reż | dir Lee Yoon-ki pro | pro OH Jungwan, b.o.m Film Productions
 sce | sc Arenou Inoue zdj | ph Jang Hy-eong-wook mon | ed Kim Hyeon-ju
 ob | cast Lim Soo-jung, Hyun Bin
 dys | dis Fortissimo Films

Mężczyzna i kobieta jadą na lotnisko. W trakcie drogi kobieta wyznaje, że chce odejść od męża do innego mężczyzny. Tego dnia, kiedy zamierza się wyprowadzić, nadciąga niezwykle intensywna burza i zmusza ją do pozostania z mężem przez jeszcze jeden dzień.

2011 MFF w Berlinie – nominacja do Złotego Niedźwiedzia

While driving to the airport one day, a young woman tells her husband that she wants to leave him for another man. On the day she is to move out, a massive storm strikes seemingly stranding her and forcing them to spend another day together. A lot can happen in one day, as their soon to be new reality sinks in.

2011 Berlin IFF - Golden Berlin Bear nomination

Świat pod namiotem World under canvas

Sławomir Grünberg (1951)

Producent, reżyser i operator filmów dokumentalnych. Absolwent wydziału reżyserii PWSFTvT w Łodzi. Z Polski wyemigrował do Stanów Zjednoczonych w 1981 roku. Od tego czasu wyreżyserował i wyprodukował ponad 40 dokumentów telewizyjnych. „Film School Prayer: A Community at War”, który miał swoją premierę w 1999 roku na antenie PBS (telewizja publiczna w USA), został nagrodzony statuetką Emmy. W 2004 roku Sławomir Grünberg otrzymał Nagrodę DreamCatcher Award na Hope and Dreams Film Festival za poświęcenie i zaangażowanie w tworzenie filmów dokumentalnych.

Producer, director and cameraman of documentaries. Graduated from Łódź Film School. He emigrated to United States in 1981. Since then Sławomir Grünberg directed and produced over 40 television documentaries. His film School Prayer: A Community at War premiered in 1999 in PBS, has been awarded with Emmy. In 2004 Sławomir Grünberg received DreamCatcher Award during the Hope and Dreams Film Festival for his sacrifice and engagement in creating documentaries.

WYBRANA FILMOGRAFIA | SELECTED FILMOGRAPHY

- 2010** Irena Sendler: In the Name of their Mothers
2009 Namaluj co pamiętasz | Paint what you remember
2008 Coming out in Poland
2007 Portrety emocji | Portraits of Emotions, Ocaleni przez deportację | Saved by deportation
2006 Płonący facet | Burning guy

Trans-action
 Polska (PL) 2010
 kolor | colour
 75 min.
 dokument | documentary

reż | dir Sławomir Grünberg
 pro | pro Jerzy Dzięgielewski, Aleksander Kutela, Anna Skonieczna, HBO Polska
 sce | sc Sławomir Grünberg
 zdj | ph Sławomir Grünberg
 muz | mus Philip Glass mon | ed Katka Reszke ob | cast Anna Grodzka, Bartek, Mała Ania, Greta, Stanisław Balaun, Izabela J. Barry dys | dis HBO Polska

Kamera towarzyszy Annie Grodzkiej, transseksualistce i prezesce fundacji Transfuzja, w jednym z najważniejszych momentów jej życia - prawnej zmianie płci. Anna Grodzka urodziła się w ciele mężczyzny i przez kilkadziesiąt lat próbowała tak żyć. Mężczyzna, którym była do 2009 roku, ożenił się, został ojcem. Nie potrafił jednak w pełni cieszyć się życiem. Jako dojrzały mężczyzna, ojciec dorosłego syna, postanowił rozpocząć długotrwały proces zmiany płci. Ekipa towarzyszy Annie w ważnych momentach jej drogi ku kobiecości - na sali sądowej, w klinice w Bangkoku, gdzie przechodzi operację, ale też w zwykłych, codziennych chwilach: gdy rozmawia z synem, robi zakupy, odwiedza fryzjera, pracuje w fundacji. Anna jest otoczona ludźmi, którzy pomagają jej przejść przez trudny proces zmiany.

The film is about Anna Grodzka, a transsexual, president of “Transfuzja Foundation”, and about one of the most important moments in her life: a legal gender change. Anna Grodzka was born in a male body, and tried to live like this for many years. A man, that was her until 2009, got married, became a father. Nevertheless he couldn't fully enjoy life. As a mature man, father of a grown up son, he decided to start the long process of gender change. The crew accompanies Anna in important moments of her way to femininity – in the court, in clinic in Bangkok, where she was operated, but also in common moments: while talking with her son, shopping, at work. Anna is surrounded by people, who help her to survive this difficult process.

- 2005** Wygnacisci. Nieznani bohaterowie Solidarności | The unknown heroes of the Solidarity
2004 Na krawędzi. Sprawa Eunice Baker | Borderline. People versus Eunice Baker
2003 B&B Guestbook 9/11
2002 Zielona karta | Green Card, Fenceline:

- A Company Town Divided
2000 Legacy, Sidney Poitier: One Bright Light
1999 School Prayer: A Community at War
1998 Gus van Sant. Buntownik okiełznany | Gus van Sant: a rebel tamed
1997 Z Czeczenii do Czarnobyla | From Chechnya to Chernobyl

- 1996** Sztetl, Cheljabinsk - The Most Contaminated Spot on the Planet
1989 When the Family Gets AIDS, Messenger to Poland
1980 Marek | Mark
1979 Niedziela, Nowe twarze | Sunday, New Faces

Trans-akcja

!WAR – Rewolucja Artystyczna Kobiet – sekretna historia

!Women Art Revolution –
A Secret History
Stany Zjednoczone
(USA) 2010
kolor|colour 83 min.
dokument|documentary

reż|dir Lynn Hersman-Leeson
pro|pro Lynn Hersman-Leeson sce|sc
Lynn Hersman-Leeson zdj|ph Hiro
Narita, Antonio Rossi, Fawn Yacker, Lise
Swenson, Lynn Hersman muz|mus Car-
rie Brownstein mon|ed Jesse Spencer
ob|cast Lynn Hersman-Leeson
dys|dis Autlook Filmsales

Lynn Hersman Leeson (1941)
Amerykańska artystka medialna, reżyserka
oraz producentka. W 2009 roku została człon-
kiem Fundacji Guggenheima oraz otrzymała
nagrodę Siggraph za całonocny dorobek ar-
tystyczny. Hersman jest autorką i reżyserką
kilkunastu filmów fabularnych, dokumental-
nych i krótkometrażowych, w tym „Teknolust”,
„Conceiving Ada”, „Strange culture”. Jej prace
znajdują się w najistotniejszych kolekcjach
sztuki na całym świecie, w tym w Muzeum
Sztuki Nowoczesnej w Nowym Jorku.

American artist and filmmaker, who pioneered
site specific, performance and interactive
media. In 2009, she became a Guggenheim
Foundation Fellow and received a Lifetime
Achievement Award from Siggraph. Hersman
Leeson wrote, directed and produced the fea-
ture films „Teknolust”, „Conceiving Ada” and
„Strange Culture”, in addition to 14 other films
and shorts. Her artwork is held in numerous
collections, including at the Museum of Mod-
ern Art (New York).

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2010 !WAR – Rewolucja Artystyczna Kobiet
– sekretna historia | !Women Art Revolution
A (Formerly) Secret History
2007 Strange Culture
2002 Teknolust
1997 Conceiving Ada

Przez ponad czterdzieści lat znakomita artystka medialna Lynn Hersman Leeson zebrala setki godzin wywiadów z tymi artystami, historykami, kuratorami i krytykami sztuki, którzy ukształtowali idee i wartości sztuki feministycznej. Są to niezwykle interesujące materiały ukazujące wcześniej nieudokumentowane strategie włączania kobiet w struktury sztuki.

„!Women Art Revolution” ujawnia związek Ruchu Sztuki Feministycznej z ruchami antywojennymi i obywatelskimi lat 60. XX w. oraz tłumaczy, jak wydarzenia historyczne wpłynęły na organizację pierwszych feministycznych akcji skierowanych przeciwko najważniejszym instytucjom kulturalnym. Film ukazuje nie tylko kolejne kroki rozwoju sztuki kobiet, od Judy Chicago do Guerilla Girls i Mirandy July, ale również pierwsze feministyczne programy edukacyjne, organizacje polityczne, alternatywne przestrzenie wystawiennicze, publikacje, wystawy i instalacje w przestrzeni publicznej – słowem wydarzenia, o których wciąż wiemy niewiele, a które zmieniły bieg sztuki końca XX wieku.

For over forty years, excellent media artist Lynn Hersman Leeson has collected hundreds of hours of interviews with visionary artists, historians, curators and critics who shaped the beliefs and values of the Feminist Art Movement and reveal previously un-
documented strategies used to integrate women into art structures.

“!Women Art Revolution” elaborates the relationship of the Feminist Art Movement to the 1960s anti-war and civil rights movements and explains how historical eventssparked the first of many feminist actions against major cultural institutions. The film details major developments in women’s art from Judy Chicago to Guerilla Girls and Miranda July, including the first feminist art education programs, political organizations and protests, alternative art spaces, publications and landmark exhibitions, performances, and installations of public art that changed the entire direction of art.

Świat pod namiotem
World under canvas

33

W Imieniu Diabła

In the Name of the Devil
Polska(PL) 2011
kolor|colour
100 min.

Barbara Sass (1936)
Absolwentka PWSFTv i T w Łodzi. Reżyser
filmowy, teatralny i telewizyjny, scenarzystka.
Zrealizowała 11 filmów fabularnych, wszystkie
oparte na własnych scenariuszach. Do jej naj-
ważniejszych filmów należą m.in. „Krzyk” (na-
grody w Gdyni oraz w Sceaux – Paryż), „Rajska
Jabłonia” (nagroda publiczności Montreal), „Po-
kuszenie” (nagrody w Gdyni, Karłowych Va-
rach i Locarno). Reżyserowała również w Te-
atrze Telewizji. Od 1990 r. pracuje jako reżyser
także w teatrze, zrealizowała ok. trzydziestu
sztuk teatralnych. Barbara Sas brała udział
w Autorskich przeglądach filmów w Niem-
czech, Montrealu, Rosji i San Francisco oraz
w międzynarodowych festiwalach Filmowych
w Chicago, Los Angeles, Moskwie, Denver i in.
W latach 1980-1989 - przewodnicząca i wice-
przewodnicząca Koła Reżyserów w Stowarzy-
szeniu Filmowców Polskich. Wykładowca Pań-
stwowej Wyższej Szkoły Filmowej i Teatralnej,
stypendystka Polskiego Ministerstwa Kultury
we Włoszech oraz Fundacji Barbary Piaseckiej
Johnson w Stanach Zjednoczonych.

Film and theater director, screenplay writer.
She directed 11 films, all based on her own
scripts. Among her most important films are
“Scream” (awards in Gdynia and Sceaux –
Paris), Paradise Apple-Tree (audience award
Montreal), “Temptation” (awards in Gdynia,
Karlowe Vary and Locarno). Director of Tele-
vision Theater. Since 1990 Barbara Sass has
also been working as theater director, and
made about thirty spectacles. Participant of
author’s reviews in Germany, Montreal, Rus-
sia and San Francisco, as well as major inter-
national film festivals in Chicago, Los Angeles,
Moscow, Denver and others. Lecturer in Film
School Łódź; the Ministry of Culture in Italy
and Barbara Piasecka Johnson Foundation
scholarships holder.

reż|dir Barbara Sass pro|pro Włod-
mier Niderhaus, WFDiF sce|sc Barbara
Sass zdj|ph Wiesław Zdort muz|mus
Michał Lorenc mon|ed Anna Wagner
ob|cast Katarzyna Zawadzka, Mariusz
Banaszewski, Agnieszka Żulewska, Anna
Radwan, Marian Dziędziel, Roma Gąsio-
rowska, Marieta Żukowska
dys|dis Syrena Films

Anna ma dwadzieścia parę lat. Jest piękną, mądrą, wrażliwą dziewczyną. Po traumatycznych przeżyciach w „chorej” rodzinie po-
stanowiła szukać schronienia w klasztorze. Wydaje się że uspokoiła się, wyciszyła. Ale złe wspomnienia wracają nagle w postaci
koszmarnych snów. Przełożona klasztoru, która darzy Annę dziwnym uczuciem twierdzi, że opętała ją szatan i obiecuje pomóc powo-
lując się na swoje niezwykle kontakty z Matką Boską. **2011 PFFF w Gdyni** - Złoty Lew w kategorii Najlepszy Debiut Aktorski dla
Katarzyny Zawadzkiej; **2011 PFFF w Gdyni** – udział w konkursie głównym

A twenty-year-old Anna is a beautiful, wise and sensitive girl. To deal with traumatic experiences from her family home, Anna deci-
des to search for a refugee in a monastery. At first it seems, that she calms herself down. However, bad memories return suddenly
as nightmares. The superior of the monastery, who has some strange feelings for her, claims, that Anna has been possessed by
Satan, and promises to help her referring to her unusual contacts with the Blessed Virgin. **2011 PFFF in Gdynia** – Golden Lion
in category Best Actor’s Debut for Katarzyna Zawadzka; **2011 PFFF in Gdynia** – main competition participant

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2011 W imieniu diabła | In the name of the devil
1999 Jak narkotyki | Just like drug
1995 Pokuszenie | Temptation
1993 Tylko strach | Just fear
1991 Pajęczarki

1990 Historia niemoralna | immoral story
1987 W klatce | In cage
1986 Rajska Jabłonia | Paradise Apple-Tree
1986 Dziewczeta z Nowolipki | Girls
from Nowolipki
1980 Bez miłości | Without love

1983 Krzyk | Scream
1982 Debiutantka | Debutante

"Trójkowo, filmowo"
w każdą niedzielę, godz. 12.00 - 13.00

"Fajny film wczoraj widziałem"
od poniedziałku do czwartku, godz. 10.30

Autoreiji | Outrage
Japonia (JP) 2010
109 min.

Takeshi Kitano (1947)

Pochodzący z Japonii scenarzysta, montażysta i reżyser. Kitano rozpoczął swoją karierę reżyserską w 1989 roku filmem „Sono Otoko Kyobo ni Tsuki”, w którym grał również jedną z głównych ról. W kolejnych latach pojawiał się regularnie kolejne filmy Kitano; Złoty Lew za film „Hana-bi” z 1997 roku, pokaz filmu „Kikujiro” podczas festiwalu w Cannes w 1999, czy Srebrny Lew (Wenecja) za film „Zatoichi” to tylko niektóre z wyróżnień dla filmów japońskiego reżysera.

Writer, editor, director. Kitano launched his directorial career with 1989's "Violent Cop" (Sono Otoko Kyobo ni Tsuki), in which he also starred as an actor. He continued to make one directorial film after another over the following years; 1997's "Hana-bi" won Venice's Golden Lion, 1999's "Kikujiro" (Kikujiro no Natsu) was screened in the Cannes competition and "Zatoichi" (2003), which won him Venice's Silver Lion, are only a few films which gained Kitano's international acclaim.

reż|dir Takeshi Kitano pro|pro Masayuki Mori, Takio Yoshida Executive sce|sc Takeshi Kitano zdj|ph Katsumi Yanagijima muz|mus Keiichi Suzuki mon|ed Takeshi Kitano, Yoshinori Ota ob|cast Beat Takeshi, Kippei Shiina, Ryo Kase, Tomokazu Miura, Jun Kinimura, Tetta Sugimoto dys|dis Epelpol Entertainment

Kilka klanów yakuza w bezwzględnej walce rywalizuje o dominację w japońskim przestępczym podziemiu. Walczący ze sobą bossowie posuwają się do brutalnych intryg, kombinacji i zrad. „Wściekłość” to obraz przestępczego świata japońskiej mafii, w którym trwa niekończąca się walka, jeśli nie o dominację, to przynajmniej przetrwanie, świata skorumpowanego i pogrążonego w ciągłym cyklu zdrady i zemsty.

2010 MFF w Cannes – nominacja do Złotej Palmy

In a ruthless battle for power, several yakuza clans vie for the favor of their head family in the Japanese underworld. The rival bosses seek to rise through the ranks by scheming and making allegiances sworn over sake. Theirs is a never-ending struggle to end up on top, or at least survive, in a corrupt world where there are no heroes but constant betrayal and vengeance...

2010 Cannes IFF - Palme d'Or nomination

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2010 Wściekłość | Autoreiji | Outrage
2008 Achilles i żółw | Akiresu to kame | Achilles and the Tortoise
2007 Niech żyje reżyser! | Kantoku • Banzai! | Glory to the Filmmaker!
2007 Kocham kino (segment „One Fine Day”) | Chacun son cinéma | To Each His Own Cinema

2005 Takeshis'
2003 Zatoichi
2002 Lalki | Dolls
2000 Brother
1999 Kikujiro
1997 Hana-bi
1996 Kizuru ritān

1994 Minna-yatteruka!
1993 Sonatine
1991 Ano natsu, ichiban shizukana umi
1990 3-4 x jūgatsu
1989 Sono otoko, kyōbō ni tsuki | Violent Cop

Świat pod namiotem
World under canvas

35

Ed Gass-Donnelly (1977)

Reżyser, producent, pisarz i montażysta. W 2007 roku zadebiutował jako reżyser filmu fabularnego „This beautiful city”. Film miał swoją premierę podczas Festiwalu Filmowego w Toronto i został nominowany do Kanadyjskich Nagród Filmowych (Genie Awards) w czterech kategoriach. „Mordercze Pieśni Małego Miasta” to druga fabuła w dorobku reżysera. Film otrzymał nagrodę FIPRESCI na festiwalu w Torino.

Director, producer, writer, and editor. Gass-Donnelly's feature debut, "This Beautiful City", premiered at the Toronto International Film Festival in 2007 and went on to be nominated for four Canadian Academy Awards (Genie Awards). His second feature, "Small Town Murder Songs", premiered at the 2010 Toronto International Film Festival and recently won the FIPRESCI Prize for Best Film at the Torino Film Festival.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2010 Zabójcze piosenki małego miasta | Small Town Murder Songs
2009 60 Seconds of Regret (krótkometrażowy | short)
2007 This Beautiful City
2003 Pink (krótkometrażowy | short)
2002 Pony (krótkometrażowy | short)
2002 Dying Like Ophelia (krótkometrażowy | short)
2002 Polished (krótkometrażowy | short)

reż|dir Ed Gass-Donnelly pro|pro Ed Gass-Donnelly, Lee Kim sce|sc Ed Gass-Donnelly zdj|ph Brendan Steacy muz|mus Bruce Peninsula mon|ed Ed Gass-Donnelly ob|cast Martha Plimpton, Peter Stormare, Jill Hennessy, Jackie Burroughs, Ari Cohen dys|dis Visit Films

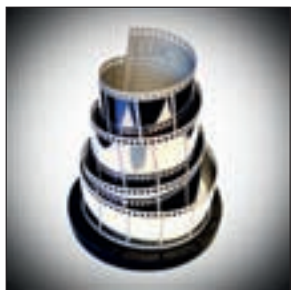

Gotycka w nastroju opowieść o przestępstwie i odkupieniu win. Starzejący się policjant z małego miasteczka Ontario Mennonite stara się ukryć fakty ze swojej pełnej przemocy przeszłości i jako nawrócony chrześcijanin zacząć nowe życie. Jednak prowincjonalną sielankę przerywa brutalne morderstwo młodej, nieznajomej kobiety. Walter (w tej roli Peter Stormare) podejmuje się skomplikowanego śledztwa, które na nowo wskrzesza demony przeszłości. Kanadyjski reżyser Ed Gass-Donnelly zrealizował film – przypowieść, którego podział na rozdziały zatytułowane cytatami z Nowego Testamentu, mroczna aura i rewelacyjna ścieżka dźwiękowa w wykonaniu zespołu Bruce Peninsula, tworzą całość zarazem uniwersalną i na wskroś nowoczesną, pełną odniesień zarówno do Miasteczka Twin Peaks Davida Lyncha, niektórych filmów braci Coen, jak i muzyki Nicka Cave'a.

2010 MFF w Torino - nagroda krytyków FIPRESCI w kategorii Najlepszy film

A modern, gothic tale of crime and redemption about an aging police officer from a small Ontario Mennonite town who hides a violent past and as a convert Christian start a new life. However, this provincial idyll is interrupted by a violent murder committed on a young, unknown woman. Walter (Peter Stormare) undertakes a complex investigation that again evokes demons of the past. The Canadian director Ed Gass-Donnelly made a parable – film, whose chapters entitled with citations from New Testament, an obscure action with murder in background and a fantastic soundtrack made by band Bruce Peninsula compose a picture that is both universal and modern, full of references to David Lynch's Twin Peaks, some of the Coen movies as well as Nick Cave's music.

2010 IFF in Torino – FIPRESCI Critics Prize in category Best Film

Niemiecki film „Obca” (Die Fremde), w reżyserii Feo Aladag porusza problem „zabójstw honorowych”, opowiadając o dramacie tureckiej rodziny mieszkającej w Niemczech. Główna bohaterka filmu, urodzona w Niemczech Umay, ucieka przed przytłaczającym ją małżeństwem w Stambule, zabierając ze sobą małego syna Cema. Liczy na lepsze życie u swojej rodziny w Berlinie, ale jej niespodziewany przyjazd wywołuje konflikt.

The German film “When we Leave” (Die Fremde) directed by Feo Aladag, raises the problem of “honour crimes”. It is a story about a drama of a Turkish family living in Germany. The main character of the film is Umay, who runs away from an overwhelming marriage in Istanbul taking her little son Cem with her. She hopes to find a better life at her family in Berlin, but her unsuspected arrival creates a conflict.

Nagroda Filmowa Parlamentu Europejskiego LUX przyznawana jest filmom promującym wartości związane z tożsamością europejską, ukazującym różnorodność kulturową Europy bądź biorącym udział w debacie na temat integracji wewnątrz UE. Laureat nagrody LUX otrzymuje od PE wsparcie finansowe o wartości 90 000 euro, w postaci napisów we wszystkich językach UE, adaptacji wersji oryginalnej na potrzeby osób niewidomych lub niesłyszących oraz wsparcia dystrybucji kopii 35 mm lub DVD.

The European Parliaments LUX Prize is given to films that promote values connected with the European identity, showing the cultural diversity of Europe, or participating in the debate concerning EU integration. The LUX Prize laureate benefits from European Parliament financial support of 90.000 euro to pay for subtitling in all European Union languages, including adaptation of the original version for visually or hearing impaired people, as well as support of 35 mm or DVD copies cinema distribution.

Od czasu jej ustanowienia w 2007 roku nagrodę LUX otrzymały następujące filmy:

Since its establishment in 2007 the Lux Prize was granted to the following films:

Na krawędzi nieba | Auf der anderen Seite reż. Fatih Akin (2007),
Milczenie Lorny | Le silence de Lorna, reż. Jean-Pierre i Luc Dardenne (2008),
Witamy | Welcome, reż. Philippe Lioret (2009).

At the Edge of Heaven | Auf der anderen Seite by Fatih Akin (2007),
Lorna's Silence | Le silence de Lorna, by Jean-Pierre and Luc Dardenne (2008),
Welcome, by. Philippe Lioret (2009).

LUX
CINEMA PRIZE
THE EUROPEAN PARLIAMENT
IS COMMITTED TO CULTURE

PARLAMENT EUROPEJSKI
Biuro Informacyjne w Polsce

Feo Aladag (1972)

Austriacka reżyserka, scenarzystka, producentka, aktorka oraz doktor Psychologii. Aladag rozpoczęła swoją karierę filmową jako aktorka, kształcąc się jednocześnie na kierunkach filmowych w Londynie i Wiedniu. Jeszcze w trakcie studiów grała w wielu produkcjach filmowych i telewizyjnych, oraz zyskała opinię utalentowanej scenarzystki i reżyserki filmów reklamowych (np. dla Amnesty International). W 2010 roku nakręciła film „Obca”, który został wytypowany jako niemiecki kandydat do Oscara.

Austrian film director, screenwriter, producer, actor and Psychology Doctorate. Aladag began her film career as an actress, completing her training in London and Vienna. She acted in numerous film and television productions. During this time she also maintained a career as a successful scriptwriter and commercial film director (for example for Amnesty International). Her 2010 film "When We Leave" was selected as the German entry for the Best Foreign Language Film at the 83rd Academy Awards.

Die Fremde
Niemcy
(DE) 2010
Kolor|colour
119 min

reż|dir Feo Aladag pro|pro Feo Aladag,
Züli Aladag sce|sc Feo Aladag zdj|ph
Judith Kaufmann muz|mus Stéphane
Moucha, Max Richter mon|ed Andrea
Mertens ob|cast Sibel Kekilli, Nizam
Schiller, Derya Alabora Settar Tanriogen
dys|dis Vivarto

Pokaz specjalny
Special projection

37

Feo Aladag po raz pierwszy zgłębiła temat przemocy wobec kobiet na zaproszenie Amnesty International. Zainteresowanie reżyserki tym tematem nie zgasało po nakręceniu tych krótko-metrażowych filmów. Zbyt wiele pytań pozostało bez odpowiedzi, a media regularnie donosiły o „zabójstwach honorowych”. Z tego właśnie powodu reżyserka postanowiła zgłębić tę problematykę. Jej poszukiwania przyległy na początku formę długiego zbierania informacji szczególnie od ofiar, a następnie znalazły swoje przełożenie na scenariusz i wreszcie na film. Dlatego też, o ile fabuła „Obcej” jest fikcyjna, o tyle zjawisko przemocy względem kobiet fikcyjne już nie jest. Jako autorka scenariusza, reżyserka i producentka filmu Obca Feo Aladag podejmuje uniwersalny temat: konflikt pomiędzy pragnieniem osobistego rozwoju a presją ze strony społeczeństwa i rodziny. Kreśli ona portret młodej Turczynki, Umay, która chce wieść niezależne życie w kraju, w którym tradycja kulturowa wymaga od kobiet podporządkowania się mężczyźnie – mężowi, ojcu, bratu. Umieszczając opowieść pomiędzy Niemcami (gdzie Umay dorasta i dokąd wraca, by połączyć się z rodziną) a Turcją (gdzie wychodzi za mąż i żyje razem z rodziną męża), reżyserka wpisuje ją w kontekst pojednania pomiędzy kulturami w Europie.

2010 Nagroda Parlamentu Europejskiego LUX

2010 Niemiecka Nagroda Filmowa – nagroda w kategorii Najlepszy Film

2010 Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Berlinie - Europa Cinema Label Award

2010 Tribeca Film Festival - nagroda w kategorii Najlepszy Film

Feo Aladag first began to research the subject of violence against women at the invitation of Amnesty International. After these films were released, Aladag's interest in the subject continued. She felt that more questions needed to be answered about what the media regularly labelled "honour crimes", and she decided to explore the issue in greater depth. The first step was a lengthy process of research. The director talked, in particular, to victims of these crimes, and then drew on her findings to write the screenplay for a feature film.

So, while the story in "When We Leave" is fictional, the violence against women – especially in the form of "honour crimes" – which inspired it is a very real phenomenon. The theme that writer, producer and director Feo Aladag tackles in When We Leave is universal: the clash between an individual's desire for self-fulfilment and the pressures of family and society. The film portrays a young Turkish woman, Umay, choosing to lead an independent life in a cultural context where women have traditionally had to submit to male authority in the form of husbands, fathers or brothers. By moving the story between Germany (where Umay grew up and to which she returns to live with her family) and Turkey (the country of her marriage, where she lived with her in-laws), Aladag places the theme in the context of inter-cultural adjustment in Europe.

2010 The European Parliament's annual film prize LUX

2010 German Film Awards – award in category Best Film

2010 Berlin International Film Festival - Europa Cinema Label Award

2010 Tribeca Film Festival - award in category Best Film World Narrative Feature Competition

gazeta

co jest grane

w każdy piątek
z Gazetą Wyborczą

KINA
WYDARZENIA
ROCK POP JAZZ KLUBY
MUZYKA KLASYCZNA
SCENA SZTUKA
W MIEŚCIE KONKURSY

Przewodnik
kulturalno-rozrywkowy

1989. Gdy miałem pięć lat

1989. When I was five years
old | 1989. Dengang jeg var 5
år gammel
Dania (DK) 2010
kolor | colour 10 min.

reż | dir Thor Ochsner pro | pro EdiThor
sce | sc Thor Ochsner anim | anim Thor
Ochsner muz | mus Martin Juel Dirkov
mon | ed Thor Ochsner ob | cast Thor
Ochsner dys | dis EdiThor

Thor Ochsner

Urodził się w Kopenhadze. Ukończył Szkołę Europejską w Luksemburgu oraz Europejską Szkołę Filmową w Danii. Pracował jako edytor dla firm TjuBang Film, Zentropa, Freeport Film, Mastiff, DDB, Strix Television oraz Super16., 1989. „Gdy miałem 5 lat” to jego pierwszy film.

He was born in Copenhagen. Graduated from the European School in Luxembourg. Graduated at the European Film College in Denmark. Worked as an editor at TjuBang Film, Zentropa, Freeport Film, Mastiff, DDB, Strix Television, Super16., 1989. When “I was 5 years old” is his first short.

Wieczór w grudniu 1989. Pięcioletni chłopiec (Thor Ochsner) jest w drodze by odebrać swoją mamę z lotniska. Jego tata prowadzi samochód, pada. Nagle wydarza się wypadek, Thor zostaje sam i musi sobie radzić. Krótkometrażowy dokument 1989. „Gdy miałem pięć lat” to animacja rekonstruuująca traumatyczne wspomnienia wypadku samochodowego, który reżyser przeżył w dzieciństwie.

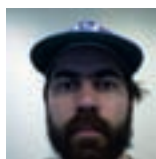
Minimalen Short Film Festival – Najlepszy Film Animowany; **Rincon International Film Festival** – Najlepszy Dokument Krótkometrażowy

It is an evening in October 1989. A five-year-old boy (Thor Ochsner) is on his way to pick up his mom at the airport. His father is driving the car, it is raining. All of a sudden a car accident happens – and the five-year-old Thor is left alone, and has to figure out what to do. 1989. “When I was 5 years old” is a short animated documentary reconstructing the traumatic memories of a car accident that the director experienced when he was a child.

Minimalen Short Film Festival – Best Nordic Animation Film; **Rincon International Film Festival** – Best Short Documentary

1994 Norwegia (NO) 2010 kolor | colour 29 min.

reż | dir Kaveh Tehrani pro | pro Norwegian
Film Institute sce | sc Kaveh Tehrani
zdj | ph Jens Ramborg muz | mus Nicholas
Sillitoe mon | ed Christian Siebenherz
ob | cast Aziz Khayati, Nahid Ruhi, Mehdi
Shadidi dys | dis Babusjka AS

Kaveh Tehrani (1978)

Pochodzi z Teheranu. Ukończył filmoznawstwo i literaturę porównawczą na Uniwersytecie w Oslo, studiował też w Duńskim Europejskim Film College. Dwukrotnie został nominowany do „norweskiej nagrody Grammy” za wideo klip roku, którą wygrał w 2008.

Born in Teheran. Graduated from University of Oslo - faculty in film- and comparative literature. He has also studied at the European Film College in Denmark. He has been nominated for two Norwegian Grammys for video of the year, a prize he won in 2008.

W 1994 roku w norweskim Lillehammer odbyły się Igrzyska Zimowe. W czasie trwania imprezy największym powodzeniem cieszył się Lillehammer Grill prowadzony przez rodzinę irańskich emigrantów, gdzie serwowano pierwszy w mieście kebab. Dziś Dariusz, syn właściciela kultowego baru, wzorem swojego wielkiego imiennika – Króla Dariusza, założyciela potężnego Persepolis – urzęduje w piwnicy swojego domu pokój przypominający mu o perskim dziedzictwie... (źródło: Krakowski FF) **Krakowski FF** – Najlepszy Film Krótkometrażowy, nagroda FIPRESCI; **Norwegian Short FF** – Wyrocznie; **Minimalen Short FF** – Najlepszy Norweski Film Krótkometrażowy

An Iranian family comes to Norway and Lillehammer during the early 90s. The family is welcomed with open arms by a population preparing for the '94 Winter Olympics. But once the games end and the city turns back to its old self, people are no longer as friendly as they seemed. 1994 is a dark comedy about xenophobia, culture and how to cope in a new country. (source: Krakow FF)

Krakow Film Festival – Best International Short, FIPRESCI award; **Norwegian Short Film Festival** – Honorable Mention; **Minimalen Short Film Festival** – Best Norwegian Short

Na krótką metę
In the short run

39

Argentyńska Lekcja

Argentinian Lesson
Polska (PL) 2010
kolor | colour
56 min.

reż | dir Wojciech Staroń pro | pro Małgorzata Staroń - Staroń Film sce | sc Wojciech Staroń zdj | ph Wojciech Staroń mon | ed Agnieszka Bojanowska dys | dis Staroń Film

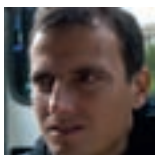

Ośmioletni Janek wyjeżdża z Polski do Argentyny, gdzie jego mama będzie uczyć języka polskiego potomków polskich emigrantów. Dociera do małej wioski na pustkowi. Dla Janka będzie to lekcja samotności, pokory i przyjaźni.

2011 Krakowski FF - Najlepszy Dokument

The 8 years old Janek leaves Poland to live in Argentina where his mother will teach Polish to the descendants of the Polish immigrants. He arrives in a small village in the middle of nowhere. For Janek it will be the lesson of loneliness, the lesson of humbleness and the lesson of friendship.

2011 Krakow FF – Best Documentary

Wojciech Staroń (1973)

Reżyser i operator. Ukończył PWSTvIT w Łodzi na wydziale operatorskim. Jest członkiem Europejskiej Akademii EFA i Polskiego Stowarzyszenia Operatorów.

Director and cinematographer. Graduate of the Polish Film Academy in Łódź – Cinematography. Member of the European Film Academy EFA and Polish Society of Cinematographers PSC.

Bye, Bye Dublin!

Polska (PL) 2010
kolor | colour
47 min.

reż | dir Rafael Lewandowski
pro | pro Janusz Kałkowski, Studio Filmowe
Kalejdoskop sce | sc Rafael Lewandowski
zdj | ph Radek Łączuk
mon | ed Agnieszka Glińska
dys | dis SF Kalejdoskop

Rafael Lewandowski (1969)

Ukończył wydział reżyserii szkoły filmowej La Femis. Po realizacji kilku krótkometrażowych fabuł postanowił robić filmy dokumentalne np. nakręconą w Polsce w 1996 roku „Cela”, „Cień na duszy”, czy „Przesłuchania”. Filmy Rafaela były pokazywane i nagradzane na wielu festiwalach na świecie i są regularnie emitowane w telewizji.

In 1996 he received a degree in Directing from La Femis in Paris. After writing and directing several short films he began working on documentaries, for example “Cela”, “A Shadowed Gaze”, or “Hearings”. His films have been selected and awarded at a number of international festivals and broadcast on TV channels.

W 2005 roku, jak tysiące młodych Polaków, Klementyna i Wojtek wyemigrowali do Irlandii. Cztery lata później, postanowili wrócić do swojego kraju. Kryzys, który gwałtownie uderzył w irlandzką gospodarkę w ciągu ostatnich miesięcy jest jednym z powodów ich długo przemyślanej decyzji. Ale nie głównym. Klementyna jest w ciąży: chce, aby jej dziecko urodziło się w Polsce.

In 2005, like thousands of other Poles, Klementyna and Wojtek emigrated to Ireland. Four years later they decided to go back. Crisis was one of the reasons for this decision. The other is the baby: Klementyna is pregnant, and she wants to give a birth in Poland.

Spójrz na nią z nowej strony

 Gazeta.pl **Kultura**

Czeska lekcja historii

Poválečné dějiny
Československa | Czech Post-War History
Czechy (CZ) 2010
kolor|colour 9 min.

reż|dir Jaroslav Kratochvíl **pro|pro** Pavla Kubečková – FAMU **sce|sc** Jaroslav Kratochvíl **zdj|ph** Prokop Souček **muz|mus** mon|ed Tomáš Polanský **ob|cast** Magdaléna Etzlerová, Jaromíra Mílová, Ladislav Cibulka **dys|dis** Pavla Kubečková – FAMU

Jaroslav Kratochvíl

Student Wydziału Filmu Dokumentalnego FAMU w Pradze. Jego autorskie filmy poruszają głównie kwestie polityczne, a szczególnie związkiem między politycznymi ideami a osobistymi historiami, które za nimi stoją („General”, „In Vino Veritas”). Reżyser jednej z części telewizyjnej serii „Daughters of Enemy” we współpracy z czeską telewizją.

Student of Documentary Film Department in Film and TV Faculty of Academy of Performing Arts (FAMU) in Prague. In his auteur films he is mainly interested in current political scene and he deals with the relation between „big” political ideas and „small” personal stories behind it (films: „General”, „In Vino Veritas”). He directed one episode of Daughters of Enemy and he cooperates with Czech Television.

Surrealistyczny dokument edukacyjny opisujący najważniejsze momenty powojennej historii Czech, zakończony testem sprawdzającym naszą wiedzę. Najsłynniejsza więźniarka polityczna Czech, Milada Horáková – wisi, bohater Jan Palach – pali się, a dysydent Václav Havel z żoną Olgą serwują herbatkę policjantom. Połączenie „dokumentalnej prawdy” i „fabularnej rzeczywistości” odzwierciedla problem niemożliwości poprawnej interpretacji historii, którą znamy jedynie jako mieszankę najróżniejszych legend i punktów widzenia.

Sprawdź, co ty wiesz na temat najnowszej historii Czech!

Surrealistic educative documentary film describes the most important moments of our post-war history followed by a film test examining your knowledge. The most famous Czech politic prison Milada Horáková hangs, hero Jan Palach burns and dissident Václav Havel with his wife Olga serve tea to state policemen. Amalgam of „documentary true” and „feature reality” reflects problem of impossible true interpretation history which is know only as mix of different legends and views.

Check what you know about Czech recent history!

Dziecko

Baby
Wielka Brytania (UK) 2010
kolor|colour
25 min.

reż|dir Daniel Mulloy **pro|pro** Ohna Falby, Sister Films **zdj|ph** Lol Crawley **muz|mus** Alexander Balanescu, Benny Di Massa **mon|ed** Dan Robinson **ob|cast** Arta Dobroschi, Daniel Kaluuya **dys|dis** Sister Films

Daniel Mulloy (1977)

Filmowiec i artysta wizualny. Studiował sztuki piękne w Londynie i Nowym Jorku. Jego filmy były pokazywane na festiwalu Sundance, oraz zdobywały nagrody na festiwalach w Melbourne, Hamburgu, Oberhausen, Krakowie, Clermont-Ferrand i Edynburgu. Mulloy jest laureatem British Independent Film Award oraz nagrody BAFTA. Był również nominowany do Nagrody Europejskiej Akademii Filmowej.

Filmmaker and visual artist. He studied fine art in London and New York. Mulloy's films have often premiered at the Sundance Film Festival and he has won awards at Melbourne, Hamburg, Oberhausen, Krakow, Clermont Ferrand and Edinburgh International Film Festivals. Mulloy has also won both the British Independent Film Award and multiple BAFTA Awards for his films as well as having been nominated for the European Academy Film Award.

Młoda kobieta interweniuje, kiedy zauważa mężczyzn zaczepiających dziewczynę. Jeden z nich nie chce zostawić jej w spokoju.

2011 Kraków FF – Najlepszy Film Krótkometrażowy; **2011 Kansas City FF** – Najlepszy Film Krótkometrażowy, **2011 Festival Internacional de Cortometrajes de Santiago de Compostela** – Najlepszy Film Krótkometrażowy

A young woman intervenes when she witnesses men mugging a girl. Now one of them won't leave her alone.

2011 Krakow FF – Best Short Fiction Film; **2011 Kansas City Film Fest** – Best US/International Narrative Short; **2011 Festival Internacional de Cortometrajes de Santiago de Compostela** – Best International Short Film

Ice Scream

Włochy (IT) 2009
kolor|colour
22 min.

reż|dir Roberto De Feo, Vito Palumbo **pro|pro** Ennio Pontis, Tetraktys srl **sce|sc** Roberto De Feo, Dario Sardelli **zdj|ph** Angelo Stramaglia **muz|mus** Andrea Bonini **mon|ed** Vito Palumbo **obs|cast** Nicoletta Carbonara, Damiano Russo, Davide Paganini

Micky jest miłym i pocziwym dwudziestolatkiem. Pewnego dnia chcąc postawić swojej dziewczynie lody w kawiarni, wpada na dwóch kolegów, Brando i Alexa. Będzie to dzień, którego nigdy nie zapomni...

Micky is a twenty years old good honest boy. When he gets in a café to buy an ice cream to his girlfriend, he bumps into two bullies he knows, Brando and Alex. That is just the beginning of a day he will never forget.

Roberto De Feo

Urodził się w Bari 8 sierpnia 1981. Studiuje w Genui w Scuola D'arte Cinematografica (Szkoła Sztuki Filmowej).

Was born in Bari on 8th August 1981. After graduating from high school, he moved to Genoa, where he studies at the Scuola D'arte Cinematografica („School of Cinematographic Art”).

Vito Palumbo (1974)

Studiował na Akademii Tetralnej „PScharoff” w Rzymie oraz reżyserię i montaż na akademii filmowej NUCT.

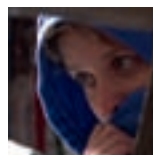
After graduating from high school, he moved in Rome, where he attended the drama academy “PScharoff” and the NUCT film academy where he studied directing.

Kaczyka. Jest takie miejsce

A place no more
Polska (2010)
kolor|colour 27 min.

reż|dir Anna Zuzanna Błaszczyk, Łukasz Czajka **pro|pro** Urszula Śniegowska, Błaszanka Studio, TVP **sce|sc** Anna Zuzanna Błaszczyk, Łukasz Czajka **zdj|ph** Marcin Banaś, Paweł Krzywicki, Robert Kielak **muz|mus** Patryk Zakrocki **mon|ed** Robert Kielak

Łukasz Czajka

Skończył politologię i kulturoznawstwo. Z zawodu jest dziennikarzem i twórcą gier komputerowych, a z zamiłowania scenarzystą i reżyserem filmowym. Film Kaczyka. Jest takie miejsce jest jego debiutem filmowym.

Political and Cultural studies graduate, works outside of those fields. Journalist and computer games artist. Screenwriting and directing is his passion. A Place No More is his first film.

Anna Zuzanna Błaszczyk

Filmowiec, ukończyła PWSFTiT w Łodzi. W 2006 r. założyła własną firmę produkcyjną BŁASZANKA STUDIO.

A filmmaker. Graduated from Łódź Film School. In 2006 started her own Production company Błaszanka.

Michał jest emerytowanym kolejarzem, jednym z kilkudziesięciu potomków polskich osadników nadal mieszkających w Kaczyce, miejscowości w Rumuńskiej Bukowinie. Już jako dojrzały mężczyzna odkrył swoje korzenie, zaczął uczyć się języka polskiego, a nawet otworzył Dom Polski - schronisko i żywą skarbnicę pamiątek z okresu świetności miasta i jego polskich mieszkańców. Jest świadom zarówno swojego wieku jak i procesów społecznych, które skazują jego miasteczko na upadek, a jego misję czynią niemożliwą. Jednak nie poddaje się.

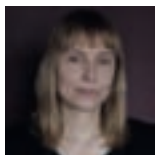
Michał is a retired railway worker, one of the descendants of Polish settlers in Kaczyka in Romanian Bukovina. He discovered his origins as a mature man, started to learn Polish and opened a Polish House – a private museum for memorabilia from the times of Kaczyka's and its Polish dwellers great past. He is conscious if both his age, and the gradual decline of his town, but he doesn't give up.

Na krótką metę
In the short run

KwieKulik

Polska(PL) 2011
kolor|colour
48 min.

reż|dir Anna Zakrzewska, Joanna Turowicz
pro|pro Centrala Sp. z o.o. sce|sc Anna Zakrzewska, Joanna Turowicz zdj|ph Patryk Jordanowicz, Kacper Lisowski muz|mus Tomasz Gwinciński mon|ed Anna Dymek dys|dis Centrala Sp. z o.o.

Anna Zakrzewska (1976)

Studiowała Międzywydziałowe Indywidualne Studia Humanistyczne oraz Historię Sztuki na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1995 roku współpracuje z Telewizją Polską, od 2005 z TVP Kultura gdzie specjalizuje się w reportażach o sztuce współczesnej.

She studied Interdisciplinary Humanistic Studies and History of Art at Warsaw University. Since 1995 she has been working with Polish Public Television and since 2005 - for its culture channel - TVP Kultura, where she specialises in contemporary art reportage.

Joanna Turowicz (1974)

Reżyserka filmów dokumentalnych, scenarzystka, krytyczka sztuki. Skończyła historię sztuki na Uniwersytecie Warszawskim. Należy do Stowarzyszenia AICA.

Documentary filmmaker, scriptwriter, art critic. She is a graduate of the History of Art Faculty at Warsaw University. She is a member of the International Association of Art Critics.

Zofia Kulik jest u szczytu indywidualnej kariery, ale nagle postanawia wrócić do przeszłości. Zaczyna opracowywać ogromne archiwum stworzone wspólnie z dawnym partnerem życiowym i artystycznym Przemysławem Kwiekiem. Pierwszy raz po dwudziestu latach konfrontują się ze sobą, swoją młodością, stosunkami do socjalistycznej rzeczywistości Polski lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XX w., a także z synem, którego jako niemowlę włączali do swoich radykalnych artystycznych akcji.

Zofia Kulik is at the top of her individual career but suddenly she decides to go back to the past. She wants to create a great archive of works by herself and her former partner Przemysław Kwiek. For the first time in 20 years, they confront each other, their youth, their approach to socialist reality of Poland in 1970's and 1980's as well as their son, whom they used to include in their radical artistic activities when he was a child.

Odyseja Złomowa

Scrap Odyssey
Polska (2010)
kolor|colour
48 min.

reż|dir Paweł Ferdek, Łukasz Gutt
pro|pro Wojciech Szczudło, Studio Filmowe Kalejdoskop sce|sc Paweł Ferdek, Łukasz Gutt zdj|ph Łukasz Gutt, Paweł Ferdek, Karol Czyż, Piotr Twardowski muz|mus Maciej Sienkiewicz dys|dis SF Kalejdoskop

Łukasz Gutt (1980)

Reżyser i operator. Ukończył szkołę filmową w Toruniu oraz Wydział Radia i Telewizji na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Operator i reżyser wielu wideoklipów, filmów fabularnych i dokumentalnych oraz seriali telewizyjnych.

Director and director of photography on numerous award-winning students films. Graduated from Camerimage Film School, Torun Poland and Silesia University, Katowice Poland – studies at Radio and Television Faculty. Director of photography on numerous music videos, feature films, TV series and documentary realizations.

Potężne Chiny kupiły już prawie cały porażający złom z biednego Kirgistanu. Rosnące imperium żywi się resztkami upadłego kołosa. Film pokazuje to zjawisko w mikroskali, rejestrując powolny rytm życia jednej kirgiskiej rodziny, rosyjskiego kierowcy wielkiej ciężarówki oraz kilka zdarzeń na długiej drodze przez góry Tien Szan.

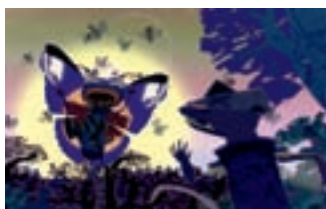
China is buying all the remains of post-soviet scrap-material from the poor Kyrgyzstan. The film shows this process in a micro-scale, registering slow rhythm of one Kyrgyz family, a Russian truck driver, and a few events from the long road across the Tien Shan mountains.

Na krótką metę In the short run

Piraci Paproci

Fern Flowers Pirates
Polska (PL) 2011
kolor|colour
9 min.

reż|dir Agnieszka Bruszezka
pro|pro PWSFTvT sce|sc Agnieszka Bruszezka, Marcin Włodarski anim|anim Agnieszka Bruszezka muz|mus Renata Bazun, Maciej Mulawa mon|ed Adam Kozioł ob|cast Tomasz Toczkowski, Damian Czajka, Agnieszka Żulewska, Katarzyna Walas dys|dis PWSFTvT

Piraci Paproci to historia trójki młodych bohaterów, których chęć zdobywania łupów wyrzuciła w niezmiernie głębiny... warmińskiej puszczy! Celem ich wyprawy jest legendarny Kwiat Paproci, który, podobno, ma moc spełniania życzeń. O sekretnej miejscy, w którym rośnie Kwiat, dowiadują się od roztańczonych mieszkańców lasu. Ale czy szczęście naprawdę można zdobyć poprzez zerwanie jakiegoś kwiatka?

Fern Flowers Pirates is a story about three young heroes searching for treasures in Warmia woods. The aim of their journey is to find a legendary Fern Flower. Dancing inhabitants of the forest provide information about where the flower grows. But is it really enough to break a flower, to gain happiness?

Agnieszka Bruszezka

Studentka kierunku animacji i efektów specjalnych w PWSFTvT w Łodzi. W 2009 roku zrealizowała swoją pierwszą szkolną etiudę „Perpetuum mobile” która cieszy się dużym zainteresowaniem na festiwalach na całym świecie.

Student of Animation and Special Effects Faculty in Łódź Film School. In 2009 Agnieszka made her first school short film “Perpetuum mobile”, screened on film festivals all over the world.

Podróż na Wyspy Zielonego Przylądka

Viagem a Cabo Verde | Journey To Cape Verde
Portugalia (PT) 2010
kolor|colour
17 min.

reż|dir José Miguel Ribeiro pro|pro Sardinha Em Lata sce|sc José Miguel Ribeiro zdj|ph José Miguel Ribeiro muz|mus Pedro Lima mon|ed Diogo Carvalho, João Miguel Real dys|dis Sardinha Em Lata

José Miguel Ribeiro (1966)

Portugalski twórca filmów animowanych. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Lizbonie oraz rysunek i łaskarstwo w Lazenec-Bretagne – Rennes. Autor filmu animowanego „A Suspeita” (1999) za który otrzymał 26 nagród, w tym Cartoon D'Or w roku 2000.

Portuguese animated films author. Graduated from Fine Arts Academy in Lisbon and drawing and puppets animation in Lazenec-Bretagne – Rennes.

Bohaterem filmu jest podróżnik, który postanawia udać się pieszo w nieznaną. Swoją podróż, jak dawni odkrywcy, opisuje i ilustruje na kartkach dziennika.

The film character is a traveler, who decides to go into the unknown on foot. As old times travelers, he records his travel in an illustrated journal.

Rozczarowani

Ångrarna | Regretters
Szwecja
(SE) 2010
kolor | color
60 min.

reż|dir Marcus Lindeen **pro|pro** Kristina Åber **zdj|ph** Erik Persson **muz|mus** Martin Willert **mon|ed** Marinella Angusti

Marcus Lindeen

Ukończył wydział reżyserii Dramatiska Institutet in Stockholm. Jego debiut dokumentalny, „Rozczarowani”, miał swoją premierę w 2010 roku na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Göteborgu. Zanim zajął się filmem Marcus pracował jako dziennikarz, pisarz freelancer w Nowym Jorku i studiował sztuki piękne w Danii. Obecnie pracuje nad dwiema nowymi sztukami dla sztokholmskiego Stadsteater i Riksteatern.

Recently graduated as a director from Dramatiska Institutet in Stockholm. His debut documentary Regretters premiered at Göteborg International Film Festival 2010. Before joining the world of film and theatre, Marcus worked as a journalist, freelance writer and radio producer in New York and studied art in Denmark. Presently, he's working on two new plays commissioned by Stockholm's Stadsteater and Riksteatern.

„Rozczarowani” Marcusa Lindeena, najlepszy szwedzki film dokumentalny ubiegłego roku, to poruszający zapis rozmowy dwóch mężczyzn. Zapis, który poprzez swoją kamedialność, przywraca moc i znaczenie spotkania twarzy w twarz i dzielenie się opowieścią o życiu. Orlando i Mikael idą pod nóż w nadziei odnalezienia swojego własnego „ja”. Jednak już po fakcie zdają sobie sprawę, że po drugiej stronie wcale nie jest tak, jak to sobie wyobrażali. Teraz, obaj już grubo po sześćdziesiątce, spotykają się po raz pierwszy by porozmawiać o swoich doświadczeniach. Okazuje się, że łączy ich nie tylko fakt, że poddali się operacji zmiany płci, ale i żal, który się z tamtą decyzją wiąże.

Marcus Lindeen's "Regretters", the best Swedish documentary of the last year, is a moving record of a conversation between two men. A record, that – through its intimacy – restores the power and meaning of face to face meeting and sharing your life story.

Orlando and Mikael go under the knife in hope of finding their true selves, only to realize that life on the other side isn't as they had dreamed of. Now, well into their 60s, the two meet for the first time to talk about their lives as well as the one defining regret they both share: their sex change.

Magdalena Załęcka (1989)

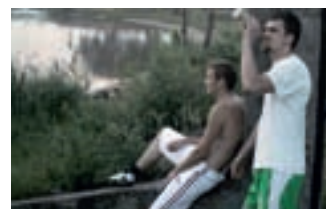
We wrześniu 2010 roku wygrała filmowy konkurs o stypendium na naukę w Warszawskiej Szkole Filmowej na wydziale reżyserii. Równolegle studiuje na trzecim roku iberystyki na Uniwersytecie Warszawskim.

In September 2010 won a scholarship in Warsaw Film School, where she studies film direction. She is also on the third year of iberistic studies in Warsaw University.

Syrena

Mermaid
Polska (PL) 2011
Kolor | colour
3 min.

reż|dir Magdalena Załęcka **sce|sc** Magdalena Załęcka **zdj|ph** Patryk Kin **muz|mus** Kapela ze wsi Warszawa – Rybicka **ob|cast** Monika Łopuszyńska, Sebastian Jaskółowski, Stanisław Sygittowicz

Dwóch pijanych, wracających nad ranem z imprezy chłopaków, znajduje na brzegu jeziora śpiącą dziewczynę. Postanawiają, że ich zabawa nie musi się jeszcze kończyć.

At dawn two drunk guys, coming back from the party, find a girl sleeping on the shore. They decide that their party doesn't have to end yet.

Na krótką metę
In the short run

43

Świat Raula

El Mundo de Raúl | Raul's World
Kuba (CU) 2010
Kolor | colour
20 min.

reż|dir Jessica Rodriguez, Zoe Miranda **pro|pro** Ivonne Cotorruelo – Clorofila Produccion **sce|sc** Jessica Rodriguez, Zoe Miranda **zdj|ph** Yanay Arauz **mon|ed** Marcel Beltran, Ricardo del Prado, Susana Ortega **ob|cast** Jorge Victor Torres de Leon, Maria Caridad Rodriguez, Maria Carodad Leon, Daniel M. Alonso, Yolayne Martinez **dys|dis** Ivonne Cotorruelo – Clorofila Produccion

Raul to chodzący przykład: dobry syn, sąsiad i pracownik. Wydaje się, że ucieleśnia model Nowego Człowieka proponowany przez rewolucję. Jednak Raul ma swoje sekrety. Dążenie do perfekcji tworzy potwory.

Raul is a man of exemplary: good son, good neighbor, featured worker. Appears to embody the New Man model proposed by the Revolution. But Raul has a secret. The quest for perfection creates monsters.

tadeusz. kantor@europa.pl

Polska (PL) 2010
kolor | colour
53 min.

reż|dir Krzysztof Miklaszewski **pro|pro** Piotr Śliwiński, Studio Filmowe Kalejdoskop **sce|sc** Krzysztof Miklaszewski **zdj|ph** Henryk Janas **muz|mus** Monika Cybulska **mon|ed** Agnieszka Kowalczyk, Marcin Bukojemski **dys|dis** Studio Filmowe Kalejdoskop

Tadeusz Kantor był Wielkim Artystą. Dzisiaj coraz więcej Europejczyków jest skłonnych uznawać Kantora za...swojego wielkiego twórcę. Dlaczego krakowski malarz i człowiek polskiego teatru jest im tak bliski? Skąd wzięło się to powszechne zrozumienie środków i celów sztuki artysty, który zmarł dwadzieścia lat temu? Co spowodowało, że często lepiej go pamiętają niż Polacy? Próba odpowiedzi na te pytania jest tematem tego filmu.

Tadeusz Kantor was a Grate Artist. Today more and more Europeans are willing to recognize him as their grate artist. Why is this polish painter and theater artist so familiar to them? Why do they remember him better, than Poles? An attempt to answer these questions is a main theme of this film.

Zoe Miranda

Absolwentka studiów na wydziale operatorskim Instituto Superior de Arte de Cuba. Autorka filmów dokumentalnych „Todo tiempo pasado fue mayor”, „Domingo” i „El Mundo de Raúl”.

Studied cinematography at the Instituto Superior de Arte de Cuba. She made the documentary "Todo tiempo pasado fue mayor", "Domingo" and "El mundo de Raúl".

Jessica Rodríguez Sánchez (1986)

Ukończyła studia na wydziale reżyserii Instituto Superior de Arte de Cuba.

Studied directing at the Instituto Superior de Arte de Cuba.

Krzysztof Miklaszewski

Reżyser, urodził się w 1944r. w Krakowie. Ukończył Historię Sztuki i Filologię Polską na Uniwersytecie Jagiellońskim, jak również Studium Realizacji PWSFTviT w Łodzi. Reżyser TV, realizator, dziennikarz TV. Wyreżyserował i zrealizował 150 reportaży i filmów dokumentalnych. Laureat międzynarodowych i krajowych nagród filmowych.

Director, born in Krakow 1944. Graduated from History of Art and Polish Philology Faculties at the Jagiellonian University in Krakow, and film realization study at Łódź Film School. Director, journalist, TV producer. Directed 150 documentaries and film reportages. Winner of international and polish film awards.

Białogard	106,0 FM
Białystok	92,3 FM
Bogatynia	92,8 FM
Bydgoszcz	106,6 FM
Częstochowa	87,5 FM
Dąblin	105,1 FM
Dobromierz	88,9 FM
Duszniki	96,8 FM
Gdańsk	95,7 FM
Giżycko	97,1 FM
Gniezno	101,3 FM
Grudziądz	99,6 FM
Ilawa	94,8 FM
Jelenia Góra	92,5 FM
Kalisz	100,0 FM
Katowice	97,9 FM
Kędzierzyn Koźle	101,8 FM
Kielce	92,3 FM
Kłodzko	97,6 FM
Konin	87,7 FM
Koszalin	107,9 FM
Kraków	89,4 FM
Krynica	106,4 FM

Łęka	96,8 FM
Łęka	100,5 FM
Lubaczów	100,0 FM
Lubań	99,0 FM
Lublin	90,6 FM
Łowicz	101,6 FM
Łódź	107,8 FM
Olsztyn	93,0 FM
Opole	88,3 FM
Ostrołęka	106,7 FM
Pila	101,9 FM
Płock	92,2 FM
Poznań	92,3 FM
Przasnysz	105,9 FM
Przemysł	87,8 FM
Przysucha	92,0 FM
Rabka	93,4 FM
Rzeszów	88,0 FM
Siedlce	88,3 FM
Słupsk	104,3 FM
Solina	90,7 FM
Stalowa Wola	98,3 FM
Stegna	95,7 FM

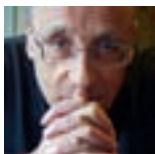

jedynka.polskieradio.pl

Tonia i jej dzieci

Tonia and Her Children
Polska (PL) 2011
kolor|colour
57 min.

reż|dir Marcel Łoziński **pro|pro** Studio Filmowe Kronika **sce|sc** Marcel Łoziński **zdj|ph** Jacek Petrycki, Paweł Łoziński, Magda Kowalczyk **muz|mus** Maria Bikont **mon|ed** Przemysław Chruścielewski **dys|dis** Studio Filmowe Kronika

Marcel Łoziński

Urodzony w 1940 w Paryżu. Absolwent Wydziału Elektroniki Politechniki Warszawskiej i Wydziału Reżyserii Szkoły Filmowej w Łodzi. Nominowany do Europejskiej Nagrody Filmowej oraz do Oscara za film dokumentalny „89 mm od Europy”. Kieruje kursem dokumentalnym w Miśtrzowskiej Szkole Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy.

Born in Paris in 1940. Graduate of Film Directing Department in the National School of Film, Television and Theatre in Lodz Nominated both for Oscar and the European Film Academy Award for the documentary “89 mm from Europe”. Head of the Documentary Department at Andrzej Wajda Master School for Film Directing.

11-letnia Werka ze swoim 9-letnim bratem Marcellem znaleźli się przed drzwiami Domu Dziecka we Wrocławiu. Na pytanie, kim są, Werka odpowiedziała: “My jesteśmy dziećmi komunistów”.

Jest 1949 rok. Mama Werki i Marcela, przedwojenna komunistka, została aresztowana. Oskarżona o współpracę z wywiadem amerykańskim została uwięziona na 5 i pół roku. Ten czas jej dzieci spędziły w kolejnych Domach Dziecka. Film o rodzeństwie naznaczonym wyborami ideowymi rodziców.

11-year-old Werka and her 9-year-old brother Marcel wind up at the front door of a children’s home in Wrocław. Asked who they are, Werka replies, “We are children of communists.”

It is 1949. Werka and Marcel’s mother, a pre-war communist, is arrested and charged with collaborating with American intelligence. She will do five and half years. Her children will spend these years in other children’s homes. A film about a brother and a sister marked with the ideological choices of their parents.

Urodzinowy Krąg

The Birthday Circle
Wielka Brytania (UK) 2010
kolor|colour
5 min.

reż|dir Philip Lephed **pro|pro** Philip Lephed Chop! **sce|sc** Keir Nuttall **zdj|ph** Dominic Egan **mon|ed** Philip Lephed **ob|cast** Matthew Marsh, Orson Lephed, Rosemary Smith, Rafe Lephed **dys|dis** Philip Lephed

Philip Lephed

Pochodzi z Australii, mieszka w Londynie pracując głównie jako montażysta filmowy takich firm jak Two-Four, Princess, RDF, Endemol, Zepotron, Fever, ITV, Sky i the BBC. Urodzinowy „Krag” to jego siódmy film krótkometrażowy. Jego filmy „The Story of an Urban Hermit”, oraz „Wicked Youth” zostały nagrodzone w ramach Queensland New Filmmaker Awards.

Leaving Australia in 2001 he has made London his home, working solely as a film editor of companies such as Two-Four, Princess, RDF, Endemol, Zepotron, Fever, ITV, Sky and of course the BBC. “The Birthday Circle” is his seventh short film. His short films “Harry: The Story of an Urban Hermit” and “Wicked Youth” won awards at the Queensland New Filmmaker Awards.

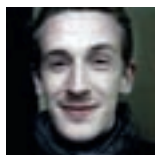
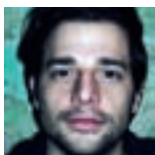
Z okazji urodzin Micka jego brat przygotowuje w prezencie czekoladowy tort. Niedługo po zdmuchnięciu świeczki pojawiają się pierwsi niespodziewani goście. Tytułowy urodzinowy krąg staje się przestrzenią kłótni i zderzania się przeciwnych racji.

Mick’s brother is preparing a birthday cake as a gift for his brother’s birthday. Soon after the candles are blown out, the first unexpected guests arrive. The birthday circle becomes the room for conflict and clash between opposing arguments.

Żona fotografa

Die Frau des Fotografen | The Photographer’s Wife
Niemcy (DE) 2011
kolor|colour
29 min.

reż|dir Karsten Krause & Philip Widmann **pro|pro** Philip Widmann, Karsten Krause, Hochschule für bildende Künste Hamburg **zdj|ph** Karsten Krause & Philip Widmann **muz|mus** Roman Vehlken **mon|ed** Karsten Krause & Philip Widmann **dys|dis** Philip Widmann

Karsten Krause

Urodził się we Freiburgu w 1980 roku. Studiowała Komunikację Wizualną na Uniwersytecie w Hamburgu.

Was born in Freiburg, Germany, in 1980. Studied Visual Communication at the University of Fine Arts Hamburg.

Philip Widmann

Urodził się w Berlinie w 1980 roku. Ukończył studia na wydziale Antropologii oraz uczęszczał na zajęcia filmowe Uniwersytetu w Hamburgu. Od 2009 roku członek laboratorium filmowego LaborBerlin e.V.

Was born in Berlin in 1980, graduated in Cultural Anthropology and visited the documentary film class at University of Fine Arts Hamburg. Since 2009 he is a member of the artist-run film laboratory LaborBerlin e.V.

Przez ponad czterdzieści lat Gerti Gerbert była fotografowana przez swojego męża Eugena. Poza obligatoryjnymi zdjęciami rodzinnymi, od dnia ślubu po śmierć Eugena powstała niezliczona ilość wizerunków Gerti: w białej bieliźnie, nagiej, na plaży, w lesie, w samochodzie, na podłodze. Dzięki archiwum zdjęciowemu Gerbertów, rozmowom z Gerti oraz notatkom Eugena, film Karsten Krause i Philipa Widmanna pokazuje, co ostatecznie pozostaje z życia i miłości. **2011 FF Kraków** – Wyróżnienie; **2011 Festival Internacional de Cine de Huesca** – wyróżnienie; **2011 MSFF w Hamburgu** – Wyróżnienie

Gerti Gerbert was photographed by her husband Eugen over a period spanning more than forty years. Besides the obligatory family photographs, from their wedding day until his death Eugen took countless pictures of Gerti: in her underwear, in homemade summer frocks, or completely naked; on the beach, in the woods, in the car, or on the floor at home. Using the Gerberts’ picture archive, interviews with Gerti, and Eugen’s notes, the film looks at what remains of life and love at the end. **2011 Krakow FF** – Special Mention; **2011 Festival Internacional de Cine de Huesca** – Special Mention; **2011 Hamburg ISFF** – Special Mention

Na krótką metę
In the short run

STUDIO
MUNKA

45
lat

Stowarzyszenie
Filmowców
Polskich

WSPIERAMY
TALENTY

DEBIUT
PEŁNOMETRAŻOWY

Lęk Wysokości

reż. Bartosz Konopka

TRZYDZIEŚCI
MINUT

Ciemnego pokoju nie trzeba się bać

reż. Kuba Czekaj

PIERWSZY
DOKUMENT

Kawałek lata

reż. Marta Minorowicz

MŁODA
ANIMACJA

Rytuał

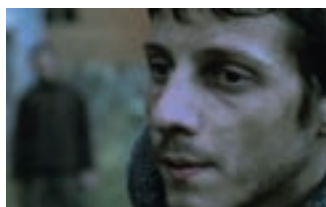
reż. Zbigniew Czapla

20XX

Polska (PL) 2011
kolor | colour
13 min.

reż|dir Paweł Maj **pro|pro** Kasia Zuterek,
Dariusz Dużyński, PWSFTviT
sce|sc Magdalena Jaroszewicz, Paweł Maj
zdj|ph Paweł Tarasiewicz
dźwięk|sound Lucyna Wielopolska-Lorenc
mon|ed Leszek Lemański
ob|cast Przemysław Kazusek,
Przemysław Kozłowski, Adrianna
Jaroszewicz, Bronisława Bąkowska

Młody mężczyzna błąka się po ruinach zdezastrowanego świata. Trafia na rodzinę ocalałych i odkrywa, że tam gdzie nic już nie pozostało, nie ma się też czym dzielić.

2011 Festiwal Łodzi po Wiśle – Nagroda Publiczności

A young man wanders through the remains of a ruined world. When he comes across a family of squatters he discovers that when there is nothing left, there is nothing left to share.

2011 Łodzi Po Wiśle Festival – Audience Award

Paweł Maj

Urodził się w Berlinie, wychował w Kanadzie, a obecnie studiuję Łodzi na wydziale reżyserkim.

Was born in Berlin, raised in Canada and now Studies Directing at the Film School in Lodz.

41

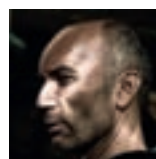
Włochy (IT)
kolor | colour
18 min.

reż|dir Massimo Cappelli
pro|pro Antonella Perrucci and Amedeo
Bacigalupo, Nuvola Film **sce|sc** Massimo
Cappelli **zdj|ph** Luca Coassin **muz|mus**
Teho Teardo **mon|ed** Fabio Nunziata
ob|cast Ugo Dighero

Zwyczajny człowiek, wspaniałe muzeum, podejrzany przewodnik audio... Thriller egzystencjalny.

An ordinary man, a gorgeous museum, a strange audio-guide. An existential thriller.

Massimo Cappelli

Ukończył prawo. Pierwszy film krótkometrażowy zrobił w 1999 roku. W 2006 roku pojawił się jego pierwszy film fabularny.

Graduated in law, he made his first short film in 1999.

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

47

Ben Hora

Francja
(FR) 2010
kolor | colour
4 min.

reż|dir Nicolas Bianco Levrin, Julie
Rembauville **pro|pro** Ron Dyens, Aurélie
Prévieu, Sacrebleu Productions
sce|sc Nicolas Bianco-Levrin, Julie
Rembauville **zdj|ph** Nicolas Bianco-Levrin,
Julie Rembauville **muz|mus** Pad Brapad
mon|ed Nicolas Bianco-Levrin, Julie
Rembauville

Rodzina imigrantów przybywa do wymarzonego nowego świata. Film animowany pokazuje ich rozczarowanie, kiedy zostają zderzeni z absurdalnymi prawami naszego społeczeństwa.

A migrants' family arrives by boat in a fantasized new world. The movie stages the disappointment in front of the absurd laws of our society.

Nicolas Bianco Levrin & Julie Rembauville

Urodzili się w Paryżu. Razem pracowali przy wielu filmach animowanych. W 2006 roku dostali nagrodę Encre et Sels d'argent za książkę-dvd La rue et le Machino.

Were born in Paris. Together they worked on many animation films, and received in 2006 the Award Encre et Sels d'argent for the book-dvd La rue et le Machino.

Bez śniegu

Utan Sno | Without Snow
Polska, Szwecja
(PL, SE) 2011
kolor | colour
35 min.

reż|dir Magnus von Horn **pro|pro**
Mariusz Włodarski, PWSFTviT **sce|sc**
Magnus von Horn **zdj|ph** John Magnus
Borge **muz|mus** Christopher Anderson-
Bazzoli **mon|ed** Max Arehn **ob|cast** Erik
Lennblad, Louise Wehlin, Ivar Svensson,
Oskar Creutz

Mężczyzna dzwoni na policję i twierdzi, że postrzelił w swoim ogrodzie dwóch chłopców. Jeden z nich umiera na miejscu, drugi jest bardzo zraniony, lecz udaje mu się przeżyć. „Bez śniegu” jest opowieścią o wypadkach wiodących do tego dramatycznego wydarzenia.

The man is calling the police, stating that he had shot two boys in his garden. One boy died at the scene. The other boy was severely injured, but survived. "Without Snow" is a story about the circumstances leading to this dramatic event.

Magnus von Horn (1983)

Urodzony w Göteborgu w Szwecji. W 2005 roku rozpoczął studia na wydziale reżyserii Łódzkiej Filmówki. Ukończył film dyplomowy i przygotowuje scenariusz swego debiutu pełnometrażowego, „The Here After”.

Born in Göteborg in Sweden. In 2005 Magnus started his studies at the Film Directing Department of the Polish National Film, Television and Theatre School (PWSFTviT) in Lodz. At the moment Magnus finished his diploma film Without Snow and is writing his first feature film script "The Here After".

Beżycie

Still Life
Polska (PL) 2010
cz-b|b&w
6 min.

reż|dir Michał Dymek pro|pro PWSFTviT
sce|sc Michał Dymek zdj|ph Michał
Dymek muz|mus Paweł Softysiak mon|ed
Bogusława Furga, Leszek Lemański

Krótka opowieść o człowieku, który obu-
dził się do życia.

Short story about a man who just woke
up to life.

Big Fat Mama

Polska (PL) 2010
kolor|colour
4 min.

reż|dir Marta Kacprzak pro|pro PWSFTviT
sce|sc Marta Kacprzak zdj|ph Marta
Kacprzak mon|ed Marta Kacprzak

„Big Fat Mama” to fantastyczna podróż czło-
wieka do fazy prenatalnej i dużo wcześniej.
Czy wiemy kim lub czym byliśmy na długo
przed narodzinami? Jak mógł wyglądać wte-
dy nasz świat?

”Big Fat Mama” is a fantasy journey of a man
back into his prenatal period, and even ear-
lier. Do we know, who we were before we
were born? How could our world look like?

Michał Dymek
Student PWSFTviT

Łódź Film School student

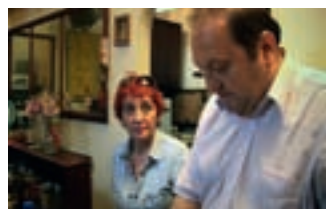
Marta Kacprzak

48

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

Bon Appetit

Polska (PL) 2010
kolor|colour
31 min.

reż|dir Kuba Maciejko pro|pro Katarzyna
Ślesicka, Mistrzowska Szkoła Reżyserii
Filmowej Andrzeja Wajdy sce|sc Kuba
Maciejko, Rafał Samborski zdj|ph Kuba
Maciejko mon|ed Rafał Samborski

Grażyna i Misiek prowadzą na warszaw-
skiej Woli mały interes - bar z obiadami
na wynos. Codziennosc urozmaicają sobie
rozmowami ze szczyptą ironii, okraszanych
sensacjami z tabloidowej prasy, z dodatkiem
marzeń o wielkiej wygranej w lotka.

Grażyna and Misiek run a small business in
Warsaw's Wola district - a take away bar.
They spice up their daily routine with ironic
chit chat and juicy snippets of gossip from
the tabloids, all garnished with a side order
of dreams about a lottery win

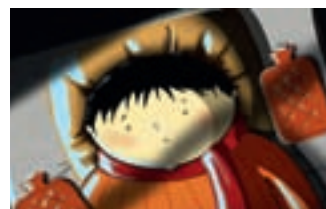
Kuba Maciejko (1979)

Absolwent stosunków międzynarodowych
w Collegium Civitas. W 2007 ukończył kurs do-
kumentalny w Mistrzowskiej Szkole Reżyserii
Filmowej Andrzeja Wajdy. Wraz z Leszkiem
Dobrudzkim i Rafałem Samborskim nakręcił film
„Ekipa”. Dokument ten powstał z okazji 50-lecia
Polskiej Szkoły Filmowej.

.After graduating from international relations
in Collegium Civitas completed a documentary
course at the Andrzej Wajda Master School of
Film Directing. Together with Leszek Dobrucki
and Rafał Samborski he made a documentary
film The Crew, which was made for the 50th
anniversary of the Polish Film School.

Bulba włos

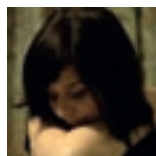
Polska(PL) 2011
kolor|colour
48 min.

reż|dir Aleksandra Brożyna
pro|pro PWSFTviT sce|sc Olga Kałagate
zdj|ph Aleksandra Brożyna
muz|mus Paris Music
ob|cast Zbigniew Zamachowski

Gruba Bulba chowa się w swojej wannie peł-
nej gorącej wody, przed chłodem panującym
w jej domu zimą. Jednak po wyjściu z kąpieli
znów zimny dreszcz przeszywa jej ciało. Oto
moment w którym Bulba postanawia zmienić
swoje życie.

Fat Bulba hides in her bathtub filled with hot
water to avoid cold, which rules in her ho-
use during the wintertime. After leaving the
water, cold shiver crosses her body again.
This is the moment, in which Bulba decides
to change her life.

Aleksandra Brożyna

Studentka IV roku wydziału Animacji
w PWSFTviT

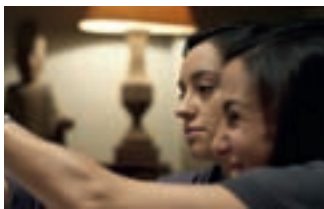
Student of IV year of Animation in National
Polish Film School in Lodz.

Codziennie umierać

Morir cada dia |
Dying Every Day
Hiszpania (SP) 2010

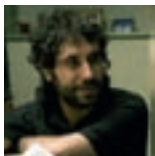
kolor | colour
13 min.

reż|dir reż|dir Aitor Echeverría **pro|pro** Roger Amigó **sce|sc** Anna Espinach, Aitor Echeverría **zdj|ph** Pau Castejón **mon|ed** Sergi Dies **ob|cast** Andrea Trepas, Joaquín Climent, Paula Vives, Blanca Apilánez, Txema Blasco **dys|dis** Marvin & Wayne

Blanca nie daje swojej rodzinie cieszyć się spokojnym obiadem. Rozmowa jest nudna, denerwują ją wciąż te same stare dowcipy. Wie, że sprawy mogłyby wyglądać zgoła inaczej.

Blanca is not willing to let her family enjoy a quiet dinner. The conversation is boring and she is irritated by the same old jokes. She knows that things could be different.

Aitor Echeverría

Urodził się w Barcelonie. Studiował w ESCAC (Catalonia Cinema School). Pracuje jako operator przy filmach dokumentalnych, reklamach, videoklipach i filmach krótkometrażowych.

Born in Barcelona. Degree in cinematography by the ESCAC (Catalonia Cinema School). Focused his professional activities on cinematography, working in productions such as documentaries, commercials, music videos, short film.

Czarne znamię – nie ma wyjścia

Black mark
– there is no escape
Sri Lanka 2011

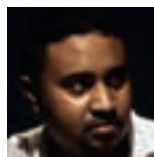
kolor | colour
5 min.

reż|dir Nisal B. Guruge **pro|pro** Nisal B Guruge **sce|sc** Nisal B Guruge **zdj|ph** Viraj Liyanarachchi **muz|mus** Achala Solomons **mon|ed** Amila Galappatthi **ob|cast** Dasun Ranasingha, Pushkara Wanniarachchi, Thusitha Jayawardana

Dla mieszkańca Sri Lanki, przedstawiciela klasy średniej pracującego od 9 do 17, strach ma wiele twarzy. Niektóre są racjonalne, inne nie.

For a middle class Sri Lankan man with a regular 9-5 job, fear is represented by many things. Some reasonable, some not.

Nisal B. Guruge

Pracuje jako dyrektor artystyczny w przemyśle reklamowym. Jego debiutem reżyserskim był film krótkometrażowy o buddyzmie nagrodzony na Light of Asia International Buddhist Short Film Festival.

Has been in the advertising industry as an Art Director for the last five years. His debut in directing was with a short film on, one of the best films in the Light of Asia International Buddhist Short Film Festival.

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

49

Decrescendo

Polska(PL) 2011
kolor | colour
27 min.

reż|dir Marta Minorowicz **pro|pro** Mistrzowska Szkoła Reżyserii Filmowej Andrzej Wajdy **sce|sc** Marta Minorowicz **zdj|ph** Paweł Chorzepa **mon|ed** Przemysław Chruścielewski

Muzyka Bacha w wykonaniu młodego terapeuty wprowadza nas w świat mieszkańców domu spokojnej starości. Jego towarzystwo sprawia, że czują się znów potrzebni i wysłuchani. Równocześnie on sam, codziennie stykając się z nieuchronnością śmierci, próbuje odnaleźć sens we własnym życiu. Muzyczny termin „decrescendo” nabiera tutaj nowego – egzystencjalnego znaczenia.

Bach's music played by young therapist leads us into the world of old people's home. Closeness and fellowship of the young men makes them feel necessary and noticed. While he is looking after them, he feels inescapability of death and tries to find the meaning of his own life. Musical term "decrescendo" mounts up here to the existential overtone.

Marta Minorowicz (1979)

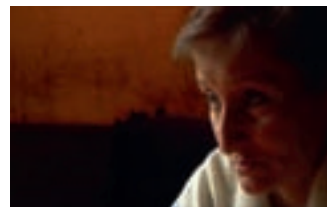
ukończyła teatrologię na UJ i kurs dokumentalny w Mistrzowskiej Szkole Reżyserii Filmowej Andrzej Wajdy. Jest autorką filmu dokumentalnego „Kawałek lata”, który zdobył m.in. Grand Prix na festiwalu w Clermont-Ferrand, Golden Dove na festiwalu DOK Leipzig.

Graduated from History of Theater at Jagiellonian University in Cracow (2003) and Andrzej Wajda Master School of Film Directing (2010). She is author and director of the multiple award winning documentary film A Piece of Summer (Grand Prix at Clermont-Ferrand festival, Golden Dove at DOK Leipzig).

Drogi Karolu...

Dear Karol
Polska (PL) 2010
kolor | colour
11 min.

reż|dir Karol Starnawski **pro|pro** PWSFTviT **sce|sc** Karol Starnawski **zdj|ph** Miłosz Kasiura **mon|ed** Grzegorz Habryn **ob|cast** Marcin Rzepnikowski, Dorota Zabczyńska

Historia młodego chłopaka, który nie potrafi zaadaptować się we współczesnym świecie. Marcin ma 22 lata. Nie uczy się, nie pracuje. Żyje z ubieranych pustych puszek i ukrywa się przed resztą świata.

It's story about a young boy, who has problem to adapt into the contemporary world. Marcin is 22 years old. He doesn't study, doesn't work. He earns money collecting empty cans. He tries to hide from the rest of the world.

Karol Starnawski

Urodzony 23 stycznia 1990 roku w Gdyni. Ukończył Ogólnokształcącą Szkołę Sztuk Pięknych w Gdyni. Student II roku reżyserii w PWSFTviT w Łodzi.

He was born in 23th of January 1990 in Gdynia. He has finished High Art. School in Gdynia. Now he study directing in the second year in PWSFTviT in Lodz.

Drżące Trąby

Shivering Trunks
Polska (PL) 2010
kolor|colour
4 min.

reż|dir Natalia Brożyńska pro|pro
PWSFTvIT sce|sc Natalia Brożyńska
zdj|ph Malin Nicander muz|mus Paweł
Sołtysiak

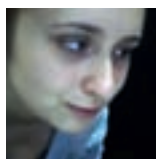

Niezadowolony ze swojej fizjonomii Pafnucy - futrzana niezłoda z lateksową trąbą - z złością ogląda zdjęcia Kalasantego, który jawi mu się jako tryskający zdrowiem i pogodą ducha wzór do naśladowania. Tymczasem samotny Kalasanty przeżywa podobne rozterki

2011 MFF Zoom – Zbliżenia - Nagroda za najlepszy film studencki

Pafnucy, a furry creature is crying, not satisfied with his appearance - latex trunk, ears sticking out in odd way. He fails to imitate one 'pin up boy', Kalasanty... Pafnucy goes mad, tears picture of Kalasanty, thinks to himself 'either me or him'.

2011 IFF Zoom – Close Ups – Best Students Film

Natalia Brożyńska (1990)
W 2009 r. rozpoczęła studia w PWSFTvIT w Łodzi, specjalność: animacja i efekty specjalne. „Drżące Trąby” to jej film pierwszoroczny, debiut w dziedzinie animacji. Obecnie studiuje na drugim roku animacji i efektów specjalnych.

She is a student of second year of animation at The Łódź Film School, Poland. Her first film is a puppet animation.

Dwóch nieznajomych

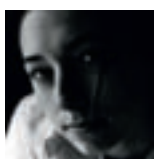
Deux Inconnus|
The Strange Ones
Stany Zjednoczone, Francja
(USA, FR) 2011
kolor|colour
15 min.

reż|dir Lauren Wolkstein, Christopher Radcliff pro|pro Sebastian Aubert, Ad Astra Films sce|sc Christopher Radcliff, Lauren Wolkstein zdj|ph Drew Innis muz|mus Daniel Bensi, Saundor Jurriaans mon|ed Christopher Radcliff, Lauren Wolkstein ob|cast David Call, Tobias Campbell, Merritt Wever

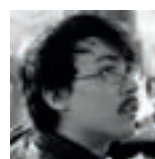
Mężczyzna i chłopiec, wlokący się po rozgrzanej, opuszczonej autostradzie, zakradają się do basenu przy motelu. Wkrótce zostają odnalezieni przez dziewczynę, która tam pracuje. Na początku wszystko wydaje się normalne...

A man and a boy, trudging down a hot, deserted stretch of highway, sneak into a motel swimming pool and are soon found by a girl who works there. At first everything seems normal

Lauren Wolkstein (1982)
Urodziła się w Baltimore. Była asystentką producenta filmowego Chrisa Hanleya. Ukończyła Columbia University's School of the Arts w maju 2010 na wydziale reżyserii filmowej.

Was born in Baltimore. She was assisting film producer Chris Hanley. She graduated from Columbia University's School of the Arts in May 2010 with an M.F.A. in Film Directing.

Christopher Radcliff (1982)
Ostatnio ukończył z wyróżnieniem Columbia University's Graduate Film School, gdzie jego krótki film, "Obcy" zdobył IFP Audience Choice Award.

Recently graduated with Honors from Columbia University's Graduate Film School, where his short film, "Stranger", was selected for Faculty Honors in 2009 and also won the IFP Audience Choice Award.

50

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

Dzieci w drzewach

Les Enfants Dans Les Arbres|
Children in the trees
Francja (FR) 2009
kolor|colour
25 min.

reż|dir Bania Medjbar pro|pro Sébastien Hussenot, La Luna Productions sce|sc
zdj|ph Elin Kirschfink muz|mus Gabriel Yared mon|ed Laurent Rouan ob|cast
Dorian Aissa, Sabrina Benhamet,
Laetitia Bossetti

Siedmioletni Karim i jedenastoletnia Coralie mieszkają na biednych przedmieściach Marsylii. Każdego ranka patrzą przez zatokę na więzienie, gdzie karę odsiaduje ich ojciec.

Karim, 7, and Coralie, 11, live with their mother in a poor Marseille suburb. Every morning, they look out across the bay to the penitentiary where their father is imprisoned.

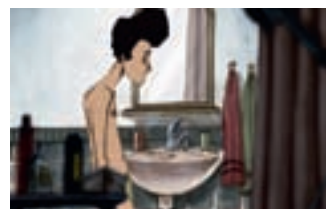

Bania Medjbar R
Reżyserka, scenarzystka
Director, writer

Dżungla

The Jungle
Polska (PL) 2010
kolor|colour
5 min.

reż|dir Michał Makowski pro|pro
PWSTvIT sce|sc Michał Makowski zdj|ph
Michał Makowski muz|mus fonoteka
Paris Music mon|ed Michał Makowski

Film opowiada historię chłopca który budzi się w świecie w którym miejsce ludzi zajęły zwierzęta.

A story about a boy, who wakes up in a city taken over by animals.

Michał Makowski (1989)
Od 2009 roku student PWSFTvIT na kierunku film animowany i efekty specjalne. „Dżungla” to pierwszy film Michała.

Since 2009 studies at Łódź Film School - Animation and Special Effects Faculty. "The Jungle" is Michał's first film.

Gdyby ściany mogły mówić

If These Walls Could Talk
Irlandia
(IR) 2009
kolor|colour
13 min.

reż|dir Anna Rodgers **pro|pro** Siobhan Ward, Yellow Asylum **sce|sc** Anna Rodgers **zdj|ph** P.J. Dillon **muz|mus** William H. Rodgers **mon|ed** Tony Cranstoun

Anna Rodgers

Reżyser i producent filmów dokumentalnych od ponad 12 lat. Specjalizuje się w trudnych tematach i filmach społecznych. Jako producent pracowała przy przełomowych seriach telewizyjnych, m.in. „Growing up Gay”.

Director and producer of documentary films and television for over 12 years. She specialises in working on sensitive subjects and social issues. As a producer Anna has worked on some groundbreaking series for Irish television, including “Growing up Gay”.

Jeśli ściany mogą zatrzymać wspomnienia, jakie odgłosy pojawiają się w zamkniętych oddziałach psychiatrycznych? Poruszając się po korytarzach i pustych pokojach, słyszymy blade ślady zapomnianych głosów. Ludzi, którzy najlepsze lata swego życia spędzili za kratkami zakładu.

If walls can hold memories, what sort of echoes linger in the closed units of our psychiatric institutions as they approach their demise? Moving through the corridors, dormitories and day rooms of these decaying spaces, we hear the faint traces of forgotten voices, the people who spent the best part of their lives committed to these asylums.

Gdzie umierają psy

Where do dogs die
Francja (FR) 2011
Kolor|colour
12 min.

reż|dir Svetlana Filippova **pro|pro** Ron Dyens, Sacrebleu Productions **sce|sc** Svetlana Filippova **zdj|ph** Svetlana Filippova **mon|ed** Svetlana Filippova

Svetlana Filippova

Urodziła się w Kazachstanie. Ukończyła filologię oraz studium dla reżyserów filmów animowanych. Mieszka w Moskwie, realizuje filmy animowane i ilustruje książki.

Svetlana Filippova Born in Kazakhstan. Graduated from philology and The High Course for scriptwriters and film directors as animation film director. Lives in Moscow and makes animation films and book illustrations.

Ludzie mówią, że kiedy pies czuje, że zbliża się śmierć, opuszcza swojego właściciela. Gdzie w takim razie umiera? Historia życia, miłości i śmierci jednego psa.

People say that dogs, when they feel they are going to die, leave their owners. Where do dogs die? History of life, love and death of one dog.

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

51

Głuchy Las

The Dead Forest
Polska (PL) 2010
kolor|colour
4 min.

reż|dir Kuba Zubrzycki
pro|pro Marcelina Dominiak, Viktoria Ogniewa, PWSFTvIT **sce|sc** Oleksander Pozdnyakov **zdj|ph** Oleksander Pozdnyakov **muz|mus** Lubko Marjash, Marjan Pyrig, Ostap Kostuk, Yura Krasnoooky, Lubko Iszczuk, Rostyk Levycky **mon|ed** Zosia Patoka **ob|cast** Hubert Kulacz, Philip Kepa, Kuba Szczyszek

Dwóch przyjaciół z dzieciństwa. Jeden szalenie imponuje drugiemu. Chęć naśladowania starszego kolegi prowadzi do tragedii.

Two old friends. One of them impresses the other. A need to imitate the older boy leads to a tragedy.

I Bóg Stworzył Samotność

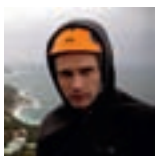
Polska (PL) 2010
kolor|colour
19 min.

reż|dir Grzegorz Dębowski
pro|pro Grzegorz Dębowski PWSFTvIT **sce|sc** Grzegorz Dębowski **zdj|ph** Yori Fabian, Grzegorz Dębowski **mon|ed** Bogusław Furga **ob|cast** Błażej Mazanek, Anna Mazanek, Jan Mazanek, Ignacy Kurkowski

Błażej jest organistą kościelnym. Mieszka z rodzicami. W głębi duszy brakuje mu kogoś, tej drugiej połowy. Postanawia wybrać się na kurs uwodzenia.

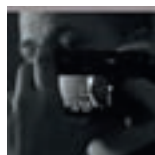
Błażej is a church organist. He lives with his parents. But deep inside he misses his other half. He decides to attend a course of seduction.

Alexander Pozdnyakov (1980)

Pochodzi z Ukrainy. Student II roku Wydziału Operatorskiego PWSFTvIT w Łodzi.

Alexander Pozdnyakov (1980) Born in Ukraine. Film School in Łódź student.

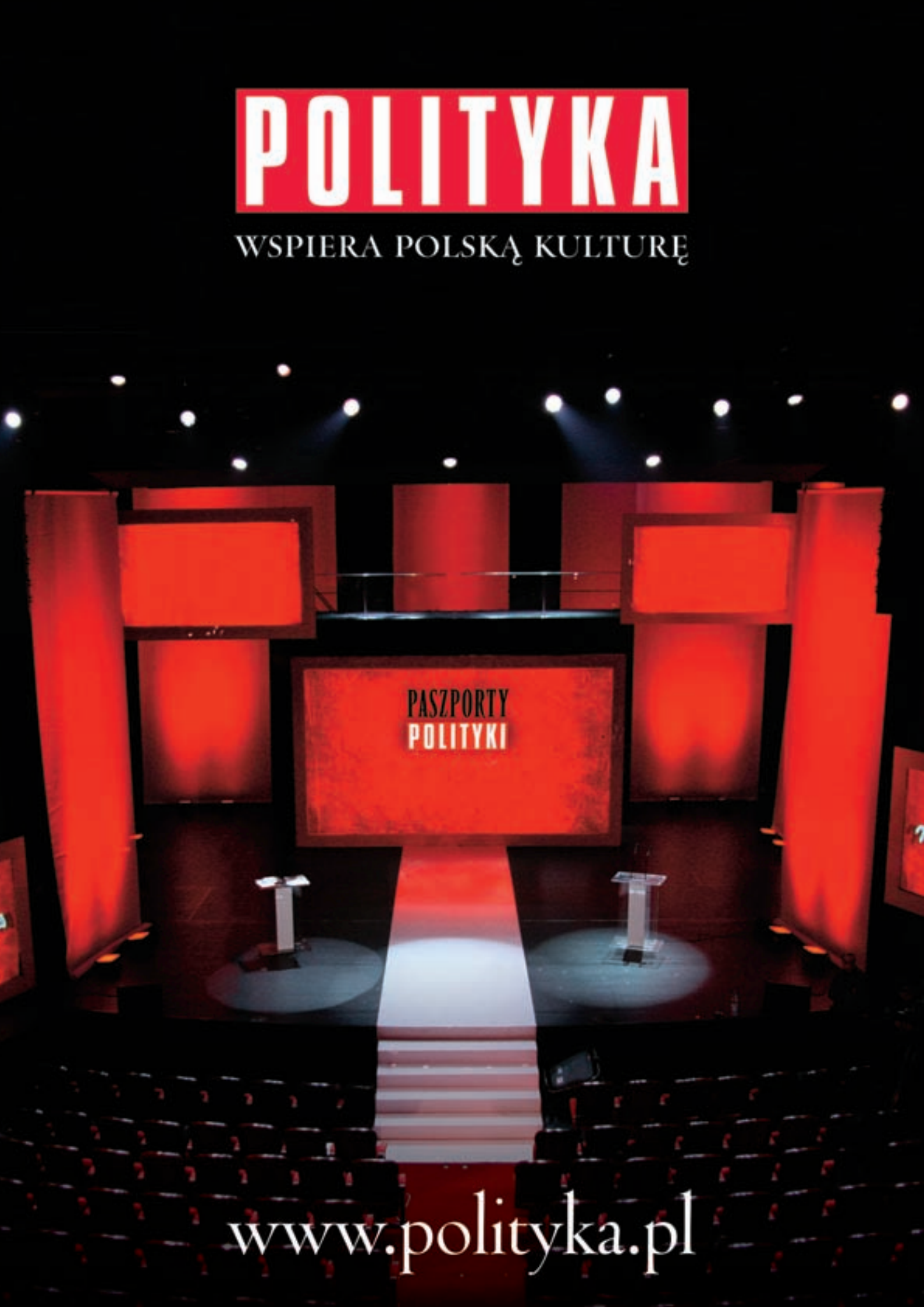
Grzegorz Dębowski (1987)

Student wydziału Reżyserii PWSFTvIT w Łodzi. Autor kilkunastu etiud dokumentalnych i fabularnych. Twórca wielu teledysków. Absolwent Technikum Fototechnicznego i Studium Realizacji Dźwięku. Wyróżniony w konkursie literackim Jerzego Pilcha i tygodnika „Polityka”.

Grzegorz Dębowski (1987) Student at the Faculty Directing of Film School in Łódź. Author of feature and documentary shorts and music videos. Distinguished in literary contest.

POLITYKA

WSPIERA POLSKĄ KULTURĘ

PASZPORTY
POLITYKI

www.polityka.pl

Jak wolny człowiek

Wie ein Fremder |
Stranger at home
Niemcy (DE) 2010
kolor | colour
23 min.

reż|dir Lena Liberta **pro|pro** Hamburg Media School, Filmwerkstatt **sce|sc** Lena Liberta, Florian Alschweig **zdj|ph** Timo Moritz **muz|mus** Jonas Gervink, Andre Feldhaus **mon|ed** Anne Beutel **ob|cast** Arash Marandi, Nina Gummich, Ramin Yazdani, Mouna Sabbagh

Azad jest młody i zakochany. Świat powinien stać przed nim otworem, jednak ich rodzina nie może opuścić miasta.

Azad is young and he's in love. The world should be open for him. But in state of toleration he and his family are not even allowed to leave the city.

Lena Liberta (1981)

Urodziła się w Erfurcie. Od 1999 tworzy video art i filmy krótkometrażowe. Studia z zakresu komunikacji wizualnej na Uniwersytecie Bauhaus w Weimarze (dyplom 2008).

Born in Erfurt. Since 1999 videoart and short movies. Visual communication studies at the Bauhaus University Weimar (diploma 2008).

Konkurs

The Contest
Polska (PL) 2010
kolor | colour
10 min.

reż|dir Jakub Cuman **pro|pro** Jacek Bromski, Darek Gajewski, Ewa Jastrzębska, Studio Munka/Stowarzyszenie Filmowców Polskich **sce|sc** Jakub Cuman **zdj|ph** Adam Palenta **muz|mus** Fryderyk Chopin **mon|ed** Przemysław Chrusciewski

Impresja ze świata emocji uczestników Konkursu Chopinowskiego 2010.

Documentary impression made during the International Fryderyk Chopin Piano Competition Preliminaries in 2010.

Jakub Cuman

Absolwent Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Autor etudy filmowej „Podróż”. Zaczynał filmami niezależnymi. Później współpracował z TVP i TVN tworząc dokumenty telewizyjne oraz krótkie formy dokumentalne.

Graduated from Andrzej Wajda Master School of Film Directing. The author of a documentary short film „Podróż”. He started with off-films. Later on co-operated with TVP and TVN in creating television documentaries and short documentary forms.

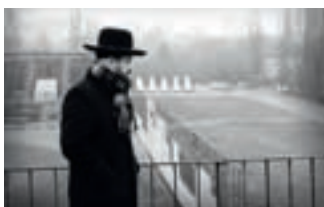
Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

53

Księżyc to Żyd

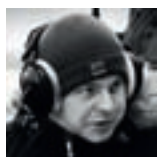
The Moon is Jewish
Polska
(PL) 2011
kolor | colour
45 min.

reż|dir Michał Tkaczyński
pro|pro Włodzimierz Niderhaus, WFDiF **sce|sc** Michał Tkaczyński, Paweł Bramson **zdj|ph** Józef Romasz **muz|mus** Yoda, Marcin Świetlicki **mon|ed** Jarosław Kamiński **ob|cast** Paweł Bramson, Ola Bramson, Michael Schudrich, Marian Rzędowski, Bogdan Leszek

Film „Księżyc to Żyd” jest opowieścią o przemianie kibica stadionowego, nieświadomego swych korzeni, w ortodoksyjnego Żyda. Bohater filmu do 17 roku życia reprezentuje kulturę stadionu z całym jej balastem: niechęcią i nienawiścią, wobec tego co inne – w tym również kultury żydowskiej.

The film „The Moon is Jewish” is a story about the transformation of the stadium fan, unaware of his roots, in an orthodox Jew. The hero of the film, until he is 17 years-old, represents the culture of the stadium with all its ballast: disgust and hate towards different things - including Jewish culture.

Michał Tkaczyński (1975)

Reżyser filmów dokumentalnych i teledysków. Autor dokumentu o Krzysztofie Kułaku, zawodniku MMA. Laureat wielu nagród.

Director of documentaries and music videos. The author of the document about Krzysztof Kułak, MMA fighter. Winner of many awards.

Lato 77

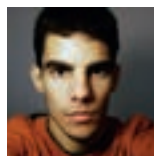
Verão 77 | Summer 77
Portugalia (PT) 2011
kolor | colour
12 min.

reż|dir Adriano Mendes **pro|pro** Pedro Souto, Escola Superior de Teatro e Cinema **sce|sc** Pedro Florêncio **zdj|ph** José Pedroso **ob|cast** João Silvestre, Tiago Fernandes

Śmiertelnie chory reżyser chowa się przed światem, by jeszcze raz opracować zdjęcia z przeszłości.

A film director with a terminal disease hides in solitude to re-edit images from a lost past.

Adriano Mendes (1988)

Urodził się w Portugalii. Student ESTC – Escola Superior de Teatro e Cinema

Born in Portugal. ESTC - Escola Superior de Teatro e Cinema student.

List do Św. Mikołaja

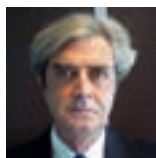
La Note du Père Noël |
Whish list to Santa
Francja (FR) 2010
kolor|colour
11 min.

reż|dir Christophe Tourrette
pro|pro Satourne Productions
sce|sc Christophe Tourrette **zdj|ph** Marc
Falchier **muz|mus** Grilli Gilbert
mon|ed Sylvie Perrin **ob|cast** Éric
Soubelet, Élodie Colin, Thomas di Genova,
Christophe Véricel, Lara Boisson

Jak zorganizować małe przyjęcie sylwestrowe.

How to organize a small end-of-the-year party.

Christophe Tourrette
Reżyser francuski

Filmmaker from France.

Liv

Finlandia (FI) 2010
kolor|colour
15 min.

reż|dir Johan Karrento **pro|pro** Janina
Kokkonen, Refuture Venture **sce|sc** Johan
Karrento **zdj|ph** Marita Hallfors
muz|mus Ville Rippa, Petter Lindholm
mon|ed Paullina Punkki **ob|cast** Sophia
Knight, Niklas Groundstorem

Rozmawiam przez telefon z moją mamą. Ona nie żyje, wiem, ale fajnie jest udawać że rozmawiamy o moich problemach.

I'm on the phone with my mother. Mommy is dead, I know that, but it feels good to pretend I can talk to her when I have problems.

Johan Karrento (1975)
Pochodzi z Finlandii. Ukończył Uniwersytet Artystyczny w Berlinie i Sztokholmie. Reżyser, montażysta i scenarzysta.

Finland Master of Arts Universität der Künste - Berlin and Stockholm University. Director, writer, editor.

54

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

Ludzie Normalni

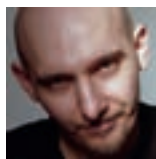
Normal People
Polska (PL) 2011
kolor|colour
24 min.

reż|dir Piotr Złotorowicz **pro|pro** Joanna
Malicka, PWSFTviT **sce|sc** Piotr Złotorowicz
zdj|ph Nicolás Villegas Hernández
mon|ed Ola Gowin, Justyna Król
ob|cast Piotr Głowacki, Maria Gładkowska,
Ewa Szykulska, Mariusz Jakus

Daniel, który właśnie wyszedł z więzienia, próbuje na nowo ułożyć sobie życie. Nie jest to proste – musi opiekować się matką alkoholiką i znaleźć pracę.

Daniel, who has just been released from prison, is trying to make a new life for himself. It is not easy – he must take care of his alcoholic mother and find a job.

Piotr Złotorowicz (1982)
Absolwent Automatyki i Robotyki na Politechnice Szczecińskiej. W czasie studiów na Politechnice kręcił swoje pierwsze niezależne filmy. Od 2006 roku studiuje na Wydziale Reżyserii w PWSFTviT w Łodzi.

In 2007 he graduated Electrical Engineering Faculty at Szczecin University of Technology obtaining M.Sc. degree. Over the years 2001-2006 he was shooting his first amateur films. In 2006 Piotr begins studying film directing at Polish National Film School in Łódź.

Madagaskar, dziennik z podróży

Madagascar, a journey diary
Francja (FR) 2009
kolor|colour
12 min.

reż|dir Bastien Dubois **pro|pro** Sacrebleu
Productions **sce|sc** Bastien Dubois
zdj|ph Bastien Dubois **mon|ed** Boubkar
Benzabat & Bastien Dubois

Dziennik ilustrujący podróż europejskiego wędrowcy.

A journey diary that redraws the trip of a european traveller.

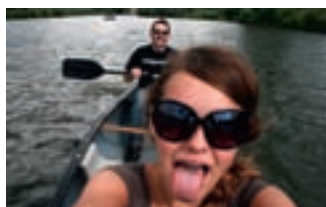
Bastien Dubois (1983)
Ukończył infografię w Supinfocom Valenciennes. Po studiach pracował jako twórca stron internetowych i grafik. Autor filmu „AH”.

Bastien Dubois (1983). Graduated from infography direction at Supinfocom Valenciennes (France). After his school, he got experience in web site creations and video games animation. He directed a short film “AH”.

Martijn i Zoe

Polska (PL) 2011
kolor|colour
42 min.

reż|dir Kryspin Pluta **pro|pro** Joanna Fido, Fido Film **sce|sc** Kryspin Pluta **zdj|ph** Michał Pakulski, Kryspin Pluta **muz|mus** Fruhstuck **mon|ed** Stefan Paruch **ob|cast** Martijn Krale, Zoë Krale

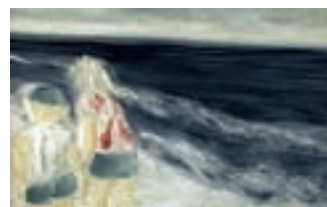

Martijn wyruszył w długą i trudną podróż, by głosić ludziom o miłości, lecz największe wyzwanie staje przed nim w jego własnym domu i ma na imię Zoë.

Martijn has made a long and difficult way, to spread the idea of love, but his greatest challenge stands in front of him in his own house, and her name is Zoë.

Miramare

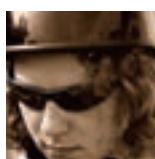
Chorwacja, Szwajcaria (HR, CH) 2009
kolor|colour
8 min.

reż|dir Michaela Müller **pro|pro** Academy of Fine Arts University of Zagreb, Michaela Müller **sce|sc** Michaela Müller **zdj|ph** Michaela Müller

Śródziemnomorskie wybrzeża Europy: turyści starają się relaksować, podczas gdy nielegalni imigranci walczą o szansę na lepsze życie.

A look at life on the Mediterranean borders of Europe, where tourists try to relax while illegal immigrants struggle to get a chance for a better life.

Kryspin Pluta

Ukończył Wydział Radia i Telewizji na Uniwersytecie Śląskim. Student kursu dokumentalnego Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Andrzeja Wajdy.

Graduated from Silesian University in Katowice. Andrzej Wajda's Master Film School student.

Michaela Müller

Urodziła się w St. Gallen, w Szwajcarii. Malarka, ilustratorka i reżyserka filmów animowanych.

Born in St. Gallen, Switzerland is a visual artist and animated films maker.

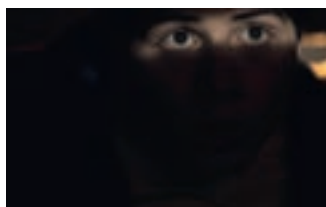
Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

55

Misja na Marsa

Mission to Mars
Polska (PL) 2011
kolor|colour
14 min.

reż|dir Haukur M. Hrafnsson **pro|pro** PWSFTviT **zdj|ph** Asta Julia Gudjonsdottir **mon|ed** Sverrir Krisjansson **ob|cast** Ola Posieleżna, Piotr Bondyra, Damian Kulec

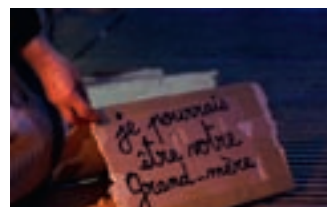
Haukur M. Hrafnsson (1976)

Pochodzi z Islandii. Jeden z nielicznych islandzkich reżyserów niezależnych. Obecnie studiuje w PWSFTviT w Łodzi.

Haukur M. Hrafnsson (1976) Born in Iceland. Haukur is one of few directors in Iceland to have made films independently. Student of Directing at the National Film School in Łódź.

Mogłabym być twoją babcią

Je pourrais être votre grand-mère | I could be your grandmother
Francja (FR) 2010
kolor|colour
19 min.

Pewien prawnik, wzruszony widokiem bezdomnej Rumunki, która przypomina mu jego własną matkę, zaczyna pomagać żebrakom.

Touched by an old Rumanian homeless woman that reminds him of her grandmother, a business lawyer starts helping beggars.

reż|dir Bernard Tanguy **pro|pro** Rezina Productions **sce|sc** Bernard Tanguy **zdj|ph** David Kremer **mon|ed** Charlene Gravel **ob|cast** Jean-Toussaint Bernard, Marie Donnio, Daniel Jean Cassagne, Jean-Paul de Medeiros, Benoit Szakow

Bernard Tanguy

Od 2005 roku reżyseruje etiudy filmowe, których głównym tematem jest świat pracy ("Not another job interview" i "Master Plan", Grand Unifrance Award in 2009).

Since 2005 directs awarded short movies dealing with the working world ("Not another job interview" and "Master Plan", Grand Unifrance Award in 2009).

SPECTATOR

PRZEDSTAWIA

TYTUŁ: EWA

Reżyseria: Adam Sikora, Ingmar Villqist

10. Międzynarodowy
Festiwal Filmowy
Era Nowe Horyzonty

nagroda za debiut
dla Adama Sikory i Ingmara Villqista

The 7th Annual
New York
Polish Film Festival

nagroda za debiut
i dla najlepszej aktorki

Ogólnopolski Festiwal
Sztuki Filmowej
"Prowincjonalia"
w Warszawie

nagroda dla najlepszego aktora

I edycja
Międzynarodowego
Festiwalu Filmowego
REGIOFUN
w Katowicach

II nagroda dla Producenta

PREMIERA FILMU 23 WRZEŚNIA 2011

Firma SPECTATOR jest polskim przedstawicielem stowarzyszenia EuCiGo - European Cinema Group of Distributors. W skład stowarzyszenia EuCiGo wchodzi 11 krajów europejskich, których głównym założeniem jest popularyzacja ambitnego, festiwalowego kina europejskiego na terenie całej Europy.

TYTUŁ: KLATKA

Reżyseria: Johan Lundborg, Johan Storm

Film porównywany do "Lokatora" Polańskiego
oraz filmów Alfreda Hitchcocka

PREMIERA FILMU 28 PAŹDZIERNIKA 2011

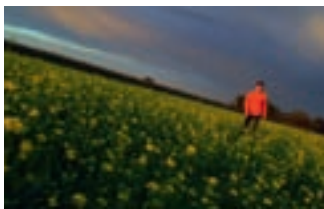
WWW.SPECTATOR.COM.PL

WWW.FACEBOOK.COM/SPECTATOR.WIECEJNIZKINO

Motur

Bajk
Polska (PL) 2011
kolor | colour

reż | dir Marcin Ściegliński
pro | pro PWSFTvIT
sce | sc Marcin Ściegliński
zdj | ph Marcin Ściegliński

Motur to historia opowiadająca o poszukiwaniu miejsca na ziemi trojga bohaterów pochodzących z malutkiej wsi. Relacje ojca i wkraczającego powoli w dorosłe życie syna, po śmierci matki chłopca, wystawione są na ciężką próbę. Między nimi staje Kasia, wiejska piękność, która burzy skostniałe zasady i przyczynia się do odnowienia kontaktów ojca i syna.

2011 Festiwal Łódź po Wiśle – nagroda za zdjęcia

Bike is a story about three different people from a small village searching their own place to live. The relationship between growing up son and his father became questionable after boy's mother had died. When Kasia the Village Beauty appears she changes everything and brings new value in to father and son's relationship.

2011 Łódź po Wiśle Festival (Warsaw) – cinematography prize

Marcin Ściegliński

Student na wydziale Sztuki Operatorskiej w PWSFTvIT. Laureat Festiwalu „Łódź po Wiśle”, gdzie otrzymał nagrodę za najlepsze zdjęcia do filmu „Motur”. W swoim dorobku artystycznym ma również realizację filmu „Projekt Chopin” oraz spektakl dyplomowy studentów Wydziału Aktorskiego PWSFTvIT pod tytułem „Ekwus”. Bierze udział w realizowaniu warsztatów filmowych dla młodzieży gimnazjalnej. Zajmuje się także realizacją spotów reklamowych, reklam graficznych, wizualnych.

Cinematography student at Film School in Łódź. Awarded for the cinematography for his film “Bajk”. He realized film “Chopin Project” and a school spectacle “Ekwus”. Takes part in organizing film workshops for school youth. Author of spots and visual advertising.

Na Przełaj

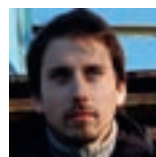
Cross-country
Polska (PL) 2010
kolor | colour
11 min.

reż | dir Tomek Jeziorski pro | pro Tomasz Stefaniak, PWSFTvIT scen | wr Tomek Jeziorski zdj | ph Fredrik Olsson
dźwięk | sound Ola Ciepiach
mon | ed Paweł Kowalik ob | cast Michał Podsiadło, Sławomir Głazek, Marta Feluś, Sławomir Zapala

Michał mieszka w małej miejscowości razem z ojcem. Nieoczekiwana propozycja wyjazdu za granicę stawia go przed koniecznością podjęcia ważnych życiowych decyzji. Jak daleko się posunie aby zrealizować swoje marzenia?

Michael lives in a small village along with his father. An unexpected proposal to go abroad puts him with the need to make important life decisions. How far he'll go to realize his dreams?

Tomek Jeziorski (1986)

Absolwent kulturoznawstwa na Uniwersytecie Warszawskim, autor etiud dokumentalnych „Asia”, „Swobodny lot”.

Cultural studies at Warsaw University graduate, author of documentary shorts “Asia”, “Free Flight”.

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

57

Na Św. Wincentego

At Saint Vincent
Polska (PL) 2011
cz-b | b&w
5 min.

reż | dir Stanisław Furman pro | pro Jacek Bromski, Darek Gajewski, Ewa Jastrzębska, Studio Munka/Stowarzyszenie Filmowców Polskich sce | sc Stanisław Furman
zdj | ph Stanisław Furman
ob | cast Jacek Mikołajczak

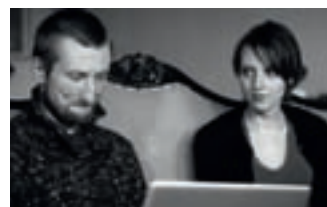

Krótki impresyjny horror. Poetycki obraz nocnego światła skupionego wokół budki z piwem na ulicy Świętego Wincentego.

Short horror. Poetic portrait of a people gathered at night around a little shop with beer.

Naganowskiego 9/2

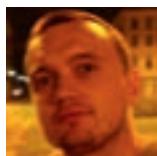
Polska (PL) 2011
kolor | colour
11 min.

reż | dir Emilia Julita Zielonka
sce | sc Emilia Julita Zielonka
zdj | ph Katarzyna Średnicka
mon | ed Krzysztof Korduliasz, Emilia Julita Zielonka ob | cast Urszula Zawadzka, Karol Kopiec

Naganowskiego 9/2 to historia życia codziennego pary bohaterów opowiadana z perspektywy „naocznych” świadków.

Naganowskiego 9/2 is a story told by eye witnesses, concentrated on daily life of one couple.

Stachu Furman

Urodził się w 1973 r. Ukończył animację na PWSFTvIT w Łodzi.

Born in 1973. Graduated from the animation course at the Film School in Łódź.

Emilia Julita Zielonka

Niedoskona- ły człowiek

Kusurlu İnsan |
The Imperfect Human
Turcja (TR) 2010
cz-b|b&w
9 min.

reż|dir Mehmet Ildırar pro|pro Fatmanur
Sare sce|sc Elif Yildiz, Ezgi Kerman,
Fatmanur Şare, Fırat B. Onursal, Mehmet
İldırar, Merve Kurgan zdj|ph Altuğ Özcan
muz|mus Tuncay Orhan mon|ed Ahmet
Güney ob|cast Nail Kırılmazgöl

Eksperyment inspirowany filmem "Five Obstructions" Larsa von Triera.

Experimental short film inspired by Lars von Trier's "Five Obstructions".

Niewidzialna granica

Invisible border
Polska (PL) 2011
kolor|colour
10 min.

reż|dir Haukur M Hrafnsson
pro|pro PWSFTvIT sce|sc Haukur
M. Hrafnsson zdj|ph Tato Kotetshvili
muz|mus Johan Johannsson
mon|ed Ireniusz Grzyb

Mehmet Ildırar (1985)

Urodził się w Turcji. Studiował na wydziale filmowym Anadolu University oraz na Uniwersytecie RheinMain. Pracuje jako drugi reżyser przy filmach fabularnych i reklamach.

Born in Turkey. He attended to cinema and television department at Anadolu University, 2004 and RheinMain University. Works as an assistant director at feature film and commercials.

Haukur M Hrafnsson (1976)

Pochodzi z Islandii. Jeden z nielicznych islandzkich reżyserów niezależnych. Obecnie studiuje w PWSFTvIT w Łodzi.

Born in Iceland. Haukur is one of few directors in Iceland to have made films independently. Student of Directing at the National Film School in Łódź.

58

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

Nikomu nie mów

Tell no one
Polska (PL) 2011
kolor|colour
14 min.

reż|dir Małgorzata Brama, Alex Casianov
pro|pro Erina B., Ewa Maria Radczuk
zdj|ph Wojciech Suleżycki
mon|ed Małgorzata Brama, Alex Casianov

Czy ktoś z nas zastanawiał się będąc dzieckiem, czym jest śmierć? Jakie są nasze wspomnienia z dzieciństwa? Musiało minąć bardzo wiele lat żeby trzy bohaterki „Nikomu nie mów” chciały o tym opowiedzieć.

Did anyone of us, as a kid, think about death? What are our childhood memories? Many years have passed, before three women from the film decided to tell about their childhood.

Małgorzata Brama

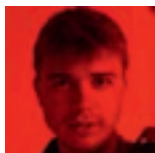
Reżyserka. W 2010 otrzymała nagrodę im. Aleksandra Kamińskiego na XX Festiwalu Mediów „Człowiek w zagrożeniu” w Łodzi za film dokumentalny „Dziewczyny”.

Director. In 2001 received "Aleksander Kamiński Award" for the film „Girls”.

Alex Casianov

Urodzony w Mołdawii, reżyser filmowy. Stale współpracuje z Małgorzatą Bramą. W 2010 absolwent Akademii Filmu i TV w Warszawie.

Born in Moldavia, director. Cooperates with Małgorzata Brama. Warsaw Film Academy graduate.

Noise

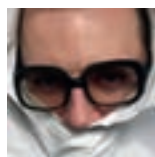
Polska (PL) 2011
kolor|colour
8 min.

reż|dir Przemysław Adamski
pro|pro Jacek Bromski, Darek Gajewski,
Ewa Jastrzębska, Studio Munka/Stowarzyszenie Filmowców Polskich sce|sc Przemysław Adamski zdj|ph Przemysław Adamski

Film inspirowany pracami teoretycznymi George'a Berkeleya: gra wyobraźni prowokowanej dźwiękiem.

Film inspired by the theoretic work of George Berkeley: play of imagination provoked by sound.

Przemysław Adamski

Absolwent ASP w Gdańsku. Grafik, projektant. Twórca filmów krótkometrażowych i teledysków. Laureat m.in. międzynarodowego konkursu „Bloom” (MTV / onedotzero), dyplomu honorowego 47. Krakowskiego Festiwalu Filmowego i dwóch statuetek Yach Film Festival.

Graduate of Academy of Fine Arts in Gdańsk. Graphic, designer. Creator of movie shorts and music videos. The winner of international competition „Bloom” (MTV / onedotzero), an honorary diploma in 47th Krakow Film Festival and two statuettes Yach Film Festival.

Opowieści Pokonanych

Toldot Ha'Menutzachim |
Tales of the Defeated
Izrael, Niemcy
(IL, DE) 2009
kolor|colour
31 min.

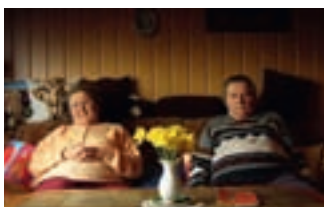
reż|dir Yael Reuveny pro|pro Melanie
Anderbach, Renen Schorr sce|sc Yael
Reuveny zdj|ph Andreas Köhler
muz|mus Peter Aufderhaar
mon|ed Nicole Kortlücke, Assaf Lapid

Yael Reuveny

Od kiedy ukończyła studia filmowe w 2005 roku, żyje i pracuje w Niemczech. Jest zaangażowana w różne projekty, na przykład reżyserię i produkcję krótkich filmów dla Jewish Museum w Berlinie.

Since her graduation in 2005 Yael has been living and working in Germany. She was involved in various projects such as directing and producing short documentaries for the Jewish Museum in Berlin.

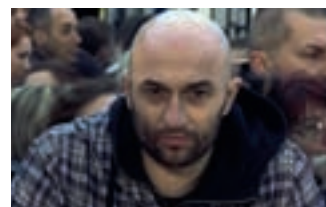
Nie odbyte spotkanie w 1945 roku dzieli rodzinę. Babcia reżyserki udaje się z miejsca katastrofy do nowego państwa żydowskiego. Brat babci, Feiv'ke, decyduje się zostać w kraju, w którym niedawno był więźniem.

A missed meeting in 1945 splits a family into two. The director's grandmother decides to drift away from the place of her catastrophe to a new Jewish state while her brother Feiv'ke chooses to change his name and stay in the place where he was once a prisoner.

Paparazzi

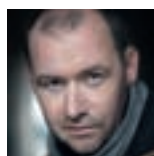
Polska (PL) 2011
kolor|colour
33 min.

reż|dir Piotr Bernaś pro|pro Katarzyna
Ślesicka, Mistrzowska Szkoła Reżyserii Filmowej
Andrzeja Wajdy sce|sc Piotr Bernaś
zdj|ph Łukasz Zał, Piotr Bernaś
mon|ed Marek Skrzecz, Piotr Bernaś

Film Piotra Bernasia opisuje kulisy budzącego emocje i powszechnie krytykowanego zawodu. To film o świecie pogubionych wartości i nagiętych zasad – pokazuje jednak, że zawsze mamy szansę, aby zdecydować, jakim człowiekiem będziemy jutro.

The film by Piotr Bernaś presents a behind-the-scenes look at a much derided profession. A film about a world in which values are confused and rules are flexible – but it shows that there is always a second chance, where we can make our minds up about what kind of people we will be tomorrow.

Piotr Bernaś(1973)

Reżyser, operator, fotograf, dokumentalista. Przez 5 lat pracował jako fotoreporter wojenny dla Gazety Wyborczej. Ukończył Mistrzowską Szkołę Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy w 2010 roku.

Director, cinematographer, photographer, author of documentaries. Worked as a press photographer. In 2010 graduated from Andrzej Walda Master School of Film Directing.

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

59

Ostatni pociąg

Last train
Polska (PL) 2010
kolor|colour
14 min.

reż|dir Weronika Tofiliska pro|pro Sandra
Staletowicz, Piotr Sehnal WRiTVUŚ
sce|sc Weronika Tofiliska zdj|ph Paweł
Chorzepa muz|mus Bartosz Idzi
mon|ed Wojciech Janas ob|cast Henryk
Niebudek, Wojciech Kordeusz, Wioletta
Bartosiewicz, Grażyna Bułka, Maja Cyrwus

Antoni ma otyłą żonę, przygnębiającą pracę i głębokie poczucie niespełnienia. W ogromie beznadziei, która go otacza jedyne pocieszenie daje Antoniemu wspomnienie jego pierwszej miłości sprzed lat.

Antoni Has a fat wife, depressing job and a deep feeling of failure. His only consolation is a memory of his first love.

Weronika Tofiliska

Pierwsza Pomoc

Ezra Rishona | First Aid
Izrael
(IL) 2010
kolor|colour
16 min.

reż|dir Yarden Karmin pro|pro Tal
Siano, The Sam Spiegel Film & TV School
sce|sc Yarden Karmin zdj|ph Or Even Tov
muz|mus Roy Avraham
mon|ed Moran Ifergan ob|cast Hila
Vidor, Erez Kahana

Dzień przed własnym ślubem Shai odwiedza Tamarę, swoją byłą dziewczynę. Ma miejsce burzliwe spotkanie, na krótko przed dniem, w którym Shai ma się ustatkować. Tamara zostawia mu na ciele malinkę, czyniąc całą sytuację jeszcze bardziej skomplikowaną.

A day before his wedding, Shai visits Tamar, his ex-girlfriend, for a tempestuous encounter prior to becoming established. Tamar leaves him a hickey, entangling the situation.

Yarden Karmin (1981)

Urodzony w Kibbutz Ein Shemer w Izraelu. W 2004 roku zaczął studia na The Sam Spiegel Film & TV School w Jerozolimie. Jego film dyplomowy, „Pierwsza Pomoc” wziął udział w konkursie filmów krótkometrażowych w Cannes i otrzymał kilka międzynarodowych nagród.

Born in Kibbutz Ein Shemer in Israel. Began his studies at The Sam Spiegel Film & TV School, Jerusalem, in 2004. His graduation film "First Aid" was nominated for the short film Palme d'Or at the 2010 Cannes Film Festival, participated in several festivals worldwide and received four International prizes.

Pieska wyspa

Barking Island
Francja (FR) 2010
kolor|colour
15 min.

reż|dir Serge Avédikian **pro|pro** Ron Dyens, Aurélia Préview, Sacrebleu Productions **sce|sc** Serge Avédikian & Karine Mazlounian **zdj|ph** Jimmy Audoin muz|mus Michel Karsky **mon|ed** Chantal Quaglio

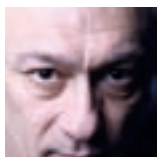

Konstantynopol 1910. Zbyt wiele bezdomnych psów biega po ulicach. Nowy rząd decyduje się deportować 30 tysięcy z nich na pustynną wyspę.

2010 MFF w Cannes - Palme d'or

Constantinople, 1910. Too many stray dogs in the streets. The newly installed government decides to deport 30.000 of them on a desert island.

2010 Cannes IFF - Palme d'or

Serge Avédikian

Aktor i reżyser. "Pieska wyspa" to jego trzeci film animowany po „Life line” i „A beautiful Morning”, w których zastosował podobne techniki animacyjne.

Actor and director. At cinema, "Barking Island" is his third animated film after „Life line” in 2003, and „A beautiful morning” in 2005, in which he uses similar techniques.

Pod wiatr nie popłynie słodki zapach kwiatów

The scent of the flowers won't blow against the wind
Polska (PL) 2010
kolor|colour
17 min.

reż|dir Leszek Korusiewicz **pro|pro** Instytut Promocji Edukacji, Studio Filmowe Harpoon Films **sce|sc** Leszek Korusiewicz **zdj|ph** Kacper Fertacz **muz|mus** Tomasz Stroynowski **mon|ed** Przemysław Chruścielewski **ob|cast** Bartosz Opania, Gabriela Muskała, Wojciech Kordeusz, Mirosław Neinert, Małgorzata Domin

Leszek Korusiewicz (1978)

Absolwent filozofii na Uniwersytecie Śląskim. Ukończył reżyserię filmową na Wydziale Radia i Telewizji w Katowicach. Laureat honorowego wyróżnienia na FPFF w Gdyni – za film „Szelest”. Obecnie student Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy.

Graduated from philosophy and directing faculties. His film "Szelest" ("Rustle") received a Special Mention at Gdynia PFFF. Presently student of Andrzej Wajda Master School of Film Directing.

Andrzeja (Bartosz Opania) czeka wyjątkowo niebezpieczne wyzwanie – ma przejść po linie rozpiętej między dwoma wieżowcami...

Andrzej (Bartosz Opania) is going to cross the tightrope stretched between two skyscrapers...

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

Popatrz

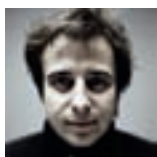
Take a look
Polska (PL) 2008
Kolor|colour
4 min.

reż|dir Adam Palenta **pro|pro** Mistrzowska Szkoła Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy **sce|sc** Adam Palenta **zdj|ph** Adam Palenta **mon|ed** Grzegorz Ruzik

Bohaterami filmu są niewidome dzieci, które zabierają widza w podróż do swojego Świata wrażliwości i wyobraźni. Za pomocą dotyku starają się odczytać, co przedstawia obraz.

Blind children take us to their world of imagination.

Adam Palenta (1976)

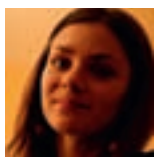
Operator kamery, fotograf. Ukończył fotografię na ASP w Poznaniu studia filmowe na Uniwersytecie Śląskim i w Mistrzowskiej Szkole Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Laureat Grand Prix festiwalu w Gdyni za zdjęcia do filmu „Ciemnego pokoju nie trzeba się bać” (2009).

Cinematographer, photographer. Graduated from Photography Faculty at Academy of Arts in Poznań and Film Faculty at the Silesian University in Katowice. Student of Adam Wajda Master School of Film Directing. Grand Prix winner at the PFFF in Gdynia 2009.

Poranek

A Morning
Polska, Niemcy (PL, DE)
2010
kolor|colour
17 min.

reż|dir Justyna Tafel **pro|pro** Tomasz Kucharski, PWSFTvIT **sce|sc** Judith Keller **zdj|ph** Nicolas Villegas **mon|ed** Ireneusz Grzyb, Filip K. Kasperaszek **ob|cast** Dorota Kuduk, Jakub Szczyszek, Magdalena Kuta

Justyna Tafel (1981)

Ukończyła prawo na Uniwersytecie Warszawskim specjalizując się w prawach człowieka. Równolegle studiowała etnologię i kulturoznawstwo na UW oraz w Warszawskiej Szkole Fotografii. Od 2006 roku jest studentką na Wydziale Reżyserii PWSFTvIT.

Graduated from law studies, cultural sciences and ethnology at the Warsaw University. Since 2006 studies at the Faculty of Directing Łódź Film School.

Zimowy poranek. Dzień jak inne w życiu Hani. Jednak coś wydaje się być inaczej...

A winter morning. A day like any other in Hania's life. Yet something feels different...

Portret z pamięci

Drawn from memory
Polska (PL) 2011
kolor|colour
28 min.

reż|dir Marcin Bortkiewicz **pro|pro** Jacek Bromski, Darek Gajewski, Ewa Jastrzębska, Studio Munka/Stowarzyszenie Filmowców Polskich **sce|sc** Marcin Bortkiewicz **zdj|ph** Malte Rosenfeld **mon|ed** Piotr Mendelowski **ob|cast** Irena Jun, Małgorzata Zajączkowska, Marek Kantyka

Marcin Bortkiewicz

Reżyser filmowy i teatralny, dramaturg i scenarzysta, aktor. Urodzony w Słupsku w 1976 roku. Absolwent Uniwersytetu Gdańskiego oraz Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Związany dotychczas z Ośrodkiem Teatralnym Rondo w Słupsku, Teatrem im. W. Bogusławskiego w Kaliszu, Teatrem Nowym w Słupsku oraz Teatrem Ecce Homo w Kielcach,

Film and theatre director, dramatist, screenwriter and actor, was born in Słupsk in 1976. Graduated from the University of Gdańsk and the Andrzej Wajda Master School of Film Directing, his theatre work to date has encompassed Theatre Rondo, Słupsk, the Wojciech Bogusławski Theatre in Kalisz, the Witkacy New Theatre in Słupsk and Ecce Homo Theatre in Kielce.

Marek otrzymuje kamerę video i postanawia zrobić dokument o swojej Babci, pod warunkiem, że spełni jej marzenie i pozwoli grać wampiry w domowych horrorach.

Marek decides to make a non-fiction film about his Grandmother. She agrees, but only on condition that he fulfils her dream and lets her play a vampire in a series of home horror movies.

Przewijając Czerwonego Kapturka

Fast Forward Little Red Riding Hood
Holandia (NL) 2010
cz-b|b&w
2 min.

reż|dir Sjaak Rood **pro|pro** pro|pro Ton Crone, Netherlands Institute for Animation Films **sce|sc** Sjaak Rood **zdj|ph** Sjaak Rood **muz|mus** Sjaak Rood

Mały Czerwony Jadący Kapturek: cała historia w 1 minutę 30 sekund.

Little Red Riding Hood: the whole story in 1m 30sec

Sjaak Rood (1962)

Studiował na Rietveld Academy of Arts (Kierunek Ilustracja) w Amsterdamie. Pracował w teatrze jako animator i technik. Autor komiksu "Het water". Artist in Residence Holenderskiego Instytutu Filmu Animowanego.

Studied at the Rietveld Academy of Arts (Arts and Illustration) in Amsterdam. Worked as a theater technician. Author of "Het water" picturebook. Artist in Residence at NIAf (Netherlands Institute for Animation Film).

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

61

Pszczóły

Bees
Polska (PL) 2011
kolor|colour
5 min.

reż|dir Marek Marlikowski **pro|pro** Katarzyna Ślesicka, Mistrzowska Szkoła Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy **sce|sc** Marek Marlikowski **zdj|ph** Marek Marlikowski, Rafał pogoda, Rafał Zgud **mon|ed** Marek Marlikowski

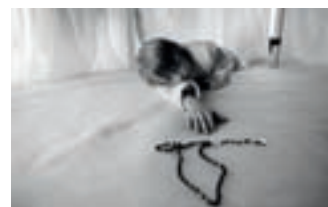
Historia starego człowieka i jego miłości do pszczół.

A story of an old man, his love and his bees.

Sakrament

Sacrament
Polska (PL) 2010
cz-b | b&w
4 min.

reż|dir Maciej Twardowski **pro|pro** Maciej Twardowski, PWSFTviT **sce|sc** Maciej Twardowski **zdj|ph** Maciej Twardowski **mon|ed** Maciej Twardowski, Julita Mańczak **ob|cast** Adrian Jędrzejewski, Ewelina Róża

Czy sakrament to rzeczywiście wkroczenie dziecka w nowy etap rozwoju duchowego?

Is sacrament really a way to enter another stage of spiritual development?

Marek Marlikowski (1980)

Student Uniwersytetu Jagiellońskiego - kierunku Filmoznawstwo. Absolwent Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy.

Graduated from film sciences and Jagiellonian University and Andrzej Wajda Master School of Film Directing.

Maciej Twardowski

Student wydziału operatorskiego w PWSFTviT w Łodzi. Autor filmów i teledysków.

Student of the cinematography faculty in Łódź Film School. Author of films and music videos.

Sama

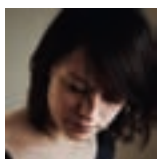
Alone
Polska (PL) 2010
cz-b|b&w
7 min.

reż|dir Zuzanna Pyda **pro|pro** Anna Sieczych, PWSFTviT **sce|sc** Zuzanna Pyda **zdj|ph** Zuzanna Pyda **mon|ed** Bogusława Furga **ob|cast** Maja Matusiak, Małgorzata Bialik, Edyta Małaszkiwicz, Emilia Żołędziejewska

Opowieść o dojrzewaniu i akceptacji samej siebie.

Story about adolescence and self acceptance.

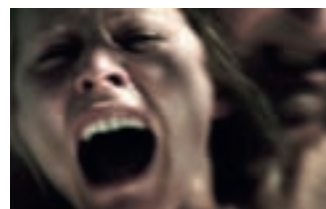
Zuzanna Pyda (1983)

Ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Poznaniu w 2009, obecnie studentka PWSFTviT w Łodzi na wydziale sztuki operatorskiej.

Zuzanna Pyda (1983) Graduated from the Arts Academy in Poznań in 2009. Łódź Film School student – cinematography faculty.

Siostra

Sister
Austria (AT) 2010
kolor|colour
6 min.

reż|dir Michael Rittmannsberger
pro|pro Michael Rittmannsberger & Sonja Aufderklamm **sce|sc** Michael Rittmannsberger **zdj|ph** Sonja Aufderklamm **muz|mus** David Furrer **ob|cast** Mira Reisinger, Heideinde Pfaffenbichler, Alexander TT Müller
dys|dis Metaxa Productions

Pięciominutowy eksperymentalny dramat rodzinny.

A fiveminute experimental family drama.

Michael Rittmannsberger (1982)

Urodził się w Linz w Austrii. Ukończył kierunek Multimedia na Uniwersytecie w Salzburgu oraz Uniwersytecie Westminsterskim w Londynie. Pracuje jako scenarzysta, reżyseruje filmy krótkometrażowe.

Born in Linz/Austria. Attended MultimediaArt at Salzburg University of Applied Sciences and the University of Westminster (Media Arts & Design) in London. Works as a screenwriter and directed several short films and commercials.

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

Snępowina

Sleepincord
Polska (PL) 2011
14 min.

reż|dir Marta Pajek **pro|pro** Zbigniew Żmudzki, Se- ma-for Produkcja Filmowa **sce|sc** Marta Pajek **zdj|ph** Marta Pajek

Historia dziewczyny uwięzionej między dwoma światami, które połączone są cienką pępowiną obrazów i emocji. „Snępowina” porusza temat snu, który istniejąc na styku światów ciała i ducha, nie daje się uchwycić ani zbadać.

Girl trapped between two worlds, connected with a umbilical cord of pictures and emotions. "Sleepincord" is about a dream, that cannot be neither observed, nor examined.

Marta Pajek (1982)

Reżyserka filmów animowanych, graficzka, malarka. Absolwentka Wydziału Grafiki krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie w 2005 uzyskała dyplom w Pracowni Filmu Animowanego u Jerzego Kuci.

Director of animated films, graphic artist, painter. Graduated from Faculty of Graphics of the Krakow Art Academy.

Starsza Pani, która nie chcia- ła się już uśmiechać

Le vieille dame qui ne so-
uriait plus|The old lady who
wouldn't smile anymore
Francja (FR) 2010
kolor|colour
13 min.

Policjant tuż przed emeryturą podejmuje się ostatniego zadania: odnalezienia złodziei kolorowych butelek.

A policeman close to the retirement is confided a new mission: find the thieves of colored bottles.

reż|dir Guillaume Levil **pro|pro** Guillaume Levil, Les NoUS **sce|sc** Guillaume Levil **zdj|ph** Alexis Doaré **muz|mus** Guillaume Levil, Aurélie Martin **mon|ed** Lara Tosello, Guillaume Levil

Guillaume Levil

Aktor, producent filmowy, reżyser i scenarzysta. Autor filmów krótkometrażowych "The Little Girl's Small Arms" (2010), "The Noon Train" (2010) i innych.

Actor, Producer, Director and Screenwriter. Author of short films "The Little Girl's Small Arms" (2010), "The Noon Train" (2010) and others.

Strup

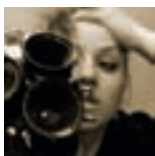
Crust
Polska (PL) 2010
kolor|colour
3 min.

reż|dir Karma Fryc **pro|pro** Anna Sieczych, PWSFTviT **sce|sc** Karma Fryc **zdj|ph** Karma Fryc **muz|mus** Bogdan Klat **mon|ed** Cecylia Pacura **ob|cast** Krzysztof Makarewicz, Jan Jarmuż, Zofia Wiktoria Patokar

Stan umysłu schizofrenika. Portret człowieka gardzącego kłamstwem czytany w gazecie, który będąc więźniem swojego świata sam więzi własnego oszusta. Obraz inspirowany prawdziwą historią.

Schizophrenic's state of mind. A portrait of a man who despises lies read in a newspaper. Being a prisoner of his reality, he himself imprisons his own trickster. Inspired by real events.

Karma Fryc (1985)

Studentka Wydziału Operatorskiego w PWSFTviT w Łodzi.

Łódź Film School Student, cinematography faculty

Świadek

La pagella| The report card
Włochy (IT) 2009
kolor|colour
11 min.

reż|dir Alessandro Celli **pro|pro** Carla Mori, Blue Suede Shoots S.R.L. **sce|sc** Filippo Bologna, Alessandro Celli **muz|mus** Valerio Vigliar **mon|ed** Clelio Benevento **ob|cast** Cast Marco Giallini, Andrea Calligari, Irene Ferri

Tego, co najważniejsze w życiu nie nauczysz się w szkole.

The most important lesson in life can't be learned at school.

Alessandro Celli

Urodził się w Rzymie (1967). Ukończył studia w Londyńskiej Szkole Filmowej prowadzonej przez Mike'a Leigh. W 2008 roku jego film krótkometrażowy „Uova” zdobył nagrodę David di Donatello.

Born in Rome (1967). Graduate from the Master of Arts program at the London Film School directed by Mike Leigh. In 2008 his short film „Uova” won him the David di Donatello Award.

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

63

Tasnim

Izrael (IL) 2010
kolor|colour
12 min.

reż|dir Elite Zexer **pro|pro** Sivan Cohen **sce|sc** Elite Zexer **zdj|ph** Elad Goldman **muz|mus** Boaz Schory **mon|ed** Ronit Porat **ob|cast** Estabrak Elakel, Mussa Zahalka, Nisrin Siksis

Tasnim jest silną i upatrą dziesięciolatką. Mieszka ze swoją matką w opustoszałej beduińskiej wiosce. Niespodziewanie przyjeżdża jej tata.

Tasnim, a strong and opinionated 10-year-old, lives with her mother and siblings in a neglected Bedouin village. Unsuspected her father arrives.

Elite Zexer

Studiuje na wydziale reżyserii Uniwersytetu w Tel-Awivie.

Student of Film Directing at Tel-Aviv University.

Twist & Blood

Polska (PL) 2010
kolor|colour
30 min.

reż|dir Kuba Czekaj **pro|pro** Krystyna Doktorowicz, Wydział RiTv Uniwersytetu Śląskiego **sce|sc** Kuba Czekaj **zdj|ph** Tomasz Wozniczka **muz|mus** Bartłomiej Gliński **mon|ed** Daniel Gąsiorowski **ob|cast** Emilia Stachurska, James Fordham

Otyły chłopiec jest wyśmiewany przez rówieśników. Jego rodzice chcą odchudzić go za wszelką cenę. Jednak chłopiec ma swój sekretny sposób na radzenie sobie z negatywnymi emocjami...

A young boy is ridiculed by his peers for being overweight. His parents want to slim him down at any cost. However, the boy has his own way for relieving of negative emotions...

Kuba Czekaj (1984)

Reżyser i scenarzysta. Student Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Absolwent reżyserii na Uniwersytecie Śląskim. Stypendysta Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu „Młoda Polska”.

Director and screenwriter. Andrzej Wajda Master School of Film Directing's student. The graduate of directing at Silesia's University in Katowice. The Scholarship holder by the Ministry of Culture and National Heritage called „Młoda Polska” programme in 2009.

GOTOWI **READY**

NA POLSKIE **FOR POLISH**

KINO? **CINEMA?**

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

POLISH FILM INSTITUTE

Ubierz mnie

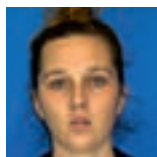
Dress me
Polska (PL) 2011
Kolor | colour
20 min.

reż|dir Małgorzata Goliszewska
pro|pro Małgorzata Goliszewska
sce|sc Małgorzata Goliszewska
mon|ed Małgorzata Goliszewska
ob|cast Barbara Goliszewska, Krzysztof Goliszewski, Maria Byra

Reżyserka pozwala swojej matce, babci i przyjaciółce dobrać jej strój. Proces doboru garderoby i reakcje otoczenia są rejestrowane przez kamerę.

Director lets her mother, grandmother and friend dress her. The whole process is being filmed.

Małgorzata Goliszewska (1985)

Studentka Multimediiów na szczecińskiej Akademii Sztuki. Wcześniej studiowała: filozofię i grafikę. Na co dzień zajmuje się fotografią.

Graduated from Szczecin Art Academy. Previously studied film sciences, and graphic arts. Photographer.

Urka Burka

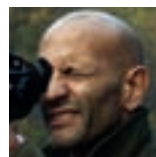
Włochy (IT) 2010
kolor | colour
10 min.

reż|dir Giorgio B. Borgazzi
pro|pro Giorgio B. Borgazzi **sce|sc** Giorgio B. Borgazzi **zdj|ph** Marco Bassano
muz|mus Triad Vibration
mon|ed Annalisa Schillaci **ob|cast** Luca Solbiati, Géraldine Dardano, Astra Lanz
dys|dis Metaxa Productions

Mężczyzna ucieka wąskimi uliczkami swojego miasta przed tajemniczą postacią szczelnie ukrytą pod burką. Jaka prawda kryje się za nieznanym?

A man finds himself haunted by a ghost-like figure hidden under a bourqa who chases him through the narrow streets of his hometown. What truth lies beneath the unknown?

Giorgio Bonecchi Borgazzi (1968)

Reżyser, operator, montażysta. W 1993 założył własną firmę produkcyjną Killer Elite Film w ramach której realizuje reklamy oraz autorskie filmy krótkometrażowe i dokumenty pokazywane i nagradzane na międzynarodowych festiwalach.

Director, editor, cinematographer. In 1993 he founded his own production company Killer Elite Film, developing commercial work, shorts and documentaries that were successfully showcased and awarded in national and international festivals.

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

65

Wielkanoc

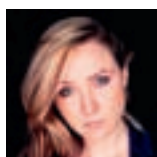
Easter
Polska(PL)2011
kolor | colour
30 min.

reż|dir Monika Jordan-Młodzianowska
pro|pro Jacek Bromski, Darek Gajewski, Ewa Jastrzębska, Studio Munka/Stowarzyszenie Filmowców Polskich **sce|sc** Monika Jordan-Młodzianowska **zdj|ph** Andrzej Wojciechowski **mon|ed** Marek Mulica, Orka Film **ob|cast** Agnieszka Podsiadlik, Paweł Ciołkosz, Agata Meilute, Tomasz Leszczyński

Lilka i Kornel, planują idealny wypad na Mazury. Ma to być ich sposób na spędzenia Świąt Wielkanocy z przyjaciółmi, z daleka od rodzinnego sosu.

Lilian and Kornel want to go to Masuria. This is their way to spend the Easter holidays, away from family problems.

Monika Jordan-Młodzianowska (1979)

Absolwentka PWSFTViT w Łodzi na wydziale reżyserii. Od 2006 współpracuje jako reżyser castingu oraz scenarzysta. Autorka kilku etiud fabularnych i dokumentalnych.

Graduated from Łódź Film School – faculty directing. Since 2006 works as a director and script writer. Author of documentaries and features.

Wilki

Wolves
Wielka Brytania | Szwajcaria
(UK, CH) 2009
cz-b | b&w
5 min.

reż|dir Rafael Sommerhalder **pro|pro** Royal College of Art, London **sce|sc** Rafael Sommerhalder **zdj|ph** Rafael Sommerhalder **muz|mus** Hansueli Tischhauser **ob|cast** Tony Guilfoyle, Bali Engel

Wyjący wilk, krępujący incydent i stracona okazja. Miłość to odwaga.

A howling wolf, an embarrassing incident and a missed opportunity. Love is made of courage.

2010 Royal Television Society Awards – nominacja | nomination

2010 British Animation Awards – nominacja | nomination

Rafael Sommerhalder (1974)

Urodził się w Zurychu. Ukończył Royal College of Art w Londynie na kierunku Animacja. Reżyser, animator.

Born in Zurich. Graduated from Royal College of Art, London faculty Animation. Freelance director, animator.

Wino

The Wine
Polska (PL) 2010
kolor|colour
9 min.

reż|dir Krzysztof Szafraniec
pro|pro PWSTvIT
sce|sc Krzysztof Szafraniec
zdj|ph Krzysztof Szafraniec

Gdy zwykły człowiek, który dzięki sile przyjaźni narodził się na nowo, traci osobę na której zależy mu najbardziej efekt jest nie do przewidzenia. Bohater wpada w pętlę wspomnień i tęskni za wspólnymi chwilami z przyjacielem i z lampką dobrego wina.

When a normal man, who thanks to the power of friendship is born again, loses the person that he cares about the most the effects cannot be foreseen. The hero falls into a loop of memories and longs for moments spent together with a friend and a glass of good wine.

Krzysztof Szafraniec (1985)

Ukończył studia na kierunku Malarstwo specjalność Grafika Użytkowa Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego. Od roku 2008 jest studentem PWSFTviT w Łodzi na kierunku Film Animowany i Efekty Specjalne.

Graduated from the Andrzej Frycz Modrzewski Krakow University. He received his Bachelor's degree in Painting majoring in Applied Graphics in 2008. Since then he started studying at The Polish National Film, Television and Theater School in the Cinematography and Television Production Department specializing in Animation Directing and Special Effects.

Wizualizacje z Grunwaldu

Visualizations of Grunwald
Polska (PL)
kolor|colour
13 min.

reż|dir Jarosław Bałabański
pro|pro Jarosław Bałabański
zdj|ph Jarosław Bałabański.

Vj-ska impresja na temat bitwy pod Grunwaldem

VJ's conception on of Battle of Grunwald

Jarosław Bałabański (VJ DIABŁOS)

Laureat stypendium marszałka województwa warmińsko-mazurskiego w dziedzinie filmu. Artysta zajmujący się reklamą, reżyserią i produkcją filmów, spektaklami audiowizualnymi. Pracował w polskim radiu, prowadził program JAZZGOT promujący muzykę alternatywną, hip-hop i jazz.

Visual artist in the field of advertisement, and audiovisual spectacles, film director and producer. One of the creators of JAZZGOT, radio program promoting alternative music, hip-hop and jazz.

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych Independent short films competition

Za czapkę gruszek

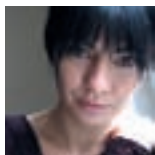
For A Hatful Of Pears
Polska (PL)
kolor|colour
17 min.

reż|dir Dominika Montean
pro|pro Jacek Bromski, Darek Gajewski, Ewa Jastrzębska,
Studio Munka/Stowarzyszenie Filmowców
Polskich sce|sc Dominika Montean

Trzech starszych panów, dawnych hokeistów, wraca do gry tworząc grupę nauki hokeja dla ośmiolatków. Czy uda im się swoim pojmowaniem sportu i jego wartości dotrzeć do innego już świata współczesnych małych latów?

The film is about three old men – retired professional ice hockey players and coaches who return to the ice rink not to compete, but to train a group of eight-year-old kids. With their pre-war philosophy of sport, will they be able to communicate with today's kids in a modern sport world?

Dominika Montean

Absolwentka filologii angielskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz reżyserii na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego. Zrealizowała filmy dokumentalne, etiudy, krótkie fabuły, programy telewizyjne oraz reklamy.

Finished English Philology at the Jagiellonian University in Cracow and Film Making at the University of Silesia in Katowice, Poland. Author of documentaries, short films, television programs and advertisements.

Zakazane Drzewo

Derakhte Mamnoe|Forbidden Tree
Iran (IR) 2010
kolor|colour
7 min.

reż|dir Banafsheh-violet Modaressi
pro|pro Modaressi Banafsheh, Sefid
sce|sc Banafsheh-violet Modaressi
zdj|ph Banafsheh-violet Modaressi
muz|mus Karen Homayounfar

Opowieść o krainie, gdzie miłość jest zakazana, a wolność to odległe wspomnienie.

Story about a land where love is forbidden and freedom a distant memory.

Banafsheh Modaressi

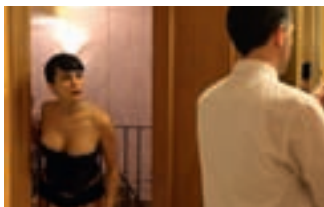
Irańska fotografka prasowa. Ukończyła studia na wydziale graficznym i projektowym, a obecnie kontynuuje studia filmowe we Francji. Brała udział w warsztatach filmowych reżysera Abbasa Kiarostamiego.

Iran-born freelance photojournalist and reporter. Modaressi obtained an M.A. in Graphics and Design and now she continues her studies in cinema at France. Modaressi started film-making in the workshop of director Abbas Kiarostami.

Zanik II – kwadratu- ra kół

Extinction II - La cuadratura de los círculos | Extinction II - Squaring of the circles
Hiszpania (SP) 2010
kolor | colour
11 min.

reż|dir Fernando Usón **pro|pro** Fernando Usón **sce|sc** Fernando Usón **zdj|ph** David Ávila **mon|ed** Fernando Usón **ob|cast** Carmen Cuello, Fernando Usón

Małżeństwo ubiera się przed wyjściem na ceremonię.

A married couple dresses up to attend a ceremony.

Zaśpiewaj mi do snu

Sing me to sleep
Polska (PL) 2010
kolor | colour
30 min.

reż|dir Magnus Arnesen **pro|pro** PWSFTviT **sce|sc** Magnus Arnesen **zdj|ph** Magnus Borge **muz|mus** Bartek Straburzyński **mon|ed** Bogusława Furga **ob|cast** Jan Devo Kornstad, Jorunn Kjellsby, Andrine Sæther

Robert, 45 letni pracownik poczty, mieszka w domu ze swoją chorą matką. Chcąc spełnić jej ostatnie życzenie postanawia poszukać sobie dziewczyny.

Robert, a 45 year old postal worker lives at home with his sick mother. Wanting to fulfill his mothers last wish, Robert goes on a desperate search to find a girlfriend.

Fernando Usón (1963)

Urodził się w Saragossie. Profesor matematyki. Ukończył również studia na wydziale operatorskim w Centro de Estudios Cinematográficos de Catalu w Barcelonie.

Born in Saragossa (Spain). Mathematics professor. Graduated from cinematography faculty at Centro de Estudios Cinematográficos de Cataluña Barcelona.

Magnus Arnesen

Magnus Arnesen urodził się w 1981 w Oslo. Mając już dyplom z grafiki, w 2002 r. rozpoczął studia filmowe w Nordland Art and Film School. W 2003 przeniósł się do PWSFTviT.

Was born in 1981 in Oslo, Norway. After finishing a degree in graphic design he began studying film at the Nordland Art and Film School in northern Norway in 2002. In 2003 he got accepted to the Łódź Film School.

Niezależny konkurs filmów krótkometrażowych
Independent short films competition

67

Opowieści z Chłodzi

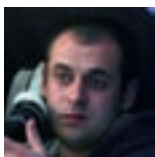
Frozen Stories
Polska (PL) 2011
kolor | colour
27 min.

Historia dwójki najgorszych pracowników supermarketu, którzy muszą znaleźć cel w życiu.

The worst employees of a supermarket have to find goal in their life.

reż|dir Grzegorz Jaroszek **pro|pro** Magda Borowiec, Kamila Zawada, PWSFTviT, Easy Busy Productions **sce|sc** Grzegorz Jaroszek **zdj|ph** Marcin Władyniak **muz|mus** Michał Marecki **mon|ed** Barbara Fronc **ob|cast** Justyna Wasilewska, Piotr Żurawski, Andrzej Walden, Piotr Trojan

Grzegorz Jaroszek (1983)

W 2011 r. ukończył studia na Wydziale Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej PWSFTviT. W trakcie studiów zrealizował sześć etiud, z których niektóre pokazywano na festiwalach europejskich.

Born in Warsaw in 1983. In 2011 he finished directing department in Polish National Film School in Łódź. During his studies, he made six short films and some of them were shown on many festivals in Europe.

Stowarzyszenie
Filmowców
Polskich

Chronimy twoje prawa

Chronimy twoje filmy

Zapraszamy po odbiór tantiem:

reżyserów, scenarzystów, scenografów, operatorów obrazu,
operatorów dźwięku, montażyстів, kostiumografów,
dekoratorów wnętrz lub ich następców prawnych oraz producentów

www.zapa.org.pl

Mockumentaries

Mockumentary (mock documentary) to fikcja, która udaje dokument. Skojarzenia z żartem, jakie od razu nasuwa takie określenie, z pewnością nie są bezpodstawne. W istocie rzeczy nie chodzi tu jednak – jak by się mogło wydawać – o żart z publiczności, która być może „da się nabrać”. Przedmiotem żartu okazuje się raczej film dokumentalny jako taki. „Udawany” dokument to obraz ze swojej natury obdarzony wielkim potencjałem filmowej autorefleksji. W praktyce twórcy wykorzystują ten potencjał w bardzo różnym stopniu – sięgając od prostego żartu, przez trawestację i parodię, po krytykę i dekonstrukcję podstawowych założeń dokumentalistyki. Jak twierdzą autorzy pierwszej monografii mockumentaries, J. Roscoe i C. Hight, w tym ostatnim, rzadkim zresztą wypadku, krytyka bywa rzeczywiście radykalna. Uderza w samo serce projektu dokumentalnego – w jego pretensje do prawdy. Obnaża konstruowany, zapośredniczony i nieuchronnie arbitralny charakter każdego filmowego przekazu, zderzając go z rolą, jaką widzowi wyznacza tradycyjny dokument – rolą odbiorcy zarejestrowanej na taśmie filmowej „rzeczywistości”.

Poprzez parodię konwencji dokumentu mockumentary sięga szerzej – do różnych dyskursów faktu, do mediów, i jeszcze szerzej – do rozmaitych mitów i ikon kultury masowej z pop-polityką włącznie. Poza naszym wyborem pozostawiliśmy na przykład mocki polityczne, jak choćby „Boba Roberta” Tima Robbinsa, czyślnne mock-rockumentaries: „The Rutles” parodiujące legendę Beatlesów czy „Oto Spinal Tap” – zapis trasy koncertowej nieistniejącego zespołu heavy-metalowego. Nie pokazujemy także bogatej już twórczości czysto telewizyjnej i komercyjnej (odcinków pseudo-dokumentalnych doczekały się między innymi „Ostry dyżur”, a nawet „Simpsonowie” i „South Park”). Z drugiej strony nie prezentujemy też dobrze znanej klasyki – choćby znakomitego „Zeliga” Woodego Allena (mockumentaries mają też w swoim dorobku inni uznani mistrzowie kina, m.in. Peter Greenaway i Robert Altman).

Co zatem będzie można zobaczyć nad Wisłą? Subiektywny wybór najciekawszych mocków, przy czym zadbaliliśmy oczywiście o ich stylistyczne i tematyczne zróżnicowanie, a także o to, by nie zabrakło wśród nich filmów najnowszych ani też dzieł rodzimej kinematografii.

Z reguły trawestacji, parodii i dekonstrukcji poddawane bywają dojrzałe i przejrzałe gatunki wypowiedzi. Czy zatem popularność mockumentaries sygnalizuje nadchodzący schyłek filmowego dokumentu, choć wokół wciąż jeszcze słyszymy o jego renesansie? Mamy raczej wrażenie, że już nie tylko w świecie awangardy, ale i w świecie masowego odbiorcy przełamany został sztywny podział między dokumentem i fikcją, które teraz widziane są raczej jako bieguny płynnej skali. Jej słabo jeszcze zbadany środek coraz mocniej kusi artystycznych odkrywców.

Maciej Nowicki
Konrad Wirkowski

Mockumentary (mock documentary) is fiction that pretends to be a document. Associations with a joke, immediately raised by such a term, are certainly not without merit. However, the joke is not on the audience, which perhaps can be fooled. Subject of the joke turns out to be a documentary as such.

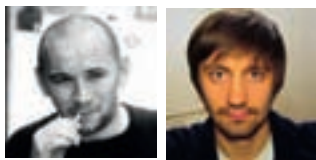
“Fake” document is a picture endowed with great potential for a self-reflection film. The authors use it in various degrees - ranging from a simple joke, through a travesty and a parody, to criticism and deconstruction of the basic documentaries’ assumptions. J. Roscoe and C. Hight, authors of the first monograph mockumentaries state that in the latter, less popular form, criticism is truly radical. It strikes at the heart of the documentary project, at its claims to truth. It reveals the constructed, mediated and inevitably arbitrary nature of each film media, confronting mockumentary with the role the viewer is given by a traditional document – a consumer of the so called reality, registered on tape.

Use of parody allows the mockumentary to broaden its scope, to the various discourses of facts, to the media, and even to various myths and icons of mass culture, including pop-politics. We omitted political mocks, such as Tim Robbins’s “Bob Roberts”, famous “The Rutles”, a parody of The Beatles’ legend or “This Is Spinal Tap”, documenting a tour of a nonexistent heavy metal band. We also skipped the popular TV productions, e.g. pseudo-documentary episodes of such series as “ER”, “The Simpsons” and “South Park”. We also excluded the well-known classics, such as Woody Allen’s excellent “Zelig”. Other recognized masters of cinema, such as Robert Altman and Peter Greenaway, created mockumentaries as well.

During the festival, we will present a subjective selection of the most interesting mocks. We took great care of their stylistic and thematic diversity. There will also be latest films of the genre as well as examples of domestic cinematography.

Usually, the genres subjected to travesty, parody and deconstruction are those which are ripe or even overripe. So, is it true that the popularity of mockumentaries signals the forthcoming decline of the documentaries, even though one can still hear about its renaissance? We are of the impression that the rigid division between documentary and fiction is no longer adequate, not only in the world of avant-garde, but in the mass audience world as well. It is now perceived rather as poles on a liquid scale. It’s the poorly explored center is what interests artistic discoverers the most.

Maciej Nowicki
Konrad Wirkowski

Alexander Rastorguev (1971)

Urodził się w Rosji w Rostowie nad Donem. Ukończył studia na Akademii Teatralnej w Petersburgu w 1998 roku i pracował jako reżyser telewizyjny i teatralny.

Born in Rostov-on-Don in 1971. He graduated from St-Petersburg State Theatre Arts Academy in 1998 and worked as TV director and theater dramatist.

Pavel Kostomarov (1975)

Urodził się w Moskwie. Ukończył wydział operatorski VGIIK w 2002 roku i pracował jako operator w wielu filmach m.in. Aleksandra Rastorgueva. W 2010 roku został nagrodzony podczas Festiwalu Filmowego w Berlinie za zdjęcia do filmu Alexeya Popogrebskiego „Jak spędziłem koniec lata”. Wyreżyserował również trzy filmy dokumentalne.

Born in Moscow. He graduated from VGIIK Cinematography Faculty in 2002 and worked as cinematographer for various films, such as Tender's Hit: Wild, Wild Beach by Alexander Rastorguev. In 2010 he was awarded the Silver Bear at the Berlin Film Festival for best cinematography for Alexey Popogrebsky's "How I Ended This Summer". He also directed three documentaries.

Wspólna Filmografia | Common Filmography

2011 Kocham Cię | Я тебя люблю | I Love You

Я тебя люблю | I Love You
Rosja (RU) 2011
kolor | colour
81 min.

reż|dir Pavel Kostomarov, Aleksander Rastorguev **pro|pro** Sergey Melkumov, Aleksander Rodnyanskiy, Non Stop Productions **sce|sc** Susanna Barandzhiyeva **mon|ed** Pavel Kostomarov, Aleksander Rastorguev **ob|cast** Anastasiya Lukashova, Manushak Vartevaryan, Larisa Cherkasova, David Surnalyan **dys|dis** Non Stop Productions

Najciekawszy tegoroczny eksperyment z pogranicza dokumentu i fikcji to dzieło do pewnego stopnia kolektywne, podpisane przez rosyjskich reżyserów, Aleksandra Rastorguewa i Pawła Kostomarowa. Współtwórcami filmu są jego bohaterowie – materiał filmowy został w przeważającej mierze przez nich właśnie nakręcony. Kostomarov i Rastorguev poszukiwali młodych mieszkańców Rostowa nad Donem, którzy chcieliby sami rejestrować swoje życie kamerami i potrafiliby przy tym zachować maksymalną naturalność. Trzej główni bohaterowie „I Love You” zostali wybrani spośród pięćdziesięciu osób, które przeszły wstępny casting. Ich zaskakujące się zresztą historie Kostomarov i Rastorguev skomponowali w mozaikową całość, niejako „nakładając” na nakręcony materiał filmowy ułożony po jego obejrzeniu scenariusz. Poprosili swoich bohaterów o dokręcenie brakujących scen, dodali także zabawną ekspozycję. Na spotkaniach z publicznością nie zdradzają, które sceny są „dokumentalne”, a które „fikcyjne”, z pełną artystyczną detynowolnością przechodząc do porządku nad tym jakby nieistotnym dla artystycznej i poznawczej wartości filmu zagadnieniem. Powstał zachwycający wizualną świeżością obraz młodości w czasach you tuba, w wielkim rosyjskim mieście, gdzie mimo całej brutalności (także językowej) i braku perspektyw, znalazło się zaskakująco dużo miejsca na miłość.

This year's most interesting experiment bordering on truth and fiction is a somewhat collective work, signed by Alexander Rastorguev and Pavel Kostomarov, Russian directors. The characters in the movie are also its co-creators, as the movie is made almost entirely by them. Kostomarov and Rastorguev searched for young inhabitants of Rostov upon River Don, who would be willing to record their lives in a natural manner. Three main characters of "I Love You" had been chosen from over 50 people who passed the preliminary casting. Their interrelated stories had been weaved by Kostomarov and Rastorguev into a mosaic. The directors imposed the script onto a movie material. They also asked their characters for extra scenes, as well as added a funny exhibition. During meeting with the viewers it is not disclosed which scenes are documentary and which are not, as the artistic freedom permits the authors to omit this seemingly negligible aspect of the movie's artistic and cognitive worth. The outcome is a surprisingly fresh picture of youth in times of YouTube. People living in a big, Russian city are able to find a lot of love in spite of brutal (also linguistically) circumstances and gloom outlook.

Grzegorz Pacek (1965)

Reżyser filmów fabularnych i dokumentalnych, scenarzysta, aktor. W latach 1984-88 studiował na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej. W 1995 roku ukończył wydział reżyserii PWSFTiF w Łodzi.

Feature and documentary films director, writer, actor. Studied at Environmental Engineering Department at The Warsaw Polytechnic. In 1995 graduated from Directing Department at Łódź Film School.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2005 Idź do Luizy | Go to Luiza
2003 Planeta Śmierci | The Planet of Death
2002 Ulica Wapienna
(w: Nasz Spis Powszechny) |
Wapienna Street (in: Our Census)
2000 Mongolski Ślad | Mogolian Trace
2000 Jestem Zły | I Am Bad
1997 Strzeż Dusz Ciąa Mego
1997 List z Argentyny | A Letter from Argentina
1996 Podatek od Marzeń | Dreams Tax
1994 Serbowie to Dobrzy Ludzie |
Serbs are Good People

A Letter from Argentina
Polska (PL) 1997
kolor | colour
54 min.

reż|dir Grzegorz Pacek
pro|pro Jarosław Mazur, TVP, Maur Film
sce|sc Grzegorz Pacek
zdj|ph Jarosław Mazur
mon|ed Jarosław Kamiński
dys|dis TVP SA

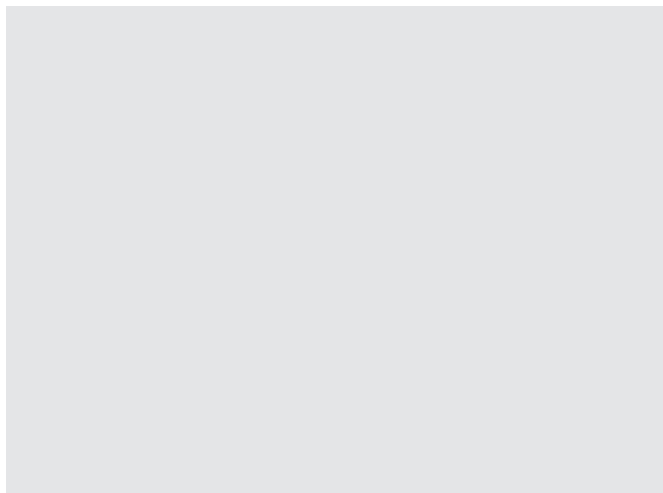
Grzegorz Pacek w duchu Gombrowiczowskich mistyfikacji „dokumentuje” poszukiwania wzmiankowanego w „Dziennikach” nieślubnego syna pisarza w Argentynie. Prowadzi je Franco de Peña. Dawni znajomi wspominają „Starego” i cudowną atmosferę tamtych czasów. W końcu udaje się odnaleźć syna pisarza i służącej mulatki, który okazuje się taksówkarzem, według niektórych przyjaciół Gombrowicza niezwykle podobnym do ojca...

1998 Krakowski FF - Nagroda za scenariusz dla Grzegorza Packa

Grzegorz Pacek styles his search for Gombrowicz's illegitimate son in Argentina, mentioned in his "Diaries", after mystifications the writer was so famous for. The search is run by Franco de Peña. Old friends remember "Old Man" and the wonderful atmosphere of those times. Eventually de Peña manages to find the son Gombrowicz allegedly had with a Mulatto maid. The son turns out to be a taxi driver, according to some friends of Gombrowicz's very similar to his father ...

1998 Krakow FF – award in category Screenplay for Grzegorz Pacek

List z Argentyny

Najwidoczniej Kulturalni

Jako lider w branży reklamy zewnętrznej staramy się łączyć wielkie możliwości ze szlachetnymi celami. Regularnie inspirujemy i realizujemy programy z zakresu Społecznej Odpowiedzialności Biznesu. Dziękujemy za przyznane nam wyróżnienia i zapewniamy, że będziemy wspierać polską kulturę.

www.ams.com.pl

*na zdjęciu plakat Beaty Damek wyróżniony w 10. edycji Galerii Plakatu AMS

- Dobroczyńca Muzeum Narodowego w Krakowie 2007, 2009/2010
- Mecenat Kultury Krakowa 2008, 2009
- Tytuł Business Superbrand 2007
- Sponsor Roku Arts & Business 2007
- Mecenat Kultury 2006

Aleksey Fedorchenko (1966)

Urodził się w Iletsku w Rosji. Ukończył Wydział Inżynieryjny i Ekonomiczny Uralskiego Instytutu Politechnicznego oraz wydział scenariuszy VGIIK. Pracował jako ekonomista, producent i reżyser studio filmowego Sverdlovsk. Od 2005 roku jest producentem i filmowcem Studio Filmowego 29 Lutego. Jego dokumenty i fabuły zdobyły wiele prestiżowych, międzynarodowych nagród, jak m.in. nagroda FIPRESCI na festiwalu w Wenecji 2010 za film „Ciche Dusze”, czy Venice Horizons Documentary Award za film „Pierwsi na Księżycu” w 2005 roku.

Born in Iletsk, Orenburg Region. He graduated from Engineering and Economics department of the Ural Polytechnic Institute and script writing department of VGIIK. He worked as economist, deputy director, producer, film director at Sverdlovsk film studio. Since 2005 he has been producer and filmmaker at Film studio 29 February*. His documentary and fiction films have won many prestigious and international awards, like FIPRESCI Prize at Venice International Film Festival 2010 for the film “Silent Souls”, or Venice Horizons Documentary Award in 2005 for the film “First on the Moon”.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2009** Овсянки | Silent Souls
2009 Ветер Шувгея | The Wind of Shuvgey
2008 Банный день | Bath Day
2007 Железная дорога | The Railway
2006 Шошо | Shosho
2005 Первые на Луне | First on the Moon
2002 Давид | David
2002 Дети белой могилы | Kids Of The White Grave

Первые на Луне |
 First on the Moon
 Rosja (RU)
 2005
 kolor | colour
 72 min.

reż | dir Aleksey Fedorchenko
 pro | pro Kinokompania Strana Sverdlovskaya Kinostudiya, Dmitri Vorobov
 sce | sc Ramil Yamaleyev, Aleksandr Gonorovsky
 zdj | ph Anatoly Lesnikov
 muz | mus Sergei Sidelnikov
 mon | ed Lyudmila Zalozhneva
 ob | cast Aleksei Anisimov, Viktoriya Ilyinskaya, Viktor Kotov
 dys | dis Aleksey Fedorchenko

Film Aleksieja Fedorczenki, który w 2005 roku na festiwalu w Wenecji otrzymał nagrodę Orizzonti dla najlepszego... dokumentu, nawiązuje do popularnych teorii o politycznych i medialnych manipulacjach związanych z kosmicznym wyścigiem wielkich mocarstw XX wieku. Punktem wyjścia historii opowiedzianej w filmie są nieznanne do tej pory materiały filmowe dotyczące tajemniczej radzieckiej rakiety, która już w 1938 roku wystartowała do lotu na Księżyc. Wystartowała, tyle że później słuch o niej zaginął. Aż do filmowego dziś, kiedy to dziennikarskie śledztwo ujawniło dokumenty ukryte w tajnych archiwach KGB. Fedorchenko inteligentnie gra z konwencją dokumentu. Manipuluje, przygotowuje archiwalia i po mistrzowsku łączy różne filmowe techniki. Znakomicie oddaje klimat stalinowskiej gigantomanii, przyprawionej szpiegowską paranoją.

2005 Rosyjski Festiwal Filmowy Kinotavr – Najlepszy debiut dla Alekseja Fedorchenko; **2005 Warszawski MFF** – Nagroda Specjalna Jury; **2005 FF w Wenecji** - Venice Horizons Documentary Award dla Alekseja Fedorchenko

Alexey Fedorchenko's movie was awarded in 2005 in Venice with the Orizzonti award for the best document. It draws heavily from popular theories regarding political and media manipulation surrounding the space race of the 20th century. History starts with unveiling the previously unseen materials documenting the launch of a Russian moonrocket in 1938. After the launch, the news cease to be – until the movie's “today”, when the journalists uncover data from secret KGB archives. Fedorchenko plays the documentary genre to his benefit, manipulating, creating archive documents and excellently mixing various film techniques. Stalin's megalomania and spy paranoia are depicted perfectly.

2005 Open Russian Film Festival Kinotavr - Best first film for Aleksei Fedorchenko; **2005 Warsaw IFF** - Special Jury prize; **2005 Venice FF** - Venice Horizons Documentary Award Prix for Aleksei Fedorchenko

Piotr Kielar (1968)

Reżyser, scenarzysta, operator i aktor. W 1993 roku ukończył studia na Wydziale Wiedzy o Teatrze PWST w Warszawie, a potem reżyserię w PWSFTviT w Łodzi. Obecnie jest właścicielem firmy produkcyjnej LifeTime Productions. Współpracuje m.in. z telewizją TVP Kultura gdzie wraz z Xawerym Żulawskim reżyseruje Strefę Alternatywną. Prezentuje w niej niezależne zespoły muzyczne, teatr i performance.

Director, writer, cameraman and actor. 1993 graduated from Theater Studies at PWST in Warsaw, and then Directing at Łódź Film School. Owner of a production company Life Time Productions. Cooperates with TVP Kultura, where -along with Xawery Żulawski – Kielar is a director of The Alternative Sphere, a program presenting independent music bands, theater and performance.

Kieratówna's Double Life
 Polska (PL) 1997
 26 min.

reż | dir Piotr Kielar
 pro | pro Andrzej Fizyk, Studio Filmowe Everest
 sce | sc Piotr Kielar
 zdj | ph Jacek Łechtński, Andrzej Wojciechowski
 muz | mus Dariusz Gzyra
 mon | ed Monika Zawadzka
 ob | cast Joanna Traczyńska, Jolanta Traczyńska, Barbara Kielar, Mirosława Izydorczyk, Henryk Dąbrowski, Henryk Klubka, Zofia Wilczyńska
 dys | dis TVP SA

Osadzony w realiach PRL ironiczny obraz presji drobnomieszczańskiej rodziny na wrażliwą i niedostosowaną jednostkę. Asia jest zupełnie inna niż jej bliźniaczka Basia. Mało mówi, nie wie czego chce, nie marzy o samochodzie ani kierowniczym stanowisku i w ogóle grozi jej staropanieństwo. Ze strony rodziny zaś – swaty. Konfrontowana z kandydatami do ręki, zwraca się w stronę mistyki i rozważa wstąpienie do zakonu. Presja rodziny narasta...

1998 Berlin (Prix Europa) - nagroda w kategorii Young Europa dla Piotra Kielara

An ironic picture of petty-bourgeois family pressures on fragile and maladjusted individual, set in communist era. Asia is very different than her twin Basia. She speaks very little, does not know what she wants, doesn't dream about a car or managerial position and thus is about to become a spinster. The family tries its best to marry her off. Confronted with the possible candidates, Asia turns to mysticism and considers joining the Order. The pressure builds up in the family ...

1998 Berlin (Prix Europa) - Young Europa award for Piotr Kielar

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2008** Tysiąc Zakazanych Krzaków | Forbidden Bush
2005 Pajęczyna Szczęścia | Cobweb of Happiness
2001 Szum | Noise
1997 Tata z Ameryki | Dad from America
1997 Podwójne Życie Kieratówny | Kieratówna's Double Life

I'm Still Here
Stany Zjednoczone
(USA) 2010
kolor | colour
108 min.

Casey Affleck (1975)

Amerykański aktor, autor scenariuszy i reżyser. Początkowo grywał role drugoplanowe zarówno w takich mainstreamowych produkcjach jak „Buntownik z wyboru” (1997), czy „Ocean's Eleven” (2001), jak i w filmach niezależnych – np. „W pogoni za Amy” (1997). Przełom w jego karierze nastąpił w 2007 roku, kiedy to uznanie przyniosły mu role w filmach „Gdzie jesteś Amando?” oraz „Zabójstwo Jesse Jamesa...”, za którą został nominowany do Oscara. Film „I'm Still Here” jest reżyserskim debiutem Afflecka.

American actor, screenwriter and film director. At first he played supporting roles in mainstream hits like „Good Will Hunting” (1997) and „Ocean's Eleven” (2001) as well as in independent films such as „Chasing Amy” (1997). In 2007, his breakout year, Affleck gained recognition and critical acclaim for his work in „Gone Baby Gone” and „The Assassination of Jesse James by the Coward Robert Ford”, which gained him an Academy Award nomination. I'm „Still Here” is his directorial debut.

reż|dir Casey Affleck **pro|pro** They are going to kill us productions, Casey Affleck, Joaquin Phoenix, Amanda White
sce|sc Casey Affleck, Joaquin Phoenix
zdj|ph Casey Affleck, Magdalena Bonaccorso **muz|mus** Marty Fogg **mon|ed** Dody Dorn **ob|cast** Joaquin Phoenix, Antony Langdon, Carey Perloff, Larry McHale, Casey Affleck, Jack Nicholson
dys|dis Magnolia Pictures

Najgłośniejszy mock dokumentary ostatnich lat jest dziełem dwóch gwiazd amerykańskiej kinematografii – Casey Affleck filmuje Joaquina Phoenixa, który rezygnuje z kariery aktorskiej i postanawia zostać raperem, w całkowitej sprzeczności ze swoim dotychczasowym wizerunkiem. Przypadek „Wciąż tu jestem” potwierdza tezę o bardzo daleko idącej zależności odbioru mockumentaries od kontekstu, w jakim są one prezentowane. Choć niby wszyscy już wiedzą, że mieli do czynienia z mockiem, taka dramaturgia kontekstowych wydarzeń pozostawiła niektórych widzów w niepewności, czy naprawdę oglądali prowokacyjną konfabulację, czy też może jednak Phoenix marzył w głębi serca o głębokiej zmianie, a tylko wycofał się z niej wobec odniesionej porażki? Jeśli tej niepewności nie da się usunąć, to dlatego, że jako widzowie stykamy się zaledwie z publicznym wizerunkiem Joaquina Phoenixa. I o tym właśnie jest „I'm Still Here” – o dowolnie konstruowanej naturze takiego wizerunku. **2010 FF w Wenecji** – Oficjalna Selekcja; **2010 MFF w Toronto** – Oficjalna Selekcja

The most popular mockumentary in recent years is the work of two stars of American cinema - Casey Affleck and Joaquin Phoenix. The latter gives up his acting career to become a rapper, completely contradicting his current image. „I'm Still Here” proves that the reception of mockumentaries depends heavily on the context in which they are presented. Although seemingly everybody knows it was a mock, such context setting left some viewers unsure if it truly was a provocative confabulation or if Joaquin Phoenix really had yearned for a deep change but was forced to abandon the idea as it became a failure. If it can't be said for certain, it is due to the fact that the viewers see and know only the public image of Joaquin Phoenix. That's what „I'm Still There” is about, about a freely constructed nature of such image. **2010 Venice FF** - Official Selection ; **2010 Toronto IFF** - Official Selection

1 miasto, 2 państwa, 3 kina, 4 kinematografie.
5 koncertów, 6 dni... ponad 100 filmów!

Peter Jackson (1961)

Pochodzący z Nowej Zelandii reżyser, aktor, autor scenariuszy, znany przede wszystkim jako twórca „Władcy Pierścieni”. Międzynarodową uwagę przykuły jego wczesne „śląpstic-kowe” horrory komediowe, takie jak „Zły Smak czy Martwica Mózgu”. W 1994 roku zrealizował film „Niebiańskie Stworzenia”, za który dostał nominację Oscara w kategorii najlepszy scenariusz.

Film director, producer, actor, and screenwriter, known for his "Lord of the Rings". He won international attention early in his career with his „slapstick” horror comedies such as "Bad Taste" and "Braindead", before coming to mainstream prominence with "Heavenly Creatures", for which he won Academy Award nomination.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2009** Nostalgia anioła | The Lovely Bones
- 2008** Crossing the Line
- 2005** King Kong
- 2003** Władca pierścieni: Powrót króla | The Lord of the Rings: The Return of the King
- 2002** Władca pierścieni: Dwie wieże | The Lord of the Rings: The Two Towers
- 2001** Władca pierścieni: Drużyna pierścienia | The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring
- 1996** Przeróżacz | The Frighteners
- 1995** Zapomniane Srebro | Forgotten Silver
- 1994** Niebiańskie istoty | Heavenly Creatures
- 1992** Martwica mózgu | Braindead
- 1989** Meet the Feebles
- 1987** Zły smak | Bad Taste
- 1976** The Valley (short)

Forgotten Silver
Nowa Zelandia
(NZ) 1995
kolor|colour
53 min.

reż|dir Costa Botes, Peter Jackson
pro|pro Wing Nut Films, Sue Rogers
sce|sc Costa Botes, Peter Jackson
zdj|ph Alun Bollinger, Gerry Vashbender
muz|mus Duncan Davidson, David Donaldson, Plan 9, Steve Roche, Janet Roddick **mon|ed** Eric De Beus, Michael Horton **ob|cast** Jeffrey Thomas, Costa Botes, Marguerite Hurst, Peter Jackson
dys|dis New Zealand Film Commission

Gdy Nowa Zelandia świętowała setną rocznicę narodzin kina między innymi poprzez apel do obywateli o poszukiwanie starych amatorskich i profesjonalnych materiałów filmowych, Peter Jackson i Costa Botes obwieścili, że ich znalezisko znacznie przekroczyło wszelkie oczekiwania. W niedzielny wieczór 8 listopada 1995 r. nowozelandzka telewizja wyemitowała „Forgotten Silver” – filmową „dokumentację” odkrycia całkowicie zapomnianej twórczości i sylwetki wielkiego pioniera światowego kina, Colina McKenziego. Wywiady z lokalnymi celebrytami, filmoznawcami, a nawet z „wdową” po McKenzim i inne zabiegi typowe dla biograficznego dokumentu przeplatają się tu z relacją z wyprawy Jacksona i Botesa w głąb nowozelandzkiego buszu, w poszukiwaniu lokalizacji zdjęć do opus magnum McKenziego, niemego filmu „Salome”. Choć intencją twórców Forgotten Silver nie było wprowadzanie w błąd publiczności – w samym dziele zawarli sporo podpowiedzi co do jego faktycznego statusu – po premierowej emisji filmu nie zabrakło głosów oburzenia tych, którzy uwierzyli w odzyskanego dla narodowej pamięci i dumy geniusza kina. **1996 New Zealand Film and TV Awards** – nagroda w kategorii Najlepszy Reżyser dla Petera Jacksona i Costy Botes’a

When New Zealand celebrated the centenary of the birth of cinema by an appeal to citizens to seek old amateur and professional footage, Peter Jackson and Costa Botes proclaimed that their find far exceeded all expectations. On 8th November of 1995, New Zealand TV screened "Forgotten Silver" - film "documenting" the discovery of a completely forgotten figure of great creativity and pioneer of world cinema, Colin McKenzie. Interviews with local celebrities, movie specialists, and even the McKenzie's widow as well as other procedures typical of a biographical document are interspersed with an account of Jackson and Botesa's expedition into the New Zealand bush, in search of photo locations to McKenzie's magnum opus, silent film called "Salome".

The intention of the creators of Forgotten Silver was not misleading the public, as there are numerous hints as to the real status of the movie. However, after the premiere there were many voices of outraged viewers who believed in the newly-recovered genius of cinema. **1996 New Zealand Film and TV Awards** –TV Award in category Best Director for Peter Jackson Costa Botes

Costa Botes (1958)

Nowozelandzki scenarzysta, reżyser i operator. Do jego najlepiej znanych filmów należy „Zapomniane Srebro” nakręcone wspólnie z Peterem Jacksonem. Jego krótkometrażowy film dokumentalny „Stalin's Sickle” zdobył Grand Prix Festiwalu Filmów Krótkometrażowych w Clermont-Ferrand.

New Zealand writer, director and cinematographer. Botes is best known in New Zealand for "Forgotten Silver" (1995), a documentary he co-wrote and co-directed with Peter Jackson. In 1988 his short film, "Stalin's Sickle", won the Grand Jury Prize at the Clermont-Ferrand Short Film Festival, in France.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2010** Candyman
- 2010** The making of "The Lord of the Rings"
- 1998** Saving Grace
- 1995** Zapomniane Srebro | Forgotten Silver
- 1988** Stalin's Sickle

Fernando Trueba (1955)

Wielokrotnie nagradzany scenarzysta, reżyser i producent. Jego „Belle époque” z udziałem młodej Penelope Cruz wyróżniono Oscarem i nagrodą BAFTA dla najlepszego filmu nieanglojęzycznego.

Multi-award-winning writer, director and producer. “Belle Epoque”, starring ingénue Penelope Cruz, won both the Oscar and BAFTA for Foreign Language Film.

Javier Mariscal (1950)

Wszechstronny artysta plastyk i projektant zajmujący się ilustracją, grafiką, komiksem, malarstwem, animacją i wzornictwem przemysłowym. Założyciel Estudio Mariscal.

Artist and designer, working in multiple fields including illustration, graphics, comic-books, paintings and animation. The founder of Estudio Mariscal.

Tono Errando

W 1998 Tono Errando dołączył do swoich braci w Estudio Mariscal, od tego czasu odpowiada w studio za audiowizualną stronę projektów.

In 1998 Tono Errando joined his brothers at Estudio Mariscal. Since then, he has been responsible for the audio-visual output of the Mariscal studio, developing projects of all kinds.

Chico & Rita
Hiszpania, Wielka Brytania
(SP, UK) 2010
Kolor | colour
94 min.

reż|dir Tono Errando, Javier Mariscal,
Fernando Trueba **pro|pro** Santi Errando,
Cristina Huete, Martin Pope, Michael
Rose **sce|sc** Ignacio Martínez de Pisón,
Fernando Trueba **zdj|ph** muz|mus Bebo
Valdés **mon|ed** Arnau Quiles
ob|cast Mario Guerra, Limara Meneses,
Eman Xor Oña **dys|dis** Gutek Film

„Chico i Rita” to animowana opowieść o wielkiej miłości utalentowanego pianisty jazzowego Chico i pięknej, obdarzonej niezwykle głosem Rity. Ich wspólna historia zaczyna się na Kubie w 1948 roku, ale los rzuci kochanków do Nowego Jorku, Paryża, a nawet Hollywood. Bohaterów opartego na prawdziwej historii filmu połączyło pożądanie i muzyka, która odgrywa w „Chico i Rita” niezwykle ważną rolę. Na doskonałej ścieżce dźwiękowej usłyszymy jazz, cubop, mambo, sambę... To one nadadzą rytm gorącemu uczuciu.

“Chico & Rita” is an animated story about a grate love between a talented pianist, Chico, and a beautiful singer Rita. Their common story begins in Cuba 1948, but fate will throw both lovers to New York, Paris and even Hollywood. The heroes of this based on a true story film are merged by passion and music, which plays in Chico & Rita an important role. On an excellent soundtrack we will hear jazz, cubop, mambo, samba... they will give a rhythm to the hot affection.

Muzyka moja miłość
Music my love

75

Donn Alan „D. A.” Pennebaker (1925)

Amerykański dokumentalista. Jeden z pionierów Direct Cinema/Cinéma vérité. Jego filmowe zainteresowania oscylowały wokół sztuk performatywnych, głównie muzyki, oraz polityki. Do jego najsłynniejszych dokumentów należy film „Dont Look Back”, który został włączony do prestiżowego Narodowego Spisu Filmowego Library of Congress, a na liście 50 najlepszych dokumentów wszechczasów magazynu Time Out znalazł się w pierwszej dziesiątce.

American documentary filmmaker. One of the pioneers of Direct Cinema/Cinéma vérité. His primary subject were Performing arts (especially pop music) and politics. His documentary “Dont Look Back” was included in the Library of Congress’ National Film Registry in 1998, and it was later ranked at sixth position on Time Out magazine’s list of the 50 best documentaries of all time.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2008 The Jimi Hendrix Experience: Live at Monterey

2007 65 Revisited

2004 National Anthem: Inside the Vote for Change Concert Tour

2002 Only the Strong Survive

2000 Down from the Mountain

1999 Searching for Jimi Hendrix

1997 Moon Over Broadway

1996 Keine Zeit

1993 The War Room

1992 Branford Marsalis: The Music Tells You

1989 Jimi Hendrix Live

1989 101

Stany Zjednoczone
(USA) 1967
cz-b | b&w
96min.

reż|dir D. A. Pennebaker **pro|pro** John
Court, Albert Grossman **sce|sc** D.A.
Pennebaker **zdj|ph** Howard Alk, Jones
Alk, Ed Emshwiller, D.A. Pennebaker
muz|mus Robert Van Dyke **mon|ed** D.A.
Pennebaker **ob|cast** Bob Dylan, Albert
Grossman, Bob Neuwirth, Joan Baez
dys|dis Jane Balfour Services

„Dont Look Back”, dokument rejestrujący brytyjską trasę koncertową Boba Dylana z roku 1965, to muzyczna podróż w szalone lata sześćdziesiąte XX wieku. Krytyk filmowy Jonathan Rosenbaum twierdził wręcz, że dokument Pennebakera stał się kamieniem milowym zarówno w historii filmu, jak i muzyki rockowej, „przywołując ducha lat 60. jak zaledwie kilka innych filmów”. Wśród postaci przewijających się w filmie znajdują się znane każdemu melomanowi jak Joan Baez, Donovan i Alan Price, Marianne Faithfull, John Mayall, Ginger Baker i Allan Ginsberg. Ale przede wszystkim jest to opowieść o młodym Dylanie: z jednej strony pewnym siebie, aroganckim i kłótliwym, z drugiej nieprawdopodobnie charyzmatycznym i czarującym.

“Dont Look Back” is a film that covers Bob Dylan’s 1965 concert tour of the United Kingdom, bringing back to mind the crazy sixties. According to film critic Jonathan Rosenbaum D.A. Pennebaker’s documentary became a landmark in both film and rock history, „evoking the ‘60s like few other documents”. The film features Joan Baez, Donovan and Alan Price (who had just left The Animals), Marianne Faithfull, John Mayall, Ginger Baker, and Allen Ginsberg may also be glimpsed in the background. But most of all it shows a young Dylan: confident if not arrogant, confrontational and contrary, but also charismatic and charming.

1986 Jimi Plays Monterey

1983 Rockaby

1981 DeLorean

1979 Town Bloody Hall

1977 Energy War

1973 Ziggy Stardust and the Spiders from Mars

1972 1 PM.

1970 Company: Original Cast Album

1968 Monterey Pop

1967 Dont Look Back

1965 Hier Strauss

1962 Jane

**Jesteśmy blisko
Twoich spraw**

102.2 MHz
infolinia 801-501-022

www.radio.lublin.pl

premiery

Niemcy, Republika Południowej Afryki, Finlandia
(DE, RPA, FI) 2011
kolor|colour cz-b|b&w
90 min.

Mika Kaurismäki (1955).

Po sukcesie pierwszego filmu „Valehtelija” Mika wraz ze swoim bratem założył firmę produkcyjną Villealfa Filmproductions. Do jego najbardziej znanych filmów należy „Trzech Mędrków” oraz „Dom Gasnącej Miłości”, którego premiera miała miejsce podczas Międzynarodowego Festiwalu w Toronto w 2009 roku.

After the success of his first film „The Liar”, Mika founded the production company Villealfa Filmproductions together with his brother. Mika directed the award-winning „Three Wise Men”. His latest film „The House of Branching Love” premiered at the Toronto International Film Festival 2009

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Mama Africa
2010 Vesku From Finland
2009 Dom Gasnącej Miłości | The House of Branching Love
2008 Trzech Mędrków | Three Wise Men
2006 Sonic Mirror
2005 Brasileirinho
2003 Honey Baby
2002 Moro no Brasil
1998 Los Angeles Bez Mapy | Los Angeles Without a Map
1995 Condition Red | Jatkuva hälytystila
1994 Tigrero – A Film That Was Never Made | Tigrero - Elokuva, joka ei valmistunut
1993 The Last Border | Viimeisellä rajalla
1991 Zombie and the Ghost Train
1990 Amazon
1989 Paper Star | Paperitähti
1988 Night work | Yötyö
1987 Helsinki Neapol – Cala Długa Noc | Helsinki Napoli – All Night Long
1985 Rosso
1984 The Clan - Tale of the Frogs | Klaani - tarina Sammakoitten suvusta
1982 The Worthless | Arvottomata
1981 The Saimaa Gesture | Saimaa-ilmiö
The Liar | Valehtelija

reż|dir Mika Kaurismäki **pro|pro** Rainer Kölmel, Starhaus Filmproduktion, Millennium Films, Marianna Films, ZDF/Arte **sce|sc** Mika Kaurismäki, Don Edkins **zdj|ph** Jacques Cheuiche, Wolfgang Held, Frank Peter Lehmann, Martina Radwan, Eran Tahor **muz|mus** Miriam Makeba **mon|ed** Karen Harley, Uwe Dresch, André Bendocchi-Alves **ob|cast** Miriam Makeba, Zenzi Monique Lee, Nelson Lumumba Lee, Hugh Masekela, Angelique Kidjo **dys|dis** Fortissimo

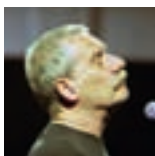

„Mama Africa” to filmowy portret Miriam Makeby, wybitnej śpiewaczki i działaczki przeciwko apartheidowi, głosu nadziei Afryki. Miriam była pierwszą wokalistką afrykańską, która zdobyła międzynarodową sławę i której muzyka – inspiracja artystów na całym świecie – na zawsze pozostała związana z jej tradycyjnymi korzeniami, podobnie jak jej nieustający sprzeciw wobec rasizmu i biedy. Makeba śpiewała dla Johna F. Kennedy’ego, Marlona Brando, występowała wraz z Harrym Belafontem, Niną Simone i Dizzie Gillespie. Mika Kaurismäki w swoim filmie podąża śladami jej muzyki. Poprzez rzadkie, archiwalne nagrania jej występów, wywiadów oraz intymnych scen z życia, mamy szansę poznać niezwykłą osobę, światową ikonę Miriam Makebę - „Mama Africa”.

„Mama Africa” is the film biography of Miriam Makeba, South African singer and anti-apartheid activist, the voice and the hope of Africa. Miriam Makeba was an incredible person. She was the first black African musician who won international stardom and whose music - that influenced artists across the globe - was always anchored in her traditional South African roots, as was her ceaseless message against racism and poverty. She sang for John F. Kennedy and Marlon Brando, performed with Harry Belafonte, Nina Simone and Dizzie Gillespie. This documentary, directed by Mika Kaurismäki, traces her life and music using rare archive footage of her performances, interviews and intimate scenes filmed over the years, we are shown a unique person, a world icon Miriam Makeba - “Mama Africa”.

Muzyka moja miłość
Music my love

77

Paolo Conte - Na żywo z Arena di Verona

Paolo Conte
– Live Arena di Verona
Włochy
(IT) 2006
kolor|colour
122 min.

Paolo Conte (1937)

Włoski piosenkarz, pianista, kompozytor i prawnik. Zaczął pisać muzykę niemal instynktownie, pasjonując się przy tym jazzem i sztukami wizualnymi. Karierę wykonawczą zaczął jako wibrafonista. W drugiej połowie lat 60. Dzieła Contego stawały się coraz popularniejsze, nagrywali je znani piosenkarze. Debiutancki album twórcy, „Paolo Conte”, został wydany w 1974 roku. Szeroka publiczność po raz pierwszy usłyszała wtedy jego rozmowny, potężny głos. Entuzjastyczne głosy krytyki i publiczności zyskał w 1984 roku, kiedy wydał album zatytułowany ponownie „Paolo Conte”. Od tamtego czasu odbywa wiele tras koncertowych i nagrywa liczne płyty.

Italian singer, pianist, composer and lawyer. He started to write music almost instinctively, holding great passion for jazz music and visual arts. His performing career started as a vibraphone player. In the second half of the 1960s Conte's works were gradually becoming popular and renowned singers recorded them. His debut album, „Paolo Conte”, was released in 1974. The public heard singer's languid voice for the first time. He got critical acclaim and became very popular in 1984, when he released another album titled „Paolo Conte”. Since then, Paolo Conte travels on many concert tours and makes many recordings of his own works.

reż|dir Stefano Barnaba

W 1976 roku Paolo Conte dał w Weronie koncert, na który przyszło 200 osób. Blisko 30 lat później, w 2005 roku, śpiewał przed 12 tysiącami ludzi. Produkcja koncertu była starannie przygotowana, wykonawca dopiłował wszystkich aspektów realizacji. Koncert został zarejestrowany przez 12 kamer pod dyktando Stefano Barnaby. Możemy śledzić wszystkie szczegóły wydarzenia, w tym wyjątkową ekspresję i mimikę Paolo Conte. Repertuar stanowiły piosenki z kilku dekad artystycznej kariery muzyka. Część utworów nigdy nie była zarejestrowana na żywo.

In 1976, Paolo Conte gave a concert in Verona, 200 people showed up. Nearly 30 years later, in 2005, he sang in front of 12 thousand people. Production of the concert was carefully prepared, Conte made sure everything is the way he imagined. The concert was recorded by 12 cameras under direction of Stefano Barnaba. We can keep track of all the event's details, including a unique expression of Paolo Conte. In the repertoire were songs from several decades of musician's artistic career. Some of the songs had never been recorded live.

John Michael Turturro (1957)

Amerykański aktor włoskiego pochodzenia znany ze swoich ról w takich filmach jak *Rób co Należy* (1989), *Barton Fink* (1991), *Quiz Show* (1994) i *Big Lebowski* (1998). Jako aktor wystąpił w około sześćdziesięciu filmach pracując z braćmi Cohen, Adamem Sandlerem i Spikiem Lee. Zdobył wiele nominacji i nagród od organizacji filmowych takich jak Screen Actors Guild, Festiwal Filmowy w Cannes, Złote Globy i innych. Torturo wyprodukował i wyreżyserował film *Illuminata* (1999), w którym występowała również jego żona, Katharine Borowitz. Do jego ostatnich reżyserskich dokonań należy film *Romance & Cigarettes* z 2005 roku, za który otrzymał nominację do nagrody Złotego Lwa.

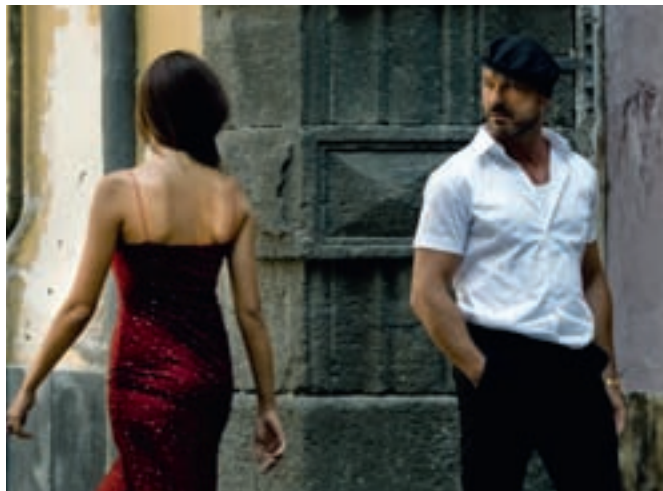
American actor, writer and director known for his roles in the films *Do the Right Thing* (1989), *Barton Fink* (1991), *Quiz Show* (1994) and *The Big Lebowski* (1998). He has appeared in over sixty films, and has worked frequently with the Coen brothers, Adam Sandler and Spike Lee. As an actor he has been nominated and won many awards from film organizations such as Screen Actors Guild, Cannes Film Festival, Golden Globes and others. Turturro produced and directed, as well as acted in, the film *Illuminata* (1999), which also starred his wife Katharine Borowitz. He also wrote and directed the film *Romance & Cigarettes* (2005).

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2010 *Passione*
2005 *Romanse i papierosy* | *Romance & Cigarettes*
1998 *Illuminata*
1992 *Mac*

Passion
Włochy, Stany Zjednoczone
(USA)
(IT, USA) 2010
Kolor|colour
87 min.

reż|dir John Turturro **pro|pro** Alessandra Acciai, Carlo Macchitella, Giorgio Magliulo, Skydancers and Squeezed Heart Production **sce|sc** John Turturro and Federico Vacalebri **zdj|ph** Marco Pontecorvo **muz|mus** Antonio Barba **mon|ed** Simona Paggi **ob|cast** John Turturro, Misia, Lina Sastri, Mina, Fiorello, Peppe Barra, Salvatore Plomba, Pietra Montecorvino, Raiz, Sergio Bruni, Pietra Montecorvino, Fausto Cigliano, Peppe Servillo, M'Barka Ben Taleb
dys|dis Against Gravity

„Passione” to mariaż klasycznego filmu dokumentalnego z szeregiem muzycznych impresji, które nadają filmowi niepowtarzalny czar i rytm. Narracja prowadzona jest za pomocą obrazowych odsłon, w których pojawiają się kolejni przedstawiciele neapolitańskiej muzyki. Tempo całości wybijają poszczególne dźwięki, melodie i słowa. Na tej bazie, krok po kroku, wyłania się wizerunek Neapolu – miasta z cudowną i niezapomnianą atmosferą. „Neapol to miasto namalowane za pomocą dźwięków. A muzyka stanowi jeden z najważniejszych jego elementów” – mówi twórca filmu John Turturro, znany amerykański aktor z włoskim rodowodem. Odgrywa on w filmie rolę narratora, próbującego przedstawić muzyczną duszę ukochanego miasta.

2011 Planete Doc FFW Warszawie (konkurs Nos Chopina); **2010 MFF w Toronto** – oficjalna selekcja

“Passione” is something between a classic documentary and a feature consisting of musical impressions, that add an unique charm and rhythm to the film. Narration is lead by picturesque scenes, in which representatives of Neapolitan music world appear one after another. Tempo is given by particular sounds, melodies and words. That is how, step by step, a portrait of Naples emerges – a city with a wonderful, unforgettable atmosphere. “Naples is a city painted with sounds. And the music is one of its most important elements” – says John Torturro, a famous American- Italian actor. In his film Torturro also acts as a narrator trying to present a musical soul of his beloved town.

2011 Planete Doc FF in Warsaw; 2010 Toronto IFF – official selection

Muzyka moja miłość
Musie my love

Cristiano Barbarossa (1968)

Pisarz i reżyser filmów dokumentalnych. Urodził się w Rzymie, a wychowywał między Włochami a Wenezuelą. Od 1991 roku pracował w przemyśle filmowym a następnie we włoskiej telewizji Raitre. Autor „Salute, Cuba” o kubańskim systemie zdrowotnym i problemach związanych a amerykańskim embargo; „Bananas”, „Iraq: The Truth Denied”, o warunkach życia w Iraku przed i po wojnie. „Slum Symphony” jest jego debiutem pełnometrażowym.

Writer and director of documentary movies. Born in Rome in 1968, and raised between Italy and Venezuela. From 1991 he worked as a production assistant and producer, in the documentary and film industry. Working for RAITRE he made “Salute, Cuba” (2001), “Bananas”, “Iraq: The Truth Denied”, about Iraq before and after the war. “Slum Symphony” is his first feature length documentary.

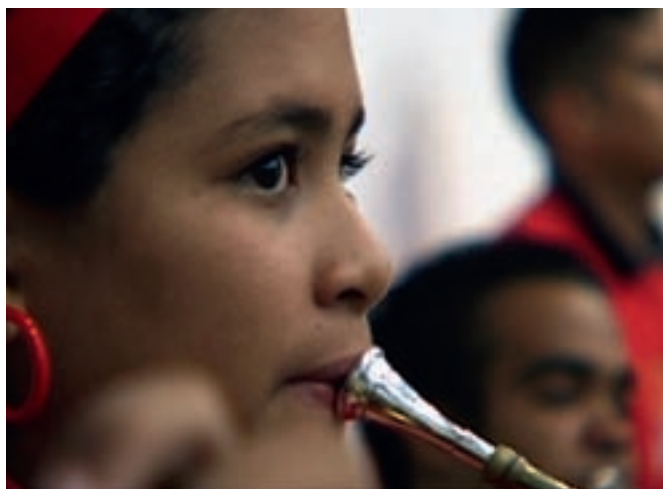
FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2010 *A Slum Symphony - Allegro Crescendo*
2006 *Iraq: The Truth Denied* | *Irak, un nouveau regard*
2006 *Ultima Leva*
2003 *Lo Sguardo Negato: uomini e donne dell'Iraq*
2001 *Salute, Cuba*
2000 *Bananas*
2000 *Gli Aquiloni* | *Kites*

premiiera

A Slum Symphony
- Allegro Crescendo
Włochy
(IT) 2009
kolor|colour
90 min.

reż|dir Cristiano Barbarossa
pro|pro Lorenzo Torraca and Cristiano Barbarossa, Verve Media Company
sce|sc Cristiano Barbarossa **zdj|ph** Cristiano Barbarossa **muz|mus** Andrea Morricone **mon|ed** Max Sabini and Cristiano Travaglioli
dys|dis Verve Media Company

Ćwierć miliona dzieci z najbiedniejszych osiedli i slumsów Wenezueli spędza sześć wieczorów w tygodniu ucząc się muzyki klasycznej. Filmowiec Cristiano Barbarossa przez pięć lat podążał tropem kilkorga z nich, stając się zarazem dokumentalistą nowatorskiego programu społecznego „Nacional de Orquestas Juveniles e Infantiles de Venezuela”. To w ramach tego programu biorące w nim udział dzieci i młodzież, często żyjące w warunkach trudnych do wyobrażenia, mają szansę zmienić swój los poprzez muzykę.

2010 Golden Globe of the Foreign Press Association in Italy – nominacja w kategorii Najlepszy Dokument; **2010 Roma Fiction Fest** – Najlepszy Dokument; **2010 MFF w Rio** - Pokaz specjalny; **2010 Prix Italia** – Pokaz premierowy; **2011 Premio Internazionale Flaiano** – Najlepszy Dokument

A quarter of a million kids from Venezuela's most violent and poor neighbourhoods spend six afternoons a week intensively studying classical music. Filmmaker Cristiano Barbarossa follows five of them over five years through a radical social project (Sistema Nacional de Orquestas Juveniles e Infantiles de Venezuela) in which children and teenagers, often living in unthinkable circumstances, are given the chance to change their lives through music.

2010 Golden Globe of the Foreign Press Association in Italy – nomination in category Best Documentary; **2010 Roma Fiction Fest** - Best International Documentary; **2010 Special Event at Rio International Film Festival**; **2010 Premiere at Prix Italia**, Torino; **2011 Premio Internazionale Flaiano** - Best Documentary

**Lindsay Gordon Anderson
(1923 –1994)**

Brytyjski reżyser filmów fabularnych i dokumentalnych, krytyk filmowy, oraz jednej z czołowych przedstawicieli ruchu Wolnego Kina oraz brytyjskiej Nowej Fali. Do jego najśłynniejszych filmów zalicza się „if...” z 1968 roku, nagrodzony Grand Prix Festiwalu w Cannes.

British feature film, theatre and documentary director, film critic, and leading light of the Free Cinema movement and the British New Wave. He is most widely remembered for his 1968 film “if...”, which won the Grand Prix at Cannes Film Festival.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

1987 Sierpniowe Wieloryby | The Whales of August

1985 Wish You Were There

1982 Szpital Britannia | Britannia Hospital

1975 In Celebration

1973 Szczęśliwy Człowiek | O Lucky Man!

1968 Jeżeli | If...

1967 The White Bus

1967 Raz, Dwa, Trzy | The Singing Lesson

1963 Sportowe Życie | This Sporting Life

O Lucky Man!
Wielka Brytania,
Stany Zjednoczone
(UK, USA) 1973
color | colour
183 min.

reż | dir Lindsay Anderson **pro | pro**
Lindsay Anderson, Michael Medwin,
sce | sc David Sherwin **zdj | ph** Miroslav
Ondříček **muz | mus** Alan Price **mon | ed**
David Gladwell **ob | cast** Malcolm McDowell,
Ralph Richardson, Rachel Roberts,
Arthur Lowe **dys | dis** Hollywood Classics

Trzecia część surrealistycznej trylogii musicalowej Lindsay Andersona (pozostałe to „Jeżeli” i „Szpital Britannia”) to komediowo-fantastyczna alegoria życia w społeczeństwie kapitalistycznym.

1973 MFF w Cannes – nominacja do Złotej Palmy

Third part of Lindsay Anderson’s surrealist musical trilogy (“if...”, “Britannia Hospital”) is a comedy- fantasy film, intended as an allegory on life in a capitalist society.

1973 Cannes IFF - Palme d’Or nomination

Muzyka moja miłość
Music my love

Roberto Rossellini

„Viaggio In Italia – Podróż do Włoch”

“Viaggio In Italia – Journey to Italy”

„Mr. Rossellini,
Widziałam pana filmy ‘Rzym miasto otwarte’ i ‘Paisa’ i jestem nimi zachwycona. Jeśli szuka pan aktorki ze Szwecji, która mówi bardzo dobrym angielskim, nie zapomniała jeszcze niemieckiego, nie najlepiej posługuje się francuskim a po włosku potrafi powiedzieć tylko ‘kocham Cię’, to jestem gotowa przyjechać do Włoch żeby z panem pracować.

Ingrid Bergman”

Takim listem z datą 7 maja 1948 rozpoczęła się pełna napiętności znajomość jednej z największych powojennych aktorek Ingrid Bergman z wybitnym reżyserem, współtwórcą neorealizmu włoskiego Roberto Rossellinim. Bergman, już wówczas sławna w Ameryce (po filmie Casablanca) wkroczyła w życie 40-letniego Rosselliniego i jego dotychczasowej muzy Anny Magnani, wywołując oburzenie i skandal po obu stronach oceanu.

Filmy prezentowane w cyklu „Viaggio In Italia – Podróż do Włoch” są miarą talentu każdej z postaci tego pełnego miłości i nienawiści zarazem, trójkąta.

Roberto Rossellini karierę filmowca zaczynał w latach 30. XX w., od kręcenia filmów dokumentalnych jeszcze w czasach faszystowskich Włoch. W 1942 roku zadebiutował jako reżyser pełnometrażowego filmu „Biały statek”, ale prawdziwym przełomem zarówno w jego twórczości, jak

„Mr Rossellini,
I saw your films, ‘Rome Open City’ and ‘Paisa’, and I am truly delighted. If you are looking for a Swedish actress, who has a very good command of English, has not forgotten German yet, does not speak French very well and can only say ‘I love you’ in Italian, then I am ready to come to Italy to work with you.

Ingrid Bergman”

With this letter, written on May 7, 1948, a very passionate acquaintance began between one of the greatest post war actresses, Ingrid Bergman, and a magnificent film maker, co-ordinator of Italian neo-realism, Roberto Rossellini. Bergman, who had already become famous in America after “Casablanca”, strode into the life of a 40-year-old Rossellini and his until-then muse, Anna Magnani, triggering indignation and scandal on both sides of the ocean.

Films presented in the “Viaggio In Italia – Journey to Italy” section are yardsticks of the talents of all three sides of this triangle, full of love and hatred.

Roberto Rossellini began his career working on documentary films made in Fascist Italy in the 1930s. In 1942 he made his debut as a director with full-length “White ship”, but a real breakthrough in his career and also in the history of the whole cinema was “Rome Open City” (1945), created in co-operation with then-unknown script-

Retrospektywa Roberto
Rosselliniego
Retrospective of Roberto
Rossellini

Retrospektywa Roberto Rosselliniego Retrospective of Roberto Rossellini

i w całej historii kina był, powstały przy współpracy scenarjopisarskiej nieznanego wówczas nikomu Federico Felliniego, obraz „Rzym, miasto otwarte” (1945). Film uznany dziś za sztandarowe dzieło neorealizmu włoskiego po raz pierwszy wprowadzał jako metodę: paradokumentalną formę i nieliniową narrację. Otrzymał Wielką Nagrodę Jury w Cannes, a zaproponowany nowatorski styl filmowania znalazł wielu naśladowców. Wspaniałą kreację stworzyła tu Anna Magnani nakreślając przejmujący portret przeciętnej włoskiej kobiety w okupowanym Rzymie, zdolnej do największych poświęceń w imię prawdziwej miłości.

W 1948 roku Rossellini zrealizował film „Paisà” (nominacja do Oscara za współscenariusz, Srebrna Taśma i National Board of Review za reżyserię) i „Niemcy – rok zerowy” (nagroda za scenariusz oraz Grand Prix MFF w Locarno), tworzące – wraz z arcydziełem z 1945 roku – neorealistyczną trylogię wojenną, uważaną za szczytowe osiągnięcie artystyczne reżysera.

W tym samym roku nakręcił dramat „Miłość”, który składał się z dwóch nowel autorstwa Jeana Cocteau i Federico Felliniego, w każdej w roli głównej Anna Magnani, która daje popis swoich nieograniczonych możliwości interpretacyjnych. W drugiej części jako św. Józef zagrał sam Federico Fellini! „Miłość” otrzymała nagrodę dla Najlepszego Filmu Zagranicznego od koła krytyków nowojorskich.

Czas, kiedy w życiu Rosselliniego pojawiła się Ingrid Bergman zaowocował między innymi takimi filmami jak: „Stromboli, Ziemia Boga” (1950), nominacja do Złotego Lwa w Wenecji; „Europa ’51” (1951), nominacja do Złotego Lwa i nagroda na MFF w Wenecji; oraz „Podróż do Włoch” (1953).

W 1953 roku nakręcił nowelowy film komedii „Jesteśmy kobietami”, z udziałem „swoich” wspaniałych aktorek Anny Magnani, Ingrid Bergman i Alidy Valli oddając hołd ich wielkiemu talentowi.

Cykl wzbogaca specjalny pokaz odrestaurowanej wersji mało znanego u nas filmu R. Rosselliniego „La Macchina Ammazzacattivi”, który w nowej wersji miał swoją premierę na tegorocznym festiwalu w Cannes.

writer, Federico Fellini. The film, regarded today as a flagship of Italian neo-realism, was the prototype of para-documentary film with nonlinear narration. It was awarded the Grand Jury Prize at the festival in Cannes and this innovative approach to film making found many followers. Anna Magnani gave a magnificent performance there, playing the role of an ordinary Italian woman living in occupied Rome, able to sacrifice everything in the name of true love.

In 1948 Rossellini made “Paisà” (nominated for the Academy Award for best writing, awarded the Silver Ribbon and the National Board of Review Awards for best director) and “Germany - year zero” (prize for the best screenplay and Grand Prix for the best director at the festival in Locarno), which, together with the masterpiece from 1945, form a neo-realist war trilogy regarded as a topmost artistic achievement in his career.

In the same year Rossellini made “L’amore”, a drama film consisting of two novellas created by Jean Cocteau and Federico Fellini, both starring Anna Magnani and proving her unlimited potential of interpretation. Federico Fellini himself appeared in the second part, playing the role of St Joseph. The film was awarded the New York Film Critics Circle Award for the best foreign language film.

Since Ingrid Bergman had appeared in his life, he created such films as “Stromboli” (1950), nominated for the Golden Lion Award in Venice; “Europe 51” (1951), nominated for the Golden Lion and awarded the International Award at the Venice Film Festival; and “Journey to Italy” (1954). In 1953 he created a novella comedy film “We, the Women”, starring his great actresses: Anna Magnani, Ingrid Bergman and Alida Valli. With this film he paid tribute to their great talents. Our section is enriched with the screening of a restored version of Rossellini’s “Machine To Kill Bad People”. This new version had its premiere during the festival in Cannes this year.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

1977	Concerto per Michelangelo
1975	Il Messia Mesjasz
1974	Cartesius Kartezjusz Cartesius
1974	Anno uno Włochy: rok pierwszy
1973	L'eta di Cosimo de Medici
1972	Agostino d'Ippona Augustine of Hippo
1971	Blaise Pascal
1970	Socrate Sokrates
1970	Da Gerusalemme a Damasco
1969	Atti degli apostoli
1967	Idea di un'isola
1966	La prise de pouvoir par Louis XIV The Taking of Power by Louis XIV
1964	L'età del ferro
1962	Anima nera Czarna dusza
1962	Ro.Go.Pa.G.
1961	Viva l'Italia! Garibaldi
1961	Vanina Panini The Betrayer
1961	Torino nei cent'anni
1960	Era notte a Roma Noc nad Rzymem Escape by Night
1959	Il generale della Rovere Generał della Rovere General della Rovere
1959	India Indie
1959	L'India vista da Rossellini
1954	Dov'è la libertà...? Gdzie jest wolność?
1954	La paura Strach Angst/Fear
1954	Giovanna d'Arco al rogo Joanna d'Arc na stosie
1954	Amori di mezzo secolo Miłość w środku stulecia
1954	Viaggio in Italia Podróż do Włoch Journey to Italy
1953	Siamo donne Jesteśmy kobietami We, the Women
1952	La macchina ammazzacattivi The Machine That Kills Bad People
1952	Europa '51
1952	Les sept péchés capitaux Siedem grzechów głównych
1950	Francesco, giullare di Dio Franciszek, kuglarz boży The Flowers of St. Francis
1950	Stromboli terra di Dio Stromboli, ziemia Boga Stromboli
1948	Germania anno zero Niemcy - rok zerowy Germany, Year Zero
1948	L'amore Miłość L'Amore
1946	Paisa Paisan
1946	Desiderio Pragnienie
1945	Roma città aperta Rzym miasto otwarte Rome, Open City
1943	L'uomo dalla croce
1942	Un pilota ritorna Pilot powraca
1942	La nave bianca Biały statek
1941	Il ruscello di Ripasottile
1940	Fantasia sottomarina
1939	Il tacchino prepotente
1939	La vispa Teresa
1937	Prélude à l'après-midi d'un faune
1936	Dafne

Retrospektywa Roberto
Rosselliniego
Retrospective of Roberto
Rossellini

1945

Rzym miasto otwarte

Roma, città aperta | Rome, open city
Włochy(IT)1945
cz-b | b&w
100 min.

reż|dir Roberto Rossellini pro|pro
Giuseppe Amato, Ferruccio De Martino,
Rod E. Geiger, Roberto Rossellini sce|sc
Sergio Amidei, Alberto Consilio, Sergio
Amidei, Federico Fellini, Roberto Rossellini
zdj|ph Ubaldo Arata muz|mus Renzo
Rossellini mon|ed Eraldo Da Roma
obs|cast Aldo Fabrizi, Anna Magnani,
Marcello Pagliero, Vito Annichiarico dys-
|dis Cinecittà Luce, Coproduction Office

Pierwsze, klasyczne dzieło neorealizmu włoskiego to opowieść o narodzinach ruchu oporu w stolicy Włoch. Na czele wywodzącej się z różnych środowisk grupy antyfaszystów staje inżynier Manfreddi, którego głównym sprzymierzeńcem w walce z okupantem staje się duchowny Don Pietro. Cel jednoczący „zwykłych” bohaterów, często wzorowanych na autentycznych postaciach sprawi, że będą gotowi poświęcić dla niego życie. Rossellini prowadzi fabułę w sposób naturalistyczny, miejscami wręcz paradoksalny, rekonstruując faktycznie zaistniałe incydenty w autentycznej scenarii. Do filmu, za wyjątkiem świetnej Anny Magnani w roli Piny, zaangażowano aktorów zawodowo niezwiązanych z filmem. To właśnie te czynniki zdecydowały o pionierskiej roli, jaką film „Rzym, miasto otwarte” odegrał dla włoskich neorealistów takich jak Luigi Zampa, Vittorio De Sica, czy Luchino Visconti. **1947 Nagrody Akademii Filmowej** – nominacja do Oscara w kategorii Najlepszy Scenariusz; **1946 IFF w Cannes** – Nagroda Główna dla Roberto Rossellini; **1946 Italian National Syndicate of Film Journalists** – Złota Wstążka w kategorii Najlepszy Film i Najlepsza Aktorka Drugoplanowa dla Anny Magnani

First and classical realization of Italian Neo-realism in cinema is a story about beginnings of the Resistance in Rome. At the forefront of antifascist group, which derives from various backgrounds, stands engineer Manfreddi. He's supporter in the fight with invaders is priest Don Pietro. Common aim, that is unifying those "ordinary" heroes, often modeled on real persons, will make them ready to sacrifice their life. Rossellini leads the plot in a more naturalistic manner, reconstructing real incidents in authentic scenery. Despite of great Anna Magnani only non-professional actors were employed in the movie. Those solutions were to be a decisive factor why "Rome Open City" was of great importance for famous Italian Neo-realists like Luigi Zampa, Vittorio De Sica, or Luchino Visconti. **1947 Academy Awards** – Oscar nomination in category Best Screenplay; **1946 Cannes IFF** - Grand Prize of the Festival for Roberto Rossellini; **1946 Italian National Syndicate of Film Journalists** – Golden Ribbon in category Best Film and Best Supporting Actress for Anna Magnani

Retrospektywa Roberto
Rossellini
Retrospective of Roberto
Rossellini

84

1946

Paisa

Paisà | Pisan
Włochy
(IT) 1946
cz-b | b&w
120 min.

reż|dir Roberto Rossellini
pro|pro Rod E. Geiger, Roberto Rossellini,
Mario Conti sce|sc Sergio Amidei,
Klaus Mann, Federico Fellini, Marcello
Pagliero, Alfred Hayes, Vasco Pratolini,
Roberto Rossellini zdj|ph Otello Martelli
muz|mus Renzo Rossellini
mon|ed Eraldo Da Roma
obs|cast Carmela Sazio, Robert Van
Loon, Benjamin Emanuel, Raymond
Campbell dys|dis Cinecittà Luce,
Coproduction Office

Słynny francuski krytyk André Bazin stwierdził, że „Paisa” była tym dla kina europejskiego, czym „Obywatel Kane” dla Hollywood: nieprawdopodobnym postępem w umiejętności odzwierciedlania rzeczywistości przez film. „Paisa” składa się z sześciu epizodów, których akcja rozgrywa się w trakcie alianckiego wyzwolenia Włoch (1943-44). Rossellini wyrusza śladami wojsk amerykańskich z południa na północ, od Sycylii po Nizinę Padańską, filmując konsekwencje zetknięcia się przedstawicieli dwóch różnych kultur: Włochów i ich wyzwolicieli. Migawkowe obrazy, które składają się na „Paisę” powstał zapis tragicznej i absurdałnej sytuacji narodu włoskiego pod koniec wojny: mistrzowska mieszanka dokumentu i fikcji z wiarygodnymi rolami lokalnych, nieprofesjonalnych aktorów.

1950 Nagrody Akademii Filmowej – nominacja do Oscara w kategorii Najlepszy Scenariusz; **1949 Nagrody BAFTA** – nominacja w kategorii Najlepszy Film; **1948 New York Film Critics Circle Awards** – nagroda w kategorii Najlepszy Film Obcojęzyczny; **1947 Italian National Syndicate of Film Journalists** – Złota Wstążka w kategoriach: Najlepszy Reżyser oraz Najlepszy Film

The famous French critic, André Bazin claimed that Paisa was of the same importance for European movie as Citizen Kane was for Hollywood: an unbelievable progress in reflecting reality in cinema. Paisa consists of six episodes, which take place during Allied liberation of Italy in 1943 – 44. Rossellini sets out on a journey tracing American soldiers, from south to the north, from Sicily to Po Valley, shooting consequences caused by meeting of two different cultures represented by Italian people and their American liberators. From instantaneous shots of "Paisa" appears a description of tragic as well as absurd situation of Italian nation at the end of the World War II: masterful mixture of document and fiction with reliable roles of local, unprofessional actors.

1950 Academy Awards – Oscar nomination in category Best Writing, Story and Screenplay; **1949 BAFTA Awards** - BAFTA Film Award nomination in category Best Film; **1948 New York Film Critics Circle Awards** - NYFCC Award in category Best Foreign Language Film; **1947 Italian National Syndicate of Film Journalists** - Silver Ribbon in category Best Director and Best Film

1948

Miłość

L'Amore | Ways of Love
Włochy
(IT) 1948
cz-b | b&w
69 min.

reż | dir Roberto Rossellini
pro | pro Roberto Rossellini sce | sc Jean Cocteau, Federico Fellini, Roberto Rossellini zdj | photo Jean Bourgoïn, Robert Juillard, Otello Martelli, Claude Renoir, Aldo Tonti muz | mus Renzo Rossellini mon | ed Eraldo Da Roma obs | cast Anna Magnani, Sylvia Bataille, Federico Fellini dys | dis Cinecittà Luce, Coproduction Office

„Miłość” to rodzaj hołdu dla sztuki aktorskiej Anny Magnani, jaki Rossellini złożył swojej ówczesnej partnerce. Film składa się z dwóch krótkich, niezależnych części, z których każda została skonstruowana w ten sposób, by ukazać pełnię aktorskich możliwości wstępującej gwiazdy kina. Pierwsza etiuda, zatytułowana „Ludzki głos” to adaptacja jednoaktowej sztuki Jeana Cocteau, gdzie Magnani w brawurowy sposób odgrywa postać zdradzanej żony. Z kolei skandalizujący „Cud” to opowieść o prostej dziewczynie, która spotykając przystojnego podróżnika (Federico Fellini) ulega złudzeniu, że jest to Święty Józef.

Niezwykły talent melodramatyczny Anny Magnani zdobył uznanie krytyków we Włoszech i Stanach Zjednoczonych, gdzie przyznano nagrody w kategorii Najlepsza Aktorka (**Italian National Syndicate of Film Journalists**) oraz Najlepszy Film Obcojęzyczny (**New York Film Critics Circle Awards**).

“L'Amore” is a kind of homage to the acting art of Anna Magnani, that Rossellini has paid his that time partner. The movie was composed of two short independent segments, both designed to fully display acting possibilities of a rising star. First segment, entitled “The Human Voice” is an adaptation of a one-act play by Jean Cocteau, where Magnani plays daringly a part of a wife, that is suspecting her husband of having an affair. The second segment, scandalous “Miracle”, is a story about a simple-minded girl, who believes that she has met Saint Joseph as a handsome vagabond (Federico Fellini). Magnani’s outstanding melodramatic talent has won to receive recognition of film critics in Italy and United States, where it was awarded in category Best Actress (**Italian National Syndicate of Film Journalists**) and Best Foreign-language Movie (**New York Film Critics Circle Awards**).

Retrospektywa Roberto
Rosselliniego
Retrospective of Roberto
Rossellini

85

1950

Stromboli, ziemia boga

Stromboli
Włochy, Stany Zjednoczone
(IT, USA) 1950
cz-b | b&w
107 min.

reż | dir Roberto Rossellini
pro | pro Roberto Rossellini sce | sc Roberto Rossellini, Art Cohn, Sergio Amidei, Gian Paolo Callegari, Renzo Cesana, zdj | ph Otello Martelli muz | mus Renzo Rossellini mon | ed Jolanda Benvenuti, Roland Gross, Alfred L. Werker ob | cast Ingrid Bergman, Mario Vitale, Renzo Cesana, Mario Sponzo dys | dis Hollywood Classics

Pierwszy wspólny film Roberta Rosselliniego i Ingrid Bergman, zarazem pierwsza i ostatnia produkcja zrealizowana przez mistrza włoskiego neorealizmu w USA. Mimo protestów reżysera, a za sprawą nacisków ze strony dystrybutora, „Stromboli, ziemia Boga” w znacznym stopniu odbiega od pierwotnej koncepcji (włącznie ze zmianą zakończenia). Zaowocowało to najbardziej melodramatycznym i „hollywoodzkim” filmem w dorobku Rosselliniego.

Litwinka Karin (Ingrid Bergman) chcąc uciec z obozu dla uchodźców decyduje się na małżeństwo z przypadkowo poznanym żołnierzem, Antonio (Mario Vitale). Wspólnie osiedlają się na wulkanicznej wyspie, miejscu pochodzenia mężczyzny, która z czasem staje się dla Karin kolejną formą więzienia. Udręczona niezwykle surową rzeczywistością Stromboli oraz wrogością jej mieszkańców kobieta po raz kolejny decyduje się szukać drogi ucieczki.

1950 MFF w Wenecji – nominacja do Złotego Lwa dla Roberto Rosselliniego

First movie that Roberto Rossellini and Ingrid Bergman made together was at the same time the first and the last picture made by the Italian neo-realism master in USA. Despite director’s objections and because of American distributor’s pressure, “Stromboli” has been changed a lot in comparison to primary conceptions. The result was the most melodramatic and most “Hollywood” movie in Rossellini’s output.

Lithuanian girl Karin (Ingrid Bergman) in order to be able to escape from a refugee camp decides to marry with an accidentally acquainted Italian soldier, Antonio (Mario Vitale). Together they settle down on a volcanic island, a place where Antonio was born. Step by step the island becomes a new kind of prison for Karin. Buffeted by obscure reality of Stromboli as well as hostility of its inhabitants, the woman once more decides to search for freedom.

1950 Venice IFF – Golden Lion nomination for Roberto Rossellini

1952

Maszyna do Zabijania Złych Ludzi

La Macchina Ammazzacattivi |
Machine to Kill Bad People
Włochy(IT) 1952
cz-b | b&w
80 min.

reż|dir Roberto Rossellini **sce|sc** Sergio Amidei,
Giancarlo Vigorelli, Franco Brusati, Liana Ferri,
Roberto Rossellini **zdj|ph** Enrico Betti Berutto,
Tino Santoni **mon|ed** Jolanda Benvenuti **ob|cast**
Gennaro Pisano, Marilyn Buford, William Tubus,
Helen Tubus **dys|dis** Cinecittà Luce,
Coproduct Office

Nieukończony film Rosselliniego „Maszyna do Zabijania Złych Ludzi” to przypowieść o chciwości i zdradzie, będąca mieszanką neorealizmu, fantastyki i komedii: w zacofanym sycylijskim miasteczku panoszy się zło, o czym przeświadczony jest ubogi fotograf Celestino. Pewnej nocy przed jego domem niespodziewanie pojawia się obcy starszy człowiek, pytając o schronienie. Celestino przygarnia nieznajomego, który oznajmia, iż oto nastąpił czas by „dobro zabiło zło”. Kiedy fotograf zwierzy się starcowi z niechęci do brutalnego policjanta nieznajomy robi mu zdjęcie, w efekcie którego policjant umrze w niewytłumaczalnych okolicznościach. Celestino zaczyna zdawać sobie sprawę, że oto dostał do ręki tajemnicze narzędzie, dzięki któremu będzie mógł rozprawić się z otaczającym go złem...

The never-finished Rossellini's "Machine to Kill Bad People" is a fable about greed and treachery that mixes neo-realism, fantasy and comedy: in a backward Sicilian small-town evil seems to be winning the day according to impoverished photographer Celestino. At night a strange elderly man appears at his studio home and asks for shelter. Once inside, he tells the intense photographer that „the good must kill the evil.” After getting out of Celestino his hatred for the bully local cop the stranger takes a picture of the old Agostino picture Celestino provides him with and in no time flat the policeman is dead. Celestino begins to realize, that this stranger has given him a device to kill all the evil in town...

Retrospektywa Roberto
Rosselliniego
Retrospective of Roberto
Rossellini

86

1954

Podróż do Włoch

Viaggio in Italia | Journey to Italy
Włochy, Francja
(IT, FR) 1954
cz-b | b&w
97 min.

reż|dir Roberto Rossellini
pro|pro Adolfo Fossataro, Alfredo Guarini, Roberto
Rossellini **sce|sc** Vitaliano Brancati, Roberto Rossellini
zdj|ph Enzo Serafin **muz|mus** Renzo Rossellini
mon|ed Jolanda Benvenuti
obs|cast Ingrid Bergman,
George Sanders, Maria Mauban
dys|dis Cinecittà Luce, Coproduction Office

„W Podróż do Włoch” Ingrid Bergman (prywatnie żona Roberta Rosselliniego) oraz George Sanders wcielają się w rolę małżeństwa w kryzysie. W czasie wspólnej podróży, którą odbywają by sprzedać dom po zmarłym krewnym, napięcia w ich związku osiągają punkt kulminacyjny. „Podróż...” jest przez wielu wielbicieli twórczości Rosselliniego uznawana za jego najlepszy film: akcja toczy się niespiesznie, stopniowo unaoczniając wzajemną obcość dwójki bohaterów. Stajemy się świadkami, w jaki sposób każde z nich usiłuje pogodzić się ze świadomością rozpadu małżeństwa. Spektakularny krajobraz i antyczna historia kraju, który przemierzają stają się nie tylko tłem, ale i bodźcem wewnętrznej przemiany.

„In Journey to Italy” Ingrid Bergman (in private wife of Roberto Rossellini) and George Sanders impersonate married couple that is encountering serious relationship crisis. During their trip taken up to sale a house after a deceased relative, tensions in their relationship achieve culmination point. By many of the Rossellini's admirers "Journey..." is being considered one of his very best pictures: the plot unfolds deliberately, step by step demonstrating mutual strangeness of both characters. Viewer becomes a witness of how both of them try to accept consciousness of the fact that their marriage is falling apart. Spectacular landscape and ancient history of the land they wander become not only a background, but also an impulse toward inner change.

1953

Jesteśmy kobietami

Siamo donne | We, the Women
Włochy
(IT) 1953
cz-b | b&w 95 min.

reż | dir Roberto Rossellini, Luchino Visconti, Luigi Zampa, Gianni Franciolini, Alfredo Guarini **pro | pro** Alfredo Guarini
zdj | ph Otello Martelli, Gábor Pogány, Domenico Scala, Enzo Serafin **muz | mus** Alessandro Cicognini **mon | ed** Jolanda Benvenuti, Eraldo Da Roma, Adriana Novelli, Mario Serandrei **obs | cast** Ingrid Bergman, Anna Magnani, Isa Miranda, Alida Valli, Anna Amendola, Emma Danelli, Cristina Doria **dys | dis** Ripley's Film

„Jesteśmy kobietami” to pięć etiud filmowych zrealizowanych przez mistrzów kina włoskiego: Luigi Zampę, Gianni Franciolini, Roberto Rossellini, Luchino Visconti oraz Alfredo Guarini. Twórcy konstruują wielokrotny portret kobiety wykorzystując autentyczne epizody z życia znanych aktorek, które w kolejnych częściach filmu odgrywają role samych siebie. W nowelach pojawiają się wielkie gwiazdy kina włoskiego i światowego, jak Alida Valli, Ingrid Bergman, Isa Miranda oraz Anna Magnani. „Jesteśmy kobietami” to ciekawy filmowy kolaż, dzięki któremu fascynujące postaci kobiece, które na trwałe wpisały się do historii kina mamy szansę zobaczyć w sytuacjach daleko odbiegających od stereotypowych wyobrażeń.

“We, the woman” is a movie consisting of five sketches made by Italian cinema masters: Luigi Zampa, Gianni Franciolini, Roberto Rossellini, Luchino Visconti oraz Alfredo Guarini. The directors construct a multiple portrait of those days women using real episodes from life of famous actresses, which in turn play themselves on the screen. In the novels one after another appear great Italian and world movie stars like Alida Valli, Ingrid Bergman, Isa Miranda and Anna Magnani. “We, the woman” is an interesting attempt to make a collage movie which allows us to see the fascinating woman cinema icons in situations far digressed from stereotypical imagination.

Luigi Zampa (1905 – 1991)

Włoski reżyser i scenarzysta filmowy. Pochodził z rodziny robotniczej. W latach 1932-1937 studiował w rzymskiej szkole filmowej Centro Sperimentale di Cinematografia. Jako reżyser debiutował w 1941, a po zakończeniu II wojny światowej włączył się w nurt włoskiego neorealizmu. Zrealizował wtedy takie filmy jak „Vivere in pace” (1947), „Trudne lata” (1947) oraz „Proces przeciwko miastu” (1952).

Italian director and writer. Son of a worker, Zampa studied film making from 1932 to 1937 in Italian Film Scholl Centro Sperimentale di Cinematografia. He made his debut in 1941, and after the Second World War Zampa became one of the Neo-realist directors. At that time he made his most appreciated movies like “To Live in Peace” (1947), “Difficult Years” (1947) or “The City Stands Trial” (1952).

WYBRANA FILMOGRAFIA | SELECTED FILMOGRAPHY

1979 Letti selvaggi | Tigers in Lipstick
1977 Il mostro
1975 Gente di rispetto | The Flower in His Mouth
1973 Bisturi, la mafia Bianca | Hospitals: The White Mafia
1971 Bello, onesto, emigrato Australia sposerebbe compaesana illibata | A Girl in Australia
1968 Il medico della mutua | Be Sick... It's Free
1962 Gli anni ruggenti | Ryczące lata | Roaring Years
1953 Anni facili | Easy Years
1953 Siamo donne | Jesteśmy kobietami | We, the Women
1952 Processo alla città | Proces przeciwko miastu | The City Stands Trial
1949 Children of Chance
1948 Anni difficili | Trudne lata | Difficult Years
1947 L'onorevole Angelina | Postanka Angelina
1947 Vivere in pace | To Live in Peace
1946 Un Americano in vacanza | A Yank in Rome

Luchino Visconti (1906–1976)

Luchino Visconti di Modrone – hrabia di Lonate Pozzolo, włoski scenarzysta i reżyser teatralny i filmowy, pisarz. We wczesnym okresie twórczości przedstawiciel neorealizmu. Do jego najśłynniejszych filmów należą „Leopard” (1963) oraz „Śmierć w Wenecji” (1971).

Luchino Visconti di Modrone - Count of Lonate Pozzolo, Italian theater and cinema director, as well as a writer. In an early period of his work representative of Neo-realism. He is best known for his films “The Leopard” (1963) and “Death in Venice” (1971).

WYBRANA FILMOGRAFIA | SELECTED FILMOGRAPHY

1976 L'innocente | Niewinne | The Innocent
1974 Gruppo di famiglia in un interno | Portret rodzinny we wnętrzu | Conversation Piece
1972 Ludwig
1971 Morte a Venezia | Śmierć w Wenecji | Death in Venice
1969 La caduta degli dei | Zmierzch bogów | The Damned
1967 Lo Straniero | Obcy | The Stranger
1965 Vaghe stelle dell'Orsa | Błędną gwiazdę | Wielkiej Niedźwiedzicy | Sandra
1963 Il gattopardo | Lampart | The Leopard
1960 Rocco e i suoi fratelli | Rocco i jego bracia | Rocco and His Brothers
1957 Le notti bianche | Białe noce
1954 Senso | Zmysły
1951 Bellissima | Najpiękniejsza | We the woman
1948 La terra trema | Ziemia drży
1943 Ossessione | Opętanie

Gianni Franciolini (1910–1960)

Włoski reżyser i autor scenariuszy. W latach 1939 – 59 zrealizował 19 filmów. Za „Rzymskie opowieści” Franciolini otrzymał w 1956 roku Nagrodę David di Donatello.

Italian film director and screenwriter. Between 1939 and 1959 he directed 19 films. For the movie “Racconti romani” Franciolini was awarded with David di Donatello Award.

WYBRANA FILMOGRAFIA | SELECTED FILMOGRAPHY

1959 Ferdinando I. re di Napoli |
1958 Racconti d'estate | Girls for the Summer
1955 Racconti romani | Rzymskie opowieści | Roman Tales
1954 Il letto | Secrets d'alcôve
1953 Villa Borghese | It Happened in the Park
1953 Siamo donne | Jesteśmy kobietami | We the woman
1951 L'Ultimo incontro

Alfredo Guarini (1901–1981)

Włoski producent, autor scenariuszy i reżyser.

Italian film producer, writer and director.

WYBRANA FILMOGRAFIA | SELECTED FILMOGRAPHY

1953 Jesteśmy kobietami | Siamo Donne | We, the Women
1943 Senza una donna
1943 La zia di Carlo
1942 Documento 2-3
1941 È caduta una donna
1940 Senza Cielo

Retrospektywa Roberto
Rosselliniego
Retrospective of Roberto
Rossellini

Oglądaj, kręć, zarabiaj.

MILLIONYOU.COM TO SPOŁECZNOŚCIOWY
SERWIS VIDEO, PROMUJĄCY KINO NIEZALEŻNE
I AMATORSKIE, W KTÓRYM NIEPRZERWANIE
TOCZĄ SIĘ KONKURSY FILMOWE.

WEJDŹ NA WWW.MILLIONYOU.COM
I ZACZNIJ ZARABIAĆ PRZY
POMOCY SWOJEGO TALENTU.

Million
You.com

Andrzej Kondratiuk

Retrospektywa

Retrospective

Jeden z najoryginalniejszych reżyserów i scenarzystów polskich. Autorska twórczość Kondratiuka podlega ciągłej ewolucji, jednak wszystkim jego filmom nieobca jest idea kina prywatnego. Kręci filmy wraz z gronem przyjaciół, skromnymi środkami, panując w pełni nad każdym etapem powstawania dzieła.

Czołowy twórca niezależny nadwiślańskiej kinematografii przyszedł na świat w 1936 roku. Wojnę spędził w Kazachstanie, potem przeniósł się do Łodzi, gdzie ukończył studia na wydziale operatorskim PWSFTviT. Pierwsze filmy Kondratiuka miały posmak eksperymentu, twórca szukał odpowiadającej mu estetyki i wprowadzał wątki nieobecne wcześniej w polskim kinie. „Chciałbym się ogolić” miesza makabrę z gorzkim absurdem, kiedy małomiasteczkowy fryzjer morduje swego klienta, aby przyjąć jego tożsamość. W mistrzowskiej „Hydrozagadce” dokonuje błyskotliwego pastiszu motywu komiksowego superbohatera, mającego rozwikłać tajemnicę kranów pozbawionych wody. Status kultowy osiągnęły dwa dzieła reżysera z niezawodnym duetem Himilbach-Maklakiewicz: „Wniebowzięci” oraz „Jak to się robi”, nakręcone w epoce Gierka.

Ekscentryczne zainteresowania łączą się u Kondratiuka z konsekwentnym dążeniem do realizowania własnej wizji kina. Reżyser jest często również scenarzystą i operatorem, montażyistą, ale też autorem muzyki i scenografii do swoich filmów. Wszechstronność ma służyć niezależności artystycznej. Na przekór rozwojowi przemysłu

One of the most original Polish directors and scriptwriters. Kondratiuk's work keeps on evolving, but the idea of a personal cinema is present in all of his movies. Kondratiuk makes his films together with a group of friends, by modest means, maintaining control of each stage of the movie's formation.

This leading creator of independent cinema Vistula was born in 1936. He spent the war in Kazakhstan, then moved to Lodz, where he graduated in cinematography. His first movies had a flavor of the experiment. Kondratiuk was looking for his own aesthetics "I would like to shave" is a macabre mixed with bitter absurdity, when small-town barber kills his client to steal his identity. The superb "The Watter Puzzle" is a brilliant pastiche of comic book superhero theme, where the superhero aims to unravel the mystery of taps without water. His two works director with a popular duo Himilbach-Maklakiewicz, "Escstatic" and "Jak to się robi" shot in the Gierek era, reached cult status.

In Kondratiuk's movies, eccentric interests are combined with a consistent desire to pursue his own vision of cinema. The director is often also the writer and the operator, editor, but he also writes the music and arranges the set in his movies. Versatility serves the artistic independence. In spite of the development of the movie industry, Kondratiuk's movies are modest, flowing from the heart and at its own plan. This sort of cinema is becoming an important part of life.

Retrospektywa Andrzeja
Kondratiuka
Retrospective of Andrzej
Kondratiuk

filmowego Kondratiuk robi filmy skromne, wypływające z potrzeby serca i wedle własnego planu. Tak uprawiane kino staje się ważnym elementem życia.

W połowie lat 70. XX w. Kondratiuk wraz ze swoją żoną, mężą, przyjaciółką i aktorką, Iga Cembrzyńską, przeniósł się do wsi Gzowo, gdzie mieszka do dzisiaj. „Kino gzowskie” to czas kina spełnionego. Filmy Kondratiuka stają się wysmakowane plastycznie, lecz przedmiotem kontemplacji jest codzienność, otaczająca powszedniość, która w rękach twórcy staje się przyczynkiem do refleksji nad przemijaniem. W trylogii „Cztery pory roku”, „Wrzeczono czasu”, „Słoneczny zegar” reżyser zaprasza widza do podglądania własnego życia, fikcję ciężko odróżnić od realnych wydarzeń z życia małżeństwa.

Dorobek reżysera jest pasjonującym świadectwem artysty, który poszukiwał własnej metody twórczej. Nie bijące rekordów kasowych filmy mają grono zagorzałych wielbicieli, a obcowanie z nimi jest doświadczeniem odbiegającym od potocznego strumienia filmowych narracji.

Sebastian Smoliński

In the mid-70s Kondratiuk moved to the village Gzowo with his wife, muse, friend and actress, Iga Cembrzyńska. They still live there. “Gzowo Cinema” is the time of fulfilled cinema. Kondratiuk’s movies become visually sophisticated, but the object of contemplation is the everyday life, the surrounding commonness, which becomes a contribution to reflection on the transience. In the trilogy, “Four Seasons”, “The Spindle of time”, “The Sundial”, Kondratiuk invites the viewer to spy on his own life. Fiction is hard to distinguish from real life events.

The achievements of the director are a fascinating testimony to an artist who sought his own creative method. His movies, never considered blockbusters, have a group of diehard fans. Watching them is entirely different from what one may encounter in the ordinary movies’ universe.

Sebastian Smoliński

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2006	Pamiętnik Andrzeja Kondratiuka
2004	Bar pod młynkiem
2001	Córka marnotrawna
1997	Słoneczny zegar
1996	Złote runo
1995	Wrzeczono czasu
1993	Wesoła noc smutnego biznesmena
1991	Ene... due... like... fake...
1990	Mleczna droga
1986	Big bang
1984	Cztery pory roku
1982	Gwiezdny pył
1979	Pełnia
1976	Czy jest tu panna na wydaniu
1973	Wniebowzięci
1973	Jak to się robi
1972	Skorpion, panna i łucznik
1970	Hydrozagadka
1970	Dziura w ziemi
1967	Fluidy
1967	Balon
1966	Klub profesora Tutki
1966	Chciałbym się ogolić
1966	Kolorowe kłamstwa
1965	Monolog trębacza
1963	Kobiela na plaży
1963	Niezawodny sposób
1962	Nad wielką wodą

1963

Kobiela na plaży

Kobiela on the Beach
Polska (PL)
1963
cz-b|b&w
32 min.

reż|dir Andrzej Kondratiuk pro|pro Jerzy Bida,
TVP sce|sc Andrzej Kondratiuk zdj|ph Bogusław
Lambach ob|cast Bogumił Kobiela dys|dis TVP

Pierwszy telewizyjny film krótkometrażowy Andrzeja Kondratiuka, to nagrany przy pomocy ukrytej kamery plażowy happening z udziałem popularnego wówczas aktora Bogumiła Kobieli. Aktor pojawia się na plaży w Sopocie, gdzie rozpoczyna kręconą na żywo prowokację m.in. przebiera się w kombinezon zimowy i spaceruje w nartach, udaje ratownika kontrolującego posiadanie kart pływackich, zbiera olbrzymie muszle (skąd takie w Bałtyku?), przekonuje rybaków, że łowienie ryb jest nie fair po czym sam paraduje po plaży z wielką flądrą, i tym podobne. Świetny film przesycony zawsze aktualnym, absurdalnym humorem.

First Andrzej Kondratiuk's television short movie is a beach happening recorded with a hidden camera. It's main performer was a popular actor, Bogumił Kobiela. The actor appears on a beach in Sopot, and begins a "live" provocation, for example dresses a winter overalls and makes a walk wearing ski, collects enormous shells (where did they get from in Baltic Sea?), he convinces fisherman, that fishing is not fair and few minutes later parades along the beach with a great flounder, and so on. Fantastic movie full of always current, absurd humor.

Retrospektywa Andrzeja
Kondratiuka
Retrospective of Andrzej
Kondratiuk

91

1966

Chciałbym się ogolić

I would like to shave
Polska (PL)
1966
cz-b|b&w
17 min.

reż|dir Andrzej Kondratiuk
pro|pro Mieczysław Wajnberger, Zespół
Filmowy Syrena sce|sc Andrzej Kondratiuk
zdj|ph Mieczysław Lewandowski muz|mus
Marek Lusztig mon|ed Jadwiga Zajicek
ob|cast Ignacy Gogolewski, Zdzisław Makla-
kiewicz, Adam Pawlikowski dys|dis TVP

Krótkometrażowy film Andrzeja Kondratiuka „Chciałbym się ogolić” to filmowa makabreska o przeżyciach pewnego klienta zakładu fryzjerskiego – w tej roli Ignacy Gogolewski. Mężczyzna zatrzymuje się przejazdem w zakładzie fryzjerskim na prowincji. Trafia do opustoszałego salonu, gdzie przyjmuje go podejrzanie zachowujący się golibroda...
1967 Oberhausen (MFF Krótkometrażowych) - specjalne wyróżnienie uniwersytetów ludowych dla Andrzeja Kondratiuka

A short movie directed by Andrzej Kondratiuk, I would like to shave, is a macabre film about frightening experiences of some customer of a hairdresser – in this part Ignacy Gogolewski. A man decides to get shaved in a provincial hair saloon. He enters the deserted workshop, where a suspiciously behaving barber takes care of him...
1967 Oberhausen (IF of short films) – special distinction for Andrzej Kondratiuk

1966 Klub profesora Tutki

Professor Tutka's Club
Polska (PL)
1966
cz-b | b&w
serial 190 min.

reż|dir Andrzej Kondratiuk
pro|pro Grzegorz Woźniak, Studio
Filmowe Se-Ma-For sce|sc Andrzej
Kondratiuk zdj|ph Krzysztof Winiewicz
muz|mus Krzysztof Komeda, Tomasz
Stańko mon|ed Jadwiga Zajicek, Alina
Fałlik ob|cast Gustaw Holoubek, Henryk
Borowski, Mieczysław Pawlikowski,
Kazimierz Opaliński dys|dis TVP

„Klub profesora Tutki” to telewizyjna adaptacja znanego cyklu opowiadań Jerzego Szaniawskiego. Głównym bohaterem jest tytułowy uczony, obdarzony łagodnym poczuciem humoru, mądrym dystansem do życia i talentem gawędziarskim. Akcja kolejnych odcinków rozpoczyna się zwykle w scenerii cichej, przytulnej kawiarenki, gdzie profesor Tutka (Gustaw Holoubek) spotyka się z trzema przyjaciółmi: mecenasem (Mieczysław Pawlikowski), sędzią (Henryk Borowski) i lekarzem (Kazimierz Opaliński). Panowie umilają sobie czas opowiadaniem rozmaitych historyjek, w czym prym wodzi, rzecz jasna, uczony.

Professor Tutka's Club is a television adaptation of the famed cycle of novels written by Jerzy Szaniawski. Its main hero is a scientist endowed with a gentle sense of humor, a wise distance towards life and a considerable chatty talent. Action of the following episodes begins usually in scenery of a silent, cozy cafeteria, where professor Tutka (Gustaw Holoubek) meets his three friends: lawyer (Mieczysław Pawlikowski), a judge (Henryk Borowski) and a doctor (Kazimierz Opaliński). The men make pleasant time by telling each other various stories and of which the forefront are, naturally, the one told by the scientist.

Retrospektywa Andrzeja
Kondratiuka
Retrospective of Andrzej
Kondratiuk

92

1970 Dziura w ziemi

The hole in the Ground
Polska (PL)
1970
cz-b | b&w
100 min.

reż|dir Andrzej Kondratiuk
pro|pro Konstanty Lewkowicz, Zespół Filmowy
Nike sce|sc Andrzej Bonarski, Andrzej Kondra-
tiuk zdj|ph Jan Laskowski muz|mus Tomasz
Stańko mon|ed Janina Niedźwiecka
ob|cast Jan Nowicki, Roman Kłosowski, Józef
Nowak, Wiesław Gołas, Wadim Berestowski,
Zdzisław Maklakiewicz, Paweł Maria Dolewski,
Franciszek Pieczka, Jerzy Mierzejewski
dys|dis SF OKO

Debiut fabularny mistrza kina naturalistycznego, Andrzeja Kondratiuka, to opowieść o grupie geologów poszukujących w południowej Polsce ropy naftowej. Młody i ambitny inżynier Andrzej (Jan Nowicki) jest pewien swoich racji i wciąż oczekuje potwierdzenia własnej wartości. Z kolei kierownik Skawiński, jest solidnym, wartościowym fachowcem, który lubi spokojną, zorganizowaną pracę. Kierowca Miecio to kochający życie, lubiący dobrą zabawę wesołek. Film jest opowieścią o współpracy tych mężczyzn, o konsekwencjach zetknięcia się tak różnych charakterów. Stanowi zarazem próbę zgłębienia postaw życiowych ówczesnych trzydziestolatków. **1970 Karlove Vary (MFF)** - Nagroda Specjalna dla Andrzeja Kondratiuka; **1971 Łagów (Lubuskie Lato Filmowe)** - nagroda za zdjęcia dla Jana Laskowskiego

Feature debut of the master of naturalistic movie, Andrzej Kondratiuk. It is a story about a group of geologists searching for oil in south Poland. A young and ambitious engineer, Andrzej, is sure of his case and still looks for acknowledgement of his own value. On the other hand there is manager Skawiński, a solid professional who likes well organized work, and driver Miecio, a life loving joker. The film is a story about cooperation of these various characters. It is an attempt to explore an approach to life of than thirty years old people. **1970 Karlovy Vary (IFF)** – Special Prize for Andrzej Kondratiuk; **1971 Łagów (Film Summer)** – Cinematography Prize for Jan Laskowski

1970 Hydrozagadka

The Water Puzzle
Polska (PL)
1970
cz-b|b&w
70 min.

reż|dir Andrzej Kondratiuk
pro|pro Jerzy Rutowicz, Zespół Filmowy Plan
sce|sc Andrzej Bonarski, Andrzej Kondratiuk
zdj|ph Zygmunt Samosiuk **muz|mus** Waldemar
Kazanecki **mon|ed** Jadwiga Zajicek
ob|cast Roman Kłosowski, Zdzisław Matla-
kiewicz, Wiesław Michnikowski, Józef Nowak,
Iga Cembrzyńska, Wiesława Mazurkiewicz,
Emilia Nowak, Ewa Szykułska, Jerzy Dobrowolski
dys|dis TVP

W „Hydrozagadce” Kondratiuk sparodiował popularne filmy sensacyjne i opowieści komiksowe, korzystając z gagów, postaci i sytuacji humorystycznych znanych widzom z ekranów. To przeżabawna, groteskowa komedia przesycona absurdalnym humorem podkreślonym przez kontrast stylizowanego na amerykańskiego superbohatera Asa i PRL-owskiej, prząsnej rzeczywistości. Woda w Warszawie zaczyna zniknąć w niewytłumaczalnych okolicznościach. Nad zagadką ubywającej wody zaczyna zastanawiać się naukowiec, profesor Milczarek (Wiesław Michnikowski). W rozwiązaniu tajemnicy pomaga mu nieustraszony superman As (Józef Nowak), który podejmuje nierówną walkę z tajemniczym i demonicznym przeciwnikiem, sprawcą całej wodnej afery. Trop prowadzi najpierw do ciemnego typu zwanego doktorem Plamą, a następnie do egzotycznego Maharadży (niezrównany Roman Kłosowski).

In “The Water Puzzle” Kondratiuk parodied popular sensation movies and comic stories using gags, characters and humoristic situations well known from the screens. It is an extremely funny, grotesque comedy supersaturated with absurd humor emphasized by the contrast of stylized on an American superhero As and the unleavened reality of the Polish Folk Republic. Water in Warsaw is disappearing in inexplicable circumstances. Scientist professor Milczarek (Wiesław Michnikowski) starts to wonder on solving the puzzle of lessening water. The fearless superman As is helping him to unveil the mystery. He takes an unequal battle with mysterious and demonic enemy, the perpetrator of this whole affair. The trail leads first to a dark type called doctor Stain, and than to an exotic Maharaja (Roman Kłosowski).

Retrospektywa Andrzeja
Kondratiuka
Retrospective of Andrzej
Kondratiuk

93

1979 Pełnia

Full Moon
Polska (PL) 1979
92 min.

reż|dir Andrzej Kondratiuk **pro|pro** Studio Filmowe
(d. Zespół Filmowy) Perspektywa, Halina Kawecka
sce|sc Andrzej Kondratiuk **zdj|ph** Witold Leszczyński
muz|mus Włodzimierz Nahorny **mon|ed** Krzysztof Osiecki
ob|cast Tomasz Zalewski, Tadeusz Fijewski, Jan Świdorski,
Roman Kłosowski, Janusz Gajos **dys|dis** TVP

W wynajętym pokoju we wsi Łacha koło Serocka mieszka architekt z Warszawy pan Wojtek, którego zmęczyło życie w mieście z jego wieczną pogonią za sukcesem i pośpiechem. Stara się o głębszy kontakt z naturą i jej biologicznym rytmem. Klimat odosobnienia sprzyja rozmyśleniom i bilansowaniu przebytej drogi życiowej. „Pełnia” Andrzeja Kondratiuka to kameralna opowieść o ucieczce od wielkiego miasta.

In a rent room, in a small town near Serock, lives an architect from Warsaw Mr. Wojtek. Wojtek is tired with city, it's rush and rat-race. He tries to gain a deeper contact with nature and it's biological rhythm. Seclusion makes it easier to think, and making balance of one's past. Kondratiuk's Full Moon is a story about escape from a big town.

1982

Gwiazdny Pył

Stardust
Polska
(PL) 1982
Kolor|colour
58 min.

reż|dir Andrzej Kondratiuk
pro|pro Ryszard Straszewski, Studio Filmowe
(d. Zespół Filmowy) Perspektywa
sce|sc Andrzej Kondratiuk zdj|ph Andrzej
Kondratiuk muz|mus Andrzej Kondratiuk
mon|ed Maria Orlowska ob|cast Iga Cem-
brzyńska, Krzysztof Chamiec, Janusz Gajos, Woj-
ciech Alaborski, Zygmunt Morawski, Wojciech
Giżyński, Wojciech Olski dys|dis TVP

Stary i Stara z filmu Andrzeja Kondratiuka żyją sobie gdzieś na odludziu, w małej chatce nad jeziorem. On - dziwak, niestrudzony wynalazca, który wymyśla i montuje różne urządze-
nia dawno już przez innych wynalezione. Oboje dzielą czas pomiędzy drobne codzienne czynności, z dala od ludzi pędzą szczęśliwe życie w otoczeniu nieskażonej, pięknej przyrody.
Autorski film Andrzeja Kondratiuka ma proste przesłanie: jest pochwałą życia opartego na podstawowych wartościach takich jak symbioza z naturą, miłość i wyrozumiałość dla
innych ludzi oraz zaufanie. Prostota, naturalizm i swoisty prowincjonalizm obrazu zrealizowanego przy absolutnym minimum środków technicznych były nowością w polskim kinie
tamtych lat, tym samym inspirując cały nurt tzw. kina „prowincjonalnego”.

1984 Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni – Nagroda Specjalna Jury dla Andrzeja Kondratiuka

Old man and Old Woman from Andrzej Kondratiuk's film aren't that old at all. They live somewhere far away in wilderness, in an old house near the lake. He is a weirdo, a tireless
inventor creating and various devices and machines that have already been invented by others. The both share their time between small everyday activities, far away from people
they lead happy life surrounded by beautiful nature. Author's film by Andrzej Kondratiuk has a simple message: it is a praise of life based on simple, basic values as symbiosis with
nature, love, indulgence for others and trust. The simplicity, naturalism and a kind of provincialism of this film achieved with absolute minimum of technical means was a novelty
in a polish cinema, and that is how it inspired the whole mainstream of provincial cinema.

1984 Polish Film Festival in Gdynia – Special Jury Prize for Andrzej Kondratiuk

Retrospektywa Andrzeja
Kondratiuka
Retrospective of Andrzej
Kondratiuk

1995

Wrzecziono czasu

The Spindle of Time
Polska
(PL) 1995
kolor|colour
100 min.

reż|dir Andrzej Kondratiuk pro|pro Iga
Cembrzyńska, Iga Film - spółka filmowa
sce|sc Andrzej Kondratiuk zdj|ph Maciej
Kijowski, Andrzej Kondratiuk muz|mus
Jerzy Satanowski mon|ed Anna Krasow-
ska ob|cast Iga Cembrzyńska, Katarzyna
Figura, Andrzej Kondratiuk, Krystyna
Kondratiuk, Arkadiusz Kondratiuk, Janusz
Morawska dys|dis TVP

Małżeństwo artystów – filmowiec Andrzej i aktorka Marynia, po długiej nieobecności wracają do domu na wsi. Powrót po latach skłania do wspomnień i osobistych podsumowań.
Czas spędzany z dala od hubbub of civilization passes slowly. Marynia has to leave, meanwhile Andrzej spends more and more time shooting photographs of a young and alluring
Matyldą (Katarzyna Figura). „Wrzecziono czasu” to druga po „Czterech porach roku” część filmowego pamiętnika Andrzeja Kondratiuka. Podobnie jak w „Czterech porach roku”
i „Zegarze słonecznym”, również i w tym przypadku tradycyjną fabułę zastąpiła osobista, poetycka i ironiczna zarazem opowieść o tworzeniu filmu. Reżyser dał tu wyraz swej
filozofii życia w symbiozie z naturą, oraz zaproponował głębszy namysł nad dręczącymi go obsesjami artystycznymi i moralnymi na temat miłości i przemijania.

1995 Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni – Nagroda Specjalna Jury oraz nagroda za muzykę

Two married artists – a filmmaker and an actress, after long absence return to a village house. This homecoming after many years leads to memories and personal summaries.
The time spent far from hubbub of civilization passes slowly. Marynia has to leave, meanwhile Andrzej spends more and more time shooting photographs of a young and alluring
Matylda. “The Spindle of time” is a second after “Four Seasons” part of Andrzej Kondratiuk's film diary. As in “Four seasons” and “Sundial” the traditional fable has been substi-
tuted by poetic and at the same time ironical story about creating a film. The director expresses his philosophy of life in symbiosis with nature and proposes a deeper thought
about artistic and moral obsessions concerning love and transience.

1995 Polish Film Festival in Gdynia – Special Jury Prize and Prize in category Music

1997

Słoneczny zegar

The Sundial
Polska (PL)
1997
kolor | colour
107 min.

reż | dir Andrzej Kondratiuk pro | pro Iga Cembrzyńska, Wytwórnia Filmów Dokumentalnych (Warszawa) sce | sc Andrzej Kondratiuk zdj | ph Zbigniew Hałatek, Andrzej Kondratiuk, Maciej Kijowski, Józef Romasz muz | mus Iga Cembrzyńska mon | ed Anna Krasowska ob | cast Iga Cembrzyńska, Andrzej Kondratiuk, Katarzyna Figura, Roman Mielczarek, Piotrś Małkiewicz, Marek Grzebiela, Jan Gąsior dys | dis FN

„Słoneczny zegar” to ostatnia część rodzinnej sagi Andrzeja Kondratiuka (pozostałe to „Cztery pory roku” oraz „Wrzeczono czasu”). Głównym tematem ostatniej części tryptyku są wzajemne relacje reżysera i jego żony, Igi Cembrzyńskiej. W autoironicznym tonie Kondratiuk snuje historię o samym sobie i o swoim związku, o dzieciństwie na Syberii, o niemal nadprzyrodzonej więzi łączącej go z żoną. W „Słonecznym zegarze”, podobnie jak w dwóch poprzednich częściach tryptyku, przeplatają się sceny dokumentalne i inscenizowane, a żart i zgrywa sąsiadują z powagą i bliską ekshibicjonizmowi szczerością. **1998 Tarnów (Tarnowska Nagroda Filmowa)** - Nagroda Specjalna

“Sundial” is the last part of Andrzej Kondratiuk’s family saga (the other parts are “Four Seasons” and “Spindle of time”). The main subjects of this last part of the triptych are mutual relations of the director and his wife, Iga Cembrzyńska. In the self-ironic tone Kondratiuk spins the history about himself, his relationship, about childhood spent in Siberia, about almost supernatural attachment of him and his wife. “Sundial”, similarly to other parts of the triptych, interweaves documentary and staged scenes, and joke neighbors seriousness and sincerity close to exhibitionism. **1998 Tarnów (Tarnów Film Prize)** – Special Prize

Retrospektywa Andrzeja
Kondratiuka
Retrospective of Andrzej
Kondratiuk

POSTPRODUKCJA TO SZTUKA

POSPRODUKCJA HD 2K 4K
MONTAŻ OFF LINE/ON LINE
KOREKTA BARWNA IRIDAS
KOPIE CYFROWE DCP
DIGITAL INTERMEDIATE
WYNAJEM RED ONE MX
OBRÓBKA MATERIAŁÓW RED

WWW.MONTERNIA.PL

MONTERNIA.PL SP. Z O.O.
UL. ZDROJOWA 42 LOK. 1
02-927 WARSZAWA
TEL./FAX (22) 651 52 57
TEL. (22) 651 52 31

RED ONE MX

KAMERA RED ONE MYSTERIUM-X
OPTYKA RED PRO PRIMES
DYSK RED DRIVE 640GB x2
KARTY CF 16GB x8
BOGATY ZESTAW AKCESORIÓW
POTRZEBNYCH DO ZAMOCOWANIA
I PODŁĄCZENIA KAMERY
W KAŻDYCH WARUNKACH

WWW.REDFORCEONE.PL

SZCZEGÓŁY:

LECHSTAR@MONTERNIA.PL
AGNIESZKA@MONTERNIA.PL

LUB TELEFONICZNIE

+48501657662
+48601335386

Leonardo Sciascia

Sycylia jest kinem

Sicily Is Cinema

Sycylia jest kinem.

W ten sposób określił rodzinną wyspę **Leonardo Sciascia** (1921–1989), jeden z najwybitniejszych pisarzy i intelektualistów dwudziestego wieku jednocześnie Sycylijczyk, Włoch i Europejczyk. Rację przyznali mu liczni reżyserzy, którzy uznali jego utwory literackie za znakomity materiał do filmowych adaptacji. Z sycylijskiego mikrokosmosu, który zdominował jego życie, twórczość i działalność publiczną, uczynił temat uniwersalny, swoistą metaforę świata i rządzących nim praw. Pisał powieści historyczne, eseje, dzienniki, zastąpił jednak przede wszystkim jako twórca błyskotliwych powieści. Posługując się strukturami powieści kryminalnej zburzył porządek elementów typowych dla tego gatunku. Krytycy zwykli nazywać jego powieści kryminałami à rebours. W powieściach Sciascia widać także jak bardzo Sycylią rządzą swoiste prawa. Mafijne reguły, na czele z omertą, znową milczenia, często udaremniają ukaranie winnych, nawet jeśli są znani. Sciascia doszukuje się źródeł zbrodni w uwarunkowaniach historycznych, w procesach, które doprowadziły do ewolucji mafii, mającej swoje korzenie w początkach dziewiętnastego wieku, w potężną strukturę przestępczą, zastępującą na Sycylii instytucjonalną władzę państwową. Pisarz przedstawia tragiczny obraz sycylijskiej rzeczywistości politycznej, demaskując rządzące nią mechanizmy. Z upływem lat jego diagnoza staje się coraz bardziej pesymistyczna. Jeśli w „Dniu puszczyka” (1961), w czasach, kiedy o mafii mówiło się jeszcze niewiele, Sciascia pisał, że „może całe Włochy stają się Sycylią”, w „Kontekście” (1971) stwierdza, że „wszystkie kraje stały się Sycylią”. Tłem akcji jest tu wymaginowany kraj, w którym mechanizmy mafijne, wszechobecność abstrakcyjnej i tajemniczej władzy nabierają metaforycznego i - niestety - uniwersalnego charakteru.

Anna Osmólska-Mętrak

Sicily Is Cinema

This is how **Leonardo Sciascia** (1921–1989) called his native island. He was one of the most prominent writers and intellectuals of the twentieth century and at the same time a Sicilian, Italian and European. Many directors, who considered his works as an excellent material for film adaptations, agreed with him. Sciascia's life, works and public activity was dominated by Sicilian microcosm. He made it the universal topic, a metaphor of the world and its laws. He wrote historical novels, essays, diaries, but is most famous for his brilliant novels. Using the structures known from crime stories, he deconstructed the order of elements typical for the genre. Critics used to call his novels "crime stories à rebours". One can also notice that in Sciascia's Sicily is rules by specific laws. Mob rules, especially omerta, the code of silence, often prevent punishing the guilty, even if they are known. Sciascia looks for the origins of the crime in historical processes from nineteenth century. These processes allowed the mob to evolve into a powerful criminal structure, effectively replacing government in Sicily. Sciascia paints a gloomy picture of Sicilian political reality and uncovers the mechanisms that control it. With years his diagnosis becomes more and more pessimistic. In "Day of the Owl", published in 1961, when mob was not a popular topic, Sciascia wrote that "it may be so that the whole Italy becomes Sicily". In "Equal Danger", published in 1971, he states that "all the countries became Sicily". Events take place in an imaginary country, where mob-like mechanisms and omnipresence of mysterious and abstract power become metaphorical, and unfortunately, universal in their meaning.

Anna Osmólska-Mętrak

Książki Sciasci, które ukazały się w Polsce (w nawiasie rok wydania polskiego przekładu) |
List of Sciascia's books published in Poland (year of publication in brackets)

Dzień puszczyka | The Day of the Owl (1967) (2010)
Todo modo (1977)
Kontekst. Parodia (1978, 2010) | Equal Danger
Każdemu, co mu się należy (od mafii) (1979)
Zniknięcie Majorany (1985)
Rycerz i śmierć (2000) | The Knight and Death
Prosta sprawa (2000)

Adaptacje Filmowe | Movie adaptations:

Każdemu Swoje | A ciascuno il suo | We Still Kill the Old Way, reż | dir Elio Petri (1967)
Dzień puszczyka | Il Giorno della civetta | The Day of the Owl, reż | dir Damiano Damiani (1968)
Szacowni nieboszczycy | Cadaveri Eccellenti | Illustrious Corpses, reż | dir Francesco Rosi (1976)
Todo modo, reż | dir Elio Petri (1976)
Porte aperte | Open Doors, reż | dir Gianni Amelio (1990)
Prosta sprawa | Una storia semplice, reż | dir Emidio Greco (1991)
Il consiglio d'Egitto | The Council of Egypt, reż | dir Emidio Greco (2002)

Elio Petri (1929-1982)

Włoski reżyser i scenarzysta filmowy. Pochodził z ubogiej rodziny robotniczej, do 1957 roku był członkiem partii komunistycznej. Za lewicowe sympatie został usunięty z prowadzonej przez księży szkoły. Tworzył przeważnie kino o przesłaniu politycznym. Rozpoczął pracę w filmie od asystowania Giuseppe de Santisowi, co wyraźnie wpłynęło na jego sztukę. Zdobywca Oscara za film nieanglojęzyczny „Śledztwo poza wszelkim podejrzeniem” z 1970 i Złotej Palmy w Cannes za „Klasa robotnicza” idzie do raju z 1971.

Italian director and writer. He was born in a poor working-class family, and till 1957 he was a member of a Communist Party. Petri mostly created political movie. As a filmmaker he started as an assistant of Giuseppe de Santis, that clearly influenced his later works. Oscar winner for the film Investigation of a "Citizen Beyond Suspicion" (1970) and Golden Palm winner for the film "The working class goes to heaven" (1971).

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

1976 Wszelkim sposobem | Todo modo
1973 Majątek nie hańbi | La proprietà non è più un furto | Property Is No Longer a Theft
1971 Klasa robotnicza idzie do raju | La classe operaia va in paradiso | The Working Class Goes to Heaven
1970 Śledztwo w sprawie obywatela poza wszelkim podejrzeniem | Indagine su un cittadino al di sopra di ogni sospetto | Investigation of a Citizen Beyond Suspicion
1967 Każdemu swoje | A ciascuno il suo | We Still Kill the Old Way
1965 Dziesiąta ofiara | La decima vittima | The 10th Victim
1961 Zbrodnia | L'assassino | The Assassin

Każdemu swoje

A ciascuno il suo | We Still Kill the Old Way
Włochy (IT) 1967
kolor | colour
99 min.

reż | dir Elio Petri pro | pro Giuseppe Zaccariello sce | sc Jean Curtelin, Elio Petri, Ugo Pirro zdj | ph Luigi Kuveiller muz | mus Luis Bacalov mon | ed Ruggero Mastroianni ob | cast Lino Ventura, Tino Carraro, Marcel Bozzuffi, Paolo Bonacelli, Alain Cuny, Max von Sydow dys | dis Compass Film

Sycylia późnych lat 60. XX wieku. Nad małym miasteczkiem ciąży niewyjaśniona śmierć dwóch obywateli miasta. Lewicowy nauczyciel Laurana dążąc do wyjaśnienia zagadki morderstwa, odkrywa korupcję, w jaką uwikłani są politycy i ludzie Kościoła oraz głębokie uzależnienie miejscowej ludności od działań mafii. Tym razem proza Leonarda Sciascii była dla reżysera przede wszystkim źródłem znakomitej intrygi, zrealizowanej w perfekcyjnie nakręconej produkcji z gwiazdorem Gian Maria Volonté w roli głównej. Film łączy wartką historię kryminalną z obserwacjami realiów życia społecznego Sycylii.

1967 MFF w Cannes – nagroda w kategorii najlepszy scenariusz dla Jeana Curtelin, Elio Petri i Ugo Pirro

Sicily of the late 60ties. An unsolved murder casts a shadow over the inhabitants of a small town. A left-wing teacher, Laurana, trying to solve the mystery of a murder, discovers corruption of politics and priests, as well as a deep dependence of local people on the actions of Mafia. The prose of Sciascia was a source of an excellent intrigue, realized in a perfectly shot production with a star Gian Maria Volonté as Laurana. The film combines an interesting crime story with observations of Sicily social life.

1967 Cannes IFF - award in category Best Screenplay for Jean Curtelin, Elio Petri and Ugo Pirro

Dzień puszczyka

Il giorno della civetta | The Day of the Owl
Włochy, Francja (IT, FR) 1968
kolor | colour
112 min.

Damiano Damiani (1922)

Włoski reżyser i scenarzysta filmowy. Autor wielu dzieł o tematyce psychologicznej i obyczajowej. Prawdziwą popularność zyskał dzięki filmom poruszającym problematykę mafijną, do której to wielokrotnie powracał. Zdobywca licznych nagród: Grand Prix w San Sebastian w 1962 za „Wyspę Artura”, czy Golden Prize w Moskwie w 1971 za „Zeznanie komisarza policji przed prokuratorem republiki”. Wyreżyserował serial telewizyjny „Ośmiornica”, ostatni film nakręcił w 2002.

Italian director and writer. Author of many psychological and drama films. He gained real popularity thanks to his movies about mafia – a topic to which he used to return frequently. Damiani won many international awards, for example Grand Prix in San Sebastian 1962 for the film “Arthur’s Island” and Golden Prize in Moscow 1971 for “Confessions of a Police Captain”. He directed a TV series The Octopus. His last movie appeared in 2002.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 1986** Dochodzenie | L'inchiesta | The Inquiry
- 1985** Sycylijski łącznik | Pizza Connection
- 1974** Uśmiech kusiciela | Sorriso del grande tentatore | The Devil Is a Woman
- 1971** Zeznanie komisarza policji przed prokuratorem republiki | Confessioni di un Commissario di Polizia al Procuratore della Repubblica | Confessions of a Police Captain
- 1968** Dzień puszczyka | Il giorno della civetta | The Day of the Owl
- 1966** Gringo | El Chunchu, quien sabe? | A Bullet for the General
- 1963** Powrót | La rimpatriata | The Reunion
- 1962** Wyspa Artura | L'isola di Arturo | Arturo's island
- 1961** Szminka do ust | Il rossetto | Lipstick

reż | dir Damiano Damiani **pro | pro** Luigi Carpentieri, Ermanno Donati **sce | sc** Damiano Damiani, Ugo Pirro **zdj | ph** Tonino Delli Colli **muz | mus** Giovanni Fusco **mon | ed** Nino Baragli **ob | cast** Claudia Cardinale, Franco Nero, Lee J. Cobb, Tano Cimarosa, Nehemiah Persoff **dys | dis** Compass Film

Ekranizacja pierwszej kryminalnej powieści Sciasci z 1961 roku. Z północy Włoch do Sycylii przybywa kapitan policji Bellodi, który podejmuje się rozwikłania zagadki zabójstwa przedsiębiorcy robót publicznych. Dysponuje niewieloma poszlakami. Zbrodnię popełniono koło mieszkania małżeństwa Nicolosi: mąż znika, a jego żona nie jest skłonna do współpracy z funkcjonariuszem. Co więcej, miastem rządzi lokalny mafioso, który nie przygląda się obojętnie prowadzonemu śledztwu. Film wyróżnia przede wszystkim świetne aktorstwo, między innymi nagrodzonej za tę rolę Claudii Cardinale oraz Lee J. Cobb’a w roli mafiosa Areny. Sciascia analizuje społeczne mechanizmy funkcjonowania wyspy, kładąc nacisk na koloryt obyczajowy. Z „Dnia puszczyka” wyłania się przynębiający obraz Sycylii, jako miejsca rządzącego się niedostępnymi dla przybysza prawami.

1968 Nagroda David di Donatello – za najlepszą rolę żeńską dla Claudii Cardinale

Screening of a first criminal novel written by Sciascia in 1961. From the north of Italy arrives in Sicily police captain Bellodi. He has to deal with a case concerning homicide of a local entrepreneur. Unfortunately he has very little traces. The murder was committed not far from the Nicolosi’s apartment: the husband disappears, and his wife doesn’t want to cooperate with police. Moreover the city is ruled by a Mafioso, who closely follows the progress of investigation. The main value of this film is an excellent acting, especially in the case of Claudia Cardinale and Lee J. Cobb as Mafioso Arena. Sciascia and Damiani both examine the social mechanisms present on the island, and create a depressing picture of Sicily as a place ruled by laws inaccessible for strangers.

1968 David di Donatello Award – category Best Actress for Claudia Cardinale

Szacowni nieboszczycy

Szacowni nieboszczycy | Cadaveri Eccellenti | Illustrious Corpses
Włochy, Francja (IT, FR) 1976
kolor | colour
120 min.

Francesco Rosi (1922)

Reżyser i scenarzysta włoski. Wojna przeszkodziła mu w ukończeniu studiów prawniczych. Od 1944 pracował jako dziennikarz i asystent teatralny, aż trafił na plan filmu „Ziemia drzy” Viscontiego. Jego debiutem był dramat mafijny Wyzwanie z 1958. Filmy Rosiego z 60. i 70. XX w. zawierały przeważnie wątki polityczne, później skłaniał się ku inspiracjom literackim. Zdobywca najbardziej prestiżowych nagród filmowych, m.in. Złotej Palmy w Cannes w 1972 roku za „Sprawę Mattei”.

Italian director and writer. War interrupted his law studies. Since 1944 he had worked as a journalist, then theater assistant, and finally started working on a movie plan with Visconti. His feature debut was a Mafia drama “The Challenge” (1958). His 60. and 70. movies were mostly political, and later on Rosi became more and more inspired by literature. Winner of many prestigious film awards, among them Golden Palm in Cannes 1972 for his film “The Mattei Affair”.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 1997** Rozejm | La Tregua | The Truce
- 1984** Carmen
- 1981** Trzej bracia | Tre fratelli | Three Brothers
- 1976** Szacowni nieboszczycy | Cadaveri Eccellenti | Illustrious Corpses
- 1972** Sprawa Mattei | Il Caso Mattei | The Mattei Affair
- 1967** Był sobie raz | C'era una volta... | More than a Miracle
- 1965** Moment prawdy | Il momento della verità | The Moment of Truth
- 1963** Ręce nad miastem | Le mani sulla città | Hands Over the City
- 1962** Salvatore Giuliano
- 1958** Wyzwanie | La sfida | The Challenge

reż | dir Francesco Rosi **pro | pro** Alberto Grimaldi **sce | sc** Francesco Rosi, Tonino Guerra, Lino Iannuzzi **zdj | ph** Pasquale De Santis **muz | mus** Piero Piccioni **mon | ed** Ruggero Mastroianni **ob | cast** Lino Ventura, Tino Carraro, Marcel Bozzuffi, Paolo Bonacelli, Alain Cuny, Max von Sydow **dys | dis** Alberto Grimaldi Productions

Uznawany za najlepszego włoskiego policjanta inspektor Amerigo Rogal ma za zadanie poprowadzić śledztwo w sprawie zamordowania prokuratora, przewodniczącego sądu oraz sędziego. Wychodzi na jaw, że ofiary uczestniczyły w rozprawach, w których skazano troje niewinnych ludzi. W toku śledztwa inspektor orientuje się, że sprawa sięga o wiele głębiej, niż na początku mogło się wydawać... „Szacowni nieboszczycy” obracają się wokół tematów charakterystycznych dla prozy Sciasci: skorumpowany świat władzy, przenikanie się mafii i polityki, bohater pragnący rozwikłać skomplikowaną i wieloznaczną zagadkę. Francesco Rossi zrealizował film dobrze oddający realia Włoch lat 70. XX w. nie unikając przy tym głębszej, społecznej refleksji.

1976 Nagrody David di Donatello – w kategorii Najlepsza Reżyseria i Najlepszy Film

Inspector Amerigo Rogas is considered the best of Italian policemen. He is to pursue the case of a murder committed on a prosecutor, a judge and a court chairman. In course of the investigation Rogas discovers, that the victims were participating in trial that lead to prosecution of three innocent people. In course of the investigation inspector will discover, that this case may be much more sophisticated than he suspected... The Context raises issues characteristic for Sciascia’s novels: corruption of authorities, connections between Mafia and politics, a hero trying to solve a complicated and meaningful puzzle. In his screening Francesco Rossi tries to show the realities of the 70. in Italy, and doesn’t avoid a deeper reflection on these days social reality.

1976 David di Donatello Awards – category Best Director and Best Film

dwutygodnik.com

strona kultury

Wstrząsnąć
przed
użyciem

AUTORSKO: literatura (Arno, Dąbrowski, Drotkiewicz, Dunin, Gondowicz, Król, Kurkiewicz, Szybowicz, Warkocki, Wolny-Hamkało); teatr (Bryś, Diduszek-Zyglewska, Godlewska-Byliniak, Injac, Mrozek, Soszyński, Wichowska); film (Arest, Chaciński, Hrapkiewicz, Majmurek, Marszałek, Mastalerz, Socha, Walkiewicz, Żurawiecki); muzyka (Czaja, Cyz, Dzielulska, Golianek, Nadzieja, Szczecińska, Topolski, Wiedemann); sztuka (Banasiak, Deptuła, Lisok, Mazur, Pańków, Piątek, Sienkiewicz, Wrocławska); felietony (Fiatkowski, Bristiger, Filiciak, Grudzińska-Gross, Hopkin, Łukasiewicz, Niedenthal, Poprzęcka, Rottenberg, Stasińska, Tarkowski, Tokarska-Bakir, Tórz, Wysocki); produkty uboczne (Kruk, Przegalińska, Słodownik) oraz rozmowy, fikcje i figle

WYDAWCA: NARODOWY INSTYTUT AUDIOWIZUALNY

Liliana Cavani

Liliana Cavani - skandalistka, prowokatorka, radykalna feministka, obrazoburczyni – jest jedną z najbardziej bezkompromisowych postaci w historii włoskiego kina. Jak pisze Stach Szabłowski jej kino to „niebezpieczna mieszanka wywrotowej polityki, okrucieństwa, seksu i (a)moralnych prowokacji. Cavani zafascynowana jest złem i perversją i trudno orzec, czy bardziej interesuje ją piętnowanie, czy też raczej podglądanie mroków ludzkiej natury”.

Urodziła się w 1933 roku w rodzinie robotniczej. Ukończyła studia na wydziale filologii klasycznej w Bolonii, po czym zapisała się do Centro Sperimentale di Cinematografia (Centrum Kinematografii Eksperymentalnej), gdzie zwróciła na siebie uwagę etiudami „Incontro notturno” (1961) oraz „L’evento” (1962). Tuż po studiach zrealizowała kilka interesujących, a zarazem budzących liczne kontrowersje filmów dokumentalnych dla włoskiej telewizji – m.in. monumentalną, czterogodzinną „Historię III Rzeszy” oraz „La Donna nella Resistenza” (1965). Jej pełnometrażowym debiutem fabularnym był nakręcony w 1966 roku film „Franciszek z Asyżu”: kręcona w kontekście politycznych niepokojów biografia świętego miała być rodzajem manifestu buntującego się katolicyzmu.

Jej następny film, „Galileusz” (1968) poruszał problematykę skomplikowanych relacji między intelektualistami a władzą, z kolei w nawiązujących do Antygony Sofoklesa „Kanibalach” z 1969 roku władzę krytykowała ze względu na czynione w imię prawa przestępstwa. Oba te filmy, niezwykle radykalne i otwarcie antykościelne, przysporzyły Cavani kłopotów (Watykan próbował wręcz zablokować rozpowszechnianie Galileusza) i nie były dobrze odebrane przez publiczność.

Opinię skandalistki, ale zarazem i wybitnej reżyserki Cavani potwierdza słynnym „Nocnym Portierem” z 1974 roku. Historia opresyjnej namiętności Żydówki i byłego Nazisty, to nie tylko wciąż zaskakująca swą śmiałością próba zgłębienia

Liliana Cavani – scandalist, prompter, radical feminist, iconoclast – is one of them most uncompromising artists in history of Italian cinema. To quote Stach Szabłowski, her film are “a dangerous mix of a subversive politics, cruelty, sex and amoral provocations. Cavani is fascinated with evil and perversion and it is difficult to rule whether she is more interested in condemn, or to spy on dark sides of human nature.”

Born to a working-class family, she graduated in Classics at Bologna University. In 1960 she enrolled at the Centro Sperimentale di Cinematografia (Experimental Cinematography Centre) where she obtained her diploma with the short films “Incontro notturno” (1961) and “L’evento” (1962). She directed various interesting documentaries for the Italian TV service, from “Storia del III Reich” (1962-63) to “La donna nella Resistenza” (1965). She made her debut in full-length feature films in 1966 with “Francis of Assisi” (Francesco d’Assisi), made in a period of political unrest, it was to become a kind of manifesto of dissenting Catholicism.

Her next film, “Galileo” (1968), tackled the difficult relationship between intellectuals and power, while the intense “The Cannibals” (1969) proposes a reflection on the crimes committed by the authorities, taking its inspiration from Sophocles in “Antigone”.

1974 she turned out her masterpiece, “The Night Porter”, an open-minded incursion into Nazism, examining the ambiguous bond between a Jewish girl and her former gaoler. The theme of Nazism and sadomasochism returns in her later films “Beyond Good and Evil” analyzing the relationship between Nietzsche and Lou Andreas Salomé, and “The Berlin Affair” about the love affair of two women during II World War. With her movie “The Skin” (1981) Cavani, an intriguing interpretation of Malaparte’s novel, is one of her most significant achievements, compared to Paolo Pasolini’s famous “Salò”.

istoty faszyzmu i związanych z nim okrucieństw, ale również psychicznych konsekwencji ponoszonych zarówno przez ofiary, jak i katów. Temat sadomasochizmu i nazizmu powraca w jej dwóch kolejnych filmach: „Między dobrem a złem”, o związku Nietzschego i Andreasa Salomé, oraz „Berlin Affair” opowiadającym historię miłości dwóch kobiet w czasach II Wojny. Z kolei „Skóra” z 1985 roku, intrygująca interpretacja prozy Malapartego, to jedno z jej największych filmowych osiągnięć, porównywane do głośnego filmu Paolo Pasoliniego „Salo”.

Pod koniec lat osiemdziesiątych XX w. Liliana Cavani powraca do biografii Św. Franciszka, przewrotnie obsadzając w roli głównej młodego Mickey’ a Rourke. „Franciszek” został doceniony przez krytykę (mówiono m.in. o życiowej roli Rourke’a), a Cavani nominowano do nagrody Złotej Palmy na Festiwalu w Cannes w 1989 roku. Ostatnim filmem kinowym Włoszki była udana adaptacja powieści Patricii Highsmith „Gra Ripleya” z Johnem Malkovichem w roli głównej, nakręcona w 2002 roku.

At the end of the eighties Liliana Cavani returns to the biography of St. Francis, giving the main part to Mickey Rourke. “Francis” had been appreciated by the critics, and the director was nominated during the Cannes Film Festival in 1989. Cavani’s last cinema movie was a successful adaptation of Patricia Highsmith novel “Ripley’s Game” (2002) with John Malkovich as a famous identity robber.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2008	Einstein
2005	De Gasperi, l’uomo della speranza
2002	Gra Ripleya Ripley’s Game
1998	Manon Lescaut
1996	Rycerskość wieśniacza Cavalleria rusticana
1993	Dove siete? Io sono qui Where Are You? I’m Here
1992	Traviata La Traviata
1989	Franciszek Francesco Francis
1985	Berlińska miłość The Berlin affair
1982	Poza drzwiami Oltre la porta Beyond obsession
1981	Skóra La Pelle
1977	Pomiędzy dobrem i złem Al di là del bene e del male Beyond good and evil
1974	Nocny portier Il Portiere di notte The night porter
1972	Gość L’Ospite The Guest
1970	Kanibale I Cannibali The Cannibals
1969	Galileusz Galileo
1966	Franciszek z Asyżu Francesco d’Assisi Francis of Assisi

1974

Nocny Portier

Il Portiere di Notte | The
Night Porter
Włochy (IT) 1974
kolor | colour
118 min.

reż | dir Liliana Cavani **pro | pro** Esa De
Simone, Robert Gordon Edwards
sce | sc Barbara Alberti,
Liliana Cavani **zdj | ph** Alfio Contini
muz | mus Daniele Paris **mon | ed** Franco
Arcalli **ob | cast** Dirk Bogarde, Charlotte
Rampling, Philippe Leroy,
Gabriele Ferzetti,
Giuseppe Addobbati, Isa Miranda
dys | dis Cinecittà Luce

„Nocny Portier” to film prowokacyjny i problematyczny. Skandalistka Liliana Cavani kreuje w nim mroczną wizję ludzi – zarówno ofiar, jak i oprawców – emocjonalnie zniszczonych przez wojenne przeżycia. Film obrazuje nie tylko polityczną kontynuację czasów wojennego nazizmu w Austrii roku 1957, ale również psychologiczne konsekwencje ponoszone przez bohaterów wciąż zanurzonych w koszmarnej przeszłości.

Akcja „Nocnego Portiera” rozgrywa się w Wiedniu lat pięćdziesiątych XX w., gdzie tajna organizacja byłych nazistów spotyka się regularnie by eliminować niebezpiecznych świadków. Max, były oficer SS, jest portierem w eleganckim hotelu. Pewnego dnia w pięknej kobiecie wchodzącej do hotelowego lobby rozpoznaje więźniarkę obozu koncentracyjnego, Lucię, z którą łączyła go opresyjna, seksualna więź. Spotkanie po latach sprawia, że perwersyjna namiętność sprzed lat odżywa. Dwójka bohaterów na nowo odtwarza sytuacje z obozu koncentracyjnego, w których, paradoksalnie, oboje są ofiarami.

“The Night Porter” is a provocative and problematic film. Made in 1974 by controversial director Liliana Cavani movie pictures a dark vision of people – victims as well as knackers - emotionally doomed by their World War II past. “The Night Porter” not only shows a political continuation of war Nazism in 1957 Austria, but also psychological consequences suffered by it's heroes still immersed in their nightmarish past.

The action is set in 1957 Vienna, where a secret organization of former Nazis meets periodically and “eliminates” dangerous witnesses. Max, a former SS officer, is a night porter in an elegant hotel. One day in a beautiful woman entering the hotel's lobby Max recognizes his former prisoner of concentration camp, Lucia, with which he has had an oppressive, sexual relationship. This reunion makes the perverse passion revive. Both of the heroes recreate situations from concentration camp, in which, paradoxically, both of them are victims.

3 x Liliana Cavani

103

1981

Skóra

La Pelle | The Skin
Francja, Włochy
(FR, IT) 1981
kolor | colour
131 min.

reż | dir Liliana Cavani **pro | pro** Renzo
Rossellini **sce | sc** Catherine Breillat, Liliana
Cavani, Robert Katz
zdj | ph Armando Nannuzzi
muz | mus Lalo Schifrin **mon | ed** Ruggero
Mastroianni **ob | cast** Marcello Mastroianni,
Burt Lancaster, Claudia Cardinale, Ken Mar-
shall, Carlo Giuffrè, Jeanne Valérie
dys | dis Gaumont

Zrealizowana w roku 1981 przez Lilianę Cavani „Skóra” to adaptacja powieści Curzio Malaparte - włoskiego pisarza i dziennikarza, korespondenta wojennego podczas II Wojny Światowej. Jest to film o dwóch rodzajach faszyzmu: ideologicznym, przychodzącym z zewnątrz i niejako narzuconym, ale również o faszyzmie wewnętrznym, psychologicznym, który jest częścią nas wszystkich, a którego istnienia i siły nie potrafimy uznać.

Akcja „Skóry” rozgrywa się w Neapolu, w roku 1943 tuż po wyzwoleniu miasta przez wojska amerykańskie. Cavani w bezkompromisowy, odbrązowiony sposób przedstawia dramatyczne spotkanie zwycięzców i zwyciężonych. Szerzy się prostytucja: matki za parę groszy, oferują żołnierzom swoje córki. Niemiecy jeńcy sprzedają wszystko, co im jeszcze pozostało, również siebie... Wstrząsający obraz tragicznych skutków wojny w świadomości ludzi, a także przeciwstawienie sobie dwóch odmiennych cywilizacji i kultur - anglosaskiej i łacińskiej.

1981 MFF w Cannes - nominacja do Złotej Palmy dla Liliany Cavani

1982 Italian National Syndicate of Film Journalists – Złota Wstążka w kategorii Najlepsza Aktorka Drugoplanowa dla Claudii Cardinale

1981 Liliana Cavani's "Skin" is an adaptation of a novel by Curzio Malaparte – Italian writer and journalist, war correspondent during the Second World War. It is a film about two kinds of fascism: the one ideological, coming from outside and somehow dictated, but also about fascism which is internal, psychological, and becomes a part of all people despite the fact one can't accept neither its existence nor force.

Action takes part in Naples 1943 just after the city had been liberated by American army. In an absolutely uncompromising way Cavani shows a dramatic meeting of the winners and the defeated. Prostitution is spreading around: mothers sell their daughters to the soldiers for a few cents; German prisoners sell everything that had left, including themselves. ... It is a shocking picture of the tragic consequences of war in human consciousness, as well as juxtaposition of two different civilizations and cultures – Anglo-Saxon and Latin.

1981 Cannes IFF – Palme d'Or nomination for Liliana Cavani

1982 Italian National Syndicate of Film Journalists - Silver Ribbon in category Best Supporting Actress for Claudia Cardinale

1989

Franciszek

Francesco | Francis
Włochy, Republika Federalna Niemiec
(IT, RFN) 1989
kolor | color
157 min.

reż | dir Liliana Cavani
pro | pro Roberta Cadrigher, Giulio Scanni,
Ralph B. Serpe Jost Steinbruchel sce | sc
Liliana Cavani, Roberta Mazzoni zdj | ph Ennio
Guarnieri, Giuseppe Lanci muz | mus Vangelis
mon | ed Gabriella Cristiani ob | cast Mickey
Rourke, Helena Bonham Carter, Andréa
Ferréol, Nikolaus Dutsch,
Peter Berling, Hanns Zischler
dys | dis Cinecittà Luce

„Zrealizowałam film o pierwszym hipisie w historii” – tak Liliana Cavani, zdeklarowana ateistka, wypowiada się o Franciszku w jednym z wywiadów. Nieprzypadkowo do roli najważniejszego włoskiego świętego wybiera Mickeya Rourke’a, ucieleśnienie kinowej rebelii lat osiemdziesiątych XX wieku. Film opowiada o przełomowych wydarzeniach z życia świętego: jako rozpieszczony syn bogatych kupców Franciszek wieje luksusowe życie. Cierpienie jest mu obce, do czasu, kiedy sam doświadcza okropieństw wojny. To właśnie wtedy po raz pierwszy zaczyna interesować się przesłaniem płynącym ze słów przypadkowo zdobytej biblii. Dzięki tej lekturze mężczyzna postanawia całkowicie odmienić swoje życie. Decyduje się zrezygnować z wszelkich ziemskich przyjemności i od tej pory prowadzić egzystencję żebraka zdającego się na łaskę ludzi i Boga. „Franciszek” to niezwykle i niekonwencjonalny film, który z jednej strony przedstawia portret jednego z najbardziej heroicznych świętych, a z drugiej „zwykłego” świeckiego człowieka z bagażem ziemskich wad i zalet, buntownika, który w sposób radykalny i niezrozumiały dla swojej klasy odrzuca materialne wartości.

1989 MFF w Cannes – nominacja do Złotej Palmy dla Liliany Cavani; **1989 David di Donatello Awards** – David w kategorii Najlepsza Scenografia dla Danilo Donati; **1989 Italian National Syndicate of Film Journalists** – Złota Wstążka w kategorii Najlepsza Scenografia dla Danilo Donati i Najlepszy Aktor Drugoplanowy dla Fabio Bussotti

„I made a film about the first hippie in the history” – that is how Liliana Cavani, the affiliated atheist, speaks in an interview about Francis. Not accidentally for this role of Italian most appreciated saint had she chosen Mickey Rourke, an actor who embodied the cinema rebellion of the eighties. The movie is about the most important episodes of the saint’s life: as a spoiled son of wealthy merchants Francis leads a luxury life. Suffering is alien to him by the time that he sees the atrocities of war with his one eyes. It is then that he becomes interested in the message of the Bible. Through this reading he decides to change his life entirely. Francis gives up all earthly pleasures and since then leads an existence of a beggar at the grace of people and God. “Francis” is an unusual and unconventional film that on one side portrays one of the most heroic saints and on the other shows a secular man with all his earthly advantages and disadvantages, a rebel, who in a radical and unintelligible for his class way rejects material values.

1989 Cannes IFF – Palme d’Or nomination for Liliana Cavani; **1989 David di Donatello Awards** – David in category Best Production Design (Migliore Scenografo) Danilo Donati; **1989 Italian National Syndicate of Film Journalists** - Silver Ribbon in category Best Production Design for Danilo Donati and Best Supporting Actor for Fabio Bussotti

Pablo Larraín

Pablo Larraín, chilijski reżyser młodego pokolenia, pojawił się w kinie latynoamerykańskim jako twórca kina w pełni autorskiego, wyróżniającego się charakterystyczną stylistyką, znaczną dozą czarnego humoru i oryginalnie zobrazowaną refleksją nad historią najnowszą. Larraín urodził się w 1976 roku w Santiago w Chile. Ukończył studia na wydziale komunikacji audiowizualnej Uniwersytetu UNIACC, po czym założył firmę „Fabula” zajmującą się produkcją reklam i filmów. To właśnie w ramach działalności „Fabuli” Larraín wyprodukował film Sebastiána Silvy „La Vida Me Mata”, oraz swoją własną debiutancką „Fuga”.

Debiut reżysera, historia szalonego i genialnego kompozytora Eliseo oraz niezbyt uzdolnionego studenta Ricardo, to swego rodzaju wariacja na temat dramatu „Amadeusz” Petera Shaffera, gdzie przeciętniak Ricardo – chcąc przypisać sobie dokonania zaginionego kompozytora – staje się kolejnym wcieleniem demonicznego intryganta Salieri.

Pierwszym międzynarodowym triumfem Pabla Larraína stał się jednak dopiero jego drugi film, „Tony Manero”, który po sukcesie w Cannes i Nowym Jorku został wytypowany jako chilijski kandydat do Oscara. „Tony Manero” to satyra na Chile za czasów Pinocheta, kraju, który – jak mówi reżyser – „odwraca się od samego siebie, w zamian za sen o postępie”.

W 2010 roku pojawił się ostatni film Larraína – „Post Mortem”. Obraz równie dowcipny, co niepokojący, nasycony czarnym humorem i stylistyką swobodnie czerpiącą z różnych filmowych gatunków. W głównej roli po raz kolejny wystąpił rewelacyjny Alfredo Castro, tym razem jako nieśmiały urzędnik potajemnie zakochany w sąsiadce – tancerce kabaretowej. Podobnie jak Manero był swego rodzaju ucieleśnieniem cech chilijskiego społeczeństwa, tak uczuciowe przepychanki dwójki niedostosowanych społecznie bohaterów „Post Mortem” stają się odzwierciedleniem pełnego niepokoju i niestabilnego czasu poprzedzającego polityczne „trzęsienie ziemi”, jakie miało miejsce w 1973 roku w Chile.

Pablo Larraín, Chilean young generation director, emerged in Latin American cinema as a founder of a fully unique cinema d’auteur, characterized by personal style, a considerable amount of black humor and an originally pictured vision of latest history. Larraín was born in Santiago, Chile 1976. After graduating from UNIACC University he founded his own film production company “Fabula” specializing in film and advertisement. It is within “Fabula”, that Larraín produced Sebastián Silva’s film “La Vida Me Mata” as well as his own debut “Fuga”.

Larraín’s debut, story of a composer both genius and mad, and an average music student Ricardo, is a modern variation on Peter Shaffer’s “Amadeus”, in which Ricardo, seeking to assign the achievements of missing composer, becomes another embodiment of demonical Salieri.

However, Larraín’s considerable international acclaim came along with his second feature, “Tony Manero”. After success in Cannes and New York Manero became Chilean Oscar candidate. “Tony Manero” is a dark satire on Pinochet’s Chile, “a country that turns its back on itself, in exchange for the dream of progress” – concluded Pablo Larraín

In 2010 came Larraín’s last film – “Post Mortem”. It is a picture as witty, as unsettling, full of dark humor and style deriving from different film genres. Once again Alfredo Castro starring, this time as a shy clerk in love with his neighbor, cabaret dancer. Similarly to Manero, who incorporated some features of Chilean society, so do the emotional twists of both of the main “Post Mortem” characters reflect the time full of anxiety preceding the political 1973 “earthquake”.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2010** Post Mortem
- 2008** Tony Manero
- 2006** Fuga

2006

Fuga

Fuga
Chile, Argentyna
(CL, ARG) 2006
kolor|colour
110 min.

reż|dir Pablo Larraín pro|pro Hernán
Larraín, Juan de Dios Larraín, Fabula
sce|sc Hernán Rodríguez Matte, Mateo
Iribarren, Pablo Larraín zdj|ph Miguel
Ioann Littin Menz muz|mus Juan Cristóbal
Meza mon|ed Juan Carlos Macías
ob|cast Benjamín Vicuña,
Gastón Pauls, Francisca Imboden,
María Izquierdo, Willy Semler
dys|dis Fabula

Zamożny, zdolny kompozytor Eliseo widział w dzieciństwie na własne oczy gwałt i morderstwo siostry dokonane na szczycie fortepianu. Kiedy w czasie wykonywania jego „Rapsodii makabrycznej” umiera niespodziewanie pianistka, którą darzył uczuciem, trauma powraca. Kompozytor popada w obłąd i znika. Po pewnym czasie przeciętny student muzyki znajduje fragmenty „zaginionej” symfonii nie zrównoważonego kompozytora i publikuje ją jako swoje dzieło...

W pełnometrażowym debiucie fabularnym Larraína widać wpływy doświadczeń reżysera w dziedzinie filmów reklamowych. „Fuga” charakteryzuje się intrygującą kompozycją plastyczną i montażową. Obfitująca w absurdy i szalone epizody historia Eliseo to wybuchowa mieszanka szaleństwa i miłości, muzyki i nienawiści, penetrująca mroczny, nieracjonalny świat bohatera.

2007 MFF w Cartagenie – Golden India Cartagena dla najlepszego debiutu

2007 HFF w Maladze – Nagroda Publicznosci i Srebrna Biznaga dla najlepszego aktora latynoskiego - Benjamín Vicuña

A wealthy and talented composer Eliseo had seen something terrible as a child: a rape and murder on his own sister committed on the top of the piano. As a pianist, that he had fallen in love with, dies while performing his own "Macabre Rhapsody", the old trauma returns. The composer sinks into madness and disappears. Some time later an average music student accidentally finds fragments of a missing rhapsody written by the unbalanced composer and publishes them as his own work...

In the Larraíns feature debut one can notice some influence of experiences with advertisement films. "Fuga" has an intriguing composition. Full of absurd and crazy episodes story is a mix of love, music, madness and hatred showing an obscure and irrational inner world of Eliseo.

2007 Cartagena IFF – Golden India Cartagena for Best First Work

207 Malaga SFF – Audience Award, Silver Biznaga for Best Latin American Actor - Benjamín Vicuña

106

3 x Pablo Larraín

2008

Tony Manero

Tony Manero
Chile, Brazylia
(CL, BR) 2008
kolor|colour
97 min.

reż|dir Pablo Larraín pro|pro Juan de Dios
Larraín sce|sc Alfredo Castro, Mateo Iribarren,
Pablo Larraín zdj|ph Sergio Armstrong
mon|ed Andrea Chignoli ob|cast Alfredo
Castro, Paola Lattus, Héctor Morales, Amparo
Noguera, Elsa Poblete
dys|dis Funny Balloons

Przenikliwy obraz chilijskiego społeczeństwa za czasów dyktatorskich rządów Pinocheta. Drobny kryminalista Raúl Peralta ogarnięty jest obsesją „Gorączki sobotniej nocy” i postacią Johna Travoltę. Odwiedzając wielokrotnie opustoszałe kino, deklamuje filmowe dialogi niczym modlitwę. Kiedy seans zostaje zastąpiony nowym musicaliem, „Grease”, Raúl wpada w szal. Wypiera własną tożsamość, kreując się na Tony’ego Manero, bohatera filmu z muzyką Bee Gees.

Metaforyczna historia szaleństwa zawiera bezlitosną ocenę historycznej rzeczywistości rodzinnego kraju Larraína. Reżyser podkreśla, że chciał opowiedzieć o „społeczności, której ręce umoczone są we krwi, a która stara się wyglądać stylowo i modnie”, ignorując wszechobecne cierpienie i przemoc. „Tony Manero” jest jednak przede wszystkim obrazem o kryzysie osobowości, o ucieczce od uporczywej rzeczywistości niechcianego ego.

2009 MFF w Rotterdamie – nagroda KNF dla Pabla Larraín

2008 MFF w Warszawie – Nagroda Specjalna Jury dla Pabla Larraín

A penetrating portrait of Chilean society during Pinochet dictatorship. A minor criminal Raúl Peralta is obsessed with the film "Saturday Night Fever" and John Travolta. He constantly visits an empty cinema and repeats film dialogs as if it was a prayer. When his favorite movie has been replaced by other musical – "Grease", Raúl goes mad. He denies his identity, creating himself Tony Manero, a character from a movie with Bee Gees music.

The metaphorical story of madness includes a merciless evaluation of a historical reality of Larraín's homeland. The director emphasizes, that he wanted to tell a story about a "society, which hands are soaked in blood, and which still want to look stylish and fashionable" whilst ignoring suffering and violence all around. But most of all, "Tony Manero" is a picture about an identity crisis and about escape from the reality of the unwanted ego.

2009 Rotterdam IFF - KNF Award for Pablo Larraín

2008 Warsaw IFF - Special Jury Award for Pablo Larraín

2010

Post Mortem

Post Mortem
Chile, Meksyk, Niemcy
(CL, MX, DE) 2010
kolor|colour
98 min.

reż|dir Pablo Larraín **pro|pro** Juan de Dios
Larraín **sce|sc** Pablo Larraín
zdj|ph Sergio Armstrong
muz|mus Juan Cristóbal Meza
mon|ed Andrea Chignoli
ob|cast Alfredo Castro, Antonia Zegers,
Marcelo Alonso,
Amparo Noguera, Jaime Vadell
dys|dis Funny Balloons

W „Post Mortem” Larraín powraca do kluczowych wydarzeń z powojennej historii Chile. Mario, przedsiębiorca pogrzebowy, w dniu przewrotu kierowanego przez Pinocheta w 1973 roku decyduje się wyznać uczucie sąsiadce, tancerce kabaretowej. Melancholijna historia miłosna rozgrywa się na tle dewastowanego przez wojsko pejzażu. Starzejąca się kobieta zostaje zastąpiona przez młodszą tancerkę, podobnie jak jeden ustrój zastępowany jest przez kolejny.

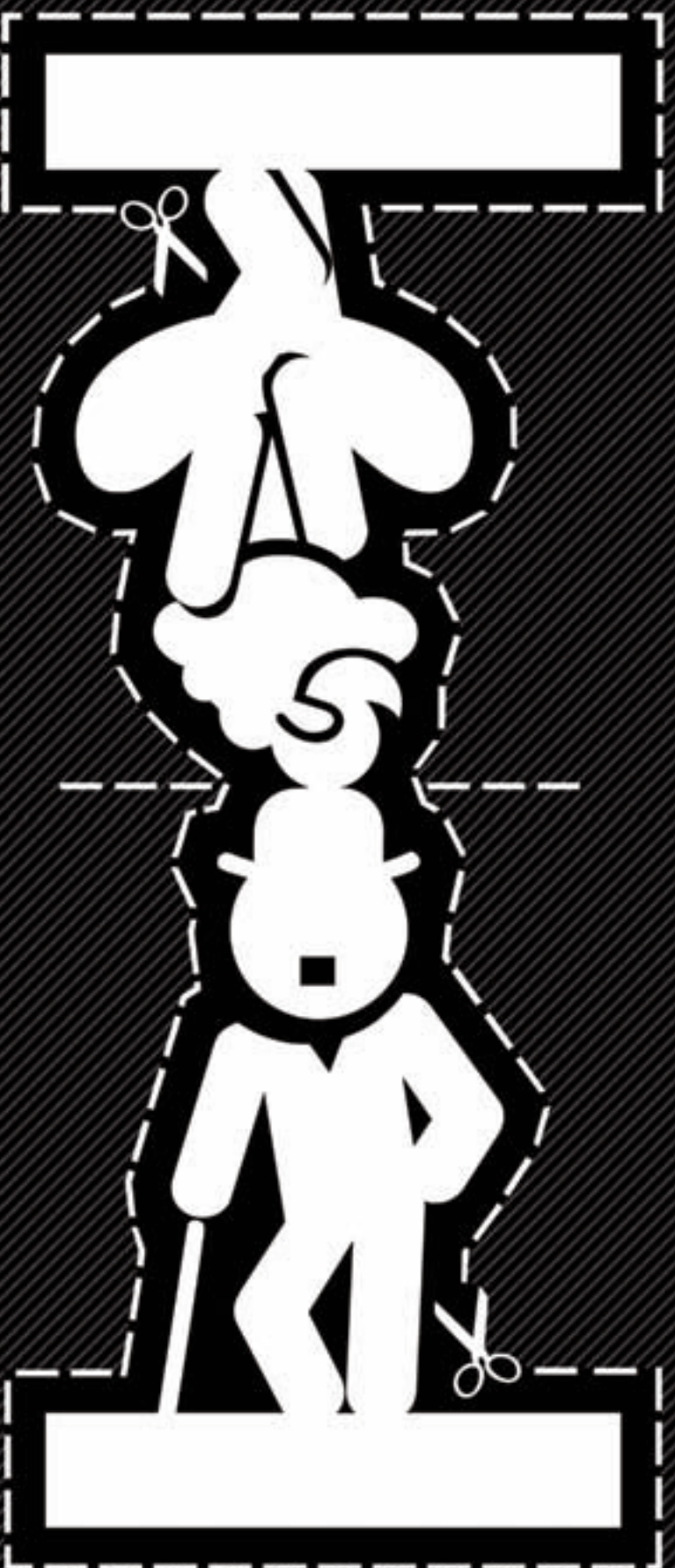
Larraín pozostaje wierny podejmowanym przez siebie tematom. Historia miłosnej obsesji okraszona jest historiozoficzną refleksją, a świat przedstawiony staje emanacją chaosu i niepokoju. Znany z Tony Manero Alfredo Castro, odtwórca roli Maria, kreuje niejednoznaczną postać „człowieka bez właściwości”, przemykającego przez ulice ogarnięte gorącą przemocą.

2010 FF w Wenecji – Nominacja do Złotego Lwa dla Pabla Larraín

In “Post Mortem Larraín” returns to events crucial for Chile post-war history. Mario, a mortician, in the day of coup lead by Pinochet in 1973, decides to confess love to his neighbor, a cabaret dancer. A melancholic love story takes place against the landscape devastated by army. An old woman is being replaced by a young dancer, just as one system is being replaced by another one.

Larraín remains faithful to the subjects he used to take. The story of love obsession is enriched in historiosophical reflection, and the world becomes an emanation of chaos and anxiety. Already known from Tony Manero Alfredo Castro as Mario, creates a character of „a man without properties”, sneaking through streets embraced by violence.

2010 Venice FF - Golden Lion nomination for Pablo Larraín

FILMWEB

Kilka cięć i gust gotowy
www.filmweb.pl

Lekcje kina

Spowiedź twórcy filmowego

Lekcje kina na Dwóch Brzegach to cykl spotkań, w których uczestniczą wybitni twórcy, niezwykle osobowości świata filmu, dzieląc się z widzami opowieścią o swoich pasjach, fascynacjach i filmowych grzechach.

Cinema Lessons is a series of meetings, where outstanding artists, unusual personalities of the film world, share their passions, fascinations and film sins.

Lekcje kina
Cinema Lessons

109

Andrzej Fidyk

Jeden z najwybitniejszych reżyserów dokumentalistów europejskich. Absolwent Wydziału Handlu Zagranicznego SGPiS. Pracę w Telewizji Polskiej rozpoczął w 1980 wygrywając konkurs na kierownika produkcji. Od 1982 pracował w Redakcji Reportażu i Dokumentu. W 1996 został szefem Redakcji Filmów Dokumentalnych Programu 1 TVP. Jest twórcą programu „Czas na dokument”, dwukrotnie nagrodzonego **Wiktorem** (1998, 2002) oraz programów „Miej oczy szeroko otwarte”, „Czas na kontrowersyjny dokument”, „Oglądaj z Andrzejem Fidykiem”. Jest wykładowcą na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Laureat wielu festiwalii, członek Europejskiej Akademii Filmowej. Najbardziej znane dokumenty Fidyka to: „Prezydent”, „Defilada” i „Sen Staszka w Teheranie” oraz zrealizowane dla BBC filmy: „Diabeł w Moskwie” i „Rosyjski Striptease”, oraz „Kiniarze z Kalkuty”, film, który zostanie pokazany przed Lekcją Kina.

One of the most important European documentary directors. Graduated from Department of Foreign Trade at the Warsaw School of Economics. He started working in television in 1980. Since 1982 worked in Reportage and Documentary Editorial Office. In 1966 became chief editor of Documentary Office in Polish Television. Created Time for Documentary, a tv program awarded with the **Viktor Prize** (twice, in 1988 and 2002), as well as other programs: “Eyes wide open”, “Time for controversial documentary”, “Watch it with Andrzej Fidyk”. Lecturer at the Silesian University in Katowice. Winner of many festivals, member of European Film Academy.

Fidyk's most widely acclaimed documentaries are: “The President”, “North Korea: The Parade” and “Dream in Teheran”, as well as BBC films: “The Devil in Moscow”, “The Russian Striptease” and the “Mobile cinema of dreams”.

1998

Kiniarze z Kalkuty

Mobile Cinema of Dreams
Polska, Niemcy
(PL, DE) 1998
Kolor|colour
59 min.

reż|dir Andrzej Fidyk
pro|pro Andrzej Fidyk, Besta Film,
E-Motion Picture **sce|sc** Andrzej
Fidyk **zdj|ph** Mikołaj Nestorowicz
mon|ed Jan Mikołaj Mironowicz
dys|dis TVP

Kaleki Mama po trzydziestu latach pracy porzucił niegdyś zakład fryzjerski, by jeździć z kinem pana Battu. Pan Mama ma 80 lat i żywi głębokie przekonanie, że po jego śmierci umrze też kino objazdowe, zamordowane przez telewizję. Pan Battu nie zgadza się ze swoim współpracownikiem. Jest przekonany, że w Indiach kino objazdowe będzie istniało zawsze, bo milionów ludzi żyjących w biednych wioskach nie stać na kupno telewizora, a kochają filmy do tego stopnia, że przybywają na pokazy pokonując pieszo wiele kilometrów. Pan Battu z Kalkuty jest właścicielem jednego z 2 tysięcy objazdowych kin, pokazujących ludziom efekt głównie rodzimej, największej na świecie produkcji filmowej. Zarabia na tym, lecz zarazem wypełnia swą własną misję: jest przekonany, że film może zmieniać ludzkie życie na lepsze.

1998 Strasbourg (Tydzień Europejskiego Filmu Dokumentalnego) – Grand Prix

1998 Amsterdam (FF Dokumentalnych) – Nagroda Publiczności

1999 San Francisco (MFFD) – Golden Spire (Złota Iglica)

2001 Ateny (MFFD E- PHOS) – Nagroda dla najlepszego filmu dokumentalnego

Mr. Mama, who after thirty years of work abandoned his hairdresser saloon, drove along with the touring cinema of Mr. Battu. Mr. Mama is 80 years old, and is convinced, that after his death touring cinema will disappear, murdered by television. Nevertheless Mr. Battu doesn't share his opinion. He is convinced, that the driving cinema in India will last forever, because millions of people living there in small villages can't afford a television set. Mr. Battu from Calcutta is on owner of one of 2 thousands touring cinemas, mostly showing films produced in India. He earns money, but at the same fulfills his mission: to change peoples lifes for the better.

1998 Strasbourg (European Documentary Week) – Grand Prix

1998 Amsterdam (Documentary FF) – Audience Award

1999 San Francisco (IDFF) – Golden Spire

2001 Athens (IDFF E- PHOS) – Best Documentary

Lekcje kina

Cinema Lessons

Grzegorz Królikiewicz

Wybitny autor, reżyser, scenarzysta i pedagog. Niezwykła osobowość świata filmowego. Jest absolwentem wydziału prawa Uniwersytetu w Łodzi (1962), oraz PWSTiF, którą ukończył w 1969 r. Początkowo realizował filmy dokumentalne i telewizyjny teatr faktu. W 1972 r. zrealizował swój fabularny debiut *Na wylot* – film ze zdjęciami Bogdana Dziworskiego, z Franciszkiem Trzeciakiem w roli głównej do dziś pozostaje przedmiotem analiz i dyskusji studentów szkół filmowych. Od 1981 r. jest pracownikiem naukowym PWSFTviT. Grzegorz Królikiewicz stworzył filmy, które charakteryzują jego artystyczną odwagę, poszukiwanie nowych, niebanalnych środków wyrazu. Cechuje go zamiłowanie do eksperymentu i awangardy. Bardzo ceniony i bardzo kontrowersyjny artysta. Niezależnie od twórczości filmowej Grzegorz Królikiewicz angażuje się też w działalność pedagogiczną, w pisanie książek teoretycznych, skryptów na podstawie dyskusji ze studentami o najwybitniejszych osiągnięciach sztuki filmowej.

Eminent author, director, writer and teacher. Exceptional personality of film world. Studied Law at the Łódź University (graduated in 1962) and at Łódź Film School (graduated in 1969). His career begun with documentaries and a television facts theater. In 1972 appeared his feature debut *Through and Through*, that still remains a subject of analysis and discussions at film schools. Grzegorz Królikiewicz made films that characterize his artistic courage and search for new artistic means. He is characterized by his passion for experiment and avant-garde. Appreciated and controversial artist, involved in teaching activity and writing theoretical books and scripts based on discussions with students.

Lekcje kina
Cinema Lessons

111

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2010	Kern
2007	Bardzo krótki strajk A very short strike
2006	Cwaniak z Workuty Dodger from Workuta
2002	A potem nazwali go bandytą And then they called him a bandit
2001	Niewinne kamery Guiltless cameras
2000	Pierwsza, druga i ta trzecia Workuta First, secondo and the third Workuta
1999	Po całym ciele All over the body
1998	Michel Montaigne - francuski myśliciel renesansowy i jego PRÓBY Michel Montaigne – french humanist and his "Trials"
	Teatr Sytuacji Ostatecznej Theatre of final situation
1996	Bardziej niż siebie samego More than oneself
	Piękne lata niewoli Beautiful years in captivity
1995	Drzewa Trees
1993	Przypadek Pekosińskiego The case of Pekosiński
	Janusz Nasfeter – Portret artysty z czasów starości Janusz Nasfeter – portrait of an actor from his old age
1992	Scytowie The Scythians
1991	Człowiek ze studni A man from the well
1990	Niezależny Independent
1989	Idź Go
	Tańcz Dance
1988	Prekursor Forerunner
	Rapsod Rhapsody

1987	Licz Count Człowiek środka Center's Man
1984	Fort 13 Zabicie ciotki Killed of an aunt
1982	Pergamin Konfederacji Warszawskiej 1573 Warsaw Confederation's parchment 1573
1980	Klejnot wolnego sumienia Free conscience's gem
1977	Tańczący jastrząb Dancing hawk Esej o ciałach i duszach Essay about bodies and souls
1974	Wieczne pretensje Endless claims
1972	Na wylot Through and through List mordercy Envy Łapa czyli paradoks o aktorze Paw or paradox about actor Nie płacz Don't cry
1971	Bracia Brothers Piosenka A song
1970	Pamiętamy Lenina We remember Lenin Sześć A Boss
1969	Sprawa Lorda Jima The case of Lord Jim Mężczyźni Men Wierność Faith
1966	Każdemu to, czego mu wcale nie trzeba

Lekcji kina Grzegorza Królikiewicza towarzyszą pokazy filmów:
Cinema Lesson is accompanied by film screenings:

112 Lekcje kina
Cinema Lessons

1972

Nie Płacz

Don't Cry
Polska (PL) 1972
cz-b | b&w
8 min.

reż | dir Grzegorz Królikiewicz
pro | pro Marek Szociński, Wytwórnia
Filmów Dokumentalnych
sce | sc Grzegorz Królikiewicz
zdj | ph Stanisław Niedbalski, Witold
Stok, Jacek Tworek
muz | mus Henryk Kuźniak
mon | ed Barbara Kosidowska
dys | dis FilMOTEKA Narodowa

Kolekty żegnają się odjeżdżając do wojska. Ostatnie chwile w cywilu: atmosfera egzaltacji, buntu i nostalgii. Filmowa impresja o „pożegnaniu” wolności młodych mężczyzn.
1972 Krakowski FF - Brązowy Lajkonik

Friends say good-bye, before they will enter the army. The last moments in civilian life: an atmosphere full of exaltation, protest, nostalgia. A film impression about "farewell" freedom of young men.

1972 Krakow FF – Brown Horseman award

1972

Na Wylot

Through and through
Polska
(PL) 1972
cz-b | b&w
70 min.

reż|dir Grzegorz Królikiewicz
pro|pro Jerzy Rutowicz, Zespół Filmowy Silesia
sce|sc Grzegorz Królikiewicz zdj|ph Bogdan
Dziworski muz|mus Henryk Kuźniak, Janusz Haj-
dun mon|ed Zofia Dwornik ob|cast Franciszek
Trzeciak, Anna Nieborowska, Irena Ładosiówna,
Lucyna Winnicka, Ewa Dzieszyńska, Halina
Szram, Jerzy Block, Aleksander Czajczyński, Mar-
cel Novek dys|dis Studio Filmowe OKO

Fabula debiutu fabularnego Grzegorza Królikiewicza oparta jest na autentycznych wydarzeniach, jakie miały miejsce w Krakowie w 1933 roku. Dwoje życiowych rozbitków, Maria i Jan, poznaje się w pijackiej melinie na przedmieściach. Niebawem Jan traci pracę i mimo starań nie może znaleźć innego zatrudnienia. Po samotnym ślubie i utracie ostatniego punktu oparcia, jakim był dom rodzinny Jana, oboje żyją w nędzy ignorowani i poniżani nawet przez najbliższych. Wewnętrzny bunt i pretensje do świata narastają: Maria i Jan, doprowadzeni do ostateczności, w bezwzględny sposób mordują troje starych, bezbronnych ludzi.

Na wylot to film ważny, ale jednocześnie – zapewne ze względu na swój emocjonalny chłód i brak jednoznacznej moralnej oceny – trudny, kontrowersyjny i wywołujący skrajne reakcje, od zachwyty (krytycy porównywali debiut Królikiewicza do Zbrodni i kary Dostojewskiego, czy twórczości Ingmara Bergmana) po reakcje bliskie linczu, jakie miały miejsce w salach kinowych podczas pierwszych pokazów.

1974 Nagroda im. Zbyszka Cybulskiego (do 1986 przyznawana przez tygodnik „Ekran”) dla Franciszka Trzeciaka; **1978 Łagów (Lubuskie Lato Filmowe)** – Grand Prix „Złote Grono” za „twórczą kontynuację dobrych tradycji polskiej reżyserii filmowej”; **1973 Nagroda Josefa von Sternberga** dla Grzegorza Królikiewicza; **1973 Mannheim (MTF)** – nagroda FIPRESCI

The plot of Grzegorz Królikiewicz feature debut *Through and through* is based on real events that took place in Kraków 1933. Two life castaways, Maria and Jan, meet in a drunkard place in suburbs. Soon Jan loses his job and despite his efforts he cannot find a new one. After a lonely wedding they both live in poverty, ignored and humiliated even by the immediate family: after a quarrel with his brother Jan and Maria have to move out from the house of their mother, losing their last point of support. Full of grievances against the world, ultimately they murder three old and defenseless people and for the earned money they buy a short stay in a luxury hotel.

Through and through is as important as difficult, probably because of its emotional coolness and the lack of unequivocal moral evaluation. It caused extreme reactions, from admiration of critics to reactions close to lynching that took place in cinemas during the films first displays.

1974 Zbyszek Cybulski Prize – for Franciszek Trzeciak; **1978 Łagów (Film Summer)** – Grand Prix „Złote Grono”; **1973 Josef von Sternberg Prize** – for Grzegorz Królikiewicz; **1973 Mannheim (MTF)** – FIPRESCI prize

Lekcje kina
Cinema Lessons

113

1983

Fort 13

Polska
(PL) 1983
kolor | colour
98 min.

reż|dir Grzegorz Królikiewicz
pro|pro Włodzimierz Kaczmarski, Zespół
Filmowy Aneks
sce|sc Krzysztof Osada, Grzegorz
Królikiewicz zdj|ph Stefan Pindelski
muz|mus Henryk Kuźniak
mon|ed Halina Nawrocka ob|cast Leon
Niemczyk, Janusz Krawczyk, Krzysztof
Kursa, Grażyna Szapolowska, Jerzy Block,
Zygmunt Konieczny, Włodzimierz Musiał
dys|dis Studio Filmowe OKO

I wojna światowa. Po wybuchu ciężkiego pocisku dwaj oficerowie armii rosyjskiej – porucznik (Janusz Krawczyk) i kapitan (Leon Niemczyk) – zostają zasypani w podziemiach twierdzy przemyskiej, tzw. Fortu XIII „Sans Rideau”. Dzięki wodzie ze studni oraz olbrzymim zapasom żywności i świec udaje im się przeżyć. Porucznik znajduje wewnętrzną pociechę w prowadzonym dzienniku, rozmyślaniach i modlitwie; z kolei kapitan stopniowo popada w alkoholizm i obłęd. Obaj, pogrzebani żywcem, trwają w niekończącym się oczekiwaniu na pomoc...

I World War. After explosion of a heavy missile two officers of Russian army (lieutenant and captain) have been buried in underground of Fort XIII “Sans Rideau” in Przemyśl. Through water from the well and giant food supplies, they manage to survive. The lieutenant finds inner consolation in a diary he writes, in thoughts and in prayer; in turn the captain gradually falls into alcoholism and insanity. Both of them, buried alive, go on in endless expectation for help...

1984

Zabicie ciotki

Killed of an aunt
Polska
(PL) 1984
kolor|colour
101 min.

reż|dir Grzegorz Królikiewicz **pro|pro**
Anna Gryczyńska, Studio Filmowe Rondo
sce|sc Grzegorz Królikiewicz, Krzysztof
Skudziński **zdj|ph** Krzysztof Ptak
muz|mus Janusz Hajdun
mon|ed Jarosław Ostanówko **ob|cast**
Maria Klejdysz, F. Robert Herubin,
Leon Niemczyk,
Gustaw Holoubek
dys|dis Studio Filmowe OKO

Zabicie ciotki to autorska ekranizacja powieści Andrzeja Bursy o tym samym tytule. Film Królikiewicza jest rodzajem surrealistycznej gry wyobraźni, zapisu snu, który być może jest, a może nie jest prawdą. Dwudziestoletni student, Jurek spowiada się z popełnionych w ciągu siedmiu lat grzechów i wyznaje, że zabił ciotkę. Ponieważ nie żałuje swego czynu, ksiądz odmawia mu rozgrzeszenia, ale obiecuje, że będzie na niego codziennie czekać. **1985 KFD** „Młodzi i Film” w Koszalinie - wyróżnienie Jury

Killed of an aunt is an author's screening of a novel written by Andrzej Bursa. The film is a kind of surrealistic play of imagination, a record of a dream, that may be or not be true.

A twenty year old student, Jurek, confesses sins that he has made during the previous seven years. During the confession he admits that he had killed his aunt. Because he has no regrets, the priest refuses him absolution, but he promises to wait for him everyday. **1985 KFD** “Young and the film” in Koszalin – Jury distinction

114

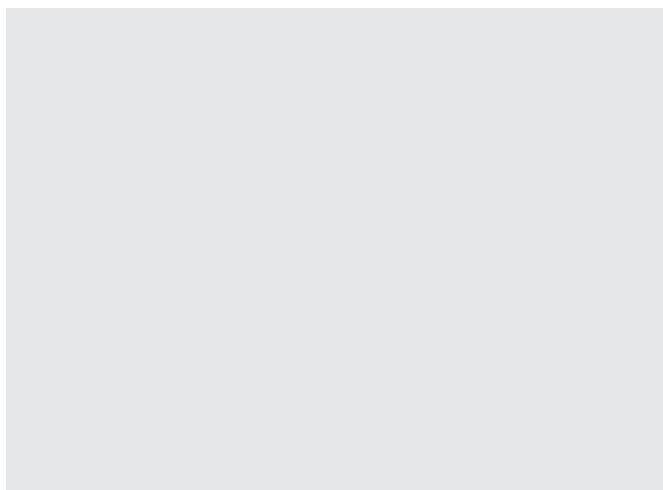
Lekcje kina
Cinema Lessons

1988

Rapsod

Rhapsody
Polska
(PL) 1988
kolor|colour
16 min.

reż|dir Grzegorz Królikiewicz
pro|pro Barbara Koczoń, Wytwórnia Filmów
Dokumentalnych (Warszawa) **sce|sc** Grze-
gorz Królikiewicz
zdj|ph Cezary Makowski
mon|ed Lucyna Dąbrowska,
Krystyna Tunicka-Palluth
ob|cast Wilhelm Dziadecki
dys|dis Filмотeka Narodowa

Rapsod to poetycka, filmowa relacja z symbolicznego pogrzebu bohatera wojennego, Jana Piwnika „Ponurego”, o którym było zabronione wspominać w Polsce aż do roku 1988. Ceremonia trwająca trzy dni i trzy noce zawierała rytmy pogrzebowe charakterystyczne dla chrześcijaństwa, jak i dla pogańskich kultów Słowian.

Rhapsody is a poetical story about a symbolical funeral of a war hero, Jan Piwnik “Ponury”, that couldn't be publicly mentioned in Poland before 1988. The three day and three night ceremony included funeral rites deriving both from Christianity and from pagan Slavonic cults.

1989

Idź

Go
Polska
(PL) 1989
kolor|colour
23 min.

reż|dir Grzegorz Królikiewicz
pro|pro Andrzej Pawliński, Wytwórnia
Filmów Oświatowych (Łódź)
sce|sc Grzegorz Królikiewicz **zdj|ph**
Jan Jakub Kolski, Piotr Lenar **mon|ed**
Grzegorz Królikiewicz **ob|cast** Wilhelm
Dziadecki
dys|dis Wytwórnia Filmów Oświatowych

Film dedykowany tragicznie zmarłym przyjaciołom Grzegorza Królikiewicza, operatorom filmowym Zbyszkowi Kaliniewiczowi, Staszewi Latałło i Staszewi Jaworskiemu. Film jest relacją z ekspedycji organizowanej rokrocznie w latach 60. i 70. XX w.: jesienią przewodnik prowadził konia w wysokie góry, następnie zabijał go, a jego mięso zostawiał jako posiłek dla niedźwiedzi.

1989 Międzynarodowy Festiwal Filmów Krótkometrażowych w Krakowie - Nagroda Fundacji Kultury Polskiej

Go is a film dedicated to Grzegorz Królikiewicz's friends, who all died tragically: the cameramen Zbyszek Kaliniewicz, Staszek Latało and Staszek Jaworski. It is an account of an expedition, that took place annually in the seventies and eighties: in autumn a mountain guide used to lead one horse in high mountain, kill him, and finally leave his meat as a meal for bears.

1989 International Short Films Festival in Krakow – Polish Culture Foundation Award

PRODUKCJA
FILMOWA I TELEWIZYJNA
KOPRODUKCJA
KRAJOWA I MIĘDZYNARODOWA
ZAKUP I DEWELOPMENT SCENARIUSZOWY
DYSTRYBUCJA FILMÓW
PRODUKCJA I DYSTRYBUCJA DVD I BLU RAY

KINO W DOBRYM WYDANIU

CARISMA FILM GROUP Sp. z o.o.
ul. Zielna 39, 00-108 Warszawa
tel: (+48) 22 257 74 64, fax: (+48) 22 257 74 63
carisma@carismafilm.pl | www.carismafilm.pl

The Tree of Life
USA 2011
kolor | colour
138 min.

Terrence Malick (1943)

Urodził się w Illinois. Dorastał w Teksasie w Oklahomie. Ukończył studia na Harvardzie w 1966 roku, studiował również w Oksfordzie. Pracował dla magazynów „Life” i „The New Yorker”, uczył filozofii, a następnie podjął studia w Instytucie Filmowym w Los Angeles. Jako reżyser wstawił się przede wszystkim takimi filmami, jak „Badlands”, „Cienka Czerwona Linia”, czy „Niebiańskie Dni”.

Born in Illinois. Grew up in Texas and Oklahoma. He graduated from Harvard University in 1966, attended Oxford University as a Rhodes Scholar, worked for „Life” and „The New Yorker”, and taught philosophy at MIT before going to the American Film Institute in Los Angeles. He is the director of „Badlands”, „Days of Heaven” and „The Thin Red Line”.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2011 Drzewo Życia | The Tree of Life
2005 Podróż do Nowej Ziemi | The New World
1998 Cienka czerwona linia | The Thin Red Line
1978 Niebiańskie dni | Days of Heaven
1973 Badlands
1969 Lanton Mills

reż|dir Terrence Malick
pro|pro Sarah Green, Bill Pohlad, Dede Gardner, Grand Hill
sce|sc Terrence Malick
zdj|ph Emmanuel Lubezki
muz|mus Alexandre Desplat **mon|ed** Hank Corwin, Jay Rabinowitz, Billy Weber, Mark Yoshikawa **ob|cast** Brad Pitt, Sean Penn, Jessica Chastain, Hunter McCracken, Laramie Eppler
dys|dis Monolith Films

„Drzewo Życia”, piąty z kolei film Terrence Malicka, to przejmujący hymn ku pochwalie życia poruszający kwestie głęboko związane z istotą ludzkiej egzystencji. Poprzez kalejdoskopowe, impresyjne obrazy film płynnie przechodzi od wymiaru intymnego - surowych emocji dominujących w relacjach prowincjonalnej Teksasńskiej rodziny - do wymiaru kosmicznego, w którym umysł głównego bohatera zmaga się z cudem, transcendencją i strachem. Osadzona częściowo w latach pięćdziesiątych, a częściowo współcześnie opowieść koncentruje się wokół epizodów z życia Jacka, najstarszego z synów, obrazując jego dzieciństwo i skomplikowane relacje z ojcem (Brad Pitt). Już jako dorosły człowiek Jack (Sean Penn) czuje się obco z nowoczesnym światem, wciąż poszukując odpowiedzi na pytania o początek i znaczenie życia, jednocześnie kwestionując pojęcie wiary. Dzięki wyobraźni plastycznej Malicka film unaoacza jak natura i duchowość kształtują nie tylko życie nasze i naszych rodzin, ale życie w ogóle. Reżyser zdążył już przyzwyczaić nas do filmów zmuszających do refleksji, intensywnie wizualnych i silnie emocjonalnych, jednak jego najnowszy film jest zarazem jego najbardziej osobistym i epickim dziełem - podróżą w poszukiwaniu prawdy, trwałości i nieskończoności.

Terrence Malick's fifth film, „The Tree of Life”, is a hymn to life, excavating answers to the most haunting and personal human questions. through a kaleidoscope of the intimate and the cosmic, from the raw emotions of a family to the infinite edges of space and time, from a boy's loss of innocence to a man's transforming encounters with awe, wonder and transcendence. Story settled partly in the 1950's, and partly contemporary, follows the life journey of the eldest son Jack, showing pictures of his childhood and a complicated relationship with his father (Brad Pitt). As an adult Jack (played as an adult by Sean Penn) finds himself a lost soul in the modern world, seeking answers to the origins and meaning of life while questioning the existence of faith. Through Malick's signature imagery, we see how both brute nature and spiritual grace shape not only our lives as individuals and families, but all life. The director has always created thought-provoking, intensely visual and viscerally emotional films, nevertheless new film may be simultaneously his most intimate and epic work yet - a quest in search of what is true, what is lasting, what is infinite.

Wielkie kino na Małym Rynku
Great Cinema on Small Market Square

117

Hej, skarbie

Precious
USA
(USA) 2009
kolor | colour
109 min.

Lee Louis Daniels (1959)

Reżyser i producent. Swoją filmową karierę rozpoczął pracując jako menadżer takich aktorek jak Loretta Divine, Natasha Kinsky i Aishwaraya Rai. Jego debiutem reżyserskim był film „Zawód zabójca” z 2006 roku - chwytająca za serce opowieść o dwóch zabójcach nominowana do Nagrody Nowych Reżyserów na Festiwalu w San Sebastian w 2006 roku.

Director and producer. He began his career by managing actors such as Loretta Divine, Natasha Kinsky and Aishwaraya Rai. His directorial debut was „Shadowboxer” released in 2006, a bold heart - wrenching tale of two assassins nominated for the New Directors Award at the 2006 San Sebastian Film Festival.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2011 Iced
2009 Hej, skarbie | Precious
2005 Zawód zabójca | Shadowboxer

reż|dir Lee Daniels **pro|pro** Oprah Winfrey, Lee Daniels **sce|sc** Geoffrey Fletcher **zdj|ph** Andrew Dunn **muz|mus** Mario Grigorov **mon|ed** Joe Klotz **ob|cast** Gabourey Sidibe, Mo'Nique, Paula Patton, Mariah Carey, Sherri Shepherd, Lenny Kravitz, Stephanie Andujar **dys|dis** SPInka

Obsypany nagrodami „Hej, skarbie” Lee Danielsa to ekscytujący, szczery i pełen nadziei film o zdolności człowieka do przezwycięzania słabości. Osadzony w realiach roku 1987 opowiada historię Claireece Precious Jones (Gabourey Sidibe), samotnionej szesnastolatki, wykorzystywanej przez ojca i dręczonej przez okrutną matkę (Mo'Nique). Precious, z pozoru niewzruszona, jest uważnym obserwatorem otaczającego ją świata, pełną ciekawości młodą kobietą z niezachwianym poczuciem, że wszystko, co się zdarza, zdarza się dla niej. Zagrożona wydaleniem otrzymuje szansę przeniesienia do alternatywnej szkoły Each One/Teach One. Tam, dzięki pomocy serdecznych jej ludzi, Precious odbywa podróż, która ze świata bólu i niemocy prowadzi ją do miłości i pewności siebie.

2010 Nagrody Akademii Filmowej - Oscary w kategoriach: Najlepsza aktorka drugoplanowa, Najlepszy scenariusz; **2010 Złote Globy** - Złoty Glob w kategorii Najlepsza Aktorka Drugoplanowa; **2010 Nagrody BAFTA** - Nagroda w kategorii Najlepsza Aktorka Drugoplanowa **2009 FF w Sundance** - Główna Nagroda Jury, Nagroda Publiczności; **2009 MFF w San Sebastian** - Nagroda Publiczności i Nagroda Specjalna; **2009 New York Film Critics Circle** - Nagroda NYFCC w kategorii Najlepsza Aktorka Drugoplanowa

Lee Daniels's „Precious” is a vibrant, honest and resoundingly hopeful film about the human capacity to grow and overcome. Rooted in realities of 1987 movie is a story about Claireece Precious Jones (Gabourey Sidibe), a lonely sixteen-year-old African-American girl, abused by her father and tormented by her cruel mother (Mo'Nique). Beneath her impassive expression is a watchful, curious young woman with inchoate but unshakeable sense that other possibilities exist for her. Threatened with expulsion, Precious is offered the chance to transfer to an alternative school, Each One/Teach One. It is in that school, with help of sincere people, where Precious begins a journey that will lead her from pain and powerlessness to light, love and self-determination.

2010 Academy Awards - Oscar in categories: Best Supporting Actress, Best Screenplay; **2010 Golden Globe Awards** - Golden Globe in category Best Supporting Actress; **2010 BAFTA Awards** - BAFTA Award in category Best Supporting Actress; **2009 Sundance FF** - Main Jury Award; Publicity Award; **2009 San Sebastian IFF** - Publicity Award and Special Award; **2009 New York Film Critics Circle** - NYFCC Award in category Best Supporting Actress

Alejandro „Álex” de la Iglesia Mendoza (1965)

Hiszpański reżyser. Zaliczany do „nieoficjalnego” nowego pokolenia filmowców hiszpańskojęzycznych, do których zalicza się również Guillermo del Toro, Alejandro González Iñárritu, Alfonso Cuarón i Roberta Rodríguez. Początkowo pracował jako dekorator w telewizji. Jego pierwszym filmem był krótkometrażowy „Mirindas asesinas”, zdobywca nagród na licznych festiwalach. Jego trzeci film, „Dzień Bestii”, zdobył sześć nagród Hiszpańskiej Akademii Filmowej.

Spanish film director. Belongs to the „unofficial” new generation of Hispanic filmmakers which includes Guillermo del Toro, Alejandro González Iñárritu, Alfonso Cuarón and Robert Rodríguez. At first he worked as a decorator for TV. His first and only short film as co-writer and director, „Mirindas asesinas”, won prizes at many festivals. His third film, „The day of the Beast”, won six Spanish Academy Awards.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2010** Hiszpański Cyrk | Balada triste de trompeta | The Last Circus
- 2008** The Oxford Murders
- 2004** Zbrodnia ferpekcyjna | Crimen ferpecto | Ferpect Crime
- 2002** 800 Balas | 800 Bullets
- 2000** Kamienica w Madrycie | La comunidad | Common Wealth
- 1999** Muertos de Risa | Dying of Laughter
- 1997** Perdita Durango | Dance with the Devil
- 1995** Dzień Bestii | El día de la bestia | The Day of the Beast
- 1992** Akcja Mutant | Acción mutante
- 1991** Mirindas asesinas

Balada triste de trompeta | The Last Circus Hiszpania, Francja (ES, FR) 2010 kolor | colour 107 min.

reż | dir Álex de la Iglesia
pro | pro Franck Ribière, Véréane Frédiani, Gerardo Herrero
sce | sc Álex de la Iglesia
zdj | ph Kiko de la Rica
muz | mus Roque Baños
mon | ed Alejandro Lázaro
ob | cast Carlos Areces, Antonio de la Torre, Carolina Bang
dys | dis Mañana

Hiszpania, rok 1973. Nieśmiały i wrażliwy Javier zatrudnia się w cyrku jako klaun. Podobnie jak jego ojciec i dziadek pragnie rozśmieszać dzieci, jednak jako że sam nie zaznał szczęśliwego dzieciństwa, zostaje „smutnym klaunem”. W cyrku poznaje bezwzględne „wesołego klauna” Sergio, który terrorizuje współpracowników i bije swoją dziewczynę. Tu zaczyna się tragicomiczna opowieść o dwóch cyrkowcach, którzy pchani przez pożądanie będą walczyć na śmierć i życie o miłość niezwykle pięknej i równie okrutnej Natalii. Hiszpański Cyrk to wybuchowa mieszanka ekstrawaganckiego i bezkompromisowego kina opisywanego przez reżysera jako „groteskowa tragedia” – szalone kino, które nie uznaje żadnych ograniczeń. Przygody dwóch zwaśnionych klaunów rozgrywają się na tle hiszpańskiej historii XX wieku – od roku 1937 i Hiszpańskiej Wojny Domowej aż po szalony festiwal wolności lat 70.

2010 MFF w Wenecji – Srebrny Lew w kategoriach Najlepszy reżyser oraz Najlepszy Scenariusz

Spain in 1973. Sensitive Javier works as a clown. Like his father and grandfather he wants to make children laugh. Unfortunately his childhood wasn't that joyful, so he becomes a „sad clown”. In circus he meets a ruthless „happy clown” Sergio, who terrorizes his collaborators and hits his girlfriend. Here begins a story about two clowns that will fight to death in order to gain love of a beautiful and cruel Natalie. Circus is an explosive mixture of extravagant cinema described by the director as a „grotesque tragedy” – crazy picture, that doesn't accept any limitations. Adventures of both clowns take place in the background of Spanish history of the twentieth century, beginning with the Spanish Civil War up to the crazy seventies.

2010 IFF Venice – Silver Lion in categories Best Director and Best Screenplay

Wielkie kino na Małym Rynku Great Cinema on Small Market Square

Lech J. Majewski (1953)

Wybitny artysta, filmowiec, reżyser teatralny. Urodził się w Katowicach, w 1977 roku ukończył Szkołę Filmową w Łodzi. Od 1981 roku mieszka w USA. Producent i scenarzysta filmu „Basquiat - taniec ze śmiercią” w reżyserii Juliana Schnabla. Za film „Wojaczek” opowiadający o życiu tragicznie zmarłego poety Majewski otrzymał ponad dwadzieścia nagród, w tym prestiżową Nagrodę Don Kichota w 2006 roku. W 2006 roku Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Nowym Jorku uhonorowało Lecha Majewskiego wystawą retrospektywną, prezentującą jego filmy i obrazy video.

Artist, filmmaker, poet, and stage director; born in Katowice, Poland; graduated from the Łódź Film School in 1977. Since 1981 he lives in USA. Majewski is a producer and writer of the film „Basquiat” directed by Julian Schnabel. His film „Wojaczek” received over twenty prizes, among them a prestigious Don Quixote Award in 2006. The Museum of Modern Art in New York honored Mr. Majewski with a major retrospective of his work, presenting the artist's films and video features.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Młyn i krzyż | The Mill and the Cross
- 2007** Szkłane usta | Glass Lips
- 2003** Ogród rozkoszy ziemskich | The Garden of Earthly Delights
- 2001** Angelus
- 1999** Wojaczek
- 1997** Pokój saren
- 1993** Ewangelia według Harry'ego | Gospel according to Harry
- 1989** Więzień Rio | Prisoner of Rio
- 1987** Lot świerkowej gęsi | Flight of the Spruce Goose
- 1980** Rycerz | The Knight
- 1978** Zapowiedź ciszy | An Annunciation
- 1975** Bisowanie

The Mill and the Cross Polska, Szwecja (PL, SE) 2011 kolor | colour 96 min.

reż | dir Lech J. Majewski **pro | pro** Lech J. Majewski, Freddy Olsson, Angelus Silesius
sce | sc Lech J. Majewski, Michael Francis Gibson **zdj | ph** Lech J. Majewski, Adam Sikora **muz | mus** Lech J. Majewski, Józef Skrzek **mon | ed** Eliot Ems, Norbert Rudzik **ob | cast** Rutger Hauer, Michael York, Charlotte Rampling, Joanna Litwin, Marian Makula **dys | dis** ITI Cinema

W 2005 r. pisarz i krytyk sztuki Michael Gibson zobaczył w paryskim kinie „Angelusa” Lecha Majewskiego. Zafascynowany malarską wizją reżysera podarował mu swoją książkę „Młyn i Krzyż” analizującą obraz Pietera Bruegla „Droga Krzyżowa”. Majewski, który swoją drogę twórczą rozpoczynał od malarstwa i poezji, docenił głębię spojrzenia Gibsona na obraz Bruegla, zaś naturalną tego konsekwencją stała się oferta stworzenia wspólnego scenariusza. Reżyser podjął się wyzwania, które zaowocowało trzyletnią pracą nad filmem wymagającym ogromnej cierpliwości i jeszcze większej wyobraźni oraz użycia nowych technologii animacji 3D. Najnowszy film Lecha Majewskiego dostarczy wrażeń wszystkim, którzy szukają niezapomnianych przeżyć w kinie. Ręką reżysera, na oczach widzów, ożywno arcydzieło Bruegla, z całym swym pięknem, surowością i okrucieństwem. Dzięki nowym technologiom reżyser pokazuje losy 12 postaci z obrazu. W rolę Pietera Bruegla wcielił się Rutger Hauer. Michael York zagrał bankiera Jonghelincka, kolekcjonera jego obrazów, zaś Marię Charlotte Rampling.

In 2005 writer and art critic Michael Gibson saw in a Parisian cinema a film Angelus directed by Lech Majewski. Fascinated with picturesque imagination of the director Gibson gave him his book Mill and Cross. The book was an analysis of a famous Peter Bruegel's picture the Calvary. Majewski, who started his artistic career with painting and poetry, appreciated Gibson's depth of view, and a natural consequence was an offer to create a common scenario. The director took up the challenge that resulted in three year work on the film demanding an enormous patience and even bigger imagination, as well as using new technologies of 3D animation. The newest Lech Majewski's film will provide experience to everyone, who is searching for something unforgettable in cinema. The Bruegel's masterpiece has been revived, with all its beauty, harshness and cruelty. Thanks to new technologies the film shows the fate of 12 characters from the picture. Peter Bruegel is played by Rutger Hauer. Michael York is banker Jonghelinck, and Maria is Charlotte Rampling.

Hiszpański Cyrk

Młyn i Krzyż

Ola Martin Simonsson Johannes Stjärne Nilsson (1969)

Obaj twórcy urodzili się w tym samym roku w Lund w Szwecji. Reżyserzy, scenarzyści i autorzy ścieżki dźwiękowej do krótkometrażowego musicalu Muzyka na jeden lokal i sześć perkusji, za który otrzymali nagrodę Złotego Zuka i nominację w Cannes.

Both of them were born the same year in Lund, Sweden. Directors, writers and composers of short musical Music for One Apartment and Six Drummers, that was awarded with the Golden Beetle prize and has been nominated in Cannes.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2010** Nieściszalni | Sound of Noise
2006 Kvinna vid gramofon
2001 Muzyka na jeden lokal i sześć perkusji |
Music for One Apartment and Six Drummers

Sounds of Noise
Francja, Szwecja
(FR, SE) 2010
kolor|colour 102 min.

reż|dir Ola Simonsson, Johannes Stjärne Nilsson **pro|pro** Kim Magnusson, Olivier Guerpillon, Guy Pechard, Christophe Audeguis **sce|sc** Ola Simonsson, Johannes Stjärne Nilsson **zdj|ph** Charlotta Tengroth **muz|mus** Magnus Börjeson **mon|ed** Stefan Sundlöv **ob|cast** Bengt Nilsson, Sanna Persson, Magnus Börjeson, Marcus Boij, Fredrik Mohr, Anders Vestergård, Johannes Björk **dys|dis** Kino Świat

Detektyw o wymownym imieniu Amadeusz Warnebring wywodzi się z rodziny z ogromnymi muzycznymi tradycjami. Pomimo tego policjant nienawidzi muzyki. Kiedy grupa zwariowanych perkusistów postawi na baczność służby porządkowe miasta, wszystkie najszybsze łeki i fobie Amadeusza nabiorą realnych kształtów. Muzycy gangsterzy sieją chaos, napadając na banki, szpitale oraz place budowy, z których porywają nie tylko najróżniejsze maszyny, ale także ludzi, aby wygrać na nich szalone rytmy. Kiedy Warnebring zrozumie, że tajemnicza blond piękność Sanna, w której skrycie się podkocha, należy do szajki terrorystów-perkusistów, podejmie najtrudniejsze wyzwanie w swojej karierze: wkroczy w przerażający świat muzyki, przed którym całe życie uciekał.

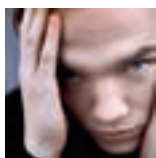
2011 Palm Springs IFF – Nowe głosy/nowe wizje Specjalne Wyróżnienie Jury dla Emre Sahina Ola Simonssona i Johannes Stjärne Nilssona; **2010 MFF w Cannes** – Nagroda Młodych Krytyków w kategorii Najlepszy Film; **2010 Warszawski FF** – Nagroda Publiczności oraz Nagroda Sekcji Wolny Duch

A private detective, Amadeus Warnebring derives from a family with enormous musical traditions. Despite his classical roots, the policeman hates music. When a group of crazy drummers will make law enforcement officers stand at attention, all the hidden fears and phobias of Amadeus will become real. Musical gangsters sow chaos by robbing banks, hospitals and construction sites, where they kidnap not only machines of all kinds, but also people to play crazy rhythms on them. As soon as Warnebring understands, that a mysterious beauty Susanna, that he secretly loves, also belongs to the group of drum-terrorists, he will pick up the most difficult challenge in his carrier: he will step into the most frightening world of music.

2011 Palm Springs IFF - New Voices/New Visions Special Jury Mention for Emre Sahin, Ola Simonsson, and Johannes Stjärne Nilsson; **2010 Cannes IFF** - Young Critics Award in category Best Feature; **2010 Warsaw FF** – Publicity Prize and Free Spirit Section Prize

Wielkie kino na Małym Rynku
Great Cinema on Small Market Square

119

Jan Komasa (1981)

Absolwent PWSFTviT w Łodzi i Wydziału Filozofii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Współtwórca noweli Oda do radości, za którą dostał wspólnie z Maciejem Migasem i Anną Kazejak-Dawid Nagrodę Specjalną Jury XXX Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. Zrealizowany na zaliczenie II roku Łódzkiej Szkoły Filmowej krótkometrażowy film „Fajnie, że jesteś”, został wybrany spośród ponad tysiąca tytułów do konkursu w sekcji Cinefondation festiwalu w Cannes (2004), gdzie otrzymał III nagrodę. „Sala samobójców” jest debiutem pełnometrażowym Jana Komasy.

Graduated from PWSFTviT in Łódź and Philosophy Department of Stefan Wyszyński University in Warsaw. One of the co-authors of a short-movie Ode to Joy, awarded with Special Jury Prize during the XXX Polish Feature Movies Festival in Gdynia. Komasa's short movie "Good you are here" was chosen of thousands of titles in section Cinefondation during the Cannes Festival in 2004, where it received a third prize. "Suicide Room" is Komasa's first feature movie.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Sala samobójców | Suicide Room
2007 Splyw | Flow
2005 Oda do radości | Ode to joy
2004 Fajnie, że jesteś | Good you are here

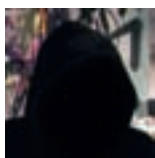
Suicide Room
Polska
(PL) 2011
kolor|colour
120 min.

reż|dir Jan Komasa
pro|pro Jerzy Kapuściński
sce|sc Jan Komasa **zdj|ph** Radosław Ładczuk **muz|mus** Michał Jacaszek
mon|ed Bartosz Pietras **ob|cast** Jakub Gierszał, Roma Gąsiorowska, Agata Kulesza, Krzysztof Pieczyński
dys|dis ITI Cinemay

Jan Komasa, jeden z najzdolniejszych reżyserów młodego pokolenia, zrealizował film, w którym wirtualny świat awatarów jest równie ważny, jak rzeczywista gra aktorów. Przez ponad rok specjaliści od animacji komputerowej budowali animowane, drugie życie głównego bohatera. W rezultacie powstała mroczna i wyśmienicie zagrana opowieść o depresji, braku akceptacji, nieumiejętności radzenia sobie z własnym „ja”. To zarazem ciekawa próba zmierzenia się ze współczesnym tematem, jakim jest młodzieżowa subkultura Emo. Głównym bohaterem filmu jest Dominik, „zwyčajny” chłopak u progu dorosłości. Ma wielu znajomych, piękną dziewczynę, bogatych i kochających rodziców. Jednak jego spokojne życie zmienia się, kiedy w wirtualnym świecie poznaje tajemniczą i niebezpieczną Sylwię. To ona wprowadza go do Sali Samobójców – miejsca, z którego nie ma ucieczki. Dominik, w pułapce własnych uczuć, wplątany w śmiertelną intrygę, może stracić to, co w życiu najcenniejsze... **2011 PFFF w Gdyni** – nominacja do Złotego Lwa

Jan Komasa, one of the most talented directors of young generation, has made a movie where virtual world of avatars is as important as actor's acting. For more than one year a group of digital animation specialists have been designing an animated second life of the movie's main hero. Suicide room is a dark and perfectly acted story about depression, lack of acceptance and disability to handle with one's own "I". At the same time it is an interesting attempt to measure against a strictly present-day subject which is Emo subculture. The movie's main hero is Dominik, an "ordinary" boy on a threshold of adulthood. He has got many friends, a beautiful girlfriend, loving and wealthy parents. Nonetheless he's life changes when in virtual world Dominik meets a mysterious and dangerous Sylwia. The girl introduces him in a Suicide Room – a place one can't escape. Dominik, trapped in his own feelings and entangled in deadly intrigue, may lose something most precious in life... **2011 Polish Feature Film Festival (PFFF) in Gdynia** – Golden Lion nomination

Banksy

Wciąż anonimowy twórca street artu pochodzący z Bristolu w Anglii. Rezygnując z konwencjonalnego graffiti na rzecz szablonów, wykształcił unikalny, rozpoznawalny, a zarazem prowokacyjny język sztuki ulicy, co przyniosło mu międzynarodową sławę (jego prace znajdują się obecnie w najbardziej renomowanych instytucjach i kolekcjach sztuki). Banksy działając poza prawem „dekorował” centralne ulice miast lapidarnymi obrazami i instalacjami pełnymi ironicznego humoru, odniesień do współczesnych wydarzeń i polityki. Unikając tradycyjnych galerii sztuki Banksy koncentrował swoje działania np. w starych magazynach, czy nieużywanych wystawach sklepowych, prezentując swoje prace w Londynie, Los Angeles, oraz Bethlehem. „Wyjście przez sklep z pamiątkami” jest jego debiutem reżyserskim.

The still-anonymous street art artist hailing from Bristol, England. Turning to stencils from a more conventional style graffiti, he developed a voice that was both provocative and unique and earned him international acclaim (his work is already present in the most renowned institutions and art collections). Acting outside the law Banksy set about decorating city centre locations with life size iconography and wry humor. Largely avoiding traditional art galleries Banksy has instead favored disused warehouses and abandoned shop fronts for art shows, displaying work in London, Los Angeles, New York and Bethlehem. “Exit Through the Gift Shop” is Banksy’s directorial debut.

Exit through the gift shop
USA, Wielka Brytania
(USA, UK) 2010
Kolor|colour
87 min.

reż|dir Banksy pro|pro Holly Cushing
muz|mus Jim Carey
mon|ed Tom Fulford, Chris King ob|cast
Banksy, Shepard Fairey, Thierry Guetta,
Rhys Ifans, Space Invader, Joshua Levin
dys|dis Gutek Film

Opowieść o Street Arcie z pierwszej ręki – brutalna i odkrywczą wizja zderzenia sławy, pieniędzy i wandalizmu w historii ekscentrycznego właściciela second-handu, który postanawia zostać filmowcem. Jako amator-dokumentalista postanawia rejestrować na żywo działania najlepszych twórców graffiti. Wszystko zaczyna się komplikować gdy jeden z nich, Brytyjski street-artowiec Banksy, proponuje odwrócić kamerę w przeciwną stronę...

2011 Nagrody Akademii Filmowej – nominacja do Oskara w kategorii Najlepszy Dokument; **2011 BAFTA Awards** – nominacja w kategorii Najlepszy Debiut; **2011 Independent Spirit Awards** – nagroda w kategorii Najlepszy Debiut; **2010 British Independent Film Awards** – nominacja w kategorii Najlepszy Dokument

This is the inside story of Street Art - a brutal and revealing account of what happens when fame, money and vandalism collide. Exit Through the Gift Shop follows an eccentric shop-keeper turned amateur film-maker as he attempts to capture many of the world's most famous street artists on camera, only to have a British stencil artist named Banksy turn the camcorder back on its owner with wildly unexpected results.

2011 Academy Awards – Oscar nomination in category Best Documentary; **2011 BAFTA Awards** – BAFTA Film Award nomination in category Outstanding Debut by a British Writer, Director or Producer; **2011 Independent Spirit Awards** – Award in category Best Documentary; **2010 British Independent Film Awards** – nomination in category Best Documentary

Wielkie kino na Małym Rynku

Great Cinema on Small Market Square

Baaria - La porta del vento
Włochy, Francja (IT, FR)
2009
kolor | colour
150 min.

Giuseppe Tornatore (1956)

Włoski reżyser i scenarzysta. Początkowo pracował jako fotograf. Jego debiut dokumentalny "Le minoranze etniche in Sicilia" zdobył nagrodę na festiwalu w Salerno. Pierwszy film fabularny Tornatore, "Il Camorrista", zdobył uznanie publiczności i krytyków, oraz przyniósł mu nagrodę Złotej Wstążki dla najlepszego młodego reżysera. Do najważniejszych osiągnięć filmowych Tornatore zalicza się jego "Cinema Paradiso" z 1988 roku, nagrodzony Oscarem w kategorii Najlepszy Film Zagraniczny.

Italian film director and screenwriter. Initially worked as a photographer. His debut "Le minoranze etniche in Sicilia" was a documentary which won a Salerno Festival prize. His first full-length film, "Il Camorrista" evoked a positive response from audience and critics. Tornatore was awarded the Silver Ribbon for best new director. Tornatore's best known screen work was released in 1988: "Nuovo Cinema Paradiso" winner of Academy Award for Best Foreign Language Film.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2009 Baaria | Baaria - La porta del vento
2006 Nieznajoma | La sconosciuta | The Unknown Woman
2000 Malèna
1998 1900: Człowiek legenda | La leggenda del pianista sull'oceano | The Legend of 1900
1995 Sprzedawca marzeń | L'uomo delle Stelle | The Star Maker
1994 Czysta formalność | Una pura formalità | A Pure Formality
1990 Wszyscy mają się dobrze | Stanno tutti bene | Everybody's Fine
1988 Cinema Paradiso
1986 Kamorysta | Il camorrista | The Professor

reż | dir Giuseppe Tornatore pro | pro Tarak Ben Ammar sce | sc Giuseppe Tornatore zdj | ph Enrico Lucidi muz | mus Ennio Morricone mon | ed Massimo Quaglia ob | cast Francesco Scianna, Margareth Madè, Raoul Bova, Giorgio Faletti dys | dis Monolith Films

Baaria - to potoczne określenie Bagheri, sycylijskiego miasteczka w którym urodził się reżyser Giuseppe Tornatore, twórca takich filmów jak „Cinema Paradiso”, czy „Malèna”. „Baaria” to na polu autobiograficzna, epicka saga o losie trzech pokoleń rodziny zamieszkującej to miejsce. Akcja rozpoczyna się w latach 20. XX w., a kończy w latach 80. XX w. koncentrując się na postaciach dwójki kochanków: Pepino (Francesco Scianna) oraz Manniny (Margareth Madè). Film ukazuje sceny z życia głównych bohaterów i ich rodzin, ich miłości, marzenia i rozczarowania rozgrywające się na tle historycznych nawałnic XX wieku. Film Otwarcia 66. Festiwalu w Cannes w 2009 roku. **2009 FF w Wenecji** - Pasinetti Award

Baaria is Sicilian slang for Bagheria where Giuseppe Tornatore was born, the director of "Cinema Paradiso" and "Malèna". Baaria is an autobiographic epic saga of three generations in the Sicilian village. The plot begins in the 1920s, and ends in the 1980s, focusing on two lovers: Peppino (Francesco Scianna) and Mannina (Margareth Madè). The film pictures scenes from private lives of these characters and their families, their loves, dreams and disappointments, set against background of historical events of the twentieth century. Baaria was the opening film of the 66th Venice International Film Festival in 2009.

2009 Venice FF - Pasinetti Award

Kocham Kino
I Love Cinema

121

Il Divino
Włochy (IT) 2008
Kolor | colour
110 min.

Paolo Sorrentino (1970)

Reżyser i scenarzysta. Urodzony w Neapolu. W 2001 roku zrealizował swój debiut pełnometrażowy „Oneman up”, który znalazł się w selekcji Festiwalu Filmowego w Wenecji. W 2004 roku, film „The consequences of love”, który trafił do konkursu na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Cannes, został doceniony przez włoskich i międzynarodowych krytyków (film zdobył 5 nagród David di Donatello: dla najlepszego filmu, reżysera, za scenariusz, dla najlepszego aktora, za najlepsze zdjęcia). Trzy lata później film Sorrentino ponownie trafił do konkursu w Cannes. Był to trzeci film reżysera „The Family Friend”.

Director and writer. Born in Naples. In 2001 Sorrentino made his feature debut Oneman up, officially selected to Venice Film Festival. In 2004 his "Consequences of love" won 5 David di Donatello awards in category Best Film, Director, Screenplay, actor and Cinematography. Three years later "The Family Friend" also had its screening during the Cannes Festival.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2008 Boski | Il Divino
2006 L'amico di Famiglia | The Family Friend
2004 Le Conseguenze dell'amore | The Consequences of Love
2001 L'uomo in Piu | One man up

reż | dir Paolo Sorrentino pro | pro indigo Film, Lucky Red, Parco Film sce | sc Paolo Sorrentino zdj | ph Luca Bigazzi muz | mus Teho Teardo mon | ed Cristino Travaglioli ob | cast Toni Servillo, Anna Bonaiuto, Giulio Bosetti dys | dis Against Gravity

„Boski” to fascynujący filmowy portret Giulio Andreottiego, jednej z najbardziej niezwykłych postaci XX wieku. Związany z chrześcijańskimi demokratami, Andreotti był głównym rozgrywającym na włoskiej scenie politycznej, przez lata pełniącym różne funkcje w rządzie Italii: był ministrem w kilku rządach, trzykrotnie powierzono mu tekę premiera. Wytrawny polityk i człowiek zagadka, potrafił lawirować pomiędzy stawianymi mu zarzutami ze strony mediów i mimo wielu procesów utrzymać się na powierzchni. Film Paolo Sorrentino rozpoczyna się w przeddzień trzęsienia ziemi, które poruszyło Włochami na początku lat 90. XX wieku. Polityk wciąż pozostaje poza zasięgiem wszelkich jurysdykcji, ale już za moment zostanie pozbawiony immunitetu, oskarżony o współpracę z mafią sycylijską i korupcję. Reżyser opisuje kulisy jednego z największych procesów politycznych i bezpardonową walkę o utrzymanie się przy władzy przez Andreottiego. **2009 British Independent Film Award** – w kategorii Najlepszy Film Zagraniczny; **2009 Włoski Złoty Glob** w kategorii Najlepszy scenariusz; **2008 MFF w Cannes** – Specjalna Nagroda Jury; **2008 Europejska Nagroda Filmowa** – w kategorii Najlepszy Aktor.

„Il Divino” is a fascinating film portrait of Giulio Andreotti, one of the most unusual people of the twentieth century. Connected to Christian Democrats, Andreotti was the main player in Italian politics: a Minister in several governments and a three times Prime minister. A politician and a man full of mysteries, who could avoid objections from media, and despite many trials stay in the game. Paolo Sorrentino's film begins just before the events that preceded the loss of immunity and the accusation of cooperation with Sicilian mafia and corruption of Andreotti. The director shows the background of one of the most important political trials. **2009 British Independent Film Award** – Best Foreign Film; **2009 Italian Golden Globe** – Best Script; **2008 IFF Cannes** – Jury Prize; **2008 European Film Award** – in category Best Actor

KOCHAM
KINO

Kocham Kino magazyn filmowy Grażyny Torbickiej

TVP 2

Neill Blomkamp (1979)

Urodził się w RPA. W wieku 17 lat przeniósł się do Kanady. Początkowo zajmował się reżyserią wideoklipów muzycznych i reklam. Stał na czele zespołów odpowiedzialnych za realizację reklam, m.in. dla firm Nike, Citroen, Panasonic i innych. Wyreżyserował wiele uznanych filmów krótkometrażowych, w tym „Tempbot”, który zdobył nagrodę dla Best Overall Film na No Spot Short Film Festiwal. W 2004 roku Blomkamp zdobył tytuł jednego z pięciu najsłynniejszych reżyserów podczas rozdania nagród Watch at the First Boards Awards w Cannes.

Born in RPA, that moved to Canada. Director of music videos and advertisements. He was in charge of teams making advertisements for Nike, Citroen, Panasonic and others. Directed several acclaimed short films, among them Tempbot, awarded at No Spot Shift Film Festival. In 2004 Blomkamp gained title one of five best directors at Watch at the First Boards Awards in Cannes.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2009** Dystrykt 9 | District 9
- 2006** Yellow
- 2006** Tempbot
- 2005** Alive in Joburg
- 2004** Tetra Vaal

District 9
Stany Zjednoczone,
Kanada, Nowa
Zelandia, Republika
Południowej Afryki
(USA, CA, NZ, RPA) 2009
kolor | colour
115 min.

reż | dir Neill Blomkamp **pro | pro** Peter Jackson **sce | sc** Neill Blomkamp, Terri Tatchel **zdj | ph** Trent Opaloch **muz | mus** Clinton Shorter **mon | ed** Julian Clarke **ob | cast** Sharlto Copley, Jason Cope, Nathalie Boltt, Sylvaine Strike **dys | dis** ITI Cinema

Przedstawiciele pozaziemskiej cywilizacji przybyli 28 lat temu na Ziemię. Bez precyzyjnego planu jak zorganizować życie uchodźców, ludzie odizolowali ich w dystrykcie 9. – zamkniętej dzielnicy Johannesburga. Powołana do jej nadzoru specjalna firma Multi-National United nie dba jednak o godziwe warunki dla przybyszów. Prawdziwym celem korporacji są badania nad odebraną im niezwykłą bronią. Do jej obsługi potrzebne jest jednak DNA obcych.

Film młodego reżysera, Niella Blomkampa, jeszcze przed premierą okrzyknięto „Łowcą Androidów XXI wieku”. Oparta na krótkometrażowym filmie science-fiction reżysera z 2005 roku fabuła filmu porusza – bynajmniej nie fantastyczną – problematykę związaną z ksenofobią i społeczną segregacją.

Representatives of an alien civilisation have come to the Earth 28 years ago. Without a specific plan about how to organize life of the aliens, people have isolated them in district 9 – a closet ghetto of Johannesburg. However, the Multi-National United, appointed to its supervisory, doesn't really care about life conditions in the district. Their real aim is to make research on alien's unusual weapon, and that is why they will have to get their DNA.

The young director, Neill Blomkamp's film had been hailed the "Blade Runner of the 21. century". The story, adapted from Alive in Joburg, a 2005 short science-fiction film directed by Blomkamp pivots on the themes of xenophobia and social segregation.

Kocham Kino
I Love Cinema

123

Polska (PL) 2010
kolor | colour
90 min.

Marek Lechki

Absolwent WRiTy Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (kierunek reżyseria). Jego pierwszy film „Moje miasto” wyprodukowała Telewizja Polska w ramach telewizyjnego cyklu „Pokolenie 2000”. Był on pokazywany na wielu festiwalach, również międzynarodowych, m.in.: Toronto MFF, Karlove Vary MFF, Palm Springs MFF, Paris MFF. Zdobył kilka ważnych nagród – m. in. Nagroda Specjalna Jury na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni, Srebrny Smok dla najlepszego filmu fabularnego na Międzynarodowym 43. Krakowskim Festiwalu Filmów, Nagroda im. Wojciecha J. Hasa i kilka innych.

Graduated from the Silesian University (faculty Directory). His first film My City was produced by Polish Television as a part of a television cycle Generation 2000. The film was screened at International Festivals like Toronto IFF, Karlove Vary IFF, Palm Springs IFF, Paris IFF. It won several prestigious awards, among them Special Jury Prize at the Gdynia PFFF and Golden Dragon at the Krakow FF.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2002** Astronom | The Astronomer
- 2002** Moje miasto | My city
- 2010** Erratum

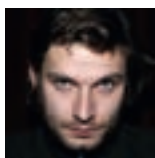
reż | dir Marek Lechki **pro | pro** Harmony Film Production **sce | sc** Marek Lechki **zdj | ph** Przemysław Kamiński **muz | mus** Bartek Straburzyński **mon | ed** Robert Mańkowski **ob | cast** Tomasz Kot, Ryszard Kotys, Tomasz Radwaniec, Janusz Michałowski, Karina Kunkiewicz **dys | dis** Best Film

Na kilka dni przed Pierwszą Komunią syna, Michał (Tomasz Kot) jedzie do miasta swojego urodzenia, aby załatwić sprawę o którą prosi go szef. Ma odebrać sprowadzone z USA auto i od razu wracać. Sprawy przybierają jednak inny obrót. Michał musi pozostać tu parę dni dłużej. Musi czekać. Chodząc po mieście spotyka bliskie mu niegdyś osoby, natrafia na znajome miejsca. Powoli odzywa się w nim coś, o czym zapomniał, a czego teraz nie może zwalczyć. „Erratum” był najlepszym debiutem filmowym ubiegłego roku, okrzykniętym przez krytyków największym odkryciem 35. Festiwalu w Gdyni. Zdobywca licznych nagród na międzynarodowych festiwalach filmowych - wyróżniony między innymi na MFF Chicago, MFF Saloniki, MFF Pusan. Autorski film Marka Lechkiego, ze świetną rolą Tomasza Kota. **2010 FPFF w Gdyni** – Najlepszy Debiut, Nagroda Dziennikarzy; **2010 Warszawski FF** – nagroda główna; **2010 Saloniki MFF** – nagroda za scenariusz; **2010 MFF w Chicago** – Gold Plaque w konkursie New Directors

A few days before his son's first Communion, Michał (Tomasz Kot) needs to go to his family town. His boss asked him to pick a car from there and return at once. But things look different there. Michał has to stay for a few more days. He has to wait. Walking across the town Michał meets people he once knew, familiar places. Gradually something arouses in him, something he managed to forget. He is trying to fight with it. „Erratum” was the last year's best debut at Polish Feature Film Festival in Gdynia. **2010 Gdynia PFFF** – Best Debut, Journalists Award; **2010 Warsaw FF** – Main prize; **2010 Thessaloniki IFF** – Screenplay award; **2010 IFF Chicago** – Gold Plaque in the New Directors competition

Erratum

Łukasz Barczyk (1974)

Absolwent PWSFTviT w Łodzi (1998). Jego debiutem reżyserskim był film „Patrzę na ciebie Marysiu” z 1999 roku, który przyniósł mu m.in. nagrodę za debiut na FPFF w Gdyni. Jego drugi film, „Przemiany”, zdobył kilka prestiżowych nagród, m.in. Specjalną Nagrodę Jury i Nagrodę FIPRESCI na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Turynie. Uznanie przyniosły mu również realizacje spektakli teatralnych dla polskiej telewizji (m.in. „Beztlenowce” i „Fantom” wg Ingmara Villquista, czy „Hamlet” wg Williama Shakespeara). Od 2007 roku wykłada Reżyserię Filmu Fabularnego w PWSFTviT im. Leona Schillera w Łodzi.

Graduated from Film School in Łódź in 1998. His directorial debut was “Patrzę na Ciebie, Marysiu” 1999, which gave him an award during the Gdynia PFFF. His second film, Przemiany won several international awards, among them Special Jury Prize and FIPRESCI award in Turin. Acclaim came also with his tv theater realizations (for example Ingmar Villquist's “Anaerobes” and “Phantom”, Shakespeare's “Hamlet”). Since 2007 he has been teaching Directing in Łódź Film School.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2011** Italiani | Gli Italiani
- 2008** Nieruchomy Poruszenie | Unmoved Mover
- 2003** Przemiany | Changes
- 1999** Patrzę na ciebie Marysiu | I'm Looking at You, Mary
- 1998** Trzymające buczenie łodówki
- 1996** Nic się nie stało
- 1995** Historia podejrzana

Gli Italiani
Polska
(PL) 2010
kolor | color
62 min

reż | dir Łukasz Barczyk **pro | pro** Łukasz Barczyk, Wytwórnia Filmów Fabularnych
Błyskawica scen | wr Łukasz Barczyk
zdj | ph Karina Kleszczewska **muz | mus** Robert Sędzicki **mon | ed** Łukasz Barczyk
ob | cast Krzysztof Warlikowski, Renate Jett, Jacek Poniedziałek, Thomas Schweiberer, Margherita Di Rauso
dys | dis Gutek Film

Najnowszy film w reżyserii Łukasza Barczyka, który zaprosił do współpracy wybitnego reżysera teatralnego, Krzysztofa Warlikowskiego i aktorów Nowego Teatru - Jacka Poniedziałka i Renate Jett. Główna rola w filmie „Italiani” to debiut aktorski Krzysztofa Warlikowskiego. Barczyk zaprasza do podróży w głąb intymnego świata mężczyzny, jego relacji z rodziną i najbliższymi, wyprawy w głąb obrazów i przeżyć równie osobistych, co uniwersalnych. „Italiani” jest śmiałym poszukiwaniem nowego wizualnego języka dla wyrażenia podstawowych przeżyć i emocji, języka wychodzącego poza konwencjonalne filmy psychologiczne. To próba ukazania kluczowych wspomnień każdego człowieka, jakby były częścią baśni, którą każdy z nas sam sobie opowiada, a która rośnie i ewoluuje z biegiem naszego życia.

The latest film directed by Łukasz Barczyk, with cooperation of an outstanding theater director Krzysztof Warlikowski and actors of the New Theater – Jacek Poniedziałek and Renate Jett. The main part in “Italiani” belongs to Krzysztof Warlikowski who acts for the first time. The film is a journey into an intimate world of a man, his relationship with family and closest people, an expedition down into pictures and feelings as personal as universal. It is a daring attempt to create a new visual language able to express basic feelings and emotions, exceeding conventional psychological movie. The film shows key memories of every man, as if they were a part of a myth growing and evolving during one's lifetime.

Kocham Kino I Love Cinema

Wojtek Wawszczyk (1977)

Reżyser, animator, rysownik. Ukończył PWSTviT oraz Akademię Filmową w Baden-Württemberg. Pracował przy animacjach Disneya jak „Robot”, oraz „Aeon Flux”.

Director, animator, cartoonist. He graduated from Łódź Film School and the German Filmakademie Baden-Württemberg. Wojtek is one of the animators of Disney productions.

Jakub Tarkowski (1978)

Reżyser i twórca filmów animowanych. Ukończył PWSFTviT w Łodzi. Laureat nagrody Ridleya Scotta w 2003 roku (kategoria SFX).

Warsaw based film director and animator. Polish National Film School graduate. Winner of the Ridley Scott Award 2003 (SFX category).

Tomasz Leśniak (1977)

Studiował Grafikę na Europejskiej Akademii Sztuki w Warszawie. Razem z Rafałem Skarżym stworzył kultową serię „Jeż Jerzy” i „Tymek i Mistrz”. Laureat wielu nagród, w tym Grand Prix na MFK w Łodzi w 2000 roku.

Studied Graphic Design at the European Art Academy in Warsaw, Poland. Together with Rafał Skarżyczyk he created the cult comic series “Jeż Jerzy” and “Tymek i Mistrz”.

George the Hedgehog
Polska (PL) 2011
kolor | color
80 min.

reż | dir Wojtek Wawszczyk, Jakub Tarkowski, Tomasz Leśniak **pro | pro** Paisa Films, Jolanta Rojek, Maciej Lesicki, Eliza Oczkowska, Stanisław Dziedzic
sce | sc Rafał Skarżyczyk
anim | anim Wojtek Wawszczyk, Jakub Tarkowski, Anna Błaszczak, Wojtek Jakubowski, Tomek Nowik, Piotr Gołąbek
muz | mus Jacek Szymkiewicz, Jan Duszyński **mon | ed** Wojtek Włodarski
ob | cast Borys Szyc, Maria Peszek, Maciej Maleńczuk, Jarosław Boberek, Grzegorz Pawlak **dys | dis** Monolith Films

Jeż Jerzy, niepoprawny kobieciarz i fan deskorolki, zostaje wpłątany w plan genetycznych manipulacji szalonych naukowców. Wynajmują oni dwóch śmiertelnych wrogów Jerzego – skinheadów Zenka i Stefana, żeby go złapali i zdobyli jego geny. Geny są niezbędne, żeby stworzyć klona Jerza, wywołać sensację medialną, a następnie – a jakże – zdobyć kontrolę nad światem.

„Jeż Jerzy” to film animowany oparty na kultowym komiksie undergroundowym o tym samym tytule. Twórcom udało się stworzyć społeczną satyrę, która jest równie zabawna, co celna w swoich obserwacjach wciąż znudzonej młodzieży i rządów usilnie starających się o jej względy. Świetna alternatywa wobec dominującej na rynku oferty filmów animowanych Pixar i Disneya.

George the Hedgehog, an inveterate womanizer, big fan of skateboard and couple of pints after hours becomes a key point in the master plan of a genetic manipulations freak. The crazy scientist hires two deadly enemies of George, the skinheads, Zenek and Stefan. Their job is to get hold of George's genes in order to create the Hedgehog's clone and evoke a new media sensation whereby they can control the world.

George the Hedgehog is based on the hugely popular Polish underground cult comic „Jeż Jerzy”. Its a social satire both entertaining and accurate in portraying a disaffected youth and a government desperate to relate to them. Excellent alternative to offerings of Pixar and Disney.

Jeż Jerzy

Carlos Cesar Arbelaez

Kolumbijski reżyser. Ukończył studia na Wydziale Komunikacji Uniwersytetu Antioquia. Jako stypendysta kolumbijskiego Ministerstwa Kultury studiował również w Międzynarodowej Szkole Kina w San Antonio na Kubie oraz w Narodowej Szkole Eksperymentalnej Kinematografii i Produkcji w Argentynie. Wyreżyserował kilkanaście dokumentów telewizyjnych, które zdobywały prestiżowe nagrody na festiwalach filmowych.

Columbia director. Graduated from Communication Faculty at Antioquia University. He studied in International Cinema School in San Antonio (Cuba) and the National Experimental Cinematography and Production School in Argentina. Directed documentaries that had won prestigious awards during film festivals.

Los colores de la montaña |
The colours of the mountain
Kolumbia (CO) 2010
kolor | colour
88 min.

reż | dir Carlos César Arbeláez pro | pro
El Bus Producciones sce | sc Carlos
César Arbeláez zdj | ph Oscar Jimenez
muz | mus Camilo Montilla mon | ed Felipe
Aljure, Andrés Durán ob | cast Oscar
Jimenez, Genaro Aristizábal, Nolberto
Sánchez dys | dis Mañana

Widziana oczami dziecka wzruszająca opowieść o tym jak konflikt zbrojny powoli niszczy życie mieszkańców górskich wiosek w kolumbijskiej dżungli. 9-letni Manuel codziennie gra z kolegami w futbol starą, rozpadającą się piłką. W przyszłości chce zostać wielkim bramkarzem. Kiedy dostaje na urodziny nową piłkę zaczyna wierzyć, że jego marzenia się spełnią ... Film Carlosa Césara Arbeláeza nie próbuje wyjaśniać widzowi zawiłości kolumbijskiego konfliktu zbrojnego, skupia się za to na dramacie ludności cywilnej. Przyjmując punkt widzenia chłopca reżyser kontrastuje świat dzieci z irracjonalnym oraz absurdalnym światem dorosłych.

2010 MFF w San Sebastian – nagroda za Najlepszy Debiut

Story about life of inhabitants of small villages in Colombian jungle, seen through the eyes of a child. A 9 year old Manuel plays football everyday with an old ball. He wants to be a famous goalkeeper. When Manuel becomes a new ball for his birthday, he starts to believe, that his dreams will become reality... Carlos César Arbeláez debut film doesn't explain the complexities of Colombian conflict, instead it focuses on the drama of civilians. Taking the point of view of a boy, the director opposes the world of children with the irrational adults world.

2010 San Sebastian IFF – Best Feature Debut

Kocham Kino
I Love Cinema

125

Jim Jarmusch (1953)

Amerykański niezależny reżyser, scenarzysta, aktor, producent, montażysta i reżyser. Jeden z najważniejszych twórców w historii amerykańskiego kina niezależnego. Do jego najsłynniejszych filmów zalicza się „Inaczej niż w raju”, „Poza prawem”, „Mystery Train” i „Noc na Ziemi”. Poza filmami realizuje również muzyczne teledyski m.in. Toma Waitsa, Neila Younga i Talking Heads.

American independent film director, screenwriter, actor, producer, editor and composer. Jarmusch has been a major proponent of independent cinema. His most famous films were "Stranger than Paradise", "Down by Law", "Mystery Train", and "Night on Earth". Author of Tom Waits, Neil Young and Talking Heads music videos.

Hiszpania,
Stany Zjednoczone, Japonia
(SP, USA, JP) 2009
kolor | colour
116 min.

reż | dir Jim Jarmusch pro | pro Enter-
tainment Form, Gretchen McGowan,
Stacey E. Smith sce | sc Jim Jarmusch
zdj | ph Christopher Doyle mon | ed Jay
Rabinowitz ob | cast Isaach De Bankolé,
Bill Murray, Tilda Swinton,
Gael García Bernal, John Hurt
dys | dis Best Film

Najlepszy od czasu „Truposza” film Jima Jarmuscha. Tajemniczy samotnik i cudzoziemiec (Isaach De Bankolé), dokłada wszelkich starań, żeby jego działania pozostawały poza prawem. Kończy realizację pewnego zadania. Nie ufa nikomu. Początkowo nie znamy też celu, jaki mu przyświeca. Jego podróż, z jednej strony celowa, a z drugiej paradoksalnie odrealniona, zabiera go nie tylko w najdalsze zakątki Hiszpanii, ale też jego własnego umysłu.

Best since the Dead Man Jim Jarmusch's film. A mysterious foreigner (Isaach De Bankolé) does whatever he can to act against law. He must finish some kind of work, but he doesn't trust anyone and we don't know what guides him. His journey, both justified and unreal, will lead him not only in the most remote places of Spain, but also of his own mind.

WYBRANA FILMOGRAFIA | SELECTED FILMOGRAPHY

- 2009** The Limits of Control
- 2005** Broken Flowers
- 2002** Coffee and Cigarettes
- 1999** Ghost Dog: Droga Samuraja | Ghost Dog: The Way of the Samurai
- 1997** Rok konia | Year of the horse
- 1995** Truposz | Dead Man
- 1991** Noc na ziemi | Night on Earth
- 1989** Mystery Train
- 1986** Poza prawem | Down by Law
- 1984** Inaczej niż w raju | Stranger than Paradise
- 1980** Nieustające wakacje | Permanent Vacation

The Limits of Control

POLISS

„Poliss”

Reżyseria: **Maïwenn**

Produkcja: **Francja 2011**

Dystrybucja: **Carisma Film Group**

CARISMA
FILM GROUP

„Film zaskakująco balansuje na emocjach, wywołując śmiech lub łzy, jednak ani przez chwilę nie zapominając o brutalnej rzeczywistości, wokół której się obraca”

The Hollywood Reporter

JURY PRIZE
FESTIVAL DE CANNES

Molestowanie dzieci, gwałty na nieletnich, seks za pieniądze, przemoc nie tylko fizyczna, strach przed wyjawieniem tajemnicy – to rzeczywistość, z którą muszą zmagać się na codzień pracownicy paryskiego Departamentu Ochrony Dzieci.

Stawiają czoła rzeczom okrutnym i niewyobrażalnym, nie mogąc przy tym stracić zimnej krwi, ponieważ emocje utrudniają wykrycie prawdy. Kiedy do grupy dołącza fotografka Melissa, która na zlecenie rządu ma zrobić dokumentację funkcjonowania całej jednostki, sytuacja się zagęszcza.

W KINACH OD 18 LISTOPADA 2011

The Lynch
Polska (2011)
kolor | colour
81 min.

Krzysztof Łukaszewicz

Dziennikarz i filmowiec, który swoją przygodę z filmem rozpoczął na planie „Ogniem i mieczem” Jerzego Hoffmana. Ma w swoim dorobku ponad 20 filmów, przy których pracował jako asystent reżysera lub II reżyser (pracował na planie Jerzego Hoffmana, Jerzego Kawalerowicza oraz Ryszarda Bugajskiego) oraz kilkanaście odcinków seriali telewizyjnych. Jest także współautorem scenariusza filmu „General Nii”. „Lincz” jest debiutem fabularnym Łukaszewicza.

Journalist and filmmaker. Co-directed over 20 films along with Jerzy Hoffman, Jerzy Kawalerowicz and Ryszard Bugajski. He also directed tv series. Co-author of “General Nii’s” screenplay. Lynch is his feature debut.

reż | dir Krzysztof Łukaszewicz
pro | pro Włodzimierz Niederhaus,
Wydawnictwo Filmów Dokumentalnych i Fabularnych
sce | sc Krzysztof Łukaszewicz
zdj | ph Witold Stok **muz | mus** Jarosław M. Papaj
mon | ed Milenia Fiedler
ob | cast Leszek Lichota, Agnieszka Podsiadlik, Wiesław Komasa, Maciej Mikołajczak, Łukasz Simlat, Izabela Kuna
dys | dis Kino Świat

Zainspirowany głośnymi wydarzeniami we Włodowie thriller o zbrodni, która wstrząsnęła polskimi mediami i wymiarem sprawiedliwości. W niewielkiej mazurskiej miejscowości dochodzi do krwawego morderstwa, którego sprawcą może być niemal każdy z okolicznych mieszkańców. Okazuje się, że ofiara, 60-letni recydywista, od lat okrutnie znęcał się nad sąsiadami. Rozpoczyna się śledztwo, w którym na jaw wyjdą skrzętnie ukrywane tajemnice miejscowych.

2010 Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film” – Grand Prix

Inspired by real events from Włódów thriller about crime, that shocked polish media and justice. In a small town in Masuria someone – it could be almost anyone from local people – committed a bloody murder. It turns out that the victim – a 60 year old recidivist had been cruelly ill-treating his neighbors for years. Investigation will reveal secrets, hitherto providently hidden by the locals.

2010 Film Debut Festival in Koszalin (Young and Film) – Grand Prix

Kocham Kino
I Love Cinema

127

Moon

Wielka Brytania, Hiszpania
(UK, SP) 2009
kolor | colour
97 min.

Duncan Jones

Reżyser i scenarzysta. Twórca kontrowersyjnych spotów reklamowych (np. kampania French Connection), zaczynał karierę jako pomocnik operatora na planie filmowym Tony’ego Scotta. W 2005 roku wraz z Stuartem Feneganem założył firmę Liberty Films żeby realizować filmy fabularne i reklamy. „Moon” jest jego debiutem filmowym.

Director and writer, who has established a notorious reputation for controversial fare in the advertising arena, started out as a wild-cam operator for Tony Scott. In 2005, Duncan founded Liberty Films with producer Stuart Fenegan to produce feature films and commercials. “Moon” is his feature debut.

reż | dir Duncan Jones **pro | pro** Liberty Films, Stuart Fenegan, Trudie Styler
sce | sc Nathan Parker, Duncan Jones
zdj | ph Gary Shaw **muz | mus** Clint Mansell
mon | ed Nicolas Gaster
ob | cast Sam Rockwell, Kelvin Spacey
dys | dis Monolith Films

Niedaleka przyszłość. Astronauta Sam Bell przebywa na stacji kosmicznej na księżycu, kończąc trzyletni kontrakt z korporacją Lunar Industries. To samotna praca, którą dodatkowo utrudnia zepsuty satelita uniemożliwiający kontakt “na żywo” z domem. Pozostają nagrywane wiadomości. „Moon” to futurystyczna wizja będąca jednocześnie hołdem dla klasycznego science fiction, jak uderzająco nowoczesnym i surowym ujęciem problemów, które już dziś przestają być fikcyjne.

2010 BAFTA Awards – nagroda za debiut; **2009 British Independent Film Awards** – Najlepszy Film

It is the near future. Astronaut Sam Bell is living on the far side of the moon, completing a three-year contract with Lunar Industries to mine Earth’s primary source of energy, Helium-3. It is a lonely job, made harder by a broken satellite that allows no live communications home. Taped messages are all that left. “Moon” is and a futuristic vision that harkens back to classic sci-fi, but also creates a strikingly modern and harsh vision of problems, that are no longer fictional.

2010 BAFTA Awards – Outstanding Debut by a British Writer, Director or Producer Duncan Jones; **2009 British Independent Film Awards** – Best British Independent Film

Looking for Eric Wielka Brytania (UK) 2009 kolor|colour 116 min.

Ken Loach (1936)

Brytyjski reżyser, znany ze swojego naturalistycznego i skoncentrowanego na problemach społecznych stylu. Wraz z Tonym Garnettem połączyli pewne cechy włoskiego neorealizmu i francuskiej Nowej Fali tworząc nowy gatunek - docudramę.

English film and television director. He is known for his naturalistic, social realist directing style and for his socialist beliefs. Together with Tony Garnette Loach connected some features of Italian neo-realism, and French New Wave creating a new film genre – docudrama.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

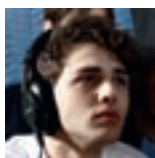
- 2009** Szukając Erica | Looking for Eric
2007 Polak potrzebny od zaraz | It's a free world
2006 Wiatr buszujący w jezemienu | The Wind That Shakes the Barley
2003 Czuły pocałunek | A fond kiss
2002 Słodka szesnastka | Sweet Sixteen
2001 Rozbitkowie | The Navigators
2000 Chleb i róże | Bread and Roses
1998 Jestem Joe | My name is Joe
1996 Pieśń Carli | Carla's Song
1995 Ziemia i wolność | Land and Freedom
1994 Biedroneczko, biedroneczko | Ladybird Ladybird
1993 Wiatr w oczy | Raining Stones
1991 Riff-Raff
1990 Tajna placówka | Hidden Agenda
1986 Ojczyzna | Fatherland
1977 Spożyczenia i uśmiechy | Looks and Smiles
1979 Czarny Jack | Black Jack
1972 Życie rodzinne | Family Life
1969 Kes
1967 Czekając na życie | Poor Cow

reż|dir Ken Loach **pro|pro** Sixteen Films, Rebecca O'Brien **sce|sc** Paul Laverty **zdj|ph** Barry Ackroyd **muz|mus** George Fenton **mon|ed** Jonathan Morris **ob|cast** Steve Evets, Eric Cantona, Stephanie Bishop, Gerard Kearns, Stefan Gumbs **dys|dis** SPI

Eric jest zmęczonym życiem listonoszem. Rodzinny chaos, dwaj kłopotliwi przybrani synowie i głęboko skrywany sekret doprowadzają go na skraj wytrzymałości. Czy da radę znów spotkać się z Lily, kobietą, którą kochał przed trzydziestu laty? Pomimo niezwykle wysiłku i niczym nieuzasadnionej życzliwości ze strony kolegów, Eric pogrąża się dalej. W rozpaczliwym momencie wystarczy joint i dobry przyjaciel, by sprowokować zagubionego listonosza do podróży na najbardziej niebezpieczne terytorium – w przeszłość. Reżyser Ken Loach tak tłumaczy założenia, jakie przyświecały mu przy tworzeniu filmu: „Chcieliśmy podburzyć ideę celebryty jako kogoś więcej niż tylko człowieka. Chcieliśmy również stworzyć film, który propagowałby ideę tego, co ty i ja nazwalibyśmy solidarnością, a co inni nazwaliby wsparciem przyjaciół, jak również ideę, że jesteśmy silniejsi jako drużyna niż jako jednostka.” **2009 British Independent Film Awards** – nagroda w kategorii Najlepszy Aktor Drugoplanowy dla Johna Henshawa

Eric is a postman. He is tired with life. Family chaos, two troublesome sons, and a deeply hidden secret descend him into crisis. Will he be able to meet Lily, a woman, whom he loved 30 years ago? Despite unusual effort and friendly colleagues, Eric descends deeper. In a desperate moment joint and a good friend is enough, to provoke the lost postman to make a journey into the most dangerous territory – into the past. Director Ken Loach said of the film, „We wanted to deflate the idea of celebrities as more than human. And we wanted to make a film that was enjoying the idea of what you and I would call solidarity, but what others would call support for your friends really, and the old idea that we are stronger as a team than we are as individuals”. **2009 British Independent Film Awards** – award in category Best Supporting Actor for John Henshaw

Xavier Dolan (1989)

Młodziutki reżyser i aktor z Montrealu. Jako aktor debiutował w wieku 4 lat. Kilka lat później wystąpił w popularnym serialach „Misericorde” (Jean Beaudin), „Omerta II” (Pierre Houle) i „L’or” (Jean-Claude Lord). Wystąpił również w filmach fabularnych takich jak „J’en suis” (Claude Fournier), „Le marchand de cable” (Nadine Fournel) i „La forteresse suspendue” (Roger Cantin). Występował również w kontrowersyjnym filmie „Martyrs” francuskiego reżysera Pascala Laugier. „Zabiłem moją matkę” to jego pierwszy film fabularny. Napisał go mając 17 lat.

Young actor and director born in Montreal. He had his acting debut at the age of 4. Few years later Xavier played in popular series “Misericorde” (Jean Beaudin), “Omerta II” (Pierre Houle) and “L’or” (Jean-Claude Lord). He also appeared in feature films “J’en suis” (Claude Fournier), “Le marchand de cable” (Nadine Fournel) and “La forteresse suspendue” (Roger Cantin) and a controversial “Martyrs” directed by Pascal Laugier. “I killed my mother” is his feature debut.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

- 2010** Wyśnione Miłości | Les amours imaginaries | Heartbeats
2009 Zabiłem moją matkę | J'ai tué ma mère | I killed my mother

reż|dir Xavier Dolan **pro|pro** Xavier Dolan, MIFILFILMS **sce|sc** Xavier Dolan **zdj|ph** Stéphanie Anne Weber Biron **muz|mus** Nicholas Savard-L'Herbier **mon|ed** Héliène Girard **ob|cast** Anne Dorval, Xavier Dolan, François Arnaud **dys|dis** Tongarino Releasing

„Zabiłem moją matkę” to obsypany nagrodami, niezwykle film o dorastaniu. Głośny debiut Xaviera Dolana, twórcy „Wyśnionych miłości”. Hubert jest zbuntowanym nastolatkiem, który nienawidzi swojej matki. Nie znosi jej kiczowatego gustu, niemodnych ubrań i upodobania do tanich bibelotów. Nade wszystko jednak nie znosi poczucia winy, jakie próbuje w nim wzbudzać. Matka natomiast nie rozumie, co dzieje się z jej ukochanym dzieckiem. Czuje się bezradna. Widzi, że dzieli ich coraz większa przepaść. **2009 Cannes MFF** - C.I.C.A.E. Award, Prix Regards Jeune, SADC Prize (Directors' Fortnight); **2010 MFF Palm Springs** – FIPRESCI Prize – nagroda dla najlepszej aktorki Anne Dorval; **2009 MFF Reykjavik** - Golden Puffin; **2009 Satellite Awards**– nominacja w kategorii Najlepszy Film, Film Zagraniczny; **2009 Toronto Film Critics Association Awards** - Jay Scott Prize

“I killed my mother” is an unusual film about growing up - Xavier Dolan’s, director of “Heartbeats” debut. Hubert is a rebellious teenager, who hates his mother. He dislikes her taste, unfashionable clothes and cheap trinkets. But most of all he hates this feeling of guilt, that she is trying to arouse in him. On the other hand mother doesn’t understand what is going on with her beloved child. She feels helpless. She sees, that her son is moving away from her. **2009 Cannes IFF** - C.I.C.A.E. Award, Prix Regards Jeune, SADC Prize (Directors' Fortnight); **2010 Palm Springs IFF** – FIPRESCI Prize – Best Actress Anne Dorval; **2009 Reykjavik IFF** - Golden Puffin; **2009 Satellite Awards**– nomination in category Best Foreign Film; **2009 Toronto Film Critics Association Awards** – Jay Scott Prize

Zabiłem moją matkę

Hana Makhmalbaf (1988)

Irańska reżyserka. Pochodzi z rodziny filmowców. Jest córką znanej postaci irańskiego kina, Mohsena Makhmalbafa, jej matka oraz siostra również działają w zawodzie. Pierwszy film, pokazywany na festiwalu w Locarno, zrobiła w wieku 8 lat. W wieku 15 lat nakręciła trwający 105 minut obraz „Joy of Madness”, dokumentujący produkcję filmu swojej siostry.

Iranian director. Derives from a family of filmmakers. Daughter of a famous person in Iranian cinema, Mohsen Makhmalbaf; her mother and sister also work in film industry. Her first film, displayed in Locarno, Hana made when she was 8 years old. With fifteen she made a 105 minutes documentary Joy of Madness about her sister's film production.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2009 Green Days

2007 Budda runął ze wstydu | Buda as sharm
foru rikht | Buddha Collapsed Out of Shame

Buda as sharm foru rikht | Buddha Collapsed Out of Shame
Iran, Francja
(IR, FR) 2007
kolor | colour
81 min.

reż | dir Hana Makhmalbaf
pro | pro Maysam Makhmalbaf
sce | sc Marzieh Makhmalbaf
zdj | ph Ostad Ali muz | mus Tolibhon Shakhidi
mon | ed Mastaneh Mohajer
ob | cast Abbas Alijome, Abdolali Hoseinali, Nikbakht Noruz
dys | dis Wild Bunch

Pełnometrażowy debiut Hany Makhmalbaf to przejmujący dokument portretujący miasto Bamian w Afganistanie. W 2001 roku Talibowie wysadzili tam ponad 1500-letnie, 30-metrowe posągi Buddy, wspaniałe zabytki kultury wyrzeźbione w skale. Pozostały jaskinie, w których znajdowały się klasztory. W jednej z nich mieszka Bakhtay wraz z rodziną. Jej rówieśnicy chodzą do szkoły, uczą się pisać i czytać. Ona natomiast musi opiekować się w domu młodszym bratem. Bakhtay jest zdecydowana wiele poświęcić, aby również nauczyć się alfabetu.

2008 MFF w Berlinie – Kryształowy Niedźwiedź w kategorii Najlepszy film

2007 MFF w San Sebastian – Nagroda Specjalna Jury

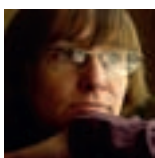
Hana Makhmalbaf's feature debut is a documentary portraying Bamian city in Afghanistan. 2001 the Talibs destroyed there 30 meter high Budda statues, the grate monuments carved in the rock that counted over 1500 years. What left were caves, with monasteries in them. In one of them lives Bakhtay with her family. Her peers go to school, learn how to write and read. Nonetheless she must take care of her little brother. But Bakhtay is determined to sacrifice a lot to learn alphabet.

2008 IFF Berlin – Crystal Bear in category Best Film

2007 IFF San Sebastian – Special Prize of the Jury

nieLetnie BRZEGI
Films 4 Teens

129

Dorota Kędzierzawska (1957)

Reżyserka, scenarzystka. Studiowała kulturoznawstwo na Uniwersytecie Łódzkim. Zaczęła studia w Moskwie na Wydziale Reżyserii WGIK, w 1981 ukończyła reżyserię Łódź. Jest autorką między innymi „Wron”, nagrodzonych w Cannes, opowiadających historię dwóch dziewczyn. Jeden z ostatnich filmów Kędzierzawskiej, „Pora umierać” to poruszająca opowieść o życiu starszej pani, kreowanej przez Danutę Szaflarską.

Director and screenwriter. She studied cultural sciences at the Łódź University, and then directing in Moscow and Łódź. Kędzierzawska directed „The Crows”, a story about two girls awarded in Cannes. One of her last movies was „Time to Die”, a moving picture showing life on an elderly lady, created by Danuta Szaflarska.

Tomorrow will be better
Polska, Japonia
(PL, JP) 2010
kolor | colour
118 min.

reż | dir Dorota Kędzierzawska
pro | pro Artur Reinhard, Kid Film
sce | sc Dorota Kędzierzawska
zdj | ph Artur Reinhard muz | mus Michal Pajdiak, Honza Martinek
mon | ed Dorota Kędzierzawska, Artur Reinhard
ob | cast Oleg Ryba, Jewgienij Ryba, Akhmed Sardalov, Stanisław Sojka
dys | dis Kid Films

Doceniony podczas tegorocznego Berlinale film „Jutro będzie lepiej” to polsko-japońska koprodukcja Doroty Kędzierzawskiej, uznanej reżyserki filmów opowiadających o najmłodszych. Trójka bezdomnych chłopców żyjących w Rosji, Pietia, Waśka, Liapa, marzy o ucieczce do Polski. Bohaterowie mieszkający na kolejowym dworcu myślą, że czeka ich tam lepszy świat, z nadzieją wypatrują normalnego życia. Punktem wyjścia była prawdziwa historia, która zainspirowała reżyserkę do stworzenia precyzyjnego scenariusza. „Jutro będzie lepiej” to próba spojrzenia na dziecięcy świat bez infantylizacji i upraszczania, za to z aktorami znalezionymi na jednym z zapomnianych rosyjskich osiedli. Fabuła przywodzi na myśl słynny film Macieja Dejcera „300 mil do nieba”, lecz tonacja dzieła Kędzierzawskiej jest zupełnie inna. To pełna optymizmu i ciepła, utkana z obserwacji dziecięcych zachowań opowieść o sile marzenia.

2009 MFF w Berlinie – Nagroda Deutsches Kinderhilfswerk Grand Prix dla najlepszego filmu, Nagroda Pokojowa

Awarded during latest Berlin International Film Festival film „Tomorrow will be Better” is a polish-japanese production directed by Dorota Kędzierzawska, an acclaimed author of films showing the life of children. Three homeless boys living in Russia, Pietia, Waśka and Liapa, dream of escape into Poland. Boys living at a railway station think that a better world awaits them there and thus they look forward with hope for a normal life. The plot is based on a real story, that inspired Kędzierzawska to write a film screenplay. Her film is an attempt to look at the world of those children without infantile simplification, with actors found on one of the forgotten Russian housing estates. The plot recalls „300 miles to heaven” film directed by Maciej Dejcer, but it's spirit is quite different. It is a story full of optimism and warmth, showing the power of child's dreams. **2009 Berlin IFF** - Deutsches Kinderhilfswerk Grand Prix, Peace Film Award

Torun Lian (1956)

Norweska pisarka, autorka dramatów i reżyserka. Jej debiut literacki przypadł na rok 1988, jest autorką m.in. powieści młodzieżowej „Frida”. Píše scenariusze na podstawie swoich książek i je reżyseruje, np. „Tylko chmury poruszają gwiazdy”. „Kolor mleka” jest jej drugim filmem na podstawie własnego pierwowzoru literackiego.

Norwegian writer, playwright and director. Her literary debut was in 1988, she is an author a youth novel “Frida”. She writes screenplays based on her books and directs them, as it was with “Only Clouds Move the Stars”. The “Color of Milk” is her second film based on her own literary original.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2004 Kolor mleka | The Color of Milk

1998 Tylko chmury poruszają gwiazdy | Only Clouds Move the Stars

Ikke naken | The Color of Milk
Norwegia
(NO) 2004
kolor | colour
94 min.

reż | dir Torun Lian pro | pro Catho Bach Christensen sce | sc Torun Lian zdj | ph John Christian Rosenlund muz | mus Odin Staveland, Øyvind Staveland mon | ed Stian Johnsen ob | cast Julia Krohn, Gustaf Skarsgård, Ane Dahl Torp, Reidar Sørensen dys | dis Norwegian Film Institute

12-letnia Selma przeżyła śmierć swojej matki. Pozostając pod opieką ciotki widzi, ile kłopotów mogą sprawiać w życiu mężczyźni. Postanawia więc, że nigdy się nie zakocha, będąc przekonaną, że nie jest do tego stworzona. Okazuje się jednak, że nie jest to łatwe zadanie, szczególnie wtedy, gdy druga połówka jest tak blisko i można dzielić z nią własne zainteresowania... Komedia romantyczna zabarwiona jest czarnym humorem. Akcja dzieje się w malowniczej, norweskiej wiosce. Opowieść zabiera nas w sam środek skomplikowanych relacji damsko-męskich. Pokazuje pierwszą miłość dziewczynki, w której jak w zwierciadle odbijają się uniwersalne problemy. **2005 MFF w Berlinie** – Nagroda Deutsches Kinderhilfswerk – wyróżnienie specjalne dla filmu pełnometrażowego

12 year old Selma survived the death of her mother. While staying under care of her aunt the girl can clearly see how troublesome men are. Thus she decides to never fall in love. Selma is convinced, that it wouldn't be good for her. Nevertheless it turns about, that it won't be that easy at all, especially when the other half is so close... Romantic comedy with elements of a black humor. The plot takes place in a picturesque Norwegian village. The story takes us into the middle of sophisticated male-female relationships showing girls first love, where, as in a mirror, universal problems reflect. **2005 Berlin IFF** – Deutsches Kinderhilfswerk Award – special distinction

nieLetnie BRZEGI
Films 4 Teens

Auraeus Solito (1969)

Filipiński filmowiec i obrońca praw ludności tubylczej. Pochodzi z wyspy Palawan i jest jednym z pierwszych urodzonych poza obszarem zamieszkiwanym przez jego plemię. Ukończył University of the Philippines na wydziale Theater Arts. Jeden z najbardziej obiecujących reżyserów młodej generacji, „Maximo Oliveros rozkwita” był jego debiutem fabularnym. Filmy Solito zdobywają nagrody i są pokazywane na światowych festiwalach.

Philippine Filmmaker and indigenous people's rights advocate. He comes from a lineage of Shaman-Kings from the Palawan tribe. He is one of the first born outside of his tribal land of South Palawan. He graduated from the University of the Philippines with a degree in Theater Arts. One of the most promising directors of the new generation. “The Blossoming of Maximo Oliveros” was his feature debut. Solito's films gain awards and are screened on many international film festivals.

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2009 Boy

2007 Pisay | Philippine Science International

2005 Maximo Oliveros rozkwita | The Blossoming of Maximo Oliveros

Ang pagdadalaga ni Maximo Oliveros | The Blossoming of Maximo Oliveros
Filipiny
(PH) 2005
kolor | colour
100 min.

reż | dir Auraeus Solito pro | pro Raymond Lee sce | sc Michiko Yamamoto zdj | ph Nap Jamir muz | mus Pepe Smith mon | ed Clarence Sison, Auraeus Solito ob | cast Nathan Lopez, Soliman Cruz, J.R. Valentin, Neil Ryan Sese, Ping Medina dys | dis Wide Management

Film przeciwstawia czystość pierwszej miłości biedzie i korupcji, które dominują w slumsach Manili. To tam właśnie mieszka pół sierota, 12-letni Maximo. Maxi sprząta, gotuje, pierze, naprawia podziurawione dżinsy swojemu ojcu i braciom – drobnym złodziejaszkom. W sytuacjach kryzysowych dostarcza im nawet alibi. Pewnego dnia Maxi spotyka Victora, szanowanego, pełnego zasad policjanta, który budzi w Maxim marzenie o lepszym, uczciwym życiu. Nie trzeba długo czekać na zdecydowany sprzeciw ojca i rodzeństwa.

2006 MFF w Berlinie – Kryształowy Niedźwiedź

This film pits the purity of first love against the poverty and corruption that dominate the slums of Manila. The Philippine capital is home to 12-old Maxi, who comes from a poor family. Maxi cleans the house, cooks, washes clothes and repairs tattered jeans for his relatives, who are all petty thieves. He even supplies them with the odd alibi, when needed. Things work out fine until Maxi meets Victor, a respected, principled policeman who awakens Maxi's dreams of a better life – on the straight and narrow. This is a recipe for disaster as far as the family is concerned, and it is not long before the situation incurs the wrath of his father and siblings.

2006 Berlin IFF – Crystal Bear

Maximo Oliveros rozkwita

The Secret of Kells
 Francja, Belgia, Irlandia
 (FR, BE, IE) 2009
 kolor | colour
 75 min.

Tomm Moore (1977)

Irlandzki ilustrator, twórca komiksów i filmów. Studiował animację klasyczną na Ballyfermot College w Dublinie. Jest jednym z założycieli Cartoon Saloon, firmy zajmującej się animacją filmową i telewizyjną. Studio stworzyło m.in. serial „Skuns Fu”, wyświetlany w Polsce. Jego pierwszy film, „Sekret Księgi z Kells” zyskał nominację do Oscara.

Irish illustrator, cartoonist, filmmaker. He studied classical animation at the Ballyfermot College in Dublin. He is one of the founders of Cartoon Saloon, a company dedicated to film and television animation. His first film „The Secret of Kells” was an Oscar nominee.

reż|dir Tomm Moore, Nora Twomey
pro|pro Didier Brunner, Paul Young,
 Tomm Moore, Viviane Vanfleteren
sce|sc Tomm Moore, Fabrice Ziolkowski
muz|mus Bruno Coulais **mon|ed** Fabienne Alvarez-Giro **ob|cast** Evan McGuire, Christen Mooney, Brendan Gleeson,
 Mick Lally **dys|dis** Gutek Film

Księga z Kells to autentyczny manuskrypt celtyckich mnichów pochodzący z przełomu VIII i IX wieku, stanowiący jeden z najcenniejszych zabytków irlandzkiej sztuki średniowiecznej. Kells to nazwa opactwa położonego w hrabstwie Meath w Irlandii. Z niego pochodzi bohater opowieści, dwunastoletni Brendan, skory do pomocy i życzliwie nastawiony do ludzi nastolatek. Pomaga mnichom w prowadzeniu opactwa, nie znając przy tym świata zewnętrznego. Kiedy do opactwa przybywa Brat Aidan, dostrzega w chłopcu talent i dobre serce. Angażuje go do pracy nad ukończeniem księgi, której wspaniałość ma oślepić. Aby tego dokonać, Brendan stawia czoła wielu niebezpieczeństwom i przejdzie własną inicjację. Wizualnie „Sekret Księgi z Kells” jest fascynujący: magiczny nastrój łączy się z uproszczoną kreską i inteligentną deformacją, inspirowanymi sztuką średniowiecznej iluminacji i zdobnictwa.

2010 Academy Awards – nominowany do Oscara w kategorii Najlepszy Pełnometrażowy Film Animowany; **2009 European Film Awards** – nominowany w kategorii Najlepszy Europejski Film Animowany

The Book of Kells is an authentic manuscript of Celtic monks from turn of the eighth and ninth centuries, one of the most precious relics of the Irish medieval art. Kells is a name of an abbey located in Meath county in Ireland. In Kells lives Brendan, a helpful and benevolent twenty year old boy. He helps monks in keeping the abbey, not knowing the outside world. When brother Aidan arrives to the abbey, he discovers, that Brendan has a talent and good heart necessary to help him finishing the great book. In order to do it, Brendan will have to face many dangers and go through his own initiation. Visually The Secret of Kells is fascinating: magical atmosphere combined with simplified line and intelligent deformation inspired by art of medieval illumination and ornamentation.

2010 Academy Awards – Oscar nomination; **2009 European Film Awards** – nomination

nieLetnie BRZEGI
 Films 4 Teens

131

This Way of Life
 Nowa Zelandia, Kanada
 (NZ, CA) 2009
 kolor | colour
 84 min.

Thomas Burstyn (1954)

Kanadyjski operator i reżyser. Studiował w National Film Board of Canada. Jego dorobek operatorski obejmuje kilkadziesiąt filmów, pracuje jako operator od ponad 30 lat. Reżyser nagradzanego dokumentu „One Man, One Cow, One Planet”. Zdobywca licznych nagród, nominowany do Emmy za najlepsze zdjęcia do serialu „The 4400”.

Canadian cameraman and director. Studied at the National Film Board of Canada. His directorial output includes tens of films, he has been working as a cameraman for over thirty years. Director of an awarded documentary One Man, One Cow, One Planet. Winner of many awards and Emmy Award nominee for the cinematography of The 4400.

reż|dir Thomas Burstyn
pro|pro Barbara Sumner-Burstyn
sce|sc Barbara Sumner-Burstyn
zdj|ph Thomas Burstyn **muz|mus** Joel Haines **mon|ed** Cushla Dillon
ob|cast Colleen Karena, Peter Karena, Aurora Ottley-Karena, Corban Ottley-Karena, Elias Ottley-Karena
dys|dis Thomas Burstyn

Peter Karena jest Europejczykiem, lecz mimo koloru skóry został członkiem społeczności maoryskiej. Bohater posiada własny, wewnętrzny kodeks wartości. Jest zarazem myśliwym, zaklinaczem koni, filozofem, budowniczym, mężem i ojcem sześciorga dzieci. Jego żona Colleen w centrum swojego życia stawia rodzinę, jest też strażniczką tradycji. Film portretuje, nieraz intymne, sceny z ich codzienności, obserwujemy w jaki sposób wychowują dzieci, które nabierają dojrzałości emocjonalnej i otwartości na świat.

Karenowie pokazują w filmie swój sposób na życie, który prowadzi do głębokiej satysfakcji z codziennych doświadczeń. Poetycki film zabiera widza w podróż do zupełnie innej rzeczywistości, na spotkanie z ludźmi uprawiającymi sztukę życia z daleka od dużych społeczności.

2010 MFF w Berlinie – Kryształowy Niedźwiedź

Peter Karena, though European, was adopted into a Maori family and is Maori in all but skin. He has his own inner value code. Peter is a hunter, horse-whisperer, philosopher, builder, a husband and father of six children. His wife Colleen sees family as the center of the universe, she is also the keeper of heritage. The film portrays the intimate life of the Karena family, their everyday scenes, the way they raise their children who gradually gain emotional maturity and openness.

The Karenas show their way of life, leading to a deeper satisfaction from everyday experiences. A poetical movie takes us into a different reality, where people cultivate life art far away from grand societies.

2010 Berlin IFF – Crystal Bear

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2009 Tak Żyć | This Way of Life

2007 One Man, One Cow, One Planet

Tak Żyć

Philippe Falardeau (1968)

Urodził się w Québec, studiował politologię i stosunki międzynarodowe w Ottawie. Między 1992 a 1993 tworzył swoje pierwsze filmy dokumentalne. Jego pierwszy film fabularny, „La Monite Gauche du Frigo” powstał w 2000 roku.

Born in Québec. Studied politics and international relations in Ottawa. From 1992 to 1993 he made his first documentaries. He made his debut as a feature film director in the year 2000 with "La Monite Gauche du Frigo".

FILMOGRAFIA/ FILMOGRAPHY

2008 C'est pas moi, je le jure!

2006 Congorama

2005 La Methode Mourin

2003 Boulevard Saint-Laurent

2002 Ca cest Laurence

2001 Jean Laliberte: a man, his vision and a whole lot of concrete

2000 La moitie gauche du frigo

1997 Pate Chinoi

1992 La course destination monde

C'est pas moi, je le jure! |
It's not me, I swear!
Kanada (CA) 2008
Kolor|colour
110 min.

reż|dir Philippe Falardeau
pro|pro Luc Déry, Kim McCraw, Micro
Scope sce|sc Philippe Falardeau, Bruno
Hébert zdj|ph André Turpin muz|mus
Patrick Watson ob|cast Antoine L'Écuyer,
Suzanne Clément, Daniel Brière, Catheri-
ne Faucher dys|dis Films Distribution

Latem 1968 roku Leonowi prawie udało się powiesić. Mama uratowała go w ostatniej chwili. Dziesięcioletni Leon nie tylko ma mnóstwo problemów, ale również bardzo bujną wyobraźnię. To pomaga, zwłaszcza, kiedy rodzice się kłócą, a sąsiedzi denerwują. Pewnego dnia mama Leona podejmuje decyzję, by porzucić dotychczasowe życie i wyjechać do Grecji, co pozwoli Leonowi spojrzeć na swoje dotychczasowe życie z nieco innej strony... Reżyser Philippe Falardeau mówi o swoim filmie, że przedstawia życie z „punktu widzenia nadwrażliwego dziecka, które opisuje swoją własną psychikę jako zdeintegrowaną. Jednocześnie jest osobą, która bierze sprawy w swoje ręce zamiast się poddawać. Nie robi z siebie męczennika, tylko samo kreuje swoje nieszczęście. Bierze za nie odpowiedzialność.”

2009 MFF w Berlinie – Kryształowy Niedźwiedź, Deutsches Kinderhilfswerk Grand Prix

Leon almost hanged himself during the summer of 1968. He was saved by his mother at the last moment. Not only does ten-year-old Leon have a lot of problems – he also has a vivid imagination. And, with parents like his who are always arguing, as well as his annoying neighbours, he needs it. One day Leon's mother decides to turn her back on her small family, her house and garden and start a new life in Greece. Director Philippe Falardeau: "The worldview of a hypersensitive child who describes his own psychic disintegration. I saw a child character who took action instead of putting up with things. Unlike child martyrs, Leon creates his own misfortune. He takes responsibility for it."

2009 Berlin IFF – Crystal Bear, Deutsches Kinderhilfswerk Grand Prix

nieLetnie BRZEGI
Films 4 Teens

**I Bóg stworzył
aktora.
And God created
actor.**

**Wszystkie
zaczynają się**

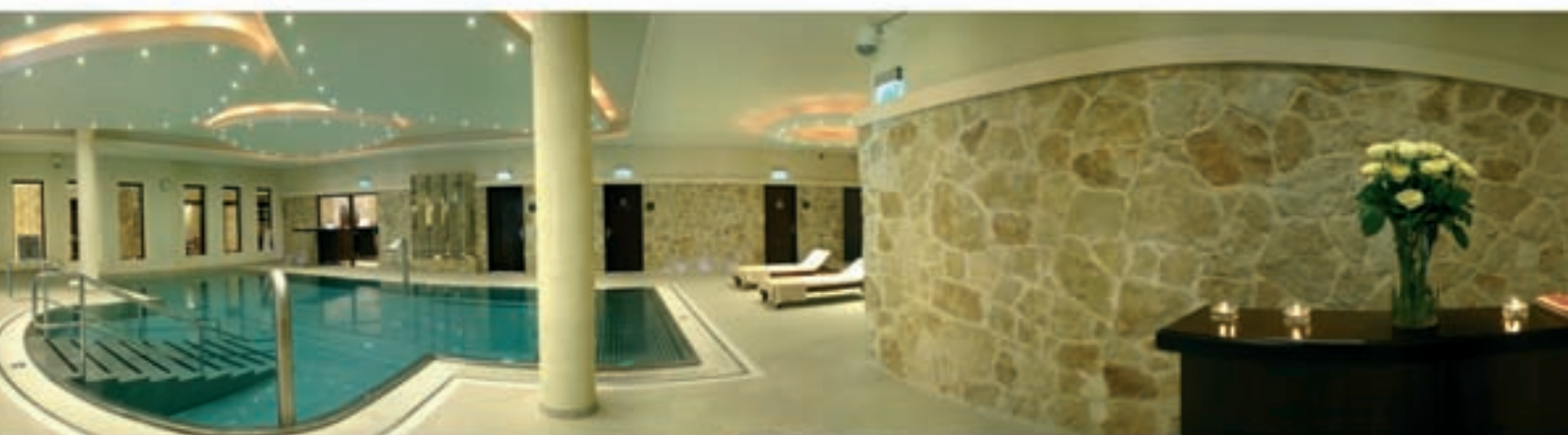

Król Kazimierz
Hotel & SPA

HOTEL KRÓL KAZIMIERZ

KWINTESENCJA POLSKIEJ GOŚCINNOŚCI

NAJWAŻNIEJSZE CHWILE

W ŻYCIU WARTO SPĘDZIĆ
W NIEZAPOMNIANEJ ATMOSFERZE.

NAJWYŻSZY STANDARD

W ATRAKCYJNYCH CENACH.

HOTEL KRÓL KAZIMIERZ, UL. PUŁAWSKA 86, 24-120 KAZIMIERZ DOLNY
TEL. +48 81 880 99 99, FAX +48 81 880 98 98, EMAIL: REZERWACJA@KROLKAZIMIERZ.PL

WWW.KROLKAZIMIERZ.PL

Zbigniew Zamachowski

**I Bóg stworzył aktora.
Z.Zamachowski
And God created actor.
Z. Zamachowski**

135

Artysta wszechstronny: aktor teatralny i filmowy, autor tekstów i muzyki do piosenek, multiinstrumentalista, poeta. Urodził się w 1961 roku w Brzezinach. Dorastał w scenerii XIX-wiecznej, co – jak sam zaznacza - wyrobiło w nim specyficzny typ wrażliwości. Po ukończeniu szkoły muzycznej i technikum podjął studia na Wydziale Aktorskim Szkoły Filmowej w Łodzi. W 1983 roku zadebiutował w teatrze, a dwa lata później rozpoczął trwającą kilkanaście lat współpracę z Jerzym Grzegorzewskim i jego Teatrem Studio. Na początek lat 80. przypadają również jego pierwsze role filmowe, w tym debiut w „Wielkiej majówce” Krzysztofa Rogulskiego. Przez cały czas Zamachowski dbał o równomierny rozwój wszystkich swoich talentów: intensywnie występował na przeglądach piosenki aktorskiej, zdobywał liczne nagrody (np. za rolę w „Synu Marnotrawnym” Stanisława Trembeckiego w reżyserii Adama Hanuszkiewicza na przeglądzie spektakli dyplomowych w Łodzi). Zaczął też regularnie grywać w spektaklach Teatru Telewizji. Wielką popularność zdobył w latach 90., kiedy po wspaniałych rolach teatralnych i filmowych (m.in. u Krzysztofa Kieślowskiego) dał popis swych umiejętności w „Big Zbig Show” Magdy Umer.

Miłośnicy jego aktorstwa i cieplej osobowości zredagowali książkę „Zamach na Zamachowskiego”, zawierającą obszerny wywiad z artystą. Aktor jest laureatem wielu prestiżowych nagród (Nagroda im. Aleksandra Zelwerowicza za rolę w sztukach Czechowa w 1993; nagroda dla najlepszego ak-

The versatile artist – film and theater actor, song author, musician, poet. Zamachowski was born in 1961 in Brzeziny. He grew up in nineteenth century scenery, what – as he says - developed a special kind of sensitivity in him. After finishing music and technical school, Zamachowski studied at the Acting Faculty in Łódź. His theater debut was in 1983. Two years later cooperation with Jerzy Grzegorzewski and his Theater Studio begun. The beginning of Eighties also brought first film roles, among them film debut in “Grand picnic” directed by Krzysztof Rogulski. Zamachowski always tried to develop all his talents equally: he performed at the actor’s song reviews, won many awards (for example for the part of a pianist in Stanisław Trembecki’s “Prodigal Son” directed by Adam Hanuszkiewicz 1985), and started to play regularly in television spectacles. A great popularity came in the Nineties, when, after excellent theater and film roles, Zamachowski took part in Magda Umer’s Big Zbig Show. His admirers prepared a book entitled “Attack on Zamachowski” containing a comprehensive interview. The actor is a laureate of many prestigious awards (Aleksander Zelwerowicz Award 1993, Gdynia PFFF award for the role in Diverted directed by Kazimierz Kutz, 1994) and honor-awards like Distinguished Culture Activist in 1996. In the second half of the decade Zamachowski started playing in National Theater in Warsaw. During the last ten years he didn’t slow down the pace of work, still winning awards for his masterly work (for ex-

tora za „Zawróconego” Kutza na FPFF w Gdyni w 1994) oraz odznaczeń (m.in. Zasłużony Działacz Kultury w 1996). W drugiej połowie dekady Zamachowski zaczął grać w Teatrze Narodowym w Warszawie, w którym pracuje do dziś. Wykładowca piosenki aktorskiej w Łodzi, wydał tomik wierszy „Półkrople, ćwierćkrople”. Przez ostatnie 10 lat nie zwolnił tempa pracy, wciąż zdobywając liczne nagrody uznania za mistrzowską pracę (m.in. „Orzeł” za rolę Jaśka w „Zmruż oczy”) oraz grając intensywnie w teatrze i filmie (spektakle z przyjacielem Wojtkiem Malajkatem, filmy Glińskiego i Jakimowskiego).

Sebastian Smoliński

ample Eagle Award for the role in “Squint Your Eyes”) and playing intensively in theater and film (theater spectacles wit his friend Wojciech Malajkat, Gliński and Jakimowski films).

Sebastian Smoliński

WYBRANA FILMOGRAFIA | SELECTED FILMOGRAPHY

- 2010** Święta Krowa | Father, Son & Holy Cow, , reż | dir Radosław Węgrzyn
- 2009** Operacja Dunaj | Operation Danube, reż | dir Jacek Głomb
- 2009** Popiełuszko. Wolność jest w nas | Popieluszko: Freedom Is Within Us, reż | dir Rafał Wieczyński
- 2008** Boisko bezdomnych | The Offsiders, reż | dir Kasia Adamik
- 2006** Nadzieja | Hope, reż | dir Stanisław Mucha
- 2006** Dublerzy | Doubles, reż | dir Marcin Ziębiński
- 2005** Skazany na bluesa | Destined for Blues, reż | dir Jan Kidawa-Błoński
- 2003** Polana wśród brzeziny | La petite prairie aux bouleaux | The Birch-Tree Meadow, reż | dir Marceline Loridan-Ivens
- 2003** Żurek | White Soup, reż | dir Ryszard Brylski
- 2003** Zróbmy sobie wnuka | Let's Make a Grandson, reż | dir Piotr Wereśniak
- 2003** Zmruż oczy | Squint Your Eyes, reż | dir Andrzej Jakimowski
- 2003** Ciało | The Body, reż | dir Tomasz Konecki, Andrzej Saramonowicz
- 2002** Pianista | The Pianist, reż | dir Roman Polański
- 2001** Wiedźmin | The Hexer, reż | dir Marek Brodzki
- 2001** Cześć Tereska | Hi Tessa, reż | dir Robert Gliński
- 2000** Weiser, reż | dir Wojciech Marczewski
- 2000** Prymas. Trzy lata z tysiąca | The Primate, reż | dir Teresa Kotlarczyk
- 2000** Kiedy noce robią się długie | Når nettene blir Lange | Cabin Fever, reż | dir Mona J. Hoel
- 1999** Przygody dobrego wojaka Szwejka | The Fateful Adventures of the Good Soldier Švejk, reż | dir Włodzimierz Gawroński
- 1999** Ogniem i mieczem | With Fire and Sword, reż | dir Jerzy Hoffman
- 1988** Demony wojny wg Goi | Demons of War by Goya, reż | dir Władysław Pasikowski
- 1997** Pułapka | The Trap, reż | dir Adek Drabiński
- 1997** Darmozjad Polski | Polish Sponger, reż | dir Łukasz Wylęzałek
- 1997** Szczęśliwego Nowego Jorku | Happy New York, reż | dir Janusz Zaorski
- 1997** Kochaj i rób co chcesz | Love Me and Do Whatever You Want, reż | dir Robert Gliński
- 1996** Odwiedź mnie we śnie | Visit Me In a Dream, reż | dir Teresa Kotlarczyk
- 1995** Pestka | The Pip, reż | dir Krystyna Janda
- 1995** Pułkownik Kwiatkowski | Colonel Kwiatkowski, reż | dir Kazimierz Kutz
- 1994** Zawrócony | Reverted, reż | dir Kazimierz Kutz
- 1993** Na czarno | Le clandestin, reż | dir Jean-Louis Bertuccelli
- 1993** Trzy kolory. Białe | Trois couleurs. Blanc | Three Colors: White, reż | dir Krzysztof Kieślowski
- 1993** Straszny sen Dzidziusia Górkiewicza | The Terrible Dream of Babyface Gorkiewicz, reż | dir Kazimierz Kutz
- 1990** Ucieczka z kina „Wolność” | Escape from the ‘Liberty’ Cinema, reż | dir Wojciech Marczewski
- 1988** Biesy | Les possédés | The Possessed, reż | dir Andrzej Wajda

I Bóg stworzył aktora.
Z. Zamachowski
And God created actor.
Z. Zamachowski

- 1988** Niezwykła podróż Baltazara Kobera | The Tribulations of Balthazar Kober, reż|dir Wojciech Jerzy Has
- 1988** Dekalog X | Decalogue Ten: Thou Shalt Not Covet Thy Neighbor's Goods, reż|dir Krzysztof Kieślowski
- 1987** Zad wielkiego wieloryba, reż|dir Mariusz Treliński
- 1986** Prywatne śledztwo | Private Investigation, reż|dir Wojciech Wójcik
- 1986** Ucieczka | Escape, reż|dir Tomasz Szadkowski
- 1981** Wielka majówka | The Big Picnic, reż|dir Krzysztof Rogulski

WYBRANE SPEKTAKLE TEATRU TV | SELECTED TV THEATER

- 2010** Czarnobyl. Cztery dni w kwietniu/ jako Zbigniew Jaworowski, reż|dir Janusz Dymek
- 2007** Kryptonim Gracz/ jako Jerzy Pawłowski, reż|dir Agnieszka Lipiec-Wróblewska
- 2007** Ballada o kluczu/ jako Robert, reż|dir Waldemar Krzystek
- 2006** Zorka/ jako Ernest Zawada, reż|dir Łukasz Wylężałek
- 2006** Umarli ze Spoon River/ jako Dippold Optyk, reż|dir Jolanta Ptaszyńska
- 2006** Pastorałka/ jako Rabin/Kolędnik, reż|dir Laco Adamik
- 2003** Dzień przed zachodem/ jako Listonosz Fatalny, reż|dir Maria Zmarz-Koczanowicz
- 2001** Przemiana 1999/ jako Senso, reż|dir Laco Adamik
- 2001** Ożenek/ jako Podkolesin, reż|dir Jerzy Stuhr
- 2000** Ballada o zabójcach/ jako Roman, reż|dir Waldemar Krzystek
- 1999** Randka z diabłem/ jako Wiesio, reż|dir Maciej Dutkiewicz
- 1998** Płaszcz/ jako Chlestakow, reż|dir Andrzej Domalik
- 1998** Netta/ jako Tryk, reż|dir Kazimierz Kutz
- 1997** Skarby króla Midasa/ jako Król Midas, reż|dir Tomasz Szadkowski
- 1997** Mąż i żona/ jako Alfred, reż|dir Olga Lipińska
- 1997** Filantrop/ jako Philip, reż|dir Maria Zmarz-Koczanowicz
- 1996** Zima pod stołem/ jako Dragomir, reż|dir Ewa Pytka-Chylarecka
- 1996** Za i przeciw/ jako Major Steve Arnold, reż|dir Ryszard Bugajski
- 1996** Nasz człowiek/ jako Jegor Dmitrycz Głumow, reż|dir Kazimierz Kutz
- 1995** Rodzina/ jako Hans, reż|dir Kazimierz Kutz
- 1995** Emigranci/ jako XX, reż|dir Kazimierz Kutz
- 1995** Duet, reż|dir Łukasz Wylężałek
- 1995** Don Kichot/ jako Sancho Pansa, reż|dir Andrzej Domalik
- 1995** Don Juan/ jako Sganarel, reż|dir Leszek Wosiewicz
- 1994** Wiśniowy sad/ jako Jasza, reż|dir Andrzej Domalik
- 1994** Nowy Don Kiszot/ jako Burmistrz, reż|dir Barbara Borys-Damięcka
- 1994** Intruz/ jako Listonosz, reż|dir Łukasz Wylężałek
- 1993** Amadeusz/ jako Wolfgang Amadeusz Mozart, reż|dir Maciej Wojtyszko
- 1992** Szklana menażeria/ jako Gość, reż|dir Barbara Borys-Damięcka
- 1992** Płatonow/ jako Płatonow, reż|dir Andrzej Domalik
- 1992** Nieporównany Crichton/ jako Crichton, reż|dir Andrzej Maj
- 1991** Polowanie na kaczki/ jako Ziłow, reż|dir Andrzej Maj
- 1989** Hotel „Pod Kulą Ziemską”/ jako Lektor - Zamachowiec Dworzanin, reż|dir Wojciech Biedroń
- 1988** Głupi Jakub/ jako Jakub, reż|dir Michał Kwieciński
- 1987** Wiosenne wody/ jako Hipolit Połozow, reż|dir Andrzej Maj

**I Bóg stworzył aktora.
Z.Zamachowski
And God created actor.
Z. Zamachowski**

1986

film

Ucieczka

Escape
Polska (PL)
1986
kolor | colour
71 min.

reż | dir Tomasz Szadkowski pro | pro Andrzej Janowski, TVP Studio Filmowe TOR
sce | sc Tomasz Szadkowski zdj | ph Krzysztof Pakulski
muz | mus Zbigniew Preisner mon | ed Irena Choryńska ob | cast Adrianna Biedrzyńska, Zbigniew Zamachowski, Jerzy Stuhr, Marek Sawicki, Irena Laskowska, Wiesław Drzewicz dys | dis TVP SA

Jedna z części cyklu filmowego „Kronika wypadków”. Pewna siebie nastolatka trafia do zakładu poprawczego. Usiłuje się stamtąd wydostać, symulując chorobę umysłową. W kajdankach i pod eskortą zostaje przewieziona do zakładu psychiatrycznego na badania. Wykorzystując nieuwagę strażników, zachęca pensjonariusza (Zamachowski), aby staranował bramę zakładu. Umożliwia to obydwójgu ucieczkę. Porównywany z „Lotem nad kukułczym gniazdem”, film dyplomowy absolwenta katowickiej filmówki przykuwa uwagę dynamicznym montażem, jak również nasyceniem fabuły pierwiastkami sensoryjnymi. Oddaje znakomicie realia lat 80. XX w., kreśląc przy tym portret ludzi zepchniętych na margines, walczących o każdą chwilę wolności.

Part of the film cycle "The accident chronicle". A self-confident teenager goes to the reformatory. In order to get out from there she starts to simulate a mental illness. She is transported under escort to a mental hospital. While the guard staff is busy, she encourages one of the patients to ram the gate of the hospital. In enables them to escape. Compared to One Flew Over the Cuckoo's Nest debut of the Film School in Katowice graduate attracts one's attention with a dynamic montage and a plot full of sensational elements. It shows reality of the 1970s portraying marginalized people who fight for every moment of freedom.

138

I Bóg stworzył aktora. Z. Zamachowski
And God created actor. Z. Zamachowski

1987

film

Ludożerca

The Cannibal
Polska (PL)
1987
kolor | colour
39 min.

reż | dir Łukasz Wyleżalek pro | pro Jerzy Kajetan Frykowski, Studio Filmowe Perspektywa sce | sc Łukasz Wyleżalek
zdj | ph Jacek Kruczkowski muz | mus Zbigniew Zamachowski, Łukasz Wyleżalek
mon | ed Barbara Snarska ob | cast Małgorzata Wachecka, Wojciech Biedroń, Andrzej Krukowski, Jarosław Gruda, Zbigniew Zamachowski
dys | dis TVP SA

Średniometrażowy film telewizyjny Łukasza Wyleżaleka korzystający z motywów bajkowych. Rządzący pewnym krajem król ludożerca pragnie zostawić po sobie demokratycznego następcę tronu. W roli władcy występuje Zbigniew Zamachowski, również autor muzyki.

A short television film directed by Łukasz Wyleżalek, using motives known from tales. A king-cannibal wants to appoint a democratic successor to the throne. Zbigniew Zamachowski as a King and as music author.

1988

film

Dekalog X

Decalogue Ten: Thou Shalt
Not Covet Thy Neighbor's
Goods
Polska (PL)
1988
kolor|colour
57 min.

reż|dir Krzysztof Kieślowski pro|pro Ryszard
Chutkowski, Telewizja Polska, Studio Filmowe
Tor, Sender Freies sce|sc Krzysztof Kieślowski,
Krzysztof Piesiewicz zdj|ph Jacek Bławut mu-
z|mus Zbigniew Preisner, Piotr Klatt
mon|ed Ewa Smal ob|cast Jerzy Stuhr, Zbi-
gniew Zamachowski, Henryk Bista, Jerzy Turek,
Maciej Stuhr dys|dis TVP SA

Zwieńczenie cyklu filmów, poruszających problem funkcjonowania Dziesięciorga przykazań we współczesnym świecie. Dwaj bracia otrzymują w spadku po ojcu klasery ze znaczkami pocztowymi. Początkowo nie są zbyt zainteresowani kolekcją. Kiedy dowiadują się, że zbiór posiada wielką wartość, sami stają się filatelistami. Pierwszy wspólny film Krzysztofa Kieślowskiego i Zbigniewa Zamachowskiego. Aktor występuje w parze z Jerzym Stuhrem – podobnie jak w późniejszym, Białym. „Dekalog X” różni się charakterem od pozostałych części. Historia chciwości i szaleństwa nabiera niekiedy cech groteskowych. Zamachowski wykonuje na początku filmu piosenkę „Zabijaj, zabijaj” wraz z zespołem rockowym „Róże Europy”.

1989 MFF w Wenecji - nagroda FIPRESCI; **1989 MFF Sao Paulo** - nagroda krytyki filmowej

Last of the cycle of films concerning Decalogue in the modern world. Two brothers receive an album with postage stamps as a heritage after their father. Initially they are not interested in a collection – none of them shares his father's passion. When they are told that the collection is of a great value they are beginning to be interested in philately. It is the first movie that Krzysztof Kieślowski and Zbigniew Zamachowski made together. The actor performs hand in hand with Jerzy Stuhr – as in their other famous film Three Colors: White. This part of Decalogue is different than the other parts, a the story of greed and madness acquires a characteristic of a grotesque.

1989 Venice IFF – FIPRESCI Prize; **1989 Sao Paulo IFF** – critics award

I Bóg stworzył aktora. Z. Zamachowski
And God created actor. Z. Zamachowski

139

1993

film

Trzy kolory. Biały

Trois couleurs. Blanc |
Three Colors: White
Polska, Francja, Szwajcaria
(PL, FR, CH) 1993
kolor|colour
88 min.

reż|dir Krzysztof Kieślowski pro|pro Marin Karmitz, MK2 Productions SA, France
3 Cinema (Paris), CAB Production Lozanna, Studio FilmoweTor sce|sc Krzysztof
Kieślowski, Krzysztof Piesiewicz zdj|ph Edward Klosiński muz|mus Zbigniew
Preisner mon|ed Urszula Lesiak ob|cast Zbigniew Zamachowski, Julie Delpy,
Jerzy Stuhr, Janusz Gajos, Aleksander Bardini, Cezary Pazura
dys|dis Studio Filmowe TOR

Środkowa część trylogii, odwołującej się do hasła rewolucji francuskiej. Karol, Polak ożeniony z piękną Francuzką Dominique, prowadzi w Paryżu salon fryzjerski. Jednak stres wywołany pobytem w obcym kraju, nieznaną ludzi i języka, czyni z niego impotent. Nie mogąc przez 6 miesięcy skonsumować związku, Dominique rozwodzi się z mężem, zabierając mu cały majątek. Na stacji metra Karol poznaje innego Polaka, rozczarowanego życiem intelektualistę Mikołaja. Pomaga on wrócić fryzjerowi do kraju, przemycając go przez granicę w walizce. Po powrocie Karola czeka ciężka walka o godne miejsce w społeczeństwie. Zaskakujący film Kieślowskiego czerpie inspirację z różnych gatunków filmowych: od klasycznego melodramatu po komedie z Charlie Chaplinem. Poddając w wątpliwość realizację idei równości, film przedstawia polską rzeczywistość okresu transformacji.

1994 MFF w Berlinie – Srebrny Niedźwiedź za reżyserię

A middle part Krzysztof Kieślowski's film trilogy concerning the slogans of French Revolution. Karol, a Pole married to a beautiful French Dominique, runs a hair saloon in Paris. However, stress caused by a stay in a foreign country makes him an impotent. After six months of unsuccessful effort to consume their relationship, Dominique leaves her husband and takes all his assets with her. On a metro station Karol meets another Pole, Mikołaj - an intellectual, disappointed with life. Mikołaj helps Karol to go back to Poland. Now he will have to fight for a deserving place in the society. This surprising film takes its inspiration from various genres: from a classical melodrama to Charlie Chaplin comedies. Whilst questioning the idea of equality, the film shows the Polish reality in the times of transformation.

1994 Berlin IFF – Silver Bear in category Best Director

URZĄD
UCIECZKA Z KINA WOLNOŚĆ
JAK
BYĆ
KOCHANĄ
AMATOR

REJS DŁUG
ŻYWIOT
MATEUSZA

GRY ULICZNE
DEFILADA **POPIOŁ I DIAMENT**
ARIA DLA ATLETY
KRÓTKA HISTORIA JEDNEJ TABLICY
Z PUNKTU WIDZENIA NOCNEGO PORTIERA
STRUKTURA KRYSZTAŁU
ZEZOWATE SZCZĘŚCIE

EROICA

FILMY NA WYCIĄgniĘCIE RĘKI

CZEŚĆ TERESKA MESKA SPRAWA
GRY ULICZNE **DŁUG**
OCZY UROCZNE
ZEZOWATE SZCZĘŚCIE **HYDROZAGADKA**

www.filmotekaszkolna.pl

Program
edukacji
filmowej

Filmoteka
Szkolna

2000 film

Kiedy nocy robią się długie

Når nettene blir Lange |
Cabin Fever
Szwecja, Norwegia, Dania
(SE, NO, DK) 2000
kolor|colour
102 min.

reż|dir Mona J. Hoel pro|pro Malte Forssell
sce|sc Mona J. Hoel zdj|ph Robert Nordstom
mon|ed Hélène Berlin
ob|cast Zbigniew Zamachowski, Jerzy Nowak,
Benedikte Lindbeck, Krister Henriksson
dys|dis Norwegian Films Institute

Wielopokoleniowa rodzina udaje się w góry, aby w ciasnej chatce spędzić wspólnie Święta Bożego Narodzenia. W wyjeździe uczestniczy pochodzący z Polski mąż jednej z córek (Zamachowski) oraz jego rodzice. Kiedy tylko przybywają na miejsce, atmosfera staje się nieznośna. Długo skrywane sekrety wychodzą na jaw. „Kiedy nocy robią się długie” to pierwszy film norweski powstały zgodnie z postulatami Dogmy. Ujęcia kręcone przy prawie naturalnym świetle są całkowicie pozbawione efektów specjalnych. Mona Hoel konfrontuje zdegradowaną moralność rodziny norweskiej z tradycyjnym etosem polskiej inteligencji, a czarny humor i ironia prowadzą do przejmującego, dramatycznego finału.

A multigenerational family arrives into mountains to spent Christmas in a small house. A Polish husband of one of the daughters participates in the trip (Zamachowski). As soon as they arrive at the place atmosphere becomes intolerable. Long-hidden secrets come to light.

“Cabin Fever” is the first Norwegian film made according to Dogma postulates. Pictures are shot under natural light, without any special effects. Mona Hoel confronts a degraded morality of a Norwegian family with a traditional ethos of the Poles, and a black humor and irony lead to a dramatic ending.

I Bóg stworzył aktora. Z. Zamachowski
And God created actor. Z. Zamachowski

141

2001 film

Cześć Tereska

Hi Tessa
Polska (PL)
2001
cz-b|b&w
86 min.

reż|dir Robert Gliński pro|pro Filip Chodzewicz,
TVP sce|sc Jacek Wyszomirski, Robert Gliński
zdj|ph Petro Aleksowski muz|mus Jacek
Kuśmierczyk mon|ed Krzysztof Szpetmański
ob|cast Aleksandra Gietner, Karolina Sobczak,
Zbigniew Zamachowski, Małgorzata
Rożniatowska dys|dis TVP SA

15-letnia Tereska żyje skromnie na szarym, wielkomiejskim osiedlu. Nie dostawszy się do liceum plastycznego, za namową matki uczy się w szkole krawieckiej. Zawiera znajomość z kalekim portierem Edek (Zamachowski), dzięki czemu odreagowuje poczucie obcości i braku zainteresowania. Nakręcony w czerni i bieli film Glińskiego stanowił największe polskie wydarzenie filmowe 2001 roku. Dwie główne bohaterki grały właściwie siebie, dodając dziełu klimat wyjątkowej autentyczności, a zdjęcia do filmu nagrywano na terenie osiedli warszawskiej Pragi. Życie dopisało smutną kontynuację filmowej historii: odtwórczyni głównej roli, Aleksandra Gietner mimo świetnej roli docenianej przez krytyków i widzów (wyróżnienie m.in. na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Chicago) trafiła do poprawczaka o zaostrzonym rygorze.

2001 MFF w Karłowach Varach – Nagroda Specjalna; **2001 FPFF w Gdyni** – Grand Prix (Wielka Nagroda Jury „Złote Lwy”); **2001 MFF w Chicago** – wyróżnienie dla Aleksandry Gietner

The 15 year old Tereska lives in a large, grey housing estate. She didn't manage to enroll into an art high school, so she learns to be a seamstress. One day she meets the disabled caretaker Edek (Zbigniew Zamachowski), they make friends and it is thanks to Edek that Tereska acts out her sense of alienation and lack of attention. The black and white movie directed by Robert Gliński was the most important event in 2001 Polish cinema. The two main characters have been playing themselves, and the movie was shot in the housing estates of Warsaw Praga district. Life itself wrote a sad ending to the fictional story: the young Aleksandra Gietner, who played the lead role, despite her great performance admired by critics and publicity (Chicago IFF distinction) went to a maximum security reformatory.

2001 Karlove Vary IFF – Special Prize; **2001 Gdynia PFFF** – Grand Prix; **2001 Chicago IFF** – distinction for Aleksandra Gietner

2008 film

Dokładnie tam

Right there
Polska(PL)
2008
kolor | colour
16 min.

reż|dir Cezary Iber **pro|pro** Magdalena Otubek,
Kaja Domeracka, PWSFTviT **sce|sc** Cezary Iber **zdy|ph** Ja-
cek Podgórski **muz|mus** Łukasz Damrych **mon|ed** Andrzej
Dąbrowski **ob|cast** Zbigniew Zamachowski, Michał Kopak,
Grażyna Zielińska, Małgorzata Szumda, Miłogost Reczek
dys|dis PWSFTviT

Ojciec i syn zamierzają spełnić ostatnie życzenie dziadka. Przemierzają Polskę, aby rozsypać urnę z prochami „dokładnie tam”. Najpierw będą musieli odpowiedzieć na pytanie, co znaczy „dokładnie tam”? Dla kogo ta podróż? Dla dziadka, czy dla samych siebie?

The father and son are going to fulfill their grandfather's last wish. They wander through Poland to scatter the urn with ashes "right there". But first they will have to answer what does "right there" mean? Whom is this journey for? Is it for their grandfather, or for them?

142

I Bóg stworzył aktora. Z. Zamachowski
And God created actor. Z. Zamachowski

2008 film

Luksus

Luxury
Polska (PL)
2008
kolor | colour
39 min.

reż|dir Jarosław Sztańdera **pro|pro** Konrad
Wróblewski, Kuba Kosma.PWSFTviT, TVP **sce|sc**
Tomasz Olejarczyk, Jarosław Sztańdera **zdy|ph**
Radosław Łączuk **mon|ed** Jarosław Sztańdera
ob|cast Piotr Sokołowski, Zbigniew Zamachowski,
Michał Włodarczyk, Dorota Chotecka
dys|dis PWSFTviT

Etiuda Jarosława Sztańdery dotyczy poważnego problemu społecznego. Siedemnastoletni Luksus kilka lat żyje pod opieką alfonsa Popersa. Jest już jednak zbyt stary dla klientów – pederastów. Poper porzuca podopiecznego na dworcu. Chłopak nie może odnaleźć się w nowej rzeczywistości i pragnie wrócić do dawnej profesji i swojego alfonsa. Wstrząsający obraz zjawiska nastoletniej prostytucji, na które nie ma jednoznacznego rozwiązania.

2008 FPFF w Gdyni – Grand Prix Konkursu „Młode Kino Polskie”; **2008 FF Koszalin „Młodzi i film”** – nagroda za najlepszy film fabularny

Jarosław Sztańdera's short film *Luxury* is about a serious social problem. A seventeen year old *Luxus* lives under a care of cadet name Poper. Unfortunately he becomes to old for his hitherto clients. Poper abandons his ward on the train station. The boy can't deal with this new situation and wants to return to his former profession and souterneur. The film is a shocking picture of teenage prostitution phenomenon, that still remains without explicit solution.

2008 Gdynia PFFF – Grand Prix ("Young Polish Cinema"); **2008 Koszalin Festival "Young and Film"** – award in category Best Feature Film

2010
film

premiera

Święta Krowa

Father, Son & Holy Cow
Polska, Finlandia, Niemcy
(PL, FI, DE) 2010
kolor|colour
90 min.

reż|dir Radek Węgrzyn **pro|pro** Anna Wojdat, Günther Feiner,
Black Forest Films, Cafe Production, Snajper Films
sce|sc Radek Węgrzyn, Cezary Iber, Roberto Gagnor
zdj|ph Till Vielrose **muz|mus** Enis Rotthoff **mon|ed** Agnieszka
Glińska **ob|cast** Zbigniew Zamachowski, Antoni Pawlicki,
Elżbieta Karkoszka, Agata Buzek **dys|dis** Café Production

„Święta krowa” to magiczna, komediowa opowieść pełna wzruszeń i pogodnej refleksji nad przemijaniem i miłością. Ukazany w filmie świat, nieco bajkowy, „sielsko-anielski”, jest miejscem, w którym mleko smakuje jak nigdzie indziej, zwierzęta są obdarzone niezwykłymi cechami, a mieszkańcom dobrze żyje się z dala od zgiełku współczesnej cywilizacji. Akcja filmu dzieje się w małej wsi na Pomorzu. Utytułowany muzyk klasyczny Bogdan (Zamachowski) nie może pogodzić się z utratą żony, wybitnej śpiewaczki. Mieszka u matki na wsi, utrzymuje kontakt z córką mieszkającą w Berlinie. Jednostajne życie bohaterów odmiennie się, kiedy Bogdan puści swojej krowie Klarze muzykę Mozarta. Mleko nabierze cudownych właściwości: pijącym będzie przypominać najpiękniejsze chwile ich życia. Debiutant Radek Węgrzyn długo szukał idealnego miejsca na zdjęcia: wsi niedotkniętej nowoczesnością, archaicznie sielskiej. To właśnie w takiej scenarii rozgrywa się ta nieco bajkowa, pełna ciepła i humoru historia.

“Father, Son & Holy Cow” is a magical comedy full of emotion and cheerful reflection on transience and love. The world shown in the film, a little bit like a fairy tale, rural-idyllic, is a place where milk tastes like nowhere else, animals are endowed with extraordinary qualities, and the inhabitants live comfortably far away from modern civilization. The plot takes place in a small village near the sea. The titled classical musician Bogdan (Zamachowski) can't come to term with the death of his wife, an outstanding singer. He lives in the countryside with his mother and stays in contact with his daughter, who lives in Berlin. A monotonous life of the heroes changes when Bogdan lets his cow, Klara, listen to the music of Mozart. Her milk will receive some miraculous properties: everyone who drinks it would remind himself of the best moments of his life. A debutante Radek Węgrzyn has been searching for a perfect place for shooting the film for a long time. It had to be a village untouched by modernity and archaically rustic. It is exactly in such a scenery that takes place this magic, full of warmth and humor story.

I Bóg stworzył aktora. Z. Zamachowski
And God created actor. Z. Zamachowski

143

1993
teatr TV

Amadeus

Amadeus
Polska (PL) 1993
kolor|colour
73 min.

reż|dir Maciej Wojtyzsko
pro|pro Elżbieta Stefanowicz, Telewizja Polska
sce|sc Peter Shaffer, przekł. Bogumił Trekowski
zdj|ph Adam Burzyński, Krzysztof Gołąbek, Jarosław Krzywdziński, Paweł Piotrowski **muz|mus**
Maciej Paderewski, Jan Zawierski **mon|ed** Sławomir Filip, Mieczysław Kazubski
ob|cast Zbigniew Zapasiewicz, Zbigniew Zamachowski, Edyta Jungowska, Jan Englert, Henryk Machalica **dys|dis** TVP

fot. Ireneusz Sobieszczuk

Peter Schaffer to jeden z czołowych współczesnych dramaturgów angielskich, którego sztuki doczekały się również kilku świetnych adaptacji filmowych. Dotyczy to zwłaszcza „Equusa i Amadeusza” - najgłośniejszego dzieła znakomitego Anglika, mistrzowsko zekranizowanego przez Milosza Formana. W inscenizacji Macieja Wojtyzski w tytułową postać Wolfganga Amadeusza Mozarta wcielił się Zbigniew Zamachowski. W jego interpretacji słynny kompozytor jest człowiekiem pełnym sprzeczności: infantylnym, lecz szczerym w uczuciach, zbuntowanym, lecz uzależnionym emocjonalnie od ojca, nieokrzesanym, a z drugiej strony wyrafinowanym w komponowanej przez siebie muzyce. Wyśmienitą kreację aktorską w inscenizacji Wojtyzski stworzył również Zbigniew Zapasiewicz jako Antonio Salieri. Aktor przekonująco ukazuje gwałtowną przemianę muzyka - oportunisty o nieposzlakowanej opinii w demona zła, oplatającego swą ofiarę misterną siecią intryg.

Peter Schaffer is one of the leading contemporary British playwrights, whose work already reached a few excellent film adaptations. This applies above all to “Equus and Amadeus” – the most famous of talented Englishman works, masterfully shot by Milos Forman. In Maciej Wojtyzsko's staging the title part of Wolfgang Amadeus Mozart belongs to Zbigniew Zamachowski. In his interpretation the famous composer is a man full of inner conflicts: infantile, but sincere in feelings, rebellious, but emotionally addicted to his father, crude, but on the other hand refined in his music. An exquisite actor's creation in Wojtyzsko's staging was also developed by Zbigniew Zapasiewicz as Antonio Salieri. The actor convincingly shows a rapid metamorphosis of the opportunist musician in an evil demon, entwining his victim with an intricate net of intrigues.

1995

teatr TV

Emigranci

The Emigrants
Polska (PL) 1995
kolor | colour
129 min.

reż | dir Kazimierz Kutz pro | pro Krystyna Szumi-
lak sce | sc Sławomir Mrożek
zdj | ph Piotr Polański, Andrzej Prynda
muz | mus Joanna Wnuk-Nazarowa
mon | ed Waldemar Szwajda ob | cast Marek
Kondrat, Zbigniew Zamachowski
dys | dis TVP SA

fot. Łukasz Kornecki

„Emigrantów”, najwybitniejszą obok „Tanga” sztukę Sławomira Mrożka, opublikowano po raz pierwszy w 1974 roku, a już w kilka miesięcy później w Theatre d'Orsay odbyła się prapremiera światowa z Gerardem Depardieu i Laurentem Terzieff w rolach głównych. Dramat Mrożka to rodzaj współczesnego moralitetu, niemal pozbawiony aluzji politycznych i niezwykle ascetyczny w formie. Jego akcja ogranicza się do dialogu dwóch osób: intelektualisty - emigranta politycznego i robotnika - emigranta zarobkowego. Ich rozmowa toczy się w suterenie wieżowca na obrzeżach wielkiego miasta, w noc sylwestrową. Ich oczekiwania wobec Zachodu są odmienne. Intelektualista szuka tu wolności duchowej, robotnik – materialnej, jednak dla widza pozostaje jasne, że marzenia obu pozostaną w sferze złudzeń i samooszustwa.

“The Emigrants” – the most prominent next to The Tango drama written by Sławomir Mrożek, has been published for the first time in 1974, and only few months later had it its world premiere with Gerard Depardieu and Laurent Terzieff starring. Mrożek's drama is a kind of a contemporary moral play devoid of political allusions and extremely ascetic in form. Its action is limited to a dialog between two men: an intellectualist – political emigrant, and a worker – profit emigrant. Their conversation takes place in a tower block basement somewhere in the suburbs, during the New Year's Eve. Their expectations from the West are different. The intellectual is looking for a spiritual freedom, the worker – material freedom, nevertheless the viewer knows that their dreams will remain in the sphere of illusions and self-deception.

144

I Bóg stworzył aktora. Z. Zamachowski
And God created actor. Z. Zamachowski

1996

teatr TV

Za i Przeciw

Pro and Con
Polska (PL) 1996
kolor | colour
101 min.

reż | dir Ryszard Bugajski
pro | pro Katarzyna Fukacz-Cebula, Leszek
Jarosz, Akson Studio (dla Teatru TV)
sce | sc Ronald Harwood, przekł. Michał
Ronikier zdj | ph Krzysztof Ptak
muz | mus Zbigniew Zbrowski
mon | ed Marcin Kłakus ob | cast Zbigniew
Zamachowski, Zbigniew Zapasiewicz, Maria
Ciunelis, Krzysztof Majchrzak, Anna Gorno-
staj, Jacek Rozenek
dys | dis TVP SA

fot. Jan Bogacz

W amerykańskiej strefie okupacyjnej major Steve Arnold prowadzi dochodzenie w sprawie Wilhelma Furtwänglera, wybitnego dyrygenta i kompozytora, który po dojściu Hitlera do władzy pozostał w kraju. Furtwängler, przez przesłuchiwanym uznawany za muzycznego mistrza, jeśli nie geniusza, zostaje oskarżony o współpracę z nazistami i postawiony przed Sądem Denazyfikacyjnym. Amerykański oficer prowadzący sprawę to człowiek prosty, „absolutnie niekulturalny”, nazwisko sławnego muzyka nic mu nie mówi. Stara się osądzić Furtwänglera jako człowieka, nie jako artystę. Dramat Ronalda Harwooda, choć jego akcję osadzono w Berlinie 1946 roku, można odczytywać jako uniwersalną analizę niejednoznacznych wyborów moralnych ludzi żyjących w ustrojach totalitarnych. Analizę o tyle aktualną, że równie dobrze odnoszącą się do powojennych wyroków, co do wciąż trwających postkomunistycznych lustracji.

In an American zone of occupation major Steve Arnold investigates Wilhelm Furtwängler, an outstanding composer and conductor, who stayed in Germany despite the fact that Hitler had come to power. Furtwängler – considered a musical master, if not a genius, is accused of cooperating with Nazis. The American officer leading his case is a simple, “completely uncultured” man, name of the famous composer doesn't mean anything for him – he tries to judge Furtwängler as a man, not as an artist. Ronald Harwood's drama, although its action is set in 1946 Berlin, can be interpreted as a universal analysis of ambiguous moral choices made by people living in totalitarian regimes. An analysis actual inasmuch it refers to postwar judgments as well as to still lasting post-communist inspections.

2000 teatr TV

Ballada o Zabójcach

Ballad about Murderers
Polska (PL) 2000
kolor|colour
69 min.

reż|dir Waldemar Krzystek **pro|pro** Paweł Rakowski, Skorpion Art (dla Teatru Telewizji Pr. 2 TVP S.A.) **sce|sc** Adam Drabik, Waldemar Krzystek **zdj|ph** Tomasz Dobrowolski **muz|mus** Zbigniew Karnecki **mon|ed** Piotr Orłowski
ob|cast Marian Opania, Zbigniew Zamachowski, Rafał Mohr, Dariusz Toczek, Magdalena Zając, Henryk Niebudek
dys|dis TVP SA

Debiut dramatyczny Adama Drabika. Autor w swobodny sposób czerpie z trendów i mód współczesnego kina i literatury, tworząc historię kryminalną nawiązującą do konwencji „kina drogi” z nutą sentymentalnej ballady i ciepłej ironii. Potencjalna ofiara, uczynny i niezwykle szlachetny mechanik samochodowy, wielokrotnie napotyka wynajętych zabójców mających go zamordować i pomaga im w tarapatkach. Kiedy płatni mordercy orientują się, że to właśnie ten przemiły mężczyzna jest tym, którego szukają, stają przed trudnym, by nie powiedzieć życiowym, wyborem.

Adam Drabik's dramatic debut. The author freely derives from trends in contemporary cinema and literature, creating a crime story referring to the "road cinema" convention, enriched with some features of a sentimental ballade and warm irony. Potential victim, a helpful and extremely noble car mechanic, meets assassins hired to kill him and helps them in trouble. As soon as unlucky killers realize, that this charming man is the one they are looking for, they will have to face a difficult, not to say "life" decision.

I Bóg stworzył aktora. Z. Zamachowski
And God created actor. Z. Zamachowski

145

2006 teatr TV

Zorka

Polska (PL) 2006
Kolor|colour
73 min.

reż|dir Łukasz Wylężałek
pro|pro Adam Łukaszek, Telewizja Polska
- Agencja Filmowa (Peggy) **sce|sc** Łukasz Wylężałek **zdj|ph** Marek Trzaskowski
muz|mus Mateusz Pospieszalski **mon|ed** Leszek Starzyński
ob|cast Krzysztof Stelmaszyk, Zbigniew Zamachowski, Sławomir Orzechowski, Kamilla Baar, Roma Gąsiorowska, Jerzy Trela, Arkadiusz Jakubik, Marcin Bosak
dys|dis TVP SA

fol. Krzysztof Bociąg

Zorka, sztuka napisana i wyreżyserowana przez Łukasza Wylężałka, to opowieść o kobietach, miłości, polityce, ale przede wszystkim o męskiej przyjaźni i fałszu, który tę przyjaźń najłatwiej niszczy. Bohaterami sztuki są dwaj 50 letni absolwenci szkoły filmowej, Jacek i Ernest, których wspólne plany z młodości przekreślił stan wojenny. Jacek zdecydował się na współpracę z SB, po czym wyjechał do Ameryki porzucając ukochaną kobietę. Ernest nie podjął współpracy i znalazł się w więzieniu. Po latach, już jako dojrzały mężczyźni, przyjaciele spotykają się ponownie dokonując rozrachunku dotychczasowego życia.

Zorka, directed and written by Łukasz Wylężałek is a story about women, love, politics, but above all about male friendship and falsehood, that destroys it easily. The main heroes of Zorka are two 50 year old men, film school graduates, Jacek and Ernest. Their common plans from the youth were interrupted by martial law. Jacek decided to cooperate with Security Service, and then went to America, leaving woman he loved. Ernest didn't cooperate and went to prison. Years later, as mature men, two friends meet again and make reckoning with the past life.

FILM NEW EUROPE

www.filmneweurope.com

All you need to know about the film
and TV industries

Daily business news

Weekly box office

Unique database of professional organizations

BULGARIA CZECH REPUBLIC CYPRUS CROATIA ESTONIA GEORGIA HUNGARY
LATVIA LITHUANIA MALTA POLAND ROMANIA SLOVAKIA SLOVENIA TURKEY

e-mail: fne@filmneweurope.com

phone: +48 22 556 54 78

Sponsored by POLISH FILM INSTITUTE

POLISH FILMMAKERS ASSOCIATION
VISEGRAD FUND
SLOVAK AUDIOVISUAL FUND
ESTONIAN FILM FOUNDATION
LITHUANIAN PRODUCERS ASSOCIATION

BULGARIAN NATIONAL FILM CENTER
GEORGIAN NATIONAL FILM CENTER
CZECH MINISTRY OF CULTURE
CROATIAN AUDIOVISUAL CENTRE
ROMANIAN NATIONAL CENTRE FOR CINEMA

With the support of MEDIA PROGRAMME OF THE EUROPEAN UNION

POLISH FILM INSTITUTE

teatr theatre

www.lubelskie.pl

 lubelskie
Smakuj życie!

PROGRAM
REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Zamach na Mocarta

Spektakl

Performance

Fot. Andrzej Wencel

Fot. Andrzej Wencel

Zbigniew Zamachowski, znakomity interpretator piosenek, bohater festiwalowej sekcji „I Bóg stworzył aktora”, wykona wybrane piosenki ze swojego repertuaru, autorstwa klasyków: Bułata Okudźawy, Jonasza Kofty, Agnieszki Osieckiej, Wojciecha Młynarskiego, Jeremiego Przybory i Jerzego Wasowskiego – jak również twórców młodszego pokolenia: Tomasza Jachimka, Piotra Bukartyka oraz: swoje własne. Grupa MoCARTA przedstawi skecze muzyczne. Co wyniknie ze spotkania wszechstronnie utalentowanego aktora z kwartetem smyczkowym o ambicjach kabaretu muzycznego? I co w tym gronie robi Wojciech Malajkat? Przekonają się Państwo na DWÓCH BRZEGACH.

Zbigniew Zamachowski, a brilliant song interpreter, hero of the “And God Created Actor” festival section will perform a choice of songs from his repertoire, by classic authors such as Bulat Okudzhava, Jonasz Kofta, Agnieszka Osiecka, Wojciech Młynarski, Jeremi Przybora, and Jerzy Wasowski, as well as by authors of the younger generation: Tomasz Jachimek, Piotr Bukartyk, and: his own. The MozART Group will perform musical sketches. What will the meeting of a multidimensionally talented actor with a musical comedy string quartet bring? And what is Wojciech Malajkat doing in this group? You will find out at the TWO RIVERSIDES Festival.

Teatr
Theatre

149

Fot. Andrzej Wencel

Fot. Andrzej Wencel

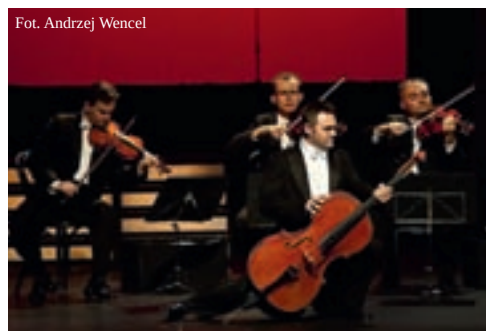
Fot. Andrzej Wencel

Fot. Andrzej Wencel

31 lipca 2011
21⁰⁰
Klub
Festiwalowy
PERŁA

July 31, 2011
21⁰⁰
PEARL
Festival Club

„Oglądając 'Zamach na MoCarta' widz nie tylko się znakomicie bawi. Ma również powody do radości i ulgi. Skąd radość? Ano stąd, że dzięki temu spektaklowi można sobie przypomnieć, że istnieje coś takiego jak inteligentny i profesjonalny kabaret. Oczywiście. (...) Ale profesjonalizm nie zawsze oznacza klasę. A w 'Zamachu na MoCarta' – i stąd ulga – przez prawie dwie godziny nie pojawiają się rubaszne skecze, którymi tak hojnie raczą nas ostatnimi laty nawet tak zwane pierwszoligowe kabarety. Nie ma tu nibyśmiesznych tekstów o politykach, świadczących jedynie o tym, że ich autorzy nie potrafią wyjść poza schemat i stereotyp. Nie ma dowcipów bez puent i mało melodyjnych piosenek bez treści. Co zatem jest? Wyśpiewane przez Zamachowskiego 'Papkin' Jacka Kleyffa, 'Za dzień mój ślub' Bułata Okudźawy czy 'W małym miasteczku' autorstwa aktora. (...) Trochę nostalgii, szczypta zadumy. I – nieodzowna jednak w kabarecie – odrobina polityki i erotyki. Ale podana subtelnie, dzięki czemu właśnie śmiesz. Trudno się oprzeć wrażeniu, że nad wszystkim unosi się duch Starszych Panów. Widać to w podtytule ('jeżeli śpiewać to nie indywidualnie'). Ale też w dialogach Zamachowskiego i Wojciecha Malajkata, który występuje tu jako próbujący okiełznać niesubordynowanych artystów dyrektor. (...) Cóż, wygląda na to, że 'Zamach na MoCarta' będzie hitem Teatru Syrena. Z całą pewnością na taki status zasługuje.”

Katarzyna Czarnecka
Życie Warszawy Online | 13-03-2010

Scenariusz i reżyseria: Krzysztof Jaślar | Kierownictwo muzyczne: Roman Hudaszek | Występują: Zbigniew Zamachowski, Wojciech Malajkat | Grupa MoCarta w składzie – Filip Jaślar, Michał Sikorski, Paweł Kowaluk, Bolek Błaszczuk

Grupa MoCarta

Kwartet smyczkowy o ambicjach kabaretu muzycznego. Od występu na Przeglądzie Kabaretów PaKa 1997 zespół prowadzi aktywną działalność koncertową. Niektóre nagrody: Grand Prix Biesiad Satyry i Humoru 1997, II nagroda Przeglądów Kabaretów PaKa 1998 i 2000, Grand Prix Festiwalu Dobrego Humoru w Trójmieście 2002. Zespół występuje również z repertuarem klasycznym, a także zajmuje się muzyką rozrywkową. Jest często zapraszany do sal filharmoniczych w całej Polsce, wyjeżdża na koncerty zagraniczne (Niemcy, Szwecja, Słowacja, Litwa, Ukraina, Chiny, Japonia). W roku 2002 kwartet wziął udział w koncercie Bobby McFerrina podczas Warsaw Summer Jazz Days. A rok 2010 – to data premiery płyty DVD „The best of MozART Group” przeznaczonej na rynek zagraniczny.

Director and scriptwriter: Krzysztof Jaślar | Musical director: Roman Hudaszek | Performers: Zbigniew Zamachowski, Wojciech Malajkat | The MozART Group – Filip Jaślar, Michał Sikorski, Paweł Kowaluk, Bolek Błaszczuk

The MozART Group

String Quartet with the aspirations of a music cabaret. Since their performance at the 1997 PaKa Comedy Festival the group performs regularly. Some of their awards: Grand Prix at the Biesiady Satyry i Humoru 1997, the 2nd prize at the 1998 and 2000 PaKa Comedy Festival, Grand Prix at the 2002 Festiwal Dobrego Humoru in Tricity. The group also performs classical repertoire and pop music. Often invited to concert halls all over Poland, they play concerts abroad (Germany, Sweden, Slovakia, Lithuania, Ukraine, China, Japan). In 2002 the quartet took part in Bobby McFerrin's concert during the Warsaw Summer Jazz Days. And the year 2010 marks the premiere of their DVD "The best of MozART Group" which is meant for the foreign market.

muzyka music

make more MUSIC

Zagraj. Wygraj. Nagraj!

Wyślij do nas swój najlepszy kawałek, a my poddamy go ocenie jurorów i ludzi na fejsie. Do wygrania: nagranie. Tak jest – profesjonalne nagranie Twojej własnej płyty! A potem promocja, koncerty, sława... Wchodzisz?

Szczegóły na:

/empikcom

Partner

SONY MUSIC

empik.com

Daniel Melingo

Koncert Otwarcia

The Opening Concert

fot. Youri Lanquete

Koncert Otwarcia
Opening Concert

153

Muzyczne otwarcie to koncert DANIELA MELINGO kultowego artysty z Argentyny, który wystąpi w Polsce po raz pierwszy. Wokalista i multiinstrumentalista wraz z zespołem zagra utwory ze swoich dwóch ostatnich płyt: „Santa Milonga” i „Maldito Tango”.

Melingo nie jest szalony. To sprawia, że jego nieprawdopodobne tanga stają się możliwe. Melingo jest oczywiście – osobą. Przetrwał siebie samego, swoje nieskończone osobiste podróże, żeby stać się bohaterem literackim z krwi i kości. Melingo jest legendą. Melingo, głównym bohaterem w życiu czasami nazbyt intensywnym, które nieuchronnie – musiało prowadzić do tanga.

Aby być Melingo trzeba przemierzać ulice, wycuchując poezję jak pies gończy. Trzeba tańczyć jak bat i śpiewać jak blizna. Melingo jest znaczą-

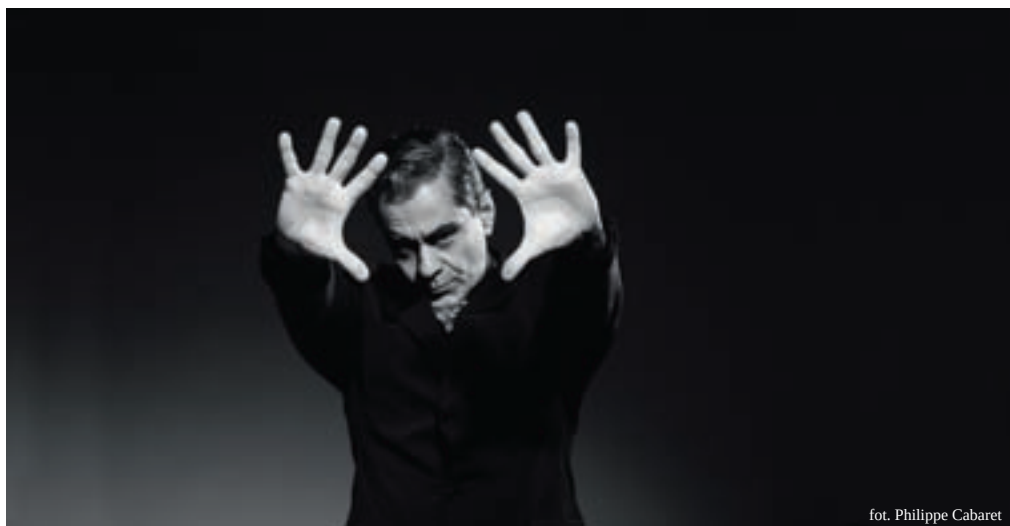
The music opening will be the concert of DANIEL MELINGO. This Argentinean artist, vocalist and multi-instrumentalist will perform in Poland for the first time: with his band he will perform compositions from his last albums: “Santa Milonga” and “Maldito Tango.”

Melingo is not crazy. That what makes his improbable tangos possible, given shape by craziness. Melingo is a person, of course. He has survived himself, his infinite personal journeys, to become a literary character of flesh and blood. Melingo is the legend of Melingo, the main protagonist in a life sometimes too intense, which had, inevitably, to lead to the tango.

To be Melingo, one must walk the streets sniffing out poetry like a bloodhound. One must dance like a whip and sing like a scar. Melingo is major mu-

30 lipca 2011
21⁰⁰
Zamek
w Janowcu

July 30, 2011
21⁰⁰
Janowiec
Castle

fol. Philippe Cabaret

cym muzykiem. Studiował w Konserwatorium, ale niewiele zachował z tej instytucji. Był – i zawsze będzie – zaciętym i rozgorączkowanym poszukiwaczem przygód. Przedstawicielem bohemy Buenos Aires, a więc i świata. Możemy nazywać go Maestro, ponieważ osiągnął prostotę. Nie ma nic bardziej naturalnego, niż trzaskający płomień jego tang. Santa Milonga obraca w proch bariery pomiędzy sacrum a profanum. Te utwory mają w sobie tyle z uwielbienia, co z lekceważenia. Zawiera się w nich i ortodoksja, i herezja. Jest w nich nadmiar i piękno. Miłość i szyderstwo. Bramy otwierają się gdy przechodzi, ponieważ Melingo wywalczył sobie prawo, by bawić się prawami tanga.

Tak więc czyste tango: wspaniałe szaleństwo Melingo.

sician. He studied at a Conservatoire but retains little of that institution. He was - and always will be - a furious adventurer, fevered, hallucinating. A bohemian of Buenos Aires, so of the world. We can call him Maestro because he has achieved simplicity. Nothing more natural, then, than the roaring fire of its tangos. Santa Milonga pulverises the barriers between the sacred and the profane. These songs hold as much adoration as irreverence. There is a truckload of orthodoxy and tons of heresy. There's excess and beauty. Love and mockery. Melingo enters the high places of River Plate music without knocking. The gates open as he passages for he has won himself the right to play with the law of tango.

Pure tango, then: The wonderful madness of Melingo.

fol. Philippe Cabaret

JANOWIEC

ZAPRASZA NA DRUGI BRZEG.....

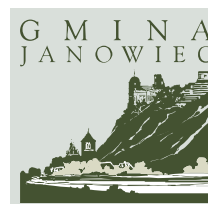
fot. Wiesław Stępień © Muzeum Nadwiślańskie

DROGA
DO PROMU
„GELDERLAND”

MUZEUM, ZAMEK
KINO PLENEROWE,
WYSTAWA,
KONCERTY

GMINNY OŚRODEK KULTURY

RYNEK

www.janowiec.pl
www.dwabrzegi.pl

Koncert pieśni Mieczysława Karłowicza i Ignacego Jana Paderewskiego | Concert of Mieczysław Karłowicz and Ignacy Jan Paderewski's songs

Pieśni Mieczysława Karłowicza i Ignacego Jana Paderewskiego wykonają artyści Warszawskiej Opery Kameralnej: Ewa Pelwecka, Dorota Lachowicz, Krzysztof Kur.

Warszawska Opera Kameralna

Instytucja muzyczna założona w 1961 roku przez Stefana Sutkowskiego. Obecnie jej etatowy zespół artystyczny to: 2 reżyserów, 2 scenografów, 7 dyrygentów, ponad 75 solistów, 2 małe orkiestry symfoniczne (Warszawska Sinfonietta i Orkiestra Warszawskiej Opery Kameralnej), Zespół Instrumentów Dawnych Musicae Antiquae Collegium Varsoviense, Scena Mimów i 40-osobowy Chór Kameralny. Repertuar WOK cechuje różnorodność muzycznych stylów i form: od średniowiecznych misterii, poprzez opery wczesnego i późnego baroku, opery klasyczne, XVIII-wieczne pantomimy, opery Rossiniego, Donizettiego, a także – sceniczne dzieła współczesne, spośród których kilka powstało na zamówienie Warszawskiej Opery Kameralnej. Artyści Opery z powodzeniem wykonują również muzykę kameralną, oratoryjną i symfoniczną różnych epok. W roku 2011 Warszawska Opera Kameralna obchodziła 50-lecie swego istnienia.

The songs of Mieczysław Karłowicz and Ignacy Jan Paderewski will be performed by artists from the Warsaw Chamber Opera: Ewa Pelwecka, Dorota Lachowicz, Krzysztof Kur.

The Warsaw Chamber Opera

was founded in 1961 by Stefan Sutkowski. At present, the Warsaw Chamber Opera company consists of 2 directors, 2 designers, 7 conductors, over 75 soloists, and 2 small-size symphony orchestras (the Warsaw Sinfonietta and the Orchestra of Warsaw Chamber Opera). It also has the period-instruments ensemble Musicae Antiquae Collegium Varsoviense, a Mime Group and the 40-strong Chamber Choir. The Warsaw Chamber Opera is pursuing a diverse activity. Its repertoire spans a wide variety of musical styles and genres: from medieval mystery plays to the operas of the Baroque and Classical periods, 18th century pantomimes, the operas by Rossini and Donizetti, as well as works by contemporary composers, several of which were commissioned by the company. The Warsaw Chamber Opera ensembles also give regular concerts featuring chamber, oratorio and symphonic music of various epochs. In 2011 the Warsaw Chamber Opera commemorated its 50th anniversary.

**31 lipca 2011
19⁰⁰, Męćmierz
Galeria
KLIMATY
w stodole**

**July 31, 2011
19⁰⁰, Męćmierz
KLIMATY
Gallery in the
barn**

Miąższ

fol. Tomasz stokowski

MIAŻSZ Jedno z najciekawszych zjawisk polskiej sceny muzycznej. Lubelska grupa, która swobodnie porusza się między gatunkami, prezentując utwory z pogranicza folku, kabaretu, piosenki autorskiej, jazzu i rock'n'rolla. Skromne instrumentarium (gitara, kontrabas, wokal) owocuje tutaj surrealistycznym klimatem, bogactwem brzmień i energii. Mówią o sobie: „Postawiliśmy na przerost treści nad formą i na polską piosenkę. Historia zespołu sięga daleko poza granice pojmowania, kosmosu i dobrego smaku”. Miąższ gra muzykę piękną i zabawną, ale nie głupią: z absurdalnymi tekstami i nieprzewidywalnymi kompozycjami. Na scenie może zdarzyć się wszystko.

Skład: Joanna Ewa Zawłocka – wokal, Krzysztof Gadzało – kontrabas, Sebastian Pikula – gitara, akordeon, instrumenty własne: ukulele lubartowskie, indiańska gitara typu lapsteel.

Joanna Ewa Zawłocka

Otrzymała stypendium Marszałka Województwa Podlaskiego dla młodzięzy wybitnie uzdolnionej muzycznie. Wraz z Sebastianem Pikulą i Krzysztofem Gadzałem założyła zespół MIAŻSZ, z którym nagrała debiutancki album „Miąższ”. W marcu tego roku została zaproszona przez Jacka Bielińskiego do nagrania piosenki na płytę kolejnej polskiej edycji Jugotonu.

Krzysztof Gadzało

W roku 1996 założył Acid Drive, zespół eksperymentujący z loopami i sekcją dętą. Na początku XXI wieku powstał Koolor Squad (płyta „Cytrusowa Rewolucja”). Członek punkowego zespołu G.Q.C., prowadzonego przez Tomasza Magiera, znanego lektora Telewizji Polskiej (płyta „Sound Nieostateczny”). W roku 2007 zakłada ze Słomą zespół Przedwiostrze, z którym nagrywa płytę „Zagrania”. Gra również z zespołami Pieczywo, Karmapa, Ziemia Planeta Ludzi, Puch, Żerafał, PKP, Blisko Pola... A potem nastąpiła era MIAŻSZU.

Sebastian Pikula

Wybrał drogę artysty samouka. Zafascynowany jazzem i muzyką improwizowaną, znalazł się w Nowym Jorku. Po powrocie rozpoczął współpracę z Jackiem Kleyffem i Orkiestrą na Zdrowie oraz ze Słomą i jego zespołem Przedwiostrze. Zagrał z tymi składami kilkadziesiąt koncertów oraz brał udział w nagraniu płyty „Znaki” Orkiestry na Zdrowie. Następnie przyszła kolej na trio MIAŻSZ, z którym zdobył Trójjąb Neptuna na festiwalu FAMA 2010.

MIAŻSZ (Pulp) – One of the most interesting phenomena of the Polish music scene. A group from Lublin, which freely shifts between genres presenting music from somewhere between folk, cabaret, singer-songwriter, jazz and rock'n'roll. Sparse instrumentarium (guitar, double bass, vocal) bears fruit to surreal climate, variety of sounds and energies.

Joanna Ewa Zawłocka – wokal, Sebastian Pikula – gitara, Krzysztof Gadzało – double bass

Joanna Ewa Zawłocka

During her university studies, together with Sebastian Pikula and Krzysztof Gadzało she founded the band MIAŻSZ and recorded her debut album.

Krzysztof Gadzało

At the beginning of the 21st century founds the Koolor Squad. Plays concerts. Also plays with bands such as Pieczywo, Karmapa, Ziemia Planeta Ludzi, Puch, Żerafał, PKP, Blisko Pola... An then the MIAŻSZ era began.

Sebastian Pikula

Chose the path of a self-taught artist. Fascinated with jazz and improvisational music he came to New York. When he came back he started working with Jacek Kleyff and the Na Zdrowie Orchestra.

Muzyka
Music

157

1 sierpnia 2011
Klub
Festiwalowy
PERŁA

August 1, 2011
PEARL
Festival Club

gazeta

co jest grane

w każdy piątek
z Gazetą Wyborczą

KINA
WYDARZENIA
ROCK POP JAZZ KLUBY
MUZYKA KLASYCZNA
SCENA SZTUKA
W MIEŚCIE KONKURSY

Przewodnik
kulturalno-rozrywkowy

Ludojad

Grupa reprezentuje świnoujską scenę muzyczną. Można wręcz powiedzieć, że skupia ona w sobie to, co w świnoujskiej scenie muzycznej jest najlepsze. LUDOJAD jest młody i przystojny, urodził się wiosną 2010 i gra do dzisiaj. Zespół już w momencie swojego powstania – był legendą. Muzycy mogą być znani z takich formacji, jak: Statek Kosmiczny Gniazdo Konia, Budowa, Popen, Ząb Czasu, Jamajsky Natural, Wind Mark Trio. Jesienią 2010 LUDOJAD pojawił się w analogowym studiu inżyniera Maćka Cieślaka, gdzie w półtora dnia zarejestrował 20 kompozycji i w ten sposób ustanowił nowy rekord płodności muzycznej. Nagrany materiał być może zostanie kiedyś wydany.

LUDOJAD pożera ludzi wyrafinowanymi dźwiękami z pogranicza jazzu, techno i rumuńskiej muzyki ludowej. Inteligentna zabawa konwencją powoduje, że widownia godzi się na pożarcie, wpada w trans i podryguje wesoło. We wszystkie swoje improwizowane koncerty LUDOJAD wkłada maksimum serca, trochę jodu i świeżą bałtycką bryzę.

Skład: Przemysław Beleć (Bele) – bas, Ryszard Kadłubiec (Mr Ricardo) – perkusja, Paweł Wdziękoński (MC Mewa) – głos, samplery, Krystian Sachryń (Siniore Lodo) – drumle, Piotr Ciechowski (Kjaczjo) – saksofony, Marek Pędziwiatr (PJ Wind) – piano.

LUDOJAD (the man-eater) is young and handsome, he was born in Spring 2010 and plays to this day. LUDOJAD eats people with exquisite sounds coming from somewhere between jazz, techno and Romanian folk music. Manipulating convention in an intelligent way makes the audience agree to being eaten, fall into a trance and jiggle around joyfully. LUDOJAD puts maximum heart, a bit of iodine and some fresh, Baltic breeze in each of his concerts.

Przemysław Beleć (Bele) – bass, Ryszard Kadłubiec (Mr Ricardo) – drums, Paweł Wdziękoński (MC Mewa) – vocal, samplers, Krystian Sachryń (Siniore Lodo) – drumle, Piotr Ciechowski (Kjaczjo) – sax, Marek Pędziwiatr (PJ Wind) – piano.

Muzyka
Music

159

2 sierpnia 2011
Klub
Festiwalowy
PERŁA

August 2, 2011
PEARL Festival
Club

Hemail

Szamburski | Zakrocki | Wójciński | Szpura

HEMAIL, czyli słynny duet muzyczny SzaZa – Szamburski | Zakrocki we współpracy z sekcją rytmiczną: Wójciński | Szpura. SzaZa od ponad 10 lat aktywnie działa na scenie muzyki improwizowanej i sztuki niezależnej. Ich koncerty balansują między improwizacją muzyczną i sztuką performance. Muzycy tworzą muzykę dla teatru, filmu, kina niemego, tańca współczesnego. Współpracowali min. z P. Cieplakiem, P. Miśkiewiczem, L. Bzdylem, M. Liberem, K. Globiszem, M. Pieprzycą, K. Kozyrą.

Ksawery Wójciński | Paweł Szpura to aktualnie najbardziej rozchwytywana sekcja rytmiczna w Polsce. Niezwykle kreatywni i aktywni, dynamikę gry czerpią z tradycji jazzowej, ale ich język wykracza poza czytelne ramy kulturowe. Współpracują z wieloma cenionymi artystami min.: Mikołajem Trzaską, Wacławem Zimlem, Raphaelem Rogińskim, Marcinem Gokieli, Łukaszem Rychlickim, Michałem Biłą.

Skład: Paweł Szamburski – klarnet, mandolina, Patryk Zakrocki – skrzypce, mbira, skrzypco-trąba, Ksawery Wójciński – kontrabas, Paweł Szpura – perkusja.

Paweł Szamburski

Klarnecista, improwizator. Jest członkiem grupy badaczy puszczy dźwiękowej – Horny Trees oraz założycielem i liderem zespołu Meritum. Współpracuje z artystami z całej Europy, m.in.: Frank London, Raphael Rogiński, Candelaria Saenz Valiente. Tworzy muzykę dla filmu i teatru. Wyróżniony na Międzynarodowym Festiwalu Filmów Animowanych w Annecy (Francja 2009) za najlepszą muzykę filmową.

Patryk Zakrocki

Kompozytor, improwizator, skrzypek, perkusista, artysta dźwiękowy. Zajmuje się muzyką kameralną, elektroakustyczną i szeroko pojętym słuchowiskiem. Nagrał 11 autorskich płyt. Kurator przy Europejskim Kongresie Kultury 2011. Współpracował z Improvisers Ensemble, Baaba, Mitch & Mitch.

Ksawery Wójciński

Wszelchstronny muzyk okrzyknięty Nikiforem polskiego kontrabas. Jego zainteresowania sięgają od muzyki dawnej po wyrafinowaną improwizowaną muzykę współczesną. Współpracował z takimi muzykami jak: Mikołaj Trzaska, Michael Zerang, Hans Peter Salentin, Martyna Jakubowicz, Gaba Kulka. Współtworzył legendarne Emergency Jazz Sextet i Hera Quartet.

Paweł Szpura

Perkusista znany z formacji Kapishon, Cukunft, Spinalonga, Hera oraz współpracy z Mikołajem Trzaską, Raphaeliem Rogińskim, Michałem Górczyńskim i Tomaszem Dudą. Brał udział w festiwalach: WSJD, Warszawska Jesień, Mizrach.

HEMAIL is the famous music duet SzaZa: Szamburski | Zakrocki in cooperation with the best rhythmic section in the universe: Wójciński | Szpura. Another proposal which is to show different faces of music. SzaZa duet has been active in the scenes of improvisational music and independent art for over 10 years. Their concert teeter between improvisational music and performance art. Ksawery Wójciński | Paweł Szpura creative and active rhythmic section, drawing from jazz tradition. Cooperate with acclaimed artists: Mikołaj Trzaska, Wacław Zimpl, Raphael Rogiński and others.

Paweł Szamburski – clarinet, mandolin, Patryk Zakrocki – violin, mbira, trumpet-violin, Ksawery Wójciński – double bass, Paweł Szpura – drums.

Paweł Szamburski

Clarinetist, improviser; member of the explorers of auditory wilderness group Horny Trees, founder and leader of the band Meritum. He cooperates with artists from all over Europe, including Frank London, Raphael Rogiński, Candelaria Saenz Valiente. He composes film and theatre music. He has been given a distinction for the best film score at the Annecy International Animated Film Festival (France 2009).

Patryk Zakrocki

Composer, improviser, violinist, drummer, sound artist. He does chamber and electroacoustic music, as well as audio. He has written and recorded 11 albums. Curator at the 2011 European Culture Congress. He has worked with the Improvisers Ensemble, Baaba, Mitch & Mitch.

Ksawery Wójciński

A versatile artist not afraid of experiments. Acclaimed the Nikifor of the Polish double bass. Worked with musicians such as: Mikołaj Trzaska, Michael Zerang, Hans Peter Salentin, Martyna Jakubowicz, Gaba Kulka. He is part of the legendary Emergency Jazz Sextet and the Hera Quartet.

Paweł Szpura

Drummer known from groups such as Kapishon, Cukunft, Spinalonga and Hera, as well as from his work with Mikołaj Trzaska, Raphael Rogiński, Michał Górczyński and Tomasz Duda. He has taken part in the WSJD, Warsaw Autumn and Mizrach festivals.

Rykarda Parasol

fot. Sarah Morrison

Muzyka
Music

161

Parasol to nazwisko amerykańskiej wokalistki, córki szwedzkiej emigrantki i polskiego Żyda ocalałego z Holocaustu. Jej imię pochodzi od imienia jej ojca, Ryszarda. Amerykańscy krytycy określają jej muzykę, jako „rock noir” lub „folk-noir”. Porównywana jest do PJ Harvey, Nicka Cave’a, Toma Waitsa czy Johnny Casha. Na ostatnim albumie Rykarda pokazuje, że wypracowała swoje własne, rozpoznawalne brzmienie. Rykarda Parasol przełamuje wszelkie stereotypowe wyobrażenia na temat tego, co i jak kobiecie wolno w muzyce, tak w zakresie wykonawstwa jak i podejmowanych tematów. Jest ponadto artystką, która spełnia najwyższe wymagania, wychodzące daleko poza kontekst muzyki popularnej i rozrywkowej.

Rykarda Parasol

Muzyk i autorka piosenek. Mieszka w San Francisco w Kalifornii. Autorka, producentka i wydawca dwóch albumów („For Blood and Wine” 2009 i „Our Hearts First Meet” 2006). Parasol występowała na scenie z takimi wybitnymi artystami jak Frank Black, Jason Collett, Jolie Holland, the Trail of Dead, Kirsten Hirsh, Chuck Prophet, Jonette Napolitano (Concrete Blonde). Ostatnio zaprezentowała się ze swoim zespołem na Festiwalu Ars Cameralis w Polsce oraz na Plissken Festival w Atenach. Rykarda zdobyła również rozgłos swoimi występami w polskich więzieniach o zaostrożnym rygorze.

American singer. Critics call her music “rock noir” or “folk noir”. Compared with PJ Harvey, Nick Cave, Tom Waits or Johnny Cash. In her last album Rykarda proves that she has created her own, distinguishable sound. Rykarda Parasol breaks all stereotypical beliefs about what women can do in music and how, both in the field of performance and the topics she undertakes; she sings about things which others wish to forget. Moreover, she is an artist who meets the highest requirements going far beyond the context of popular and light music.

Rykarda Parasol

Musician and songwriter. Based in San Francisco, California, Parasol is immersed in many cultures. She has written and self-produced and self-released two albums (“For Blood and Wine” 2009 and “Our Hearts First Meet” 2006). Parasol has shared the stage with such notable artists like Frank Black, Jason Collett, Jolie Holland, the Trail of Dead, Kirsten Hirsh, Chuck Prophet, Jonette Napolitano (Concrete Blonde). Most recently Rykarda with her band performed at the Festival Ars Cameralis in Poland as well as the Plissken Festival in Athens, Greece. Rykarda has also gained notoriety for performing at maximum security prisons in Poland.

5 sierpnia 2011
Klub
Festiwalowy
PERŁA

August 5, 2011
PEARL Festival
Club

Nic do ukrycia | Nothing to hide

Andrzej Bienias
| **Stowarzyszenie Konstruktorów Słów i Dźwięków**
Andrzej Bienias
| **The Words And Sounds Constructors Association**

NIC DO UKRYCIA Projekt narodził się w zakopiańskim Teatrze Witkacego, z odwiecznej potrzeby przeżycia czegoś nowego. Niechęć do grania coverów, zmusiła Andrzeja Bieniasa do napisania tekstów, które po okraszeniu muzyką reszty dżentelmenów, zamieniły się w jedyne w swoim rodzaju piosenki, mówiące o zwykłych ludziach i ich niezwykłych tęsknotach.

Skład: Andrzej Bienias – śpiew, gitara, Max Kowalski – kontrabas, Adam Leśniak – perkusja, Przemysław Sokół – trąbka, flugelhorn, Bogusław Zięba – akordeon.

Andrzej Bienias

Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie. Od 1996 roku aktor Teatru Witkacego w Zakopanem. Najważniejsze role: Walpurg – "Wariat i zakonnica", Tartuffe – "Świątoszek", Nick – "Kto się boi Virginii Woolf". Autor tekstów do piosenek projektu NIC DO UKRYCIA.

Max Kowalski

Absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie. Współpracuje z Teatrem Witkacego w Zakopanem. Jest autorem muzyki do spektakli Łukasza Witt-Michałowskiego, np. "Tangen" Knuta Hamsuna (Teatr Witkacego). Nauczyciel gry na kontrabasie w PSM I st. w Krakowie. Współpracuje z wieloma muzykami scen krakowskich. Założyciel i lider zespołu Max Klezmer Band.

Adam Leśniak

Absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie. Stypendium oraz asystentura na wydziale kompozycji w Central Washington University (USA). Kompozytor, producent muzyki filmowej, teatralnej i innej. Członek wielu zespołów i projektów muzycznych: East End, KDN, Silver Sound, Max Klezmer Band, Acoustic Acrobats, Teatr Witkacego.

Przemysław Sokół

Muzyk, aranżer, kompozytor. Absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie. Współpracował zarówno z orkiestrami symfonicznymi jak i wieloma wybitnymi artystami reprezentującymi różne gatunki muzyczne – m.in.: Agnieszką Chrzanowską, Pauliną Bisztygą, Renatą Przemysław, Markiem Bałatą, Tadeuszem Leśniakiem, zespołem Bakshish.

Bogusław Zięba

Akordeonista, Absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie na wydziale muzyki klasycznej. Komponuje i aranżuje muzykę dla licznych zespołów, których jest współtwórcą, m.in.: Frittata, L'acco, MKB. Współpracuje z aktorami teatru KTO pod kierownictwem Jerzego Zonia.

The project was born in the Witkacy Theatre in Zakopane from the immemorial need to experience something new. Unwillingness to play covers made Andrzej Bienias write lyrics which, with music from the rest of the gentlemen, turned into songs that are one of a kind, speaking of ordinary people and their extraordinary longings.

Andrzej Bienias – vocals, guitar, Max Kowalski – double bass, Adam Leśniak – drums, Przemysław Sokół – trumpet, flugelhorn, Bogusław Zięba – accordion.

Andrzej Bienias

Graduated from the PWST (Academy for the Dramatic Arts) in Krakow. Since 1996 actor of the Witkacy Theatre in Zakopane. His most important roles: Walpurg – "Wariat i zakonnica" | "The Madman And The Nun", Tartuffe – "Tartuffe", Nick – "Kto się boi Virginii Woolf?" | "Who's Afraid of Virginia Woolf". Author of lyrics to the songs of the NIC DO UKRYCIA project.

Max Kowalski

Graduated from the Academy of Music in Krakow. Works with the Witkacy Theatre in Zakopane. Composer of music to spectacles of Łukasz Witt-Michałowski, for example "Tangen" (Witkacy Theatre). Works with many musicians from Krakow. Founder and leader of the Max Klezmer Band.

Adam Leśniak

Graduated from the Academy of Music in Krakow. A scholarship and assistantship at the Composition Faculty at the Central Washington University (USA). Composer, producer of music for films, theatres and other. Member of many bands and music projects: East End, KDN, Silver Sound, Max Klezmer Band, Acoustic Acrobats, the Witkacy Theatre.

Przemysław Sokół

Musician, arranger, composer. Graduated from the Academy of Music in Krakow. Worked with symphony orchestras as well as with many prominent artists representing various genres of music. Works on a regular basis with the Witkacy Theatre in Zakopane, where he wrote music to the "Kabaret Horyzontalny" | "Horizon Cabaret" spectacle.

Bogusław Zięba

Accordionist, graduated from the Academy of Music in Krakow at the Faculty of Classical Music. Composes and arranges music for numerous bands which he co-created, including: Frittata, L'acco, MKB. Works with the actors of the KTO Theatre under Jerzy Zonia.

in the sztułki otłmierz a rts

Jerzy Czuraj

Obrazy z różnych domów

Pictures from different homes

Suskowola w maju, 2006-2007

164

Inne sztuki
Other arts

Otwarcie wystawy malarstwa Jerzego Czuraja „Obrazy z różnych domów” w Muzeum Nadwiślańskim w Kazimierzu Dolnym (Kamienica Celejowska) odbędzie się 31.07.2011 o godzinie 12⁰⁰. Wystawa będzie czynna do 28.08.2011

The opening of the exhibition entitled “Pictures from different homes”, presenting Jerzy Czuraj’s works, will be held in the Vistula Museum (Celejowska Tenant House) in Kazimierz Dolny, on July 31, 2011, 12⁰⁰ and will be open until August 28, 2011.

„Obrazy z różnych domów”, to cykl wystaw przypominających twórczość malarza i muzyka Jerzego Czuraja, wystaw lokalizowanych w ośrodkach związanych z jego życiem i aktywnością artystyczną. Projekt „Obrazy z różnych domów” zainaugurowany został 1 września 2010 roku w Galerii Promocyjnej Staromiejskiego Domu Kultury w Warszawie. Na ekspozycję złożyły się dzieła wykonane na przestrzeni 35 lat, wypożyczone od kilkunastu prywatnych właścicieli i z trzech instytucji publicznych.

W czym tkwi wartość tego projektu? Głównie w estetycznym wymiarze i intelektualnym przekazie malarstwa Jerzego Czuraja. Malarstwa, które przy pełnej orientacji i świadomości aktualnych tendencji artystycznych, było najbardziej odpowiednim nośnikiem dla transmisji jego pomysłów. Opuszczenie Warszawy i przeniesienie się na prowincję, wybór ponoć niemodnej techniki olejnej na środek wyrazu, synkretyzm treści, rodzaj przyjętej dla tego malarstwa formy, to wszystko opowiada zarówno o artystycznej postawie Czuraja jak i o nim jako o człowieku. Z centrum artystycznych zdarzeń lat osiemnastu przeniół się na wieś. Operował językiem kontynuującym tradycję sięgającą do XIX wieku, nadawał mu jednak nowoczesne brzmienie. Wśród autorytetów wymieniał postacie pochodzące ze świata sztuki współczesnej, ale też z bardziej odległych, historycznych epok. Wychowany w kolorystycznej tradycji, do końca pozostał jej wierny, był kontynuatorem dokonani nabistów, fowistów, przedstawicieli polskiego koloryzmu.

„Pictures from different homes” is a cycle of exhibitions of Jerzy Czuraj’s works, localized in places connected with artistic life of this painter and musician. For over 50 years he lived in Suskowola near Pionki. He created art and was engaged in animation of artistic life in his own house, the nearest neighborhood and in centers located in other regions. His personality and art won over many admirers and chance meetings often descended into firm friendship. He was empathic and open to new experiences, in his “Czurajówka” he organized a hospitable place for art and artists, for meetings, sharing ideas and experimenting. He often gave his pictures as tokens of friendship and sympathy and even those that were sold, usually for a symbolic amount of money, were obtained by people close to him. The dispersal of Czuraj’s works impeded organization of exhibitions, so he shown pictures painted recently and often used those he had in his house. Retrospective exhibitions were rarely prepared, the biggest one thus far was held in 1997 in the Museum of Contemporary Art, the division of Jacek Malczewski Museum in Radom.

“Pictures from different homes” project was inaugurated on September 1, 2010, in Promotion Gallery, Warsaw. The exposition featured works created over a span of 35 years, borrowed from private collectors and public institutions. It gathered over 300 viewers, which was quite unusual even for the capital city. Subsequent exhibitions were organized in places important for Czuraj: “Interior” Gallery of the Witold Gombrowicz Municipal Public Library in Kielce, where Czuraj

NA WIELU

BRZEGACH

JEDNEJ

RZEKI

www.muzeumnadwislanskie.pl

MUZEUM NADWIŚLAŃSKIE
W KAZIMIERZU DOLNYM

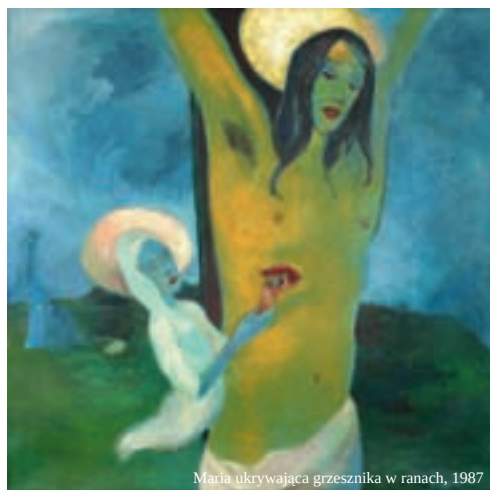
Pięta Syna Marnotrawnego według Rembrandta, 2008

Bez tytułu (Góra węża), 1991

Zauroczenie codziennością i tym, co bliskie, jak i tym, co nadprzyrodzone i święte, od lat charakteryzowało jego sztukę. Kolejne obrazy ilustrowały tematy religijne, etyczne i filozoficzne, ale także na pozór banalne sceny rodzajowe. W różnych okresach życia wracał do przedstawień abstrakcyjnych, ostatnio niemal monochromatycznych, dla których kondensacja barwy miała znaczenie zarówno emocjonalne jak i symboliczne. Zacierał granice dzielące sztukę abstrakcyjną i figuratywną. Ignorując formę, stosując wizjonerską kolorystykę, budował własną wersję zewnętrznego i wewnętrznego porządku świata. Pozostał zdeklarowanym malarzem, w jakimś sensie może nawet tradycyjnym, działającym jednak bez kompleksu na ewentualność zaszufadkowania w gronie nowoczesnych.

Głównym organizatorem projektu „Obrazy z różnych domów” jest Mazowieckie Centrum Sztuki Współczesnej „Elektrownia” w Radomiu. Kuratorami projektu są: Wojciech Janik, Mariusz Jończy i Andrzej Mitan. Aranżacją i realizacją wystaw zajmuje się Mariusz Jończy. W ramach realizacji projektu w Muzeum Nadwiślańskim w Kazimierzu Dolnym jego koordynatorami są Waldemar Odorowski i Paweł Skrzeczkowski. Wystawom towarzyszy projekcja filmu Marcina Kossowskiego o Jerzym Czuraju „Twardość Przestrzeni” i muzyka Jerzego Czuraja nagrana wspólnie z Bobim Peru (Maciej Sinkowski).

Maria ukrywająca grzesznika w ranach, 1987

spent his childhood and early youth, and the artist's house in Suskowola. Other expositions are planned to be held in the Vistula Museum in Kazimierz Dolny (2011), Mazovian Centre of Contemporary Art "Elektrownia", Radom (September 2011), Test Gallery in Warsaw (October 2011). The organizers also intend to present Czuraj's works in Krakow, Łódź and Lublin (2012).

What is the value of the project? It is mainly the aesthetic dimension and intellectual content of Jerzy Czuraj's painting, which, apart from being oriented and aware of current artistic trends, was for him the most suitable medium for transmission of thoughts and ideas. Moving out of Warsaw and into the province, choosing unused oil technique as means of expression, syncretism, form, all of it attests to Czuraj's artistic attitude and himself as a human being. He left the centre of artistic events of the 1980s and moved into the country, he used language that was rooted in the 19th century and gave it a modern sound. Among the people he admired were contemporary artists and those from more distant epochs. Brought up in coloristic tradition, he remained faithful to it and contributed to the achievements of the Nabis, the Fauves and representatives of the Polish Colourism. He valued the works of Józef Czap-ski, shared with the Nabis a common interest in music, philosophy, literature and magic and with the Fauves and Kapists the fondness of colour. He constantly highlighted the subordination of matter and form to the overriding role of colour. For years his art was characterized by fascination with everyday life and what is close to us, as well as with the supernatural and divine. Next he touched religious, ethical and philosophical subjects in his paintings, and portrayed seemingly trivial genre scenes. He often reached for the motif of Suskowola fields captured in an unexpected, momentary vision. With a chord of a few hues, he brought out such portrayal of landscape that broke mimetic ways of presenting it. It was not an attempt to depict reality, he just tried to materialize emotions it arouse in him. At different stages in life he reached back to abstract, even monochromatic painting, where the condensation of colour had both emotional and symbolical meaning. He effaced the boundary between ab-

Widok z mojego okna, 1993

Jerzy Czuraj

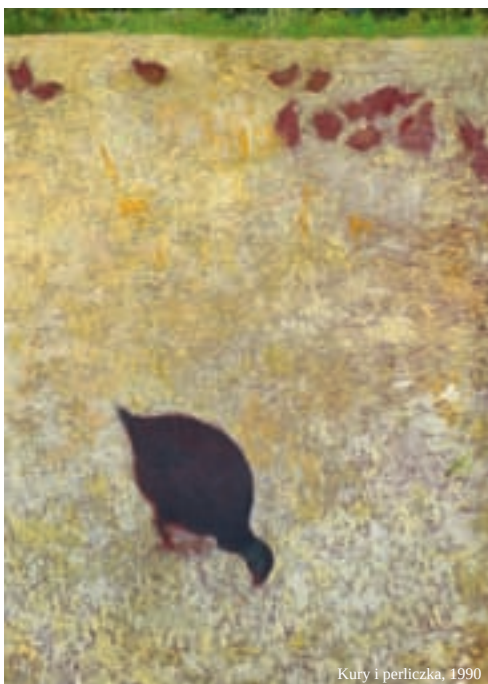
Urodził się 31 stycznia 1952 roku w Krakowie. Studiował na Wydziale Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, następnie w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom otrzymał w 1975 roku. Uprawiał twórczość w zakresie malarstwa, muzyki, rzeźby i teatru autorskiego. Zrealizował około trzydzieści wystaw indywidualnych, uczestniczył w wielu ekspozycjach zbiorowych. Wyreżyserował kilka spektakli teatralnych. Jego obrazy znajdują się w kolekcjach Mazowieckiego Centrum Sztuki Współczesnej „Elektrownia” w Radomiu, Muzeum Sztuki Współczesnej – oddziale Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu, Miejskiego Ośrodka Kultury w Pionkach, w licznych kolekcjach prywatnych w Polsce i za granicą. Zajmował się scenografią, był muzykiem jazzowym. Współpracował m.in. z Andrzejem Przybielskim, Władysławem Jagiełło, Wojciechem Czapkowskim, Włodzimierzem Kiniorskim, Helmutem Nadolskim, Jackiem Bielińskim, Maciejem Sinkowskim. Zmarł w Pionkach 3 listopada 2009 roku.

abstract and figurative art. By ignoring form and applying visionary colouring, he built his own version of inner and outer world order. His fondness of freedom allowed him to move around the land of colours with latitude. He remained a declared painter, traditional in a way, but acting freely and not allowing to be typecast as unmodern.

The main organizer of “Pictures from different homes” project is Mazovian Centre of Contemporary Art “Elektrownia” in Radom. Wojciech Janik, Mariusz Jończy and Andrzej Mitan are its curators. Mariusz Jończy is also responsible for the arrangement and implementation of the exhibition. As part of the project realization in the Vistula Museum in Kazimierz Dolny, coordinators of the project are Waldemar Odorowski and Paweł Skrzeczkowski. The exhibition is accompanied by Marcin Kossowski’s „Hardness of space”, a film about Jerzy Czuraj, and music the artist created together with Bobi Peru (Maciej Sinkowski).

Jerzy Czuraj

Was born on January 31, 1952, in Krakow. He studied at the Faculty of Painting at the Academies of Fine Arts in Krakow and in Warsaw, under the academic supervision of professor Marian Buczek and professor Krystyna Łada-Studnicka respectively. He graduated with distinction in 1975 and since then he dealt with painting, music, sculpture and amateur theatre. Between 1979-1980 he cooperated with the Gallery of Contemporary Art in the Old Town Community Centre in Warsaw. In years 1978-1980 he was the chairman of the Youth Circle of the Association of Polish Artists and Designers. His works were exhibited about 30 times during individual and collective exhibitions. He also directed several theatrical productions. His pictures can be found in Mazovian Centre of Contemporary Art “Elektrownia” in Radom, in the Museum of Contemporary Art, the division of Jacek Malczewski Museum in Radom, in Urban Community Centre in Pionki, in many private collections in Poland and around the world. He created about 700 pieces of art, dealt with scenography, jazz music. He collaborated with Andrzej Przybielski, Władysław Jagiełło, Wojciech Czapkowski, Włodzimierz Kiniorski, Helmut Nadolski, Jacek Bieliński, Maciej Sinkowski, and many others. He died in Pionki on November 3, 2009.

Kury i perliczka, 1990

Jurko Koch

KOCHany LWÓW

Beloved Lviv

168

Inne sztuki
Other arts

Styl artystyczny swego malarstwa Jurko Koch określa jako „metafizyczny manieryzm”. Tematem przewodnim jego twórczości zawsze jest MIASTO, w którym w dziwnie połączonych zakątkach rodzinnego Lwowa dzieją się najdziwniejsze historyczne, erotyczne lub psychologiczne perypetie z nie mniej groteskowymi postaciami. Czas i przestrzeń nie stwarzają problemów a nawet służą za wdzięczny materiał plastyczny dla wizualizacji twórczych marzeń. Zewnętrzne wydarzenia tak zwanej „realnej rzeczywistości”

Jurko Koch describes his art as a „metaphysical mannerism”. His leading subject is always THE TOWN, in which strange historical, erotic and psychological scenes with grotesque characters emerge. The time and space serve as a plastic material to visualize creative dreams. Real events only inspire the artist to develop unusual and original themes and exhibitions, for example “The Sea” (2009), “Animals playing poker” (2001), or “The Jewish dimension” (2010). Moreover, the author systematically supplements his gallery of human portraits. Regardless of his determined resistance against the influences of modern art, critics claim that Koch remains the most “of Lviv” artist of our times.

**Wernisaż wystawy
malarstwa Jurko
Kocha**

**31 lipca 2011, 15⁰⁰,
Domu Architekta
SARP
Kazimierz Dolny
Wystawę można
oglądać
do 7 sierpnia 2011**

**Vernissage of Jurko
Koch's painting
exhibition**

**July 31, 2011, 15⁰⁰
Architect's House
SARP**

**The exhibition will be
open to public
viewing until the 7th
of September 2011**

Jurko Koch

Born in 1958 in Lviv in a family with artistic traditions. His father was a famous actor. Graduated from art school and the Printing Academy in Lviv. He is a painter and graphic and books designer. His paintings and graphic art were exhibited at 200 exhibitions in 30 countries, among them in Poland. 1988 – 1992 member of the “Szliach” Society. Since 2000 has been a member of “The Leopold Succession Arts Workshop”.

jedynie inspirują artystę do niezwykłych i niebanalnych tematów i wystaw, np.: „Morze” (2009), „Zwierzęta grają w pokera” (2010) lub „żydowski wymiar” (2010). Poza tym autor systematycznie uzupełnia swoją galerię portretów o bardzo znanych i całkiem nieznanymi LUDZI, bez których jego dorobek byłby niepełny. Nie zważając na jego zdecydowaną odporność na wpływy sztuki współczesnej, Koch zdaniem krytyków i znawców malarstwa, pozostaje „najbardziej lwowskim” artystą naszych czasów.

Jurko Koch

Urodził się w 1958 roku we Lwowie w rodzinie o tradycjach artystycznych, jego ojciec był znanym aktorem. Kształcił się w liceum plastycznym oraz Akademii Drukarnictwa we Lwowie. Zajmuje się malarstwem, grafiką, plakatem artystycznym i projektowaniem książek. Prace malarskie oraz graficzne Jurka Kocha były eksponowane na 200 wystawach w 30 krajach świata, między innymi w Polsce. W latach 1988 – 1992 członek Towarzystwa „Szlach”. Od 2000 r. razem z Olgą Pogribną – Koch i Włodkiem Kostyrko - członek „Sukcesyjnej Pracowni Artystycznej LEOPOLIS” („The Leopold Succession Arts Workshop”).

Inne sztuki
Other arts

169

Wystawy w Kolegium Sztuki Kazimierz Dolny Exhibition at the College of Fine Art

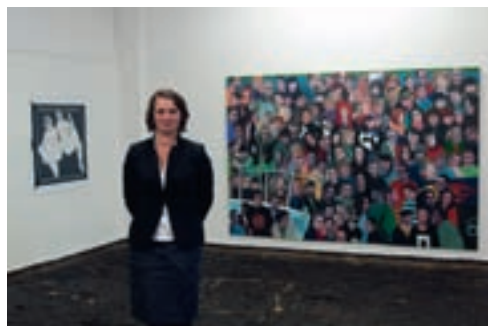

Amadeusz Popek. Grafiki
Amadeusz Popek. Graphic Arts

Amadeusz Popek (1977)

Rysownik, grafik w technice metalu akwaforty i akwatinty. Urodził się w Lublinie. Ukończył studia na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Marii Curii-Skłodowskiej w Lublinie na specjalizacji malarstwo oraz grafika. Dyplom pod kierunkiem prof. Mieczysława Hermana z malarstwa oraz z grafiki u prof. Zdzisława Niedźwiedzia. Od 2006 nauczyciel akademicki na stanowisku asystenta w Zakładzie Grafiki Warsztatowej w Instytucie Sztuk Pięknych Wydziału Artystycznego UMCS w Lublinie.

Drawer, painter and graphic artist. Born in Lublin. Graduated from painting and graphic art faculty at the Maria Skłodowska Curie University. Since 2006 lecturer at Arts Institute of MSC University.

Alicja Pulik. Dyplom 2011
Alicja Pulik. 2011 Diploma

W moich pracach skupiłam się na trzech uczuciach ciągle towarzyszącym mojemu życiu, które w pewien sposób próbuję za każdym razem szufladkować.

W pierwszej pracy prezentuję złość. Zaprezentowałam cztery autoakty, ponieważ w momencie zdenerwowania, człowiek jest jakby rozszczepiony. Myśli nie są wtedy jasno wyklarowane tylko zdają się kłębić, mieszać, rozchodzić we wszystkie strony.

Druga praca odnosi się do stanu emocjonalnego jakim jest zazdrość. Ukazałam dwie postacie, gdyż okazywane uczucie, dotyczy zazwyczaj dwojga ludzi, przynajmniej w moim przypadku, gdzie do głosu dochodzi brak zaufania.

W ostatniej pracy miałam na celu uwidocznienie smutku, który w swej prostocie okazuje się, moim zdaniem, najbardziej krańcowy wobec dwóch pozostałych.

„Ascribed”

Graphic cycle consisting of three colour linocuts entitled “Anger”, “Jealousy”, “Sadness”. The author claim, that these are the three fundamental negative emotions always present in her life, emotions that she always tries to “ascribe”.

Alicja Pulik

Absolwentka Kolegium Sztuk Pięknych UMCS w Kazimierzu Dolnym, kierunek grafika.

Graduated from Art Faculty of the Maria Skłodowska University in Kazimierz Dolny (graphic arts).

Praca Jarosława Zyskowskiego

Praca Aleksandra Zyskowskiej

**Jarosław Zyskowski (ojciec)
i Aleksandra Zyskowska (córka).
Malarstwo | Jarosław Zyskowski (father)
and Aleksandra Zyskowska
(daughter). Paintings**

Jarosław Zyskowski (1961)

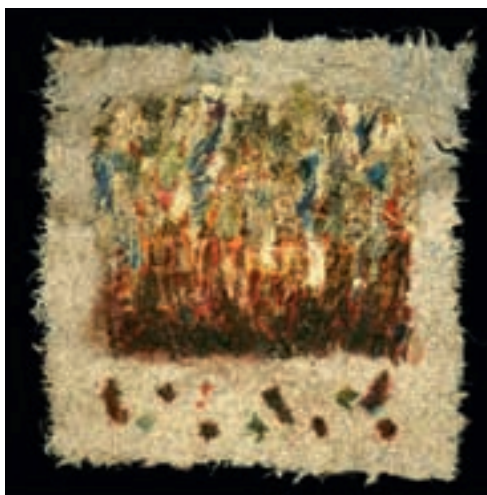
W latach 1981-1986 studiował w Instytucie Wychowania Artystycznego UMCS w Lublinie, gdzie uzyskał dyplom w pracowni malarstwa prof. Stelmasika. Uprawia malarstwo sztalugowe.

In 1986 graduated from Art Faculty of the Maria Skłodowska Curie University in Lublin. Painter.

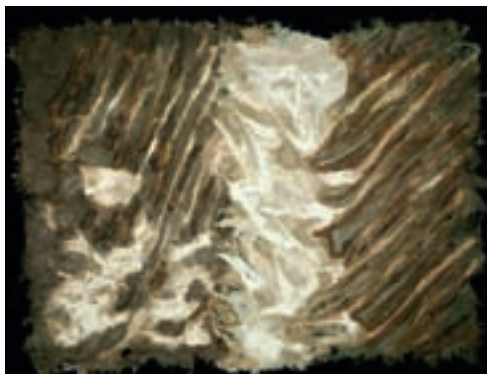
Aleksandra Zyskowska (1984)

Studiowała na Wydziale Artystycznym UMCS w Lublinie, gdzie w 2008r. obroniła dyplom z malarstwa w pracowni prof. Mieczysława Hermana. Ukończyła studia podyplomowe na Politechnice Lubelskiej, kierunku wzornictwo przemysłowe. Dyplom z wyróżnieniem.

Graduated from Art Faculty of the Maria Skłodowska Curie University in Lublin and from industrial design studies at the

Praca Elżbiety Zrobek

Praca Magdalena Szyszkowskiej

**Sztuka Ogrodu Botanicznego
The Art of Botanical Garden**

Wystawa prezentuje prace studentów, którzy na zaproszenie Dyrektora Ogrodu Botanicznego podjęli się realizacji wizualnych z materii organicznej pochodzącej z roślin Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Ukazuje ona możliwości zastosowania różnorodnych włókien i wyczerpanego z nich papieru w realizacjach płaskich i przestrzennych. Materiał do prezentowanych prac na wystawie w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego studenci otrzymali jesienią w związku z powegetacyjnym porządkowaniem ogrodu. Niniejsza wystawa jest najlepszym podziękowaniem studentów za okazana przychylność Dyrektora Bogdana Zemanka i gościnność gospodarzy tego obiektu, którzy zachęcali do współpracy środowiskowej.

Małgorzata Buczek-Śledzińska

The exhibition presents works of students, who undertook visual realizations from organic matter. The material for the works of art was given to the students from the Jagiellonian University Botanical Garden and it's director, Bogdan Zemanek. The exhibition shows the possibilities of organic matter in creating two-dimensional and spatial forms.

Projekt Centrum Sztuki Filmowej i Multimedialnej CSF „Kocham kino” w Kazimierzu Dolnym Design of film and multimedia center CSF „I love cinema” in Kazimierz Dolny

Konkurs studencki dla dyplomantów Samodzielnej Pracowni Projektowania Teorii Architektury Politechniki Warszawskiej,
pod patronatem Burmistrza gminy Kazimierz Dolny Grzegorza Duni |
Competition for graduate students of Independent Laboratory of Theory of Architecture, Design Engineering,
organized under the patronage of Grzegorz Duni, mayor Kazimierz Dolny municipality

Wystawa w Kolegium Sztuk Plastycznych UMCS – Kazimierz Dolny

Konkurs studencki na projekt Centrum Sztuki Filmowej „Kocham kino” mającego być stałą siedzibą dla odbywającego się corocznie w Kazimierzu Dolnym i Janowcu nad Wisłą Festiwalu Filmu Sztuki „Dwa Brzegi”, powstał z inicjatywy prof. dr hab. arch. Ewy Kuryłowicz, Kierowniczki Samodzielnej Pracowni Projektowania i Teorii Architektury na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej jesienią 2010. Wykonanie tego projektu zostało zaproponowane w trybie dyplomów inżynierskich dyplomantom, którzy zgłosili się do Pracowni na semestr letni 2010/11, do trojga promotorów działających w Pracowni: prof. Ewy Kuryłowicz, dr arch. Radosława Achramowicza i arch. Piotra Kudelskiego.

Plany wybudowania Centrum Sztuki Filmowej w Kazimierzu Dolnym były omawiane od pewnego czasu – ich spiritus movens była Dyrektor Artystyczna Festiwalu „Dwa Brzegi” Grażyna Torbicka, która podjęła ideę uczestnictwa w zorganizowaniu konkursu i udziału w pracach jego Jury oraz objęła nad nim patronat, określając potrzeby funkcjonalne Centrum.

Istotną przesłanką było zapewnienie takiej charakterystyki obiektu, która zapewni potrzebne dla miasta funkcjonowanie nie tylko podczas festiwalu, ale i przez pozostałą część roku. Bardzo ważnym założeniem było również współczesne zinterpretowanie genius loci Kazimierza Dolnego, ze spojrzeniem w przyszłość, poparte studiami socjologicznymi, historycznymi, demograficznymi i antropologicznymi. Sztuka filmu była w opracowywaniu zadania inspiracją na równi z innymi obszarami twórczej działalności człowieka. W programie Konkursu założono, że Centrum Sztuki Filmowej i Multimedialnej powinno wypełniać funkcje ekspozycyjne, festiwalowe i komercyjne i zajmować pow. ok. 2 500 tys.m.kw. Ewentualny program uzupełniający CSF zależny od pomysłu na funkcjonowanie obiektu, jego lokalizacji i koncepcji przestrzennej, był dopuszczony jako część autorskiej wypowiedzi konkurujących. Po konsultacji z Burmistrzem Kazimierza Dolnego Grzegorzem Dunią, który objął patronat nad konkursem ze strony Miasta w grudniu 2010, ustalono, iż uczestnicy konkursu mogą wybrać na opracowanie projektu jedną z dwóch lokalizacji: działkę w Kamieniołomach oraz działkę przy ul. Kwaskowa Góra, bliżej centrum.

Podczas wernisażu wystawy projektów architektonicznych 31 lipca 2011 w Kolegium Sztuk Plastycznych UMCS w Kazimierzu Dolnym nastąpi ogłoszenie zwycięzców na najciekawszy projekt zlokalizowany w Kamieniołomach i przy ul. Kwaskowa Góra.

The exhibition at the UMCS College of Arts - Kazimierz Dolny

„I love cinema” in Kazimierz Dolny n.Wisłą is a competition for graduate students of Independent Laboratory of Theory of Architecture, Design Engineering, organized under the patronage of Grzegorz Duni, mayor Kazimierz Dolny municipality

The topic of this student competition is a design of Film Art Center „Kocham kino”, which is to be the permanent seat of „Two Shores” art film festival held annually in Kazimierz Dolny and Janowiec n.Wisłą. The competition was initiated in autumn 2010 by professor Ewa Kuryłowicz, supervisor of the Independent Laboratory of Design and Theory of Architecture at the Faculty of Architecture at Warsaw University of Technology. Implementation of this project was proposed to graduate students who applied to the Laboratory for the summer semester of 2010/11, to one of three promoters working in the Laboratory: prof. Ewa Kuryłowicz, Radosław Achramowicz or Piotr Kudelski.

Plans for the construction of Film Center in Kazimierz Dolny have been discussed for some time. The inspirer was Grażyna Torbicka, the Artistic Director of the Festival „Two Shores”, who has participated in organizing the contest, sat in the jury and took over the patronage, identifying functional needs of the Centre.

One of the most important aspects taken into consideration was ensuring that the characteristics of the object made it functional not only during the festival, but throughout the remainder of the year as well. Another very important requirement was contemporary interpretation of the unique genius loci of Kazimierz Dolny, supported by sociological, historical, demographic and anthropological studies. Movies were an equally important inspiration as other areas of creative human activity. The competition program assumed that the Centre for Film and Multimedia should fulfill the exhibition, festival and commercial functions. The desirable size of the Centre is 2500 sq.m. Any supplemental ideas were authorized as part of the author’s expression.

After consultation with Grzegorz Dunią, mayor of Kazimierz Dolny, who took patronage over the competition on the behalf of the City in December 2010, it was decided that the contestants may choose to develop the project on one of two locations: at the quarries or at the Kwaskowa Góra Street.

Winners will be announced during the opening of the exhibition of architectural projects, held on July 31st, 2011 at the UMCS College of Fine Arts in Kazimierz Dolny.

Landart Festiwal 2011

Land art – sztuka ziemi, jest działaniem artystycznym, które łączy naturę ze sztuką, a jego obszarem działania jest środowisko naturalne. Natura obok człowieka współuczestniczy w procesie twórczym - współtworzy lub unicestwia zamysł artysty. Wszystkie zmiany dokonane przez wiatr, słońce, wodę są procesem twórczym niezależnym od intencji autora.

W pierwszej edycji, lubelski Landart Festiwal 2011 prezentuje 3 artystów z Ukrainy, Białorusi i Polski, tworzących bardzo odmienne formy sztuki ziemi.

Jarosław Koziara (PL) – Land art – Granica (granica polsko -ukraińska), Ammonit (kamieniołom w Kazimierzu Dolnym)

Artur Kilian (BY) – Antyczne ruiny (kamieniołom w Kazimierzu Dolnym)

Mirosław Wajda (UA) – Słoneczna Klepsydra (Janowiec - prom)

Organizator: Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego

Produkcja: Tararara – Jarosław Koziara, Fundacja Trans Kultura.

O festiwalu: www.landart.lubelskie.pl

Land art – Land art – the art of land is an artistic act, that combines nature with art. The nature contributes to the artistic process either supporting or annihilates the idea of an artist. The first edition of Landart Festival 2011 presents 3 artists from Ukraine, Belarus and Poland.

Jarosław Koziara (PL) – Land art – The border (Polish – Ukraine border), Ammonite (stone – quarry in Kazimierz Dolny)

Artur Kilian (BY) – Ancient ruins (stone-quarry in Kazimierz Dolny)

Mirosław Wajda (UA) – Solar Hourglass (Janowiec – ferry)

Organizer: Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego

Production Tararara – Jarosław Koziara, Fundacja Trans Kultura.

About festival: www.landart.lubelskie.pl

Prace będą realizowane przed i podczas trwania Festiwalu Dwa Brzegi. Wernisaż 5.08.2011, godz. 16⁰⁰ – przeprawa promowa Kazimierz Dolny

The works will be carried out before and during The Two Riversides Festival. Vernissage 5.08.2011, 4 p.m, Kazimierz Dolny ferryboat

**Inne sztuki
Other arts**

173

Land art na granicy polsko -ukraińskiej
w miejscowościach Horodyszcz (PL) i Warez (UA)
nr słupka granicznego 773. Pomysł i realizacja Jarosław Koziara.

**LANDART
FESTIWAL**
landart.lubelskie.pl

Ostatni Seans The Last Show

Wystawa fotografii studentów PWSTviT w Łodzi Exhibition of Film School in Łódź students's photographs

Kina. Małe, staroświeckie, właśnie zamykane, już zamknięte, zmienione na sklep, kościół, dyskotekę. Puste. Zburzone. Kina z pamięci.

Te wizerunki nie są tylko czystą dokumentacją. Dyscyplina subiektywnego spojrzenia, natchnienie płynące z tych śladów, murów i wnętrz są również pożywką dla twórczego spełnienia się. Rejestracja tych miejsc musi być czymś więcej, niż zwykłym zapisem. Fotografie te sięgają do wspomnień, pobudzają do refleksji o historii kina, o naszej przeszłości. Małe kina onegdaj wpisane w pejzaż miast i miasteczek odchodzą w przeszłość, są zastępowane przez współczesne kina, głównie w galeriach handlowych. Rozpłynęła się ich aura, historia, klimat... Znikają staroświeckie urządzenia do wyświetlania filmów, taśma filmowa jest wypierana przez cyfrową technologię. Celem tej wystawy jest zachowanie dla przyszłości obrazów pokazujących fragment historii rozwoju X Muzy.

Cinemas. Old, oldfashioned, already closed, transformed into shop, church, disco. Empty. Destroyed. Cinemas of memory.

These images are not a mere documentation. The discipline of subjective eye, inspiration coming from these traces, walls and interiors becoming a source of artistic fulfillment. Registration of these places must be something more than a simple notation. These photographs draw on memories and stimulate reflection on the history of cinema, our past. These small cinemas are things of the past replaced by modern ones, mostly inside malls. Their aura and history disappear. Therefore the main aim of this exhibition is to preserve this part of the film history

Curator: Marek Szyryk

Kurator wystawy: Marek Szyryk

Autorzy | Authors:

Katarzyna Cegłowska, Karolina Jonderko, Małgorzata Grygierczyk, Sabina Malanowska, Tomasz Kmiecik, Magdalena Korczycka, Jacek Tertil, Magdalena Adamczewska, Bartosz Mateńko, Greg Noo-Wak, Piotr Orzechowski, Jan Wajszczuk, Jakub Szymański, Marta Zgierska, Tomasz Walczak, Wojciech Skrzypczyński, Małgorzata Skalska

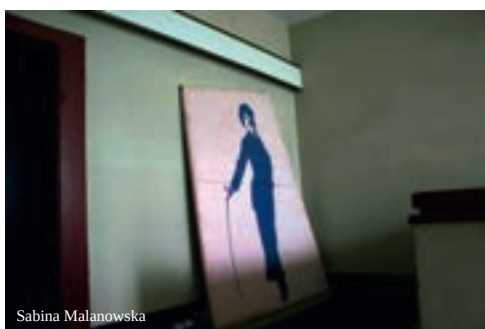
Jacek Tertil

Karolina Jonderko

Magdalena Adamczewska

Sabina Malanowska

Zamek w Janowcu
30 lipca – 7 sierpnia
Janowiec Castle
30 July – 7 August

Stanisław Ożóg

Karp faszerowany

Stuffed carp

Wystawa „Karp faszerowany – Kazimierz Dolny, Drohobycz – świat zaginiony, świat odnaleziony” jest próbą syntezy wspólnego losu społeczności żydowskiej obu miast. Pieśń uroku tego pierwszego – Szalom Asz – zdołał uniknąć zagłady, zaś ten, dzięki któremu świat dowiedział się o Drohobycz, podzielił tragiczny los swego narodu. Twórczość Schulza, a tym samym jego miasto, stają się obecnie coraz bardziej znane w świecie dzięki licznym, nowym przekładom oraz cyklicznemu Festiwalowi Brunona Schulza, odbywającemu się co 2 lata w Drohobycz. Natomiast żydowski świat Kazimierza ulega coraz bardziej zapomnieniu.

Organizator: Towarzystwo Przyjaciół Miasta Kazimierza Dolnego

The exhibition is an attempt to synthesise the common fate of the Jewish communities in Kazimierz Dolny and Drohobycz. Sholem Asch, a eulogist of Kazimierz Dolny's charm, managed to avoid doom. The one who made Drohobycz known to the world, however, shared the tragic lot of his nation. The work of Schulz and simultaneously his town are now becoming increasingly popular thanks to numerous translations and the cyclical Bruno Schulz Festival. On the other hand, the Jewish world of Kazimierz Dolny falls further and further into oblivion.

Organiser: Kazimierz Dolny Friends Association

Inne sztuki
Other arts

175

**Wernisaż wystawy
rysunku
31 lipca 2011, 15⁰⁰,
Galeria Stodoła
Kazimierz Dolny**

**Vernissage
of drawing exhibition
July 31, 2011, 15⁰⁰
Barn Gallery
Kazimierz Dolny**

Tomek Sikora

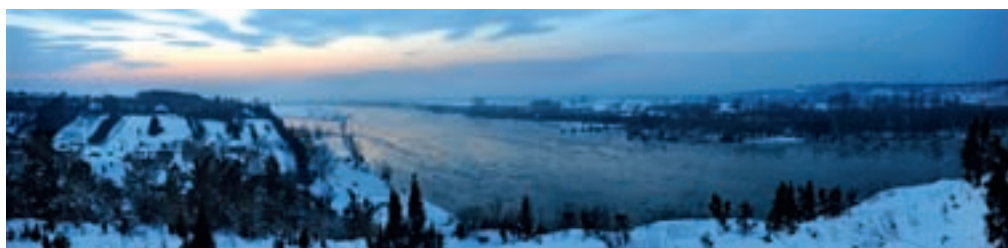
Odsłony Męćmierza

The Faces of Męćmierz

Wystawa to impresje Tomka Sikory na temat Mięćmierza oraz miejsc wokół tej wioski. Na płocie zawisną trzymetrowe panoramy Mięćmierza, fotografowanego w czterech porach roku. Obok nich zaprezentowane zostanie około 20 fotografii, pokazujących magię tego miejsca.

The exhibition is Tomek Sikora's impressions about Mięćmierz and the neighbourhood of that village. Three-meter panoramic photos of Mięćmierz, shot in four seasons of the year, will be put on the fence. Next to them there will be about 20 photos showing the magic of that place.

Tomek Sikora

Wybitny fotograf, artysta, realizator kampanii społecznych i reklamowych dla firm z całego świata, autor ilustracji, plakatów, inicjator Galerii Bezdomej, promującej fotografię niezależną i amatorską. Wykładowca Victoria College Melbourne, Europejskiej Akademii Fotografii. Pracuje dla czołowych agencji reklamowych świata. Publikuje limitowane edycje książek autorskich, wystawia prace na całym świecie. „Obywatel” Mięćmierza.

Tomek Sikora

Prominent photographer and artist carrying out social and advertising campaigns for companies from around the world, author of illustrations and posters, initiator of the Homeless Gallery (Galeria Bezdomej), promoting independent and amateur photography. Lecturer at the Victoria College Melbourne, a European Photography Academy. He works for the world's leading advertising agencies. He publishes limited editions of his books, exhibits all around the world. A "citizen" of Mięćmierz.

Wernisaż wystawy fotografii Tomka Sikory
31 lipca 2011, 17⁰⁰,
Galeria NA PŁOCIE
przy studni
Męćmierz

Vernissage of Tomek Sikora's photography exhibition
July 31, 2011, 17⁰⁰
NA PŁOCIE Gallery
by the well

Janusz Kobyliński

4 Partytury

Wystawa fotografii Janusza Kobylińskiego. Prezentowane prace wykonane są unikalną metodą, nie mającą precedensu w fotografii architektury miejskiej oraz krajobrazu. Są one w 100% oryginalną fotografią powstałą na filmie w czasie wyzwolenia migawki.

Janusz Kobyliński „Słyszałem onegdaj opinię znanego muzyka, że najlepsze improwizacje, to te wcześniej przemyślane i precyzyjnie przygotowane. Potem emocje gry live dodają niespodziewanych wibracji. Dokładnie tak samo rodzą się moje PARTYTURY, kompozycje czaso-przestrzeni. W PARTYTURACH fascynuje mnie starcie mojej kreacji z materią krajobrazu miejskiego, tworem kreacji innego twórcy. W ułamkach sekund tworzę nową rzeczywistość, precyzyjnie przedtem – zdawałoby się – zaplanowaną. Ciągłe z tymi samymi emocjami, zdumiony, oglądam potem styki...”

Janusz Kobyliński's photography exhibition. The pictures form a unique accomplishment, without any precedent in the photography of nature or cityscapes. They are 100% original photographs recorded on film at the moment of shutter release.

Janusz Kobyliński: "Once I heard the opinion of a well-known musician, that the best improvisations are those are thought out and precisely prepared beforehand. Then the emotions of playing live add unexpected vibrations. My SCORES - compositions of time and space are born in exactly the same way. What fascinates me in the SCORES is the clash of my creation with the matter of the cityscape, a work of another creator. In split seconds I create a new reality, which seems to have been precisely planned before. With unchanging emotions, astounded, I then watch the joints points of contact..."

Janusz Kobyliński

Fotograf i edukator. Od roku 1982 – członek, później prezes ZPAF. W latach 80. współpracował z Magnum oraz magazynem „Paris Match”, dla którego zrealizował dwie wizyty Jana Pawła II w Polsce. Do 2002 fotograf reklamowy (EGO Studio). Współautor „Księgi Twórców Polskiej Reklamy BIAŁO-CZERWONA”, realizator wortalu bialo-czerwona.pl. Prowadzi od 6 lat pierwszą w Polsce Internetową Szkołę Fotografii (e-szkolafotografii.pl). Laureat Dyplomu Honorowego ZPAF (fotoreportaż „Zawał”). Zrealizował kilkanaście wystaw indywidualnych i zbiorowych. Brał udział w światowej wystawie z okazji 150-lecia fotografii (World Council of Professional Photographers | Kodak), eksponowanej w ponad 100 krajach. Od roku 1986 realizuje autorski projekt „PARTYTURY”. Międmierzanin.

Janusz Kobyliński

Photography artist, teacher. Since 1982 member of ZPAF (Union of Polish Art Photographers). In the 80s he worked with the „Paris Match” magazine, for which he made photo-reports from the two visits of Pope John Paul II to Poland. He runs the first Internet School of Photography in Poland and a Documentary and Reportage workshop at the School of Art and Design in Łódź. He was awarded the Honorary Diploma of ZPAF (photo-reportage „Zawał”/„Heart Attack”). He has realised over a dozen of individual and group exhibitions. He took part in a world exhibition organised for 150 years of photography (World Council of Professional Photographers | Kodak), exhibited in over 100 countries. Since 1986 he has been realising his own project called „The Scores.”

Inne sztuki
Other arts

177

**Wernisaż wystawy
fotografii Janusza
Kobylińskiego
6 sierpnia 2011, 17⁰⁰,
Galeria KLIMATY
w stodole
Męcmierz.
Wystawę można oglą-
dać do 3 września
2011**

**Vernissage of Janusz
Kobyliński's photo-
graphy exhibition
August 8, 2011, 17⁰⁰
KLIMATY Gallery in
the barn
Męcmierz.
The exhibition will
be open to public vie-
wing until the 3rd of
September 2011**

Kanał Sztuki II

Art Canal II

178

Inne sztuki
Other arts

Co w Kazimierzu nie jest sztuką? – albo czy jest tu miejsce, gdzie sztuka nie może się pojawić. Kazimierska Konfraternia Sztuki takich miejsc nie widzi, a jeżeli nawet, stara się sztukę tam wprowadzić. Ale tylko jako dopełnienie. Koryto rzeki Grodarz jest miejscem surrealistycznym – rzeki tam nie ma. Konfraternia wprowadza tam inny nurt – nurt obrazów, nurt sztuki. To już po raz drugi, pierwszy „Kanał sztuki” zaprezentowaliśmy dwa lata temu, pamięć o nim została do dziś. Odsłona druga będzie inna; wielki obraz, 32 m długości, przedstawi swoistą wizytówkę Konfraterni. Istniejemy już od ponad 10 lat, wciąż podejmujemy próby dopisania się do wielkiego obrazu tradycji artystycznych tego miasteczka. Bodaj jedynej w Polsce kolonii artystycznej istniejącej tu od ponad 100 lat. Konfraternia dziś wyznacza ramy i kształt tej kolonii dziedzicząc jej wcześniejsze dokonania i kontynuując jej trwanie.

What is art in Kazimierz? – or, is there a place, where art wouldn't appear. The Kazimierz Brotherhood of Art doesn't see such places. Grodasz riverbed is surreal – there is no river. The Brotherhood introduces there a new current – a current of pictures, of art. This is the second time. The first "Art Canal" was presented two years ago. This year edition will be different; a grant painting, 32 meters long. The Brotherhood exists for more than 10 years, trying to add something new to the artistic traditions of Kazimierz.

5–6 sierpnia 2011 r.
Otwarcie: godz. 20⁰⁰
Rzeka Grodarz przy
ul. Nadrzecznej (przy
skwerku)
Kazimierz Dolny

Art Canal II, August
5–6, 2011
Opening: 8 p.m.
Grodar River, Nad-
rzeczna Street
Kazimierz Dolny

Józef Wilkoń

Wystawa rzeźb i ilustracji Sculpture and illustration exhibition

Józef Wilkoń (ur. 1930)

Wybitny ilustrator książek, malarz, historyk sztuki. Absolwent Wydziału Malarstwa krakowskiej ASP i Historii Sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. Autor ilustracji do ponad setki książek dla dzieci i dorosłych. Zajmuje się również scenografią, projektuje gobeliny. Powstały dwa filmy dokumentalne, poświęcone twórczości artysty – „Józef Wilkoń” (reż. Jakub Nowak, 2000), „Arka Józefa Wilkonia” (reż. Grażyna Banaszkiewicz, 2007). Głównym tematem jego prac są zwierzęta. W roku 2009 powstała fundacja im. Józefa Wilkonia, Arka. Józef Wilkoń zyskał międzynarodową sławę, był wielokrotnie nagradzany w Polsce i zagranicą. Niektóre nagrody: Złoty Medal na Międzynarodowej Wystawie Sztuki Edytorskiej IBA, Lipsk (Niemcy 1959), Nagroda Ministra Kultury i Sztuki oraz Nagroda Krajowa za dokonania w dziedzinie ilustracji książkowej (1967), Złoty Medal na Biennale Ilustracji w Bratysławie BIB (Słowacja 1969), Złote Koziołki na Biennale Sztuki dla Dziecka (Poznań 1977), Premio Grafico na Międzynarodowych Targach Książki Dziecięcej, Bolonia (Włochy 1991), Złoty Medal „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis”, przyznawany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2006), Nagroda TVP Kultura za wystawę „Arka Wilkonia” w Narodowej Galerii Sztuki Zachęta w Warszawie (2007), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2010), Złote Berło – nagroda Fundacji Kultury Polskiej (2010).

Józef Wilkoń (born in 1930)

Prominent illustrator of books, painter, art historian. Graduated from the Painting Faculty at the ASP (Academy of Fine Arts) in Krakow and from Art History at the Jagiellonian University. Author of illustrations for over one hundred books for children and adults. Also does stage design, designs tapestry. The main topic of his works are animals. In 2009 Arka, a Józef Wilkoń foundation, was established. Józef Wilkoń gained international fame, has repeatedly been awarded in Poland and abroad. Some of his awards: Gold Medal at the Biennial of Illustration in Bratislava BIB (Slovakia 1969), Premio Grafico at the Bolonia Children's Book Fair (Italy 1991), Gold Medal for Merit to Culture – Gloria Artis, awarded by the Ministry of Culture and National Heritage (2006) the TVP Kultura Award for the “Arka Wilkonia”/“Wilkoń's Ark” exhibition in the Zachęta National Gallery of Art in Warsaw (2007), Commander's Cross of the Order of Polonia Restituta (2010), Gold Sceptre – Złote Berło – Polish Culture Foundation award (2010).

Inne sztuki
Other arts

179

**Wernisaż wystawy
rzeźb i ilustracji
Józefa Wilkonia
31 lipca 2011, 15⁰⁰,
Zagrodowa Osada
w Uściążu
Męcimierz**

**Vernissage of Józef
Wilkoń's sculpture
and illustration
exhibition
July 31, 2011, 15⁰⁰
Zagrodowa Osada
in Uściąż
Męcimierz**

Bartosz Rabiej

O pewnym niedawno odkrytym konstruktorze maszyn

Od trzeciej edycji, Festiwalowi Dwa Brzegi towarzyszą plakaty młodego artysty Bartosza Rabieja. Przypomnijmy – w 2009 roku na plakacie umieścić filmową machiną kroczącą, w 2010 roku zdekonstruował wizerunki idoli srebrnego ekranu – Marilyn Monroe i Charlie Chaplina, w tym roku, zmusił do ruchu na monocyku symbol kobiecości. Jego prace intrygują, skłaniają do refleksji, są dojrzałe formalnie i jednocześnie bardzo dekoracyjne. Trzymamy kciuki za rozwój jego talentu – na pewno jeszcze nie raz nas zadziwi. Pora przedstawić bliżej autora naszych plakatów. Oto co sam o sobie pisze:

Rad jestem, że ktoś zechciał opublikować szczegółowe wiadomości o moich dziełach. Urodziłem się w rodzinie drukarza w 1986 roku. Ojciec miał zakład, w którym produkował książki, plakaty. Wnętrze jego wypełniały ogromne maszyny. Niektóre potężne w swej krasie wciągały swymi tchawicami tony rolowanego papieru, a to wszystko działo się prędzej niż ktokolwiek zdążyłby zauważyć, że się dzieje. Życie płynęło naprzód. Nigdy nie posiadałem tysiącletniej rzeczy, starego buta ani garnka, ale pamiętam, jak na strychu dziadka znalazłem stary kalejdoskop, wówczas zapanował spokój, natchnienie wniknęło w duszę i poczułem jakość koloru i kompozycji.

W latach młodości ścieżka, którą szedłem, pozwoliła mi na wzięcie udziału w lokalnych konkursach plastycznych, z dobrymi wynikami, tak więc postanowiłem wstąpić do liceum plastycznego. Z obliczeń moich wynika, że maszyny w mojej twórczości pojawiają się od młodości lat z nasilającą się tendencją. Lubię mieć przy sobie zawsze kawałek ołówka i szkicownik a nawet książkę, aby wspomóc się szkicem w razie

potrzeby. Możliwość posiadania czystych kartek jest jak powiew świeżego powietrza w ustach.

Staram się ratować zużyte, niepotrzebne przedmioty poprzez ich dokumentację rysunkową, na nowo zagospodarowując ich formę. Niemniej będzie zdziwienie czytelnika, gdy dowie się, że do moich poszukiwań często wybieram złomowisko, które jako bogate źródło form, porównywalne z książkami do historii sztuki, wyćwiczyło moje wrażliwe oko i umysł. Moje odczucia są ogromne, jak ilość śrubek w tym właśnie miejscu.

Wynalazki moje są dla niektórych obskurnymi starociami, lecz ja wtedy mówię, że człowiek po śmierci też zamieni się w proch.

Wybierając na złomowisku części do konstruowania maszyn zwracam uwagę na te, które przejawiają ciekawość formy, ale również te zagrożone ruiną. Na moich rysunkach widnieją maszyny, których nie chcę nazywać robotami, a raczej mechanizmami – wynalazkami.

Perpetuum mobile. Jak wielu ludzi pracowało nad tym odwiecznym ideałem samonapędzającej się energii, która raz wprowadzona w ruch nie zatrzyma się wcześniej, niż kula ziemiska. Ażeby dać wyraz moich dążeń do tego celu od najmłodszych lat, wspomnę o moim pierwszym samogrającym urządzeniu na biopaliwo, którym był duży świerszcz zamknięty w butelce, odżywiany celulozą. Lecz o perpetuum mobile nie można mówić, bo po przyłożeniu ucha, świerszcz przestawał grać. Jednakże problem ten jest bardzo trudny do rozwikłania, a projekt i badania niemożliwe dziś do kontynuacji, ponieważ nie zachowały się do naszych czasów tak okazałe osobniki świerszczy o dużej mocy.

Kolejnym krokiem była Akademia Sztuk Pięknych, na którą dostałem się w 2006 roku. Podczas pierwszych lat nauki uczestniczyłem w różnych wystawach, a zwieńczeniem pracy stały się projekty plakatów dla Festiwalu Dwa Brzegi w latach 2009-2011. Ostatni projekt dla 5 edycji Festiwalu przedstawia „mechaniczną rowerzystkę”, dwunogą damę, symbol podróży do Włoch.

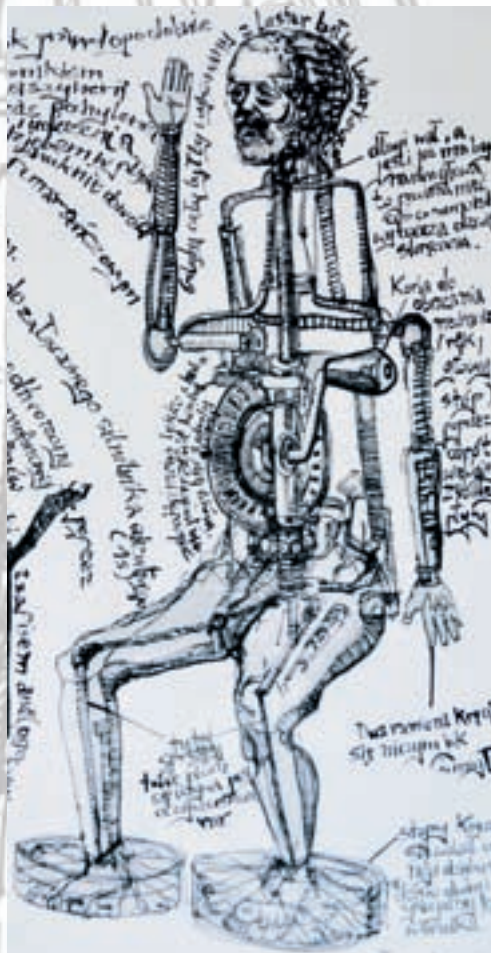
Podsumowując, budowa maszyn to dla mnie sposób naśladowania rzeczywistości i dokumentowania zjawiskowych form. Przykładem może być maszyna „Tłoki marsza grają”, która pokazuje historię głodnego człowieka i towarzyszące mu pragnienie wypełnienia pustego brzucha. Każdy projekt jest kolejnym wyzwaniem, które sobie rzucam i pokonując je staram się pokazać „wartość” maszyny. Nie porównuję ich, nie przeciwstawiam sobie, tak więc każda stanowi kolejny element mojej układanki. Poruszam się w kręgu pracy ludzkich rąk, rewolucji przemysłowej, fabrycznych kominów wydobywających z siebie chmury dymu, ponieważ fascynuje mnie ta technologia. Staram się, aby moje dzieła dotykały najprzeróżniejszych problemów, osób, wydarzeń, czy niespotykanych okoliczności, traktując to jako coś, co kocham w życiu robić.

Bartosz Rabiej (1986)

Rysownik, malarz, grafik, kopista, konserwator, student Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki na Warszawskiej ASP, a gdy w przyszłym roku dopisze mu szczęście, to także Magister Sztuki. Zwolennik spokoju, domowych obiadów oraz obserwacji ludzi. Konstruktor dziwnych maszyn, dążący do stworzenia swojego perpetuum mobile.

Bartosz Rabiej (1986)

Graphic designer, painter, conservator, student at the faculty of Art Restoration of Warsaw Art Academy. Constructor of sophisticated machines, straining to create his own perpetuum mobile. Printer's son. Took part in numerous exhibitions. Author of Two Riverside Festival posters in years 2009 – 2011.

Inne sztuki
Other arts

181

Puławy. Human City

Puławy to miasto-ogród z pięknym zespołem pałacowo-parkowym rodu Czartoryskich. Wyróżnia je bogata historia, której świadectwem są unikatowe zabytki i kultywowane tradycje. Księżna Izabela Czartoryska stworzyła tu na przełomie XVIII i XIX w. ważny ośrodek życia umysłowego i artystycznego, zwany Polskimi Atenami. W 1801 r. założyła pierwsze polskie muzeum, w którym zgromadziła cenne pamiątki narodowe. Tradycję tę kontynuuje otwarte w 2009 r. Muzeum Czartoryskich. Puławy to także silne centrum nauki, badań i wysoko specjalistycznych technologii, w którym tradycja przeplata się z nowoczesnością. Miasto jest malowniczo i dogodnie położone, wypełnione zielenią, otoczone terenami o wspaniałych warunkach przyrodniczych.

Puławy rozwijają się w sposób zrównoważony w wielu dziedzinach, tak by sprostać wymogom współczesności, a jednocześnie zachować walory przyrodnicze i spuściznę kulturową. Co więcej, to miejsce przyjazne mieszkańcom i odwiedzającym je turystom, dysponujące atrakcyjną ofertą kulturalną i rekreacyjną opartą na nowoczesnej infrastrukturze.

Bogactwem Puław byli i są mieszkańcy. W przeszłości ukochały je znamienite rody magnackie, wybitni artyści, naukowcy, poeci i filozofowie. Tradycję naukową kontynuuje pięć instytutów naukowo-badawczych, największe przedsiębiorstwo regionu – Zakłady Azotowe „Puławy” SA i Puławska Szkoła Wychowania.

W mieście toczy się bogate życie kulturalne, którego głównym animatorem jest Puławski Ośrodek Kultury „Dom Chemika”, od wielu lat organizujący imprezy rangi międzynarodowej: Warsztaty Jazzowe, Warsztaty Muzyki Kameralnej, Warsztaty Bluesowe, Warsztaty Gospel, oraz rangi ogólnopolskiej: Puławskie Spotkania Lalkarzy, Turniej Tańców Polskich „O Pierścień Księżnej Izabeli”, i szereg innych ciekawych wydarzeń, przedstawień, koncertów i przeglądów. Biblioteka Miejska organizuje spotkania autorskie i wystawy oraz realizuje interesujące projekty nakierowane na promowanie czytelnictwa i edukację artystyczną. Od 1959 r. działa Klub Twórców Ludowych, pierwsze w powojennej Polsce zrzeszenie osób zajmujących się twórczością ludową. Stąd pochodzą aktorzy: Marian Opania (Honorowy Obywatel), Agnieszka Piłaszewska i Elżbieta Jędrzejewska, reżyser – Grzegorz Pacek, poeci: Bohdan Żadura (Honorowy Obywatel) i Sławomir Rudnicki, czy piosenkarka Danuta Błażejczyk.

Zapraszamy do Puław – miasta dla ludzi.

www.um.pulawy.pl

Fot. arch. UM Puławy, P. Buczkowski

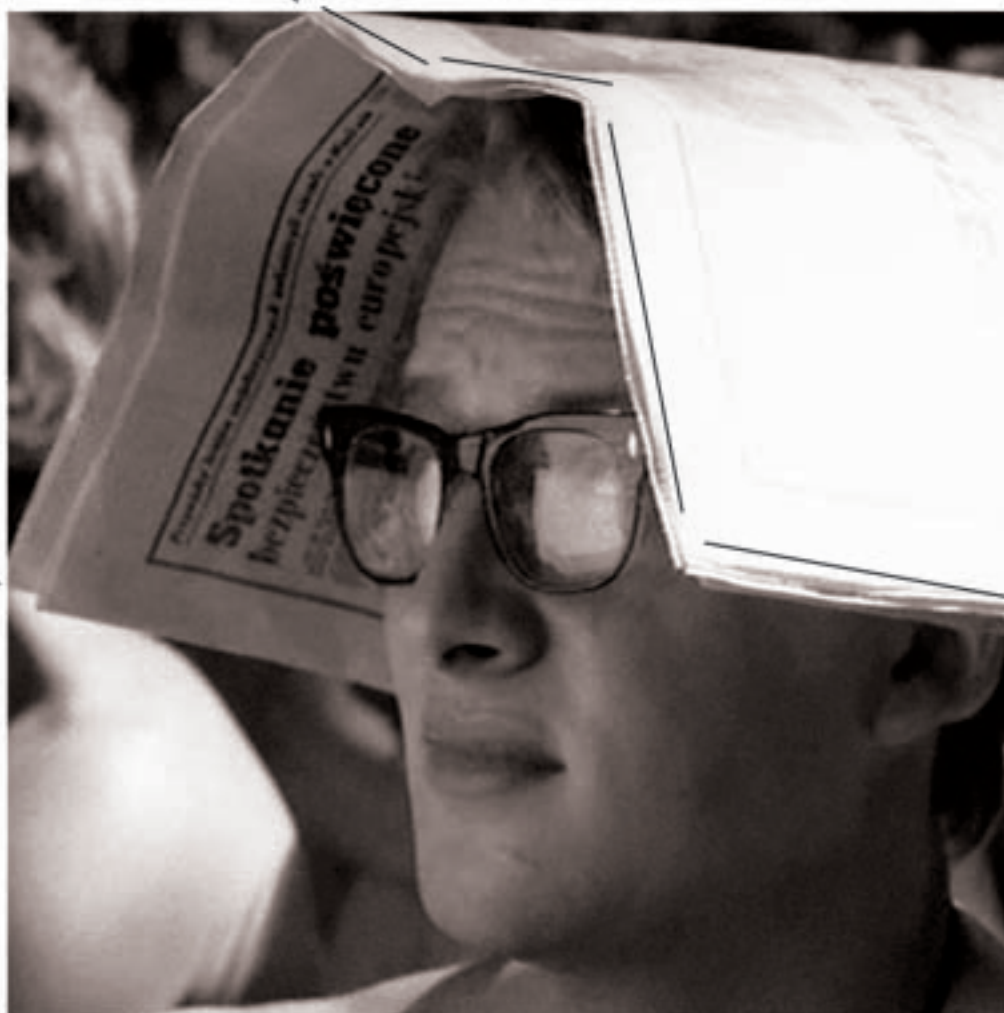
www.mini.go.pl

**zaprasza
invites**

UNIKALNE WYDAWNICTWA DVD I CD NARODOWEGO INSTYTUTU AUDIOWIZUALNEGO

kadr z filmu Wilamowicz, reż. Wojciech Wyszewski

WWW.NINA.GOV.PL

DOKUMENT

MUZYKA

ANIMACJA

TEATR

OPERA

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY

Kocham kino, bo... I love cinema, because...

Pomysłodawca projektu | project initiator

– Narodowy Instytut Audiowizualny (NInA) | The National Audiovisual Institute (NAI)

Realizacja | realization – Jaśmina Wójcik, Jakub Wróblewski

Wsparcie techniczne | technical support – Marcin Wichrowski

Kocham kino, bo... to dla mnie najlepsza rozrywka. Kocham kino i nie umiem bez niego żyć. Kocham kino, bo od kiedy pamiętam każdy weekend rozpoczynałem dobrym seansem filmowym. Kocham kino, bo uwielbiam stan, kiedy na dwie godziny zanurzam się w kinowym fotelu i przenoszę się w inną przestrzeń i inny czas. Kocham kino, bo to najlepsza podróż. Kocham kino, bo mnie inspiruje...

A ty? Dlaczego kochasz kino?

Zapraszamy do nagrywania swoich odpowiedzi przed kamerą NInA. Znajdą ją Państwo na Dużym Rynku w Kazimierzu w pomieszczeniu o kształcie czerwonego kubika zaprojektowanego przez Jaśminę Wójcik i Jakuba Wróblewskiego. Przez cały czas trwania Festiwalu DWA BRZEGI będziemy rejestrować Państwa wypowiedzi. Zmontowane filmy będzie można oglądać na bieżąco na portalu www.nina.gov.pl, a wybrane z nich pokażemy na dużym ekranie na zakończenie Festiwalu. Zachęcamy też do przynoszenia przedmiotów, które kojarzą się Państwu z kinem, być może od nich chcieliby Państwo zacząć swoją filmową opowieść.

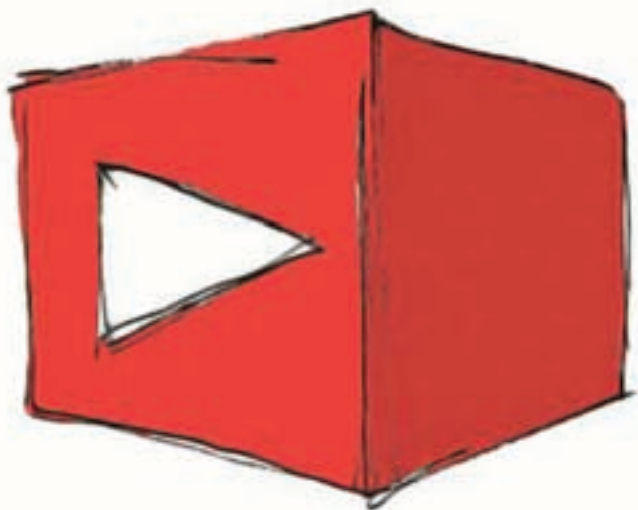
I love cinema because... it is the best entertainment for me. I love cinema and I can't live without it. I love cinema, because since I remember I've been starting all my weekends with a good film. I love cinema, because I adore this condition of immersing into cinema chair and moving into a different time and place. I love cinema, because this is the best journey. I love cinema, because it inspires me...

And you? Why do you love cinema?

We invite You to record Your answers in front of NAI camera. You will find it on the Main Market Square in Kazimierz, in a red cubic designed by Jaśmina Wójcik and Jakub Wróblewski. During the Festival, we will record Your answers, and display them at www.nina.gov.pl. Moreover, selected records will be exposed on the big screen at the end of the Festival. We would also like to encourage You to bring some things, that You associate with cinema. Perhaps You would like to start Your film story with them.

www.nina.gov.pl
zaprasza
invites

185

NARODOWY INSTYTUT AUDIOWIZUALNY

NiA - Narodowy Instytut Audiowizualny – prowadzi aktywność na wielu polach, w tym archiwizacji, promocji i produkcji audiowizualnych, serii wydawniczych oraz wydarzeń kulturalnych. Produkcje filmowe Instytutu to kilkadziesiąt nagrań telewizyjnych, w tym nagrania ze spektakli teatralnych i operowych, koncertów, oraz reportaże i filmy dokumentalne o ważnych postaciach i zjawiskach kultury polskiej. W ramach tegorocznego Festiwalu Filmu i Sztuki Dwa Brzegi pokazujemy pięć z nich.

The National Audiovisual Institute – NAI – works on numerous fields of cultural activity, among them archiving, promoting and production of audiovisual materials and cultural events. As a part of production activity the Institute realized many videos recording important theater and opera spectacles, concerts, as well as documentaries about famous characters and events in the Polish culture. As a part of this year Two Rivers Festival, we are going to show five of these productions.

Grotowski – Flaszen

Grotowski - Flaszen
Polska
(PL) 2010
kolor|colour
55 min.

reż|dir Małgorzata Dziewulska **pro|pro**
NiA **sce|sc** Małgorzata Dziewulska
zdj|ph Jacek Petrycki **muz|mus** Joanna
Halszka-Sokołowska **mon|ed** Milenia
Fiedler **ob|cast** Ludwik Flaszen

Wraz ze współtwórcą Teatru Laboratorium, Ludwikiem Flaszenem, udajemy się w podróż do Wrocławia śladami Jerzego Grotowskiego. Grotowski pozostawił po sobie dużą ilość materiałów archiwalnych, jednak reżyserka Małgorzata Dziewulska dostrzega ryzyko przemienienia się jego dziedzictwa w muzealne eksponaty. Jej film to propozycja świeżego spojrzenia na dokonania jednego z najwybitniejszych twórców teatralnych XX wieku.

Along with co-founder of the Laboratory Theatre, Ludwik Flaszen, the viewer follows the footsteps of Jerzy Grotowski. The artist had left a considerable amount of archive materials, however director Małgorzata Dziewulska observes the risk of transforming them into museum exhibits. Her film is an attempt to create a fresh view on the achievements of one of the most prominent theater artists of the 20th century.

www.nina.gov.pl

zaprasza
invites

Jak zrobić film

How to make a movie
Polska
(PL) 2011
kolor|colour
60 min.

reż|dir Piotr Stasik **pro|pro** NiA
sce|sc Piotr Stasik

Przedsięwzięcie Towarzystwa Inicjatyw Twórczych „ę”. 17 gimnazjalistów i licealistów z całej Polski (w tym Tybetanka i Ugandyjczyk) udało się do Pizy, aby uczyć się robienia filmów. Pod okiem doświadczonych dokumentalisty, Pawła Łozińskiego, zrobili remake filmu Kieślowskiego „Gadające głowy”. Zadawali mieszkańcom miejscowości pytania: „Kim jesteś?”, „Czego pragniesz?”. Przeszli przez każdy etap robienia filmu, od pisania scenariusza po montaż. Na koniec wraz z mieszkańcami miasteczka obejrżeli efekt tygodniowej przygody z kamerą.

The project of the Society of Creative Initiatives „ę”. 17 middle school students and high school students from across the Poland (including Tibetan and Ugandan) went to Pisz to learn filmmaking. Under the guidance of an experienced documentary filmmaker, Paweł Łoziński, they made a remake of Kieślowski's „Talking heads”. They asked people: „Who are you?”, „What do you want?”. They went through every step of creating a film, from scriptwriting to final editing. Eventually, together with the inhabitants of the town, they watched the result of the weekly adventure with the camera.

Kult Off Kino

Cult Off Cinema
Polska
(PL) 2010
kolor|colour
117 min

reż|dir Andrzej Wolf **pro|pro** NiA
muz|mus Last Chance Band, Modelon H
mon|ed Marek Kryński

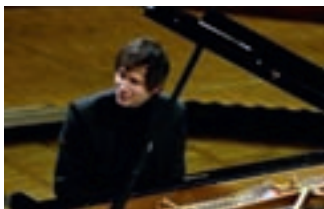
Cykl programów TVP Kultura prezentujących wybrane produkcje niezależne. Każdy odcinek poświęcony jest konkretnym twórcom, którzy przed kamerą opowiadają o robieniu pierwszych filmów. Większość z nich to studenci szkół filmowych, których pasja do kina jest jeszcze świeża i mają wiele planów na kolejne filmy. Pierwszy program zrealizowany został z udziałem Antoniego Królikowskiego, reżysera „Nocy życia”. Drugi opowiada o współpracy reżyserki Edyty Sewruk i operatora Cezarego Stoleckiego. Trzeci przybliży postać Michała Prokopka oraz duetu Filip Luft-Robert Gajzler.

A series of TVP Kultura programs featuring selected independent productions. It is also the name of the festival of independent films and student shorts. Each episode is devoted to specific artists, who recall making his first movie. Most of them are students of film schools, whose passion for the cinema is still fresh and they have many plans for further movies. The first program was realized with the participation of Antoni Królikowski, director of „Night of Life”. The other tells the story of cooperation between Edyta Sewruk, the director, and Cezary Stolecki, the cameraman. The third brings a closer look at Michał Prokopka and the duo Filip Luft-Robert Gajzler.

Piotr Anderszewski gra Schumanna

Piotr Anderszewski plays
Schumann
Polska
(PL) 2010
kolor | colour
35 min.

reż | dir Bruno Monsaingeon **pro | pro** NInA

Nagranie cykli fortepianowych Roberta Schumanna dokonane w Filharmonii Łódzkiej. Reżyser filmu, Bruno Monsaingeon, słynie z realizacji filmów o wybitnych muzykach, np. Glennie Gouldzie i Sławosławie Richtercie. Tym razem to polski pianista nagrywa dzieła jednego ze swych ulubionych kompozytorów. Anderszewski zaznacza, że praca nad rejestracją dzieł Schumanna było dla niego przyjemnością, ponieważ mógł dzielić się z widzami swoją pasją. Pianista i reżyser pracowali razem nad nagradzanym nagraniem „Wariacji Diabellego” Beethovena.

The recording of Schumann's piano cycles made in the Łódź Philharmonic. The film's director, Bruno Monsaingeon, is well-known for his films about famous musicians, for example Glenn Gould and Sviatoslav Richter. This time a Polish pianist records works of one of his favourite composers. Anderszewski notes that working on the registration of Schumann's works was a pleasure for him, because he could share his passion with the audience. Pianist and director worked together on the award-winning recording of „Diabelli Variations” by Beethoven.

Sztuka Ekranowana – Bagiński, Tyszko, Ko- szałka

Art on screen – Bagiński,
Tyszko, Koszałka
Polska
(PL) 2010
kolor | colour
55 min.

reż | dir Przemysław Fik **pro | pro** Jolanta
Florczyk-Fik **sce | sc** Przemysław Fik
zdj | ph Paweł Labe **mon | ed** Krzysztof
Gustyn, Przemysław Fik **ob | cast** Tomasz
Bagiński, Andrzej Tyszko, Marcin Koszałka

„Sztuka Ekranowana” to cykl 3 odcinków programu kulturalnego, przybliżającego sylwetki ważnych twórców kultury. Program przygotowywany jest w studiu, realizowany z dużą dbałością o szczegóły. Zasadniczą częścią każdego odcinka jest wywiad z jego bohaterem, opowiadającym o swoim życiu i pracach. Tomasz Bagiński opowiada o drodze do komputerowej animacji, Andrzej Tyszko opisuje swoje fotograficzne doświadczenia, a dokumentalista i operator Marcin Koszałka kreśli autobiograficzne tło swoich filmów.

„Art on screen” is a series of 3 episodes of the cultural program and brings a closer look at some major artists. The program is prepared in the studio. An essential part of each episode is an interview with its hero, who tells about his life and works. Tomasz Bagiński talks about computer animation, Andrew Tyszko describes his photographic experience, and the documentary filmmaker and cameraman Marcin Koszałka sketches the autobiographical background of his films.

www.nina.gov.pl
zaprasza
invites

KAZIMIERZ DOLNY

Po raz kolejny witam Państwa w Kazimierzu Dolnym. Święto sztuki, które nas tu ściąga i zbliża do siebie, to piąta już odsłona Festiwalu Filmu i Sztuki DWA BRZEGI.

Na Festiwal do Kazimierza i Janowca przyjeżdżają ludzie, którzy do sztuki filmowej mają stosunek poważny i refleksyjny, i znają się na kinie. To powód do radości. Festiwal jest wyjątkowy również ze względu na swoją lokalizację geograficzną i porę roku. Miasteczko żyje Festiwałem, a Festiwal wypełnia miasto po brzegi.

Bardzo się cieszę i jestem dumny, że dzięki wielowątkowej formule programowej festiwalu, doskonałej współpracy z dyрекcją Festiwalu, co roku Kazimierz Dolny ma okazję do przypominania swojej wyjątkowej spuścizny kulturalnej i imponującej historii, mówienia o ludziach, którzy tworzyli i tworzą jego niepowtarzalny klimat, odkrywają przed przybyszami tajemnice miasteczka.

Jak co roku życzę Państwu wspaniałej filmowej podróży poprzez Festiwal.
Do zobaczenia za rok!

Grzegorz Dunia
Burmistrz Kazimierza Dolnego

spotkania i wydarzenia events

Szkoła z 90-letnią tradycją

ZESPÓŁ SZKÓŁ im. Jana Koszczyca-Witkiewicza
ul. Nadwiślańska 9
24 - 120 Kazimierz Dolny
tel./fax: 0-81/6810 558
www.zskd.pl

Zespół Szkół istnieje od 1918 r. założony przez architekta Jana Koszczyca-Witkiewicza jako Szkoła Rzemiosł Budowlanych. Na przestrzeni tych lat w szkole zachodziły liczne przeobrażenia, lecz zawsze była, jest i będzie to szkoła przyjazna, otwarta, przygotowująca młodzież do kontynuowania nauki i uzyskania zatrudnienia na lokalnym i europejskim rynku pracy. Szkoła zapewnia uczniom wysoki poziom kształcenia ogólnego umożliwiając kształcenie w szkołach wyższych oraz kształcenia zawodowego, dostosowuje kształcenie zawodowe do zmieniających się potrzeb gospodarki rynkowej.

Wykwalifikowana kadra nauczycieli prowadzi zajęcia w klasopracowniach do nauki przedmiotów ogólnokształcących i zawodowych wyposażonych w magnetowidy, odtwarzacze DVD, telewizory, komputery, rzutniki pisma, tablice poglądowe, pracownia komputerowa wyposażona jest w najnowszy sprzęt - kilkanaście komputerów, rzutnik multimedialny, drukarki i skanery. Uczniowie szkoły mogą korzystać z sali gimnastycznej, siłowni, kortu tenisowego, boiska, strzelnicy sportowej oraz biblioteki z centrum multimedialnym. Przy szkole znajduje się internet.

OFERTA DLA ABSOLWENTÓW GIMNAZJUM:

1. TECHNIKUM cykl kształcenia 4 letni

Technik hotelarstwa:

Wybierając ten zawód kandydat pozna zasady prowadzenia hoteli i ośrodków turystycznych, organizowania spotkań integracyjnych i imprez firmowych. Pozna podstawy marketingu w działalności hotelarstwa i nauczy się 2 języków obcych. Będzie mógł podjąć pracę w hotelach, schroniskach turystycznych lub też profesjonalnie prowadzić własny pensjonat. Szkoła zapewni możliwość odbywania praktyk zawodowych w Niemczech, na promach pasażerskich (po ukończeniu 18-tego roku życia) oraz w hotelach Kazimierza Dolnego, Puław i Naleczowa. Uczeń ma możliwość poszerzenia swojej wiedzy na kursach kucharzskich oraz kursach pilotów wycieczek.

Technik logistyki:

Absolwent szkoły może podjąć pracę w działach logistyki przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych, dystrybucyjnych, usługowych, transportowo - spedycyjnych oraz w jednostkach samorządu terytorialnego, na stanowiskach specjalisty do spraw: sprzedaży i prognozowania popytu, planowania zakupów, logistyki miejskich usług infrastrukturalnych, systemów informacyjnych wspomagających dystrybucję, gospodarki odpadami, planowania produkcji i zapasów, gospodarki materiałowej, pakowania i opakowań, transportu wewnętrznego.

2. LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE

cykl kształcenia 3 - letni profil pozamiejski - ratowniczy; przedmioty w zakresie rozszerzonym: biologia, fizyka, matematyka

Uczniowie tej klasy mają możliwość poznania, zasad ochrony p. poż. i zasad ratownictwa medycznego.

3. ZASADNICZA SZKOŁA ZAWODOWA

- kształcąca w zawodzie ślusarz (z możliwością zdobycia uprawnień spawalniczych MAG, TIG potwierdzonych certyfikatem instytutu Spawalnictwa w Gliwicach)
- oddział wielozawodowy - cykl kształcenia 2 lub 3-letni w zależności od zawodu.

W RAMACH KSZTAŁCENIA DOROSŁYCH SZKOŁA PRO-PONUJE NAUKĘ W:

1. ZASADNICZEJ SZKOLE ZAWODOWEJ w zawodzie ślusarz - zajęcia odbywają się w soboty i niedziele.

2. SZKOLE POLICEALNEJ w zawodach: technik hotelarstwa i technik turystyki wiejskiej - nauka trwa 2 lata w systemie sobotnio- niedzielny.

3. UZUPEŁNIAJĄCYM LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCYM - nauka trwa 4 semestry (w systemie zaocznym bądź wieczorowym).

Z życia szkoły: uczniowie biorą udział w uroczystościach szkolnych i lokalnych, w konkursach artystycznych, przedmiotowych i zawodowych, pomyślnie zdają egzaminy, uczestniczą w zajęciach sportowych w szkole i w regionie.

Spotkania z twórcami w plenerowym salonie empik

ul. Nadwiślańska 9, Kazimierz Dolny n/Wisłą

5. Festiwal Filmu i Sztuki DWA BRZEGI Kazimierz Dolny - zamek n/Wisłą 30 lipca - 7 sierpnia 2011

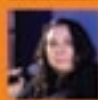
DARIUSZ REKOSZ

30 lipca, godz. 12.00

Zapraszamy na spotkanie z autorem książki „Zamach na Muzeum Hansa Klossa”. Prawda jest bliżej niż myślisz...

MARTYNA JAKUBOWICZ

30 lipca, godz. 14.00

„Długo nie było mojej autor-skiej płyty. Życie układało swój scenariusz, a ja nie bardzo miałam siłę, aby o tym śpiewać... Wszystko w końcu dzieło się swoim rytmem i bez polpiedchu”. Zapraszamy na promocję płyty „Okna dachy”.

MARCIN MELLER

ANNA DZIEWIT-MELLER

30 lipca, godz. 16.00

Autorzy „Gaumardos. Opo-wieści z Gruzi” zabiorą nas w podróż pełną smaków, zapachów, wyjątkowej muzyki, ścież bajkowych krajobrazów, niezwykłych i życi-lych ludzi.

KATARZYNA MILLER

30 lipca, godz. 18.00

Opowiadając o doświadczeniach swoich pacjentów, przyjaciół i znajomych w fele-tonach pod tytułem „Niebój się życia”, autorka pomaga stawiać czoła rozmaitym lękom.

ANDRZEJ MULARCZYK

31 lipca, godz. 12.00

W powieści „Każdy żyje, jak umie” autor scenariusza do słynnej trylogii filmowej przedstawia losy prototypów swych bohaterów nim ruszyli na ziemie odkrywane.

MARIA SZABŁOWSKA KRZYSZTOF SZEWCZYK

31 lipca, godz. 14.00

„Wideoetka dorosłego człowieka” to jeden z pierwszych polskich programów telewizyjnych, w których muzyka połączona została z wywiadami z gośćmi.

JERZY GRUZA

31 lipca, godz. 18.00

„Rok osła” - żarty, opowiadania i podsłuchy składają się na te zapiski z roku 2010, w których komentarze wydarzeń bieżących łączą się ze wspomnieniami, anegdotami, pomysłami na filmy i dygresjami autora.

JACEK CYGAN

1 sierpnia, godz. 18.00

„Pies w tunelu” to swoista kronika ważnych wydarzeń w życiu autora tekstów piosenek, zapis wrażeń z miejsc, które odwiedził, sytuacji, które widział, myśli, które go nękały.

SYLWESTER LATKOWSKI

2 sierpnia, godz. 16.00

Na kartkach książki „Polska mafia” znajdziemy relacje o życiu dziesiątek postaci - życia oficjalnym i przestępczym. Od sławnych gangsterów przez znanych biznesmenów i polityków, po osoby, których nazwisk z różnych powodów autor nie mógł ujawnić.

DZIEWCZYNY

2 sierpnia, godz. 18.00

Dziewczyny wraz z muzykami, bawią się na swojej debiutanckiej płycie „Dziewczyny z sąsiedztwa” bluesem, jazzem, rock and rollem.

LESZEK MOŹDŻER

3 sierpnia, godz. 14.00

Kiedy po raz pierwszy w życiu usłyszałem muzykę Komedy, zrobiła na mnie pionujące wrażenie. To były jakieś stare nagrania, usłyszałem w nich oryginalny autentyzm.

MARCIN WYROSTEK

3 sierpnia, godz. 16.00

Jego muzyka to pasja, żar, ale też i subtelne jazzowe improwizacje. Spotkanie z wirtuozem akordeonu, zwycięzcą II edycji „Mam talent”, promującym krajów „Magia del Tango”.

ZYGMUNT MIŁOSZEWSKI

3 sierpnia, godz. 18.00

W książce „Uwikłanie” impo-nuje kryminalne przygotowanie Miłoszewskiego, mis-tema intryga i świetnie budowane war-szawskie tło.

OLGA SZOMAŃSKA

4 sierpnia, godz. 16.00

Płytę „Nówka” zawiera piosenki o kobiecych snach i pragnieniach, o szczęściu i spełnianiu marzeń, a jednocześnie o słabościach, tęsknotach i o sercu pełnym miłości, tej romantycznej i tej niespełnionej.

PAULINA PRZYBYSZ

4 sierpnia, godz. 18.00

Artystka znalazła sposób, by urodę soulowych melodii spleść z dynamicznymi, ale „odchudzonymi” produkcjami. Płytę „Renesans” opowiada o dojrzewaniu, macierzyństwie i współczesności.

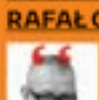
RYSZARD JAN CZARNOWSKI MARTA TERAJEWICZ

5 sierpnia, godz. 16.00

Autorzy książki „Miasteczko w lasenurkach. Kazimierz Dolny” na Kazimierz patrzą jakby z wielu punktów widzenia, nie trzymają się chronologii, piszą jak malarze, tworzą obraz z odrębnych plam, które dopiero widziane razem ukazują pełną kompozycję.

RAFAŁ ZIEMKIEWICZ

5 sierpnia, godz. 18.00

„Wkurzam salon” to pierwsza biografia, szczera rozmowa z autorem „Michnikowszczyzny” czy „Polactwa” o jego życiu i powodach, dla których wybrał drogę publicysty, o dojrzewaniu do takich, a nie innych poglądów.

ANNA KOBUS

KRZYSZTOF KOBUS

6 sierpnia, godz. 12.00

„Namibia - 900 kilometrów afrykańskiej przygody” jest książką pokazującą różnorodność tego niezwykłego kraju.

ELISABETH DUDA

6 sierpnia, godz. 14.00

„Złoto i Łuk” to opowieść o mieszkającym w Paryżu rodzeństwie, które za sprawą tajemniczego wujka Charlesa przeżywa wiele fascynujących przygód, odkrywając przy tym stolice Francji.

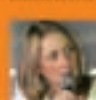
MANUELA GRETKOWSKA

6 sierpnia, godz. 16.00

Bohaterka powieści, młoda dziewczyna pochodząca z Polski wraz z niedawno poślubionym mężem trafia w latach 80. do Paryża. Jak potoczą się losy młodego małżeństwa w środowisku paryskiej „Kultury”? Zapraszamy na spotkanie z autorką „Transu”.

BEATA PAWLIKOWSKA

6 sierpnia, godz. 18.00

Zarebar, Tanzania, Brazylia i Amazonia to miejsca, w które tym razem zabiera czytelnika znana podróż-niczka w „Blondynce na tropie tajemnic”.

TWÓRCY FILMU „JEŻ JERZY”

WOJCIECH WAWSZCZYK

JAKUB TARKOWSKI

TOMASZ LEŚNIAK

7 sierpnia, godz. 12.00

Zapomnijcie o słodkich językach z jabłuszkami na grzbiecie. W przekroconej czapce, śmigający między blokami na deskorolce Jerzy jest kompletnym zaprzeczeniem swojego gatunku.

empik

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ m. KAZIMIERZA DOLNEGO

rok założenia 1925

ul. Małachowskiego 5b, 24-120 Kazimierz Dolny

tel. 081 8810 934

Dzięki ofiarnej, bezinteresownej
pracy wielu osób rozmiłowanych
w urodzie i tradycji historycznej

Kazimierza Dolnego

od ponad osiemdziesięciu lat
działalność Towarzystwa skupia się na
podejmowaniu inicjatyw i propagowaniu
wzorców kulturowych sprzyjających
racjonalnej ochronie niepowtarzalnego
charakteru miasteczka i jego zabytków.

Z dotychczasowym dorobkiem,
zamierzeniami na przyszłość oraz statutem
Towarzystwa Przyjaciół m. Kazimierza Dolnego
można się zapoznać na stronie internetowej
www.przyjacielekazimierza.pl

Przyjaciół Kazimierza Dolnego zapraszamy do wzięcia czynnego udziału w pracach Towarzystwa

W dobrym Towarzystwie można zrobić wiele dobrego!!!

Program spotkań autorskich

Organizator: Towarzystwa Przyjaciół Miasta Kazimierza Dolnego

Programme of meetings

Organiser: of the Association of Friends of Kazimierz Dolny

WŁOSCY MURATORZY KAZIMIERZA
arch. Tadeusz Michalak |
ITALIAN ARCHITECTS OF KAZIMIERZ
Tadeusz Michalak, architect
01/08/2011, 15:00, SARP

Wszystkie najważniejsze budowle renesansowego Kazimierza albo wzniesli włoscy muratorzy albo powstały według włoskich wzorników. Formy przez nich wtedy wprowadzone tak zadomowiły się nad Wisłą, że uważane są za rodzime i rdzennie kazimierskie. Najbardziej znani budowniczowie to Jakub Balin i Santi Gucci a ich dzieła stały się ikonami kazimierskiej przestrzeni.

All of the most important buildings of Kazimierz of the Renaissance period were either erected by Italian constructors or built according to Italian templates. The forms introduced by the Italians in those times were domesticated by the Vistula so well that they are considered genuinely native to Kazimierz. The most famous constructors are Jakub Balin and Santi Gucci, and their work has become an icon of Kazimierz's space.

**ZAMKU
W JANOWCU NAD WISŁĄ**
hist. sztuki Jerzy Żurawski |
**ITALIAN INFLUENCE IN THE ARCHITECTURE
OF THE JANOWIEC CASTLE**
Jerzy Żurawski, art historian
02/08/2011, 15:00, SARP

Zamek w Janowcu – fortalicja, a następnie rezydencja: Firlejów, Tartłów, Lubomirskich – rodów, których przedstawiciele sprawowali najwyższe godności w dawnej Rzeczypospolitej – był wznoszony od początku XVI wieku przy udziale budowniczych włoskich.

The castle in Janowiec – a fortalice, then a residence to the houses Firlej, Tarło, Lubomirski; clans whose representatives held the highest offices in the old Republic. Its construction started in the beginning of the 16th century and was accompanied by Italian builders.

**NA CO FOTOGRAFOM FILM
„POWIEKSZENIE” ANTONIONIEGO? |
WHAT DO PHOTOGRAPHERS NEED
ANTONIONI'S "BLOWUP" FOR?**
prof. Aleksander Błoński
03/08/2011, 15:00, SARP

Autor spotkania zastanawia się nad tym, co dał mu ten film. W jaki sposób pokazany jest zawód fotografa mody? Czy jest to wizerunek nadal aktualny?

The author of the meeting contemplates what this movie has given him. How is the profession of a fashion photographer portrayed? Is it still a current picture?

KAZIMIERSKA ITALIA
dr Waldemar Odorowski |
THE ITALY IN KAZIMIERZ
Waldemar Odorowski, Ph.D.
04/08/2011, 15:00, SARP

Jeżeli istnieje Italia na północ od Alp – to mieści się w Kazimierzu. Nie było tu co prawda królowej Bony, ale byli Celeje (Celli?) i było to spojrzenie na świat, którego rozmiarem jest sztuka. Italia stworzona została przez artystów, a Kazimierz przez kogo?

If there exists an Italy north of the Alps – then it is in Kazimierz. Admittedly, there was no Bona Sforza there, but there were the Celej (Celli?) and a view of the world whose size is determined by art. Italy was created by artists, and who created Kazimierz?

Spotkania
i Wydarzenia
Events

193

wKazimierzuDolnym.pl

Aktualności

5 Festiwal Filmu i Sztuki DWA BRZEGI

Najbardziej prestiżowe wydarzenie w Kazimierzu.
[czytaj dalej...](#)

Stacja Narciarska Kazimierz

Zimą do Kazimierza zapraszamy na narty.
[czytaj dalej...](#)

Nagroda Starosty Puławskiego

wKazimierzuDolnym.pl

Przyznana naszej stronie za osiągnięcia w dziedzinie kultury.
[czytaj dalej...](#)

Nowe artykuły

Pani Hania

I całe szczęście, bo miałam dwoje malutkich dzieci, a w domu nie było wody.
[czytaj dalej...](#)

Michał Zakrzewski Motocykl

Miałem motocykl - Sokół 600.
[czytaj dalej...](#)

Na plaży

Całe lato spędzałam z dziećmi na nadwiślańskiej plaży.
[czytaj dalej...](#)

kazimierzacy.com.pl

Film AWANS

1974 rok. Plan filmowy w Męcmierzu.
[czytaj dalej...](#)

Kazimierski Paweł Mykietyn

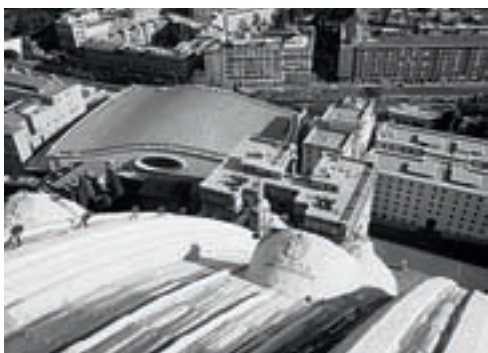

Rzeczywiście, choć niewytłumaczalnie, Kazimierz jakoś mnie inspiruje.
[czytaj dalej...](#)

Waldemar Siemiński Niech cię odleci mara

Święta Agnieszka Egipcjanka, żeby czynić miłość bliźniego, oddawała się nieraz bliźniemu.
[czytaj dalej...](#)

**ROZMOWA PO WŁOSKU NOWEGO
ZE STARYM W ARCHITEKTURZE**
prof. arch. Konrad Kucza-Kuczyński |
**A DIALOGUE IN ITALIAN BETWEEN THE NEW
AND THE OLD IN ARCHITECTURE**
prof. Konrad Kucza-Kuczyński, architect
05/08/2011, 15:00, SARP

Dodawanie nowej architektury do już istniejącej, to stałe zjawisko w historii architektury. Włochy są krajem, gdzie odbywa się to w sposób specyficzny. Bogactwo licznej i cennej włoskiej przestrzeni architektonicznej oraz urbanistycznej rodzi odwagę w kreowaniu nowoczesności w kontakcie ze starym. Równocześnie świadomość piękna nie zwalnia z doceniania narodowego dziedzictwa. To nauka dla Polski – jak w czasach Jakuba Baliana, architekta weneckiego i kazimierskiego.

Adding new architecture to an existing one is a constant phenomenon in the history of architecture. Italy is a country where this takes place in a specific way. The abundance of valuable Italian architectural and urban space breeds courage to create modernity in contact with the old. Simultaneously, the awareness of beauty does not relieve one from appreciating national heritage.

Spotkania
i Wydarzenia
Events

195

Powrót do Casablanki

Projekcja filmu dokumentalnego

In The Shadows of Casablanca documentary film

**reż. Bolesław Sulik, Malgosha Gago, 2009 |
dir. Bolesław Sulik, Malgosha Gago, 2009
06/08/2011, 18:30, Męcmierz
Galeria KLIMATY w stodole | KLIMATY Gallery
in the barn**

Dokument opowiadający o losach polskiego oficera wywiadu, który, organizując siatkę wywiadowczą w całej północnej Afryce, zapewnił aliantom informacje, które miały kluczowe znaczenie dla sukcesu wojsk sprzymierzonych w pokonaniu armii niemieckiej na kontynencie afrykańskim w czasie II Wojny Światowej.

„Powrót do Casablanki” to specyficzny film dokumentalny, opierający się nie tylko na relacjach i materiałach archiwalnych, ale także na oryginalnym filmie „Casablanka” (piosenki, relacje

z premiery, wywiady). Jest ciekawy wizualnie ze względu na zróżnicowanie materiału i plenerów.

Małgorzata Gago i Bolesław Sulik podążają tropem Mieczysława Słowikowskiego, polskiego majora wywiadu, który mógłby być pierwowzorem Victora Laszlo, jednego z bohaterów „Casablanki”. Komisja złożona z polskich i brytyjskich historyków, która badała udział polskiego wywiadu w operacjach aliantów podczas II Wojny Światowej potwierdza, że major Słowikowski prowadził bardzo skuteczną działalność wywiadowczą na terenie Afryki Północnej. Stworzył siatkę prawie 2500 agentów w Algierii, Maroku, Tunezji i Senegalu. To również ich działalność przyczyniła się do sukcesu aliantów podczas operacji „Pochodnia” w listopadzie 1942 roku.

A documentary telling the story of a Polish intelligence officer who organised an espionage network in the whole of northern Africa. By doing so, he provided the Allies with information that was of fundamental importance in defeating the German army by the allied forces in Africa during World War II.

History sometimes forgets important facts. Such as, that if it wasn't for porridge, the fate of the World War II could have changed. Or that the Operation Torch – the landing of the Allies in the North Africa – succeeded thanks to one man. Or if Rick really had his bar in Casablanca, that man could have been his neighbor. A spy. A Pole. Mieczysław Słowikowski. History forgot about him even though if it wasn't for him, the world's fate could have been completely different.

Program spotkań – magazyn AKCENT

Programme of meetings – AKCENT magazine

AKCENT | wernisaż | vernissage

31/07/2011, 18:00

**Męćmierz, Galeria KLIMATY w stodole
| KLIMATY Gallery in the barn**

„Suplement do 30-lecia” – wystawa, projekcja, spotkania autorskie, kącik czytelniczy. Wiersze poetów związanych z Akcentem będzie czytał Adam Ferency.

„Akcent” – kwartalnik literacko-artystyczny, wydawany od 1980 roku w Lublinie. Jednym z głównych tematów pisma są procesy kulturowe, zachodzące na pograniczu kultur i narodowości. To tutaj ukazały się pierwsze polskie przekłady „Malowanego ptaka” Kosińskiego, „Szatańskich wersetów” Rushdiego oraz opowiadań Singera. Publikowano w nim także utwory „Śpiewających poetów” – Młynarskiego, Brassensa, Brela, Okudżawy, Wysockiego. W „Akcentie” publikowali m.in.: Karl Dedecius, Jacek Dehnel, Ryszard Kapuściński, Tadeusz Konwicki, Istvan Kovacs, Hanna Krall, Wiesław Myśliwski, Wacław Oszajca, Piotr Sommer. W roku 2010 pismo obchodziło 30-lecie istnienia.

“Supplement to the 30-year anniversary” – an exhibition, screening, meetings with authors, reader’s corner.

„Akcent” – literary-artistic quarterly magazine, published since 1980 in Lublin. The main topic of the magazine are culture processes which take place on the border between cultures and nationalities. It published the first translations of “The painted Bird” by Kosiński, “Satanic Verses” by Rushdie, and Singer’s stories. It also published works of the “singing poets” – Młynarski, Brassens, Brel, Okudzhava, Wysocki. In 2010 the magazine celebrated the 30th anniversary of its existence.”

**AKCENT – prezentacja numeru 1984 | 3
presentation of the 1984 | 3 issue**

01/08/2011, 15:00

**Męćmierz, Galeria KLIMATY w stodole
| KLIMATY Gallery in the barn**

Prezentacja numeru 1984 | 3 kwartalnika „Akcent”, poświęconego 40. rocznicy Powstania Warszawskiego i twórczości powstańców.

Presentation of the 1984 | 3 issue of the “Akcent” quarterly magazine, dedicated to the 40th anniversary of the Warsaw Uprising and the works of the insurgents.

**AKCENT – spotkanie autorskie | Anna Goławska
meeting with the author | Anna Goławska**

02/08/2011, 17:00

**Męćmierz, Galeria KLIMATY w stodole
| KLIMATY Gallery in the barn**

Anna Maria Goławska (ur. 1974) – Studiowała polonistykę na UMCS w Lublinie. Autorka tomów poetyckich „Sumienna rzeźniczka” (2003) i „Postępująca personifikacja” (2007) oraz książek podróżniczo-eseistycznych „Toskania i okolice. Przewodnik subiektywny” (2006, 2007), „Toskania, Umbria i okolice. Przewodnik subiektywny” (2009), „Włochy. Podróż na południe” (2010).

Anna Maria Goławska (born in 1974) – Studied Polish Philology at the UMCS (Maria Curie-Skłodowska University) in Lublin. Author of poetry volumes “Sumienna rzeźniczka” [The Conscientious Butcheress] (2003) and “Postępująca personifikacja” [Progressive Personification] (2007) and travel-essay books “Toskania i okolice. Przewodnik subiektywny” [Tuscany And the Vicinity. A Subjective Guidebook] (2006, 2007), “Toskania, Umbria i okolice. Przewodnik subiektywny” [Tuscany, Umbria and the Vicinity. A Subjective Guidebook] (2009), “Włochy. Podróż na południe” [Italy. A Journey South] (2010).

**AKCENT – spotkanie autorskie |
Maksymilian Czornyj**

**meeting with the author | Maksymilian Czornyj
03/08/2011, 17:00**

**Męćmierz, Galeria KLIMATY w stodole
| KLIMATY Gallery in the barn**

Maksymilian Dymitr Czornyj (ur. 1989) – Student prawa UMCS. Opublikował w prasie kilka wierszy, od kilku lat zajmuje się prozą – jest jednym z najbardziej obiecujących debiutantów prozatorskich „Akcentu” (2007/2). Jego opowiadania ukazywały się ponadto w „Aspiracjach”, „Korespondencji z ojcem”, „Kozimrynu”, „Kurierze Galicyjskim” (Lwów), „Rzeczpospolitej Kulturalnej” (Londyn), „Szafe”, „Toposie”. Były tłumaczone m.in. na język ukraiński. Laureat nagrody publiczności międzyportalowego konkursu „Studnia”.

Maksymilian Dymitr Czornyj (born in 1989) – Student of Law at the UMCS (Maria Curie-Skłodowska University). Published several poems in the press, has been doing prose for several years; he is one of the most promising prose debuts of the “Akcent” magazine (2007/2). His stories have been translated to Ukrainian, among other languages. Received the People’s Choice Award at the “Studnia” online prose competition.

**AKCENT – spotkanie autorskie | Bohdan Zadura
meeting with the author | Bohdan Zadura**

**Męćmierz, Galeria KLIMATY w stodole
| KLIMATY Gallery in the barn**

Bohdan Zadura (ur. 1945) – Poeta, prozaik, krytyk literacki, tłumacz. Autor 17 tomów poetyckich (m.in. debiut „W krajobrazie z amfor” 1968 i ostatnio „Nocne życie” 2010), kilku powieści, zbiorów opowiadań i książek krytycznoliterackich. Po studiach filozoficznych na Uniwersytecie Warszawskim pracował m.in. w Muzeum w Kazimierzu Dolnym, przez 25 lat (od 1980) był współredaktorem „Akcentu”. Od jesieni 2004 – Redaktor Naczelny „Twórczości”. W latach 2005-2006 nakładem Biura Literackiego we Wrocławiu ukazały się w trzech tomach jego wiersze zebrane, w dwóch tomach proza, w 2007 w kolejnych dwóch tomach szkice, recenzje i felietony. Ostatnie tłumaczenia z ukraińskiego: antologia „Wiersze zawsze są wolne” (2004) oraz wybory utworów Jurija Andruchowycza (2005), Serhija Zadana (2005), Andrija Bondara (2005 i 2011), Wasyla Machny (2005), Ostapa Sływyskiego (2009), Natalii Biłocerkiweć (2009). Niedawno opublikowany został tom „Węgierskie lato. Przekłady z poetów węgierskich” (2010). Otrzymał liczne nagrody literackie, m.in.: Stanisława Piętaka (1994), im. Józefa Czechowicza (2010) oraz Wrocławską Nagrodę Poetycką Silesius w kategorii Książka Roku (2011). Urodził się i mieszka w Puławach. W roku 2010 wyróżniony tytułem Honorowego Obywatela Miasta Puław.

Bohdan Zadura – Poet, prose writer, translator and literary critic. Many years’ editor of the “Akcent” quarterly magazine, currently editor-in-chief of the “Twórczość” magazine. Works with the “Literatura na Świecie” magazine, publishes in most of the Polish literary and culture magazines. Author of translations from English and Ukrainian. Awarded with the Stanisław Piętak Prize. He was born and lives in Puławy. In 2010 awarded with the title of the Honorary Citizen of Puławy City.

**AKCENT | finisaż | finisage
05/08/2011, 17:00**

**Męćmierz, Galeria KLIMATY w stodole
| KLIMATY Gallery in the bar**

„Suplement do 30-lecia” – wieczór poezji.

“Supplement to the 30th anniversary” – poetry evening.

Spotkania autorskie z autorami landartów (Jarek Koziara z Lublina, Artur Klinau z Mińska i Marek Wajda ze Lwowa). Projekcja filmów z ich akcji artystycznych.

VIII Akcja „Światelko Pamięci dla Cmentarza Łyczakowskiego” 2011

Cmentarz Łyczakowski oraz Cmentarz Obrońców Lwowa to, obok wileńskiej Rosy, warszawskich Powązek i Cmentarza Rakowickiego w Krakowie, dwie najważniejsze dla historii, kultury i polskiego dziedzictwa narodowego nekropolie. Oba cmentarze stały się miejscem pochówku szeregu wybitnych Polaków – pisarzy, naukowców, artystów, duszpasterzy, pedagogów, założycieli wielu instytucji społecznych, finansowych, sportowych i kulturalnych. Znajdują się tam także groby tysięcy innych zwykłych mieszkańców Lwowa – naszych rodaków, Ukraińców, Ormian, Żydów, Rosjan, Austriaków oraz przedstawicieli kilkunastu innych narodowości.

W tradycji polskiej dniem wyjątkowej zadumy nad przeszłością oraz tymi, których nie ma już pośród nas, jest 1 listopada – Uroczystość Wszystkich Świętych. W roku 2003 kilkoro młodych polskich dziennikarzy z Radia Lwów zainicjowało akcję „Światelko Pamięci dla Cmentarza Łyczakowskiego”. Od roku 2006 w akcję włączył się Konsulat Generalny RP we Lwowie, stając się głównym organizatorem tego wyjątkowego wydarzenia. Co roku setki wolontariuszy – uczniów szkół polskich ze Lwowa, studentów, członków polskich towarzystw i organizacji społecznych ze Lwowa - pomagają pracownikom konsulatu w rozpaleniu kilkudziesięciu tysięcy „świątełek pamięci” na grobach wszystkich tam spoczywających, niezależnie od ich narodowości, religii, przekonań politycznych, miejsca w historii etc. Tak potężna logistycznie i organizacyjnie akcja wymaga nie tylko sporego nakładu sił i pracy wielu ludzi, ale przede wszystkim zgromadzenia odpowiednich środków na zakup i transport ok. 40.000 świeczek. Co roku zwracamy się do wielu polskich instytucji, firm i ludzi dobrej woli z gorącym apelem o wsparcie VIII Akcji „Światelko Pamięci dla Cmentarza Łyczakowskiego”.

Zachęcam wszystkich z Państwa, do wsparcia tegorocznej VIII Akcji „Światelko Pamięci dla Cmentarza Łyczakowskiego A.D. 2011”, organizowanej przez Konsulat Generalny RP we Lwowie. Dziękuję serdecznie organizatorom 5. Festiwalu Filmu i Sztuki „Dwa Brzegi”, a szczególnie prezesowi Stowarzyszenia „Dwa Brzegi” Panu Michałowi Michalskiemu za gorące zainteresowanie tym projektem oraz wszelką pomoc okazaną konsulatowi w przygotowaniach do tegorocznego „Świątełka Pamięci dla Cmentarza Łyczakowskiego”.

Konsul Jacek Żur
Konsulat Generalny RP
we Lwowie

Puławski Ośrodek Kultury „Dom Chemika” “Chemist House” Cultural Center in Puławy

Wystawy

35 lat Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych
– wystawa z Muzeum Kinematografii z Łodzi.
Puławski Ośrodek Kultury „Dom Chemika”, hol dolny.

50 lat premiery filmu „Krzyżacy” – wystawa z Muzeum Kinematografii z Łodzi.
Puławski Ośrodek Kultury „Dom Chemika”, hol górny.

Bitwa pod Grunwaldem – inscenizacja historyczna bitwy w jej 600. rocznicę. Wystawa plenerowa fotografii Dariusza Malinowskiego.
Ogrodzenie gmachu KP Policji.

„W stronę Puław” – wystawa Kazimierskiej Konfraterni Sztuki.
Puławska Galeria Sztuki. Wernisaż 31 lipca, godz. 17.30.

Wydarzenia

Opowieści starego kredensu – spektakl plenerowy dla dzieci.
6 sierpnia, godz. 12.00 Plac Chopina.

Koncert Zespołu Muzyki Dawnej AMBITUS. Letnie Koncerty Muzyki Kameralnej.
7 sierpnia 2011 r. godz. 18.00. Pałac Czartoryskich sala kongresowa; wstęp 10 zł.

Koncert zespołu „LABORATORIUM” w składzie: Janusz Grzywacz – instrumenty klawiszowe, Marek Stryszowski – saksofony, wokół, Krzysztof Ścierański – gitara basowa, Marek Raduli – gitara, Grzegorz Grzyb – perkusja, Rasm Al-Mashan – wokalistka
31 lipca godz. 20.15 Plac Chopina; wstęp wolny.

TRIBUTE TO LOUIS ARMSTRONG. Troy Satchmo Anderson voc/tp (USA), Paweł Tomaszewski p; Andrzej Zielak b; Eryk Kulm dr.
8 sierpnia 2011 r. godz. 19.00 duża sala widowiskowa POK „Dom Chemika”; wstęp 15 zł

Exhibitions

35 years of Polish Feature Films Festival in Gdynia – exhibition from the Cinematography Museum in Łódź.
“Chemist House” Cultural Center in Puławy, main hall.

50 years of „The Crusaders” premiere – exhibition from the Cinematography Museum in Łódź
“Chemist House” Cultural Center in Puławy, upper hall.

The Battle of Grunwald – historical staging on the occasion of the 600th anniversary – the photographs of Dariusz Malinowski.

Toward Puławy – The Kazimierz Brotherhood's of Art exhibition
Puławy Art Gallery. Opening 31 July, 5.30 p.m.

Events

The stories of an old dresser – open air spectacle for children.
6 August, 12.00, Plac Chopina (Chopin's Square)

AMITBUS The Elarly Music Band concert. Summer chamber music concerts.
7 August 2011, 6 p.m. Czartoryski Palace, congress room, tickets: 10 PLN

“LABORATORY” band concert – Janusz Grzywacz – keyboards, Marek Stryszowski – saxophone, vocal, Krzysztof Ścierański – bass guitar, Marek Raduli – guitar, Grzegorz Grzyb – percussion, Rasm Al-Mashan - vocal
31 July, 8.15 p.m., Plac Chopina (Chopin's Square); free

TRIBUTE TO LOUIS ARMSTRONG. Troy Satchmo Anderson voc/tp (USA), Paweł Tomaszewski p; Andrzej Zielak b; Eryk Kulm dr.
8 August, 7 p.m., “Chemist House” Cultural Center large auditorium

nocowanie.pl

*bo **Sztuką**
jest znaleźć dobry nocleg*

www.nocowanie.pl
Internetowa Baza Noclegowa

Indeks Tytułów

41	47
1994	39
17 Dziewczyn	18
1989. Gdy miałem pięć lat	39
20XX	47

a	
Argentyńska Lekcja	39

b	
Baaria	121
Ben Hora	47
Bez śniegu	47
Bezżycie	48
Big Fat Mama	48
Bon Appetit	48
Boski	121
Budda runął ze wstydu	129
Bulba Włos	48
Byczek	18
Bye, Bye Dublin!	39

c	
Chciałbym się ogolić	91
Chico i Rita	75
Chłopiec na rowerze	15
Codziennie umierać	49
Czarne znamię...	49
Czeska lekcja historii	41
Cześć Tereska	141

d	
Decrescendo	49
Dekalog X	139
Dokładnie tam	142
Dont look back	75
Drogi Karolu	49
Drzewo życia	117
Drżące trąby	50
Dwóch Nieznajomych	50
Dystykt 9	123
Dzieci w drzewach	50
Dziecko	41
Dzień Puszczyka	99
Dziura w ziemi	92
Dżungla	50

e	
Erratum	123
Fort 13	113
Franciszek	104
Fuga	106

g	
Gdyby ściany mogły mówić	51
Gdzie umierają psy	51
Genpin	19
Głuchy las	51
Gwiezdny pył	94

h	
Hej Skarbie	117
Hiszpański Cyrk	118
Hydrozagadka	93

i	
I Bóg stworzył samotność	51
Idź	114
Italiani	124

j	
Jak chcę gwizdać, to gwizdę	19
Jak wolny człowiek	53
Jestesmy kobietami	87
Jeszcze żyję	73
Jeż Jerzy	124
Jutro będzie lepiej	129

k	
Kaczyka. Jest takie miejsce	41
Każdemu swoje	98
Kiedy noce robią się długie	141
Kiniarze z Kalkuty	110
Klatka	21
Klub profesora Tutki	92
Kobiela na plaży	91
Kobiety z 6. piętra	21
Kocham cię	70
Kolor mleka	130
Kolorowe wzgórza	125

Kołysanka z Phnom Penh	22
Koncert P. Conte...	77
Koniec Rosji	23
Konkurs	53
Koń Turyński	22
Kret	23
Księstwo	24
Księżyc to Żyd	53
KwieKulik	42

l	
Lato 77	53
Lekarze	24
Limits of Control	125
Lincz	127
List – nadawca Scorsese	25
List do Św. Mikołaja	54
List z Argentyny	70
Liv	54
Lope	27
Ludożerca	138
Ludzie normalni	54
Luksus	142

m	
Madagaskar...	54
Mama Africa	77
Martijn i Zoe	55
Maszyna do zabijania...	86
Maximo Oliveros rozkwita	130
Meek's Cutoff	27
Miłość	85
Miramare	55
Misja na Marsa	55
Młyn i krzyż	118
Mogłabym być twoja babcią	55
Moon	127
Motur	57

n	
Na przełaj	57
Na Swojskiej Ziemi	28
Na św. Wincentego	57
Na wylot	113
Naganowskiego 9/2	57
Nagroda	28
NEDs	17
Nie płacz	112
Niedoskonały człowiek	58
Nieściszalni	119
Niewidzialna granica	58
Nikomiu Nie Mów	58
Nocny Portier	103
Noise	58

o	
Obca	37
Odyseja Złomowa	42
Opiekunowie	29
Opowieści Pokonanych	59
Opowieści z Chłodni	67
Ostatni pociąg	59
Ostatnia Wieczerza	29

p	
Paisa	84
Paparazzi	59
Passione	78
Pełnia	93
Pewnego Razu w Anatolii	31
Pierwsi na Księżycu	72
Pierwsza Pomoc	59
Pieska Wyspa	60
Piraci Paproci	42
Po deszczu przychodzi słońce	32
Pod wiatr nie popłynię...	60
Podróż do Włoch	87
Podróż na Wyspy...	42
Podwójne życie Kieratówny	72
Popatrz	60
Poranek	60
Porozmawiajmy o Kevinie	31
Portret z pamięci	61
Post Mortem	107
Przewijając Czerwonego...	61
Pszczół	61

r	
Rapsod	114
Rozczarowani	43
Rzym miasto otwarte	84

s	
Sakrament	61
Sala samobójców	119

Sama	62
Sekret księgi z Kells	131
Siostra	62
Skóra	103
Slum Symphony	78
Słoneczny zegar	95
Snępowina	62
Starsza Pani...	62
Stromboli, ziemia Boga	85
Strup	63
Syrena	43
Szacowni nieboszczycy	99
Szczęśliwy człowiek	79
Szukając Erica	128

ś	
Świadectwo	63
Świat Raula	43
Święta krowa	143

t	
tadeusz.kantor...	43
Tak żyć	131
Tasnim	63
To nie ja, przysięgam!	132
Tonia i jej dzieci	45
Tony Manero	106
Trans-akcja	32
Trzy kolory: Biały	139
Twist & Blood	63

u	
Ubierz mnie	65
Ucieczka	138
Urka Burka	65
Urodzinowy Krąg	45

w	
W Imieniu Diabła	33
!WAR – Rewolucja...	33
Wielkanoc	65
Wilki	65
Wino	66
Wizualizacje z Grunwaldu	66
Wrzeczono czasu	94
Wściekłość	35
Wyjście przez sklep...	120

z	
Za czapkę gruszek	66
Zabicie ciotki	114
Zabiłem moją matkę	128
Zabójcze piosenki...	35
Zakazane drzewo	66
Zanik II - kwadratura kół	67
Zapomniane srebro	74
Zaśpiewaj mi do snu	67

ż	
Żona fotografa	45

Kabel zasilający I

Kabel USB

AV2

Smutna
Zmieszana

nie ma
rozprężenia
okazało się
głęboko

taki
wydaje się
do 40cm

przeważa
tętno
rozprężenie

WIDOK
Z PRZODU

stopa Willie
kolor powłoki
dla porównania
stabilności
podczas
flakowania

LEWY
BOK

Orientacyjna konstrukcja
nasza maszyn
podczas

Indeks

Reżyserów

a

Adamski Przemysław	58
Affleck Casey	73
Aladag Feo	37
Anderson Lindsay	79
Arbeláez Carlos César	125
Arnesen Magnus	67
Avédikian Serge	60

b

Balabański Jarosław	66
Bania Medjbar	50
Banksy	120
Barański Andrzej	24
Barbarossa Cristiano	78
Barczyk Łukasz	124
Barnaba Stefano	77
Bernaś Piotr	59
Blomkamp Neill	123
Błaszczak Anna Zuzanna	41
Borgazzi Giorgio	65
Bortkiewicz Marcin	61
Botes Costa	74
Brama Małgorzata	58
Brożyna Aleksandra	48
Brożyńska Natalia	50
Bruszeńska Agnieszka	42
Burstyn Thomas	131

c

Cappelli Massimo	47
Casianov Alex	58
Cavani Liliana	101
Celli Alessandro	63
Ceylan Nuri Bilge	31
Coulin Delphine	18
Coulin Muriel	18
Cuman Kuba	53
Czajka Łukasz	41
Czekaj Jakub	63

d

Damiani Damiano	99
Daniels Lee	117
Dardenne Jean-Pierre	15
Dardenne Luc	15
De La Iglesia Álex	118
De Silva B. G. Nisal	49
Dębowski Grzegorz	51
Dolan Xavier	128
Dubois Bastien	54
Dymek Michał	48

e

Echeverría Aitor	49
Errando Tono	75

f

Falardeau Philippe	132
Fedorchenko Aleksei	72
Fidyk Andrzej	109
Filippova Svetlana	51
Francolini Gianni	87
Fryc Karma	63
Furman Stachu	57

g

Gass-Donnelly Ed	35
Gliński Robert	141
Goliszeńska Małgorzata	65
Grünberg Sławomir	32
Guarini Alfredo	87
Gutt Łukasz	42

h

Hoel Mona J.	141
Hrafsson Haukur M.	58

i

Iber Cezary	142
Ildirar Mehmed	58

j

Jackson Peter	74
Jarmush Jim	125
Jarozuk Grzegorz	67
Jeziorski Tomasz	57
Jones Kent	25
Jones Duncan	127
Jordan-Młodzianowska Monika	65

k

Kacprzak Marta	48
Karmin Yarden	59
Karrento Johan	54
Kaurismäki Mika	77
Kawase Naomi	19
Kędzierawska Dorota	129
Kielar Piotr	72
Kieślowski Krzysztof	139
Kieślowski Krzysztof	139
Kitano Takeshi	35
Kloc Paweł	22
Komasa Jan	119
Kondratiuk Andrzej	89
Korusiewicz Leszek	60
Kostomarov Pavel	70
Kratochvil Jaroslav	41
Krause Karsten	45
Królikiewicz Grzegorz	111

l

Lafleur Stéphane	28
Larraín Pablo	105
Latkowski Sylwester	29
Le Guay Phillipe	21
Lechki Marek	123
Leeson Lynn Hershman	33
Lepherd Philip	45
Leśniak Tomasz	124
Levil Guillaume	62
Levrin Nicolas Bianco	47
LewAndowski Rafael	23
Lewandowski Rafael	39
Lian Torun	130
Liberta Lena	53
Lindeen Marcus	43
Loach Ken	128

ł

Łoziński Marcel	45
Łukaszewicz Krzysztof	127

m

Maciejko Jakub	48
Maj Paweł	47
Majewski Lech	118
Makhmalbaf Hana	129
Makowski Michał	50
Malick Terrence	117
Marczak Michał	23
Mariscal Javier	75
Markovitch Paula	28
Marlikowski Marek	61
Mendes Adriano	53
Miklaszewski Krzysztof	43
Minorowicz Marta	49
Miranda Zoe	43
Modaressi Banafsheh-Violet	66
Montean Dominika	66
Mullan Peter	17
Müller Michaela	55
Mulloy Daniel	41

n

Nilsson Johannes Stjärne	119
--------------------------	-----

o

Ochsner Thor	39
--------------	----

p

Pacek Grzegorz	70
Pajek Marta	62
Palenta Adam	60
Pennebaker D.A.	75
Petri Elio	98
Pluta Kryspin	55
Pozdnyakov Aleksander	51
Pyda Zuzanna	62

r

Radcliff Christopher	50
Ramsay Lenne	31
Rastorgujev Aleksandr	70
Reichardt Kelly	27
Rembauville Julie	47
Reuveny Yael	59
Ribeiro José Miguel	42
Rittmannsberger Michael	62
Rodgers Anna	51
Rood Sjaak	61
Rosi Francesco	99
Roskam Michaël R.	18
Rossellini Roberto	87

s

Sánchez Jessica Rodríguez	43
Sass Barbara	33
Scorsese Martin Charles	25
Şerban Florin	19
Simonsson Ola	119
Solito Auraeus	130
Sommerhalder Rafael	65
Sorrentino Paolo	121
Starnawski Karol	49
Staroń Wojciech	39
Storm Johan	21
Szadkowski Tomasz	138
Szafraniec Krzysztof	66
Sztandera Jarosław	142
Ściegliński Marcin	57

t

Tafel Justyna	60
Tanguy Bernard	55
Tarkowski Jakub	124
Tarr Béla	22
Tehrani Kaveh	39
Tejedor Oskar	29
Tkaczyński Michał	53
Tofilska Weronika	59
Tornatore Giuseppe	121
Tourrette Christophe	54
Trueba Fernando	75
Turowicz Joanna	42
Turturro John	78
Twardowski Maciej	61
Twomey Nora	131

u

Uson Fernando	67
Visconti Luchino	87
Von Horn Magnus	47

w

Waddington Andrucha	27
Wawszczyk Wojtek	124
Węgrzyn Radek	43
Widmann Philip	45
Wolkstein Lauren	50
Wolski Tomasz	24
Wylężatek Łukasz	138

y

Yoon-Ki Lee	32
-------------	----

z

Zakrzewska Anna	42
Załęcka Magdalena	43
Zampa Luigi	87
Zexer Elite	63
Zielonka Emilia Julia	57
Złotorowicz Piotr	54

LANDART
FESTIWAL

landart.lubelskie.pl

